

Het pad van Meesterschap

(*'The Way of Mastery'*)

is een boek dat drie delen bevat:

- *De weg van het Hart (1-12)*
'The Way of the Heart'
- *Het pad van Transformatie (13-24)*
'The Way of Transformation'
- *De weg van Kennis (25-36)*
'The Way of Knowing'

Voor het Engelstalig origineel, gelieve je te wenden tot:

www.shantichristo.com

Dit is een vertaling van het tweede deel:

Het pad van Transformatie
'The Way of Transformation'

Deze tekst komt naar je toe
als een co-creatie tussen
Jeshua en jou

Ja, ik ben (Jouw naam) .....

De Christus

Inhoudstafel

09: Vijf minuten als Christus zijn - een basisoefening voor elke dag

-----
13: Jij bent onbeperkte Geest (- 1 -)

Een oefening om jouw gewaarzijn uit te breiden
Het ontwikkelen van een onbeperkt bewustzijn
Alleen jij hebt de kracht om jouw ervaring te creëren
Word je bewust van de beperkende definities over jezelf
Leg een Transformatie-dagboek aan

14: Het wijs gebruik van de tijd (- 15 -)

Jouw vreugde ligt in het uitbreiden van jouw schat
Een oefening om je gewaarzijn te ontwikkelen

15: Liefde of angst, aan jou de keuze (- 25 -)

Een meditatie om af te stemmen op de Wil en de Liefde van God
De enige energie die jou gescheiden houdt van het Koninkrijk
Het aanvaarden van de wederopstanding voor jezelf

16: De geboorte van ego-bewustzijn (- 34 -)

Het eerste niveau van Schepping - Zuiver Geest
De Schepping van de ziel
Afscheiding is geboren
De Schepping van het fysieke universum
Angst neemt zijn finale vorm aan
Het eind van al jouw zoeken - kiezen te leven alsof je niet het ego bent

17: De reis van de ziel (- 47 -)

In het lichaam komen
Indrukken in de baarmoeder
Het ontwakingsproces begint
Jouw ziel begint te spreken
Het ontmantelen van de blokkades voor Geest
Het aanvaarden van volledige verantwoordelijkheid en kracht
Naar binnen keren

18: Het hoogste werk bestaat uit het omarmen en vergeven van jouw verleden (- 63 -)

Jouw enige functie is het zegenen van de Schepping
Het zegenen van de wereld beoefenen
Een eenvoudige oefening om het verleden te vergeven en te zegenen
Wij omarmen jouw keuze voor heling
De vraag die al jouw komende dagen zal bepalen

19: Doe afstand van de droom van de dromer (- 74 -)

De bron van alle illusie
De wereld is onschuldig
Vragen om te overwegen
Jij bent vrij om opnieuw te kiezen

Inhoudstafel

20: Waakzaamheid voor het Koninkrijk (- 83 -)

*Wat je verlangt, ervaar je
Beslissen de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is
Jouw keuzes observeren
De sleutel tot Transformatie - Neem totale verantwoordelijkheid aan
Een tweede observatie-oefening
Grijp de kans om jouw bewustzijn discipline bij te brengen*

21: Toestaan is de poort naar het Koninkrijk (- 95 -)

*Treed binnen in een bewust zuiveringsproces
Sta alle dingen toe
Een relatie met de Trooster opbouwen
Ontwikkel in jezelf de genade van toe te staan*

22: Eerlijk zijn met jezelf - De hoogste daad van Liefde (- 104 -)

*Innerlijke stilte, de drempel naar Goddelijke wijsheid
Een oefening in eerlijkheid met jezelf*

23: De stem voor Liefde (- 114 -)

*De beslissing om één te worden met het Bewustzijn van God
Het loslaten van alle illusie
Jij bevindt je op de belangrijkste reis die ooit kan ondernomen worden
Beslis om de tijd anders te bekijken*

24: Nu is het aan jou (- 124 -)

*Ervoor kiezen Waarheid te zijn
Het vervullen van jouw doel
De laatste fase
Breng tijd alleen door om de Waarheid terug voor je op te eisen, en enkel dat
nog te waarderen*

‘Vijf minuten als Christus zijn’.
Een basisoefening voor elke dag.

Indien je er klaar voor bent om totale verantwoordelijkheid op te nemen voor het feit dat jij geschapen werd naar het beeld van God, en dat je daardoor een eeuwige schepper bent, begin er dan *nu* mee om iedere dag wat tijd opzij te zetten, en dit zonder een dag voorbij te laten gaan, waarin jij gaat zitten met jezelf. Niet met je beste vriend, niet met je ouders, niet met de televisie, niet met jouw favoriete sportclub, niet met jouw favoriete acteur of actrice, niet met je favoriete godsdienst, noch met jouw favoriete god, jouw meester of jouw redder,... zelfs niet met mij. Zit met jezelf. Start met de erkenning dat jij één bent met God.

Begrijp dat het lichaam, dat een hart lijkt te hebben en dat jou, terwijl het klopt, Leven schenkt, het effect is van beslissingen en keuzes die jij hebt gemaakt. Dat de stoel waarop je zit het resultaat is van een web van relaties dat jij naar je toegetrokken hebt, en dat uniek is in het veld van jouw gewaarzijn dat jij het fysieke universum noemt. Op dit ogenblik heb jij een ervaring die je nooit eerder hebt gehad. Jij zit in de stoel nu! De gebeurtenis is volledig neutraal. En niets wat jij ervaart in jouw bewustzijn, bestaat of vindt zijn oorsprong in iets wat buiten jou gelegen is.

Gun aan jezelf vijf minuten per dag om te leren kiezen hoe jij het zitten in een stoel zal ervaren. Zal je dat doen met een geest vol zorgen of met een geest die vervuld is van vrede? Met een geest die aan het nadenken is over alles wat hij op dit moment hoort te doen of met een geest die in verwondering is over hoe het gewicht van een lichaam neergedrukt wordt tegen de zitting van een stoel? Met een geest die spanning creëert in de manier waarop de adem doorheen het lichaam stroomt of met een geest die gemak en comfort weet te scheppen?

Vijf minuten, om toe te passen dat jij gewoon in een stoel zit als een oneindige schepper van precies datgene wat je nu in jouw emotionele veld aan het ervaren bent. Alleen maar dat. Je zou er zelfs een spelletje kunnen van maken om te voelen hoe het zou zijn om in jouw stoel te zitten als een Christus. Hoe zou dat aanvoelen? Ik laat het aan jou over of je er al dan niet voor kiest dit te ervaren. Vijf minuten per dag. Doe het zonder een keer te vergeten! Wees met jezelf en beslis hoe jij jezelf zult ervaren - nu !

Want zie je, de ‘jij’ die in de stoel zit met om het even wat er in jouw bewustzijn komt - om het even welke gevoelens er doorheen het lichaam gaan, om het even wat er allemaal plaatsgrijpt in jouw primaire relaties of misschien ook hoe het voedsel in jouw lichaam verteerd wordt, dit alles, het ganse koninkrijk van jouw ervaring - is het effect van hoe je reeds een miljoen keer bent gaan neerzitten om even bij jezelf te zijn, in wel duizend verschillende stoelen.

Gebruik het proces van in een stoel te zitten als een symbool om jouw geest erop voor te bereiden dat er een nieuwe kiezel in wordt gedropt, waaruit de trillingen of de golven zullen voortkomen die naar jou zullen worden teruggekaatst.

Het is zoveel makkelijker om golven uit te sturen en ze te ervaren, wanneer ze op een gelukzalige manier naar jou terugkomen, op een manier die jou vrede brengt, vreugde,

plezier, een lach, spelen en onbeperktheid, in plaats van constant met je hoofd tegen iets te moeten botsen waar je liever zou van weglopen of het veranderd zou willen zien.

Maar het begint met vijf minuten, waarin jij erkent dat je om het even welke ervaring kan scheppen die je maar wenst, als een gevoel dat doorheen jouw gewaarzijn stroomt, als een kwaliteit van gedachte waaraan jij toestemming geeft dat ze telkens weer herhaald wordt in jouw denkkeest.

Jij kan in een stoel gaan zitten als een ontwaakte Christus - nu.

Ik en mijn Vader zijn één!
Het is een prachtige dag!
Ik heb een fysieke vorm gemanifesteerd die nu in een stoel zit,
in een hoekje van een zeer kleine dimensie van de schepping.
Hoe verbazingwekkend is dit moment!
Ik denk dat ik hier maar gewoon ga neerzitten en voelen
hoe het hart klopt in het lichaam en hoe de adem erdoorheen stroomt.

Aha, daar heb je het geluid van een vogel.
Ik ben blij dat ik dat naar me toegeroepen heb.

Welke mooie gedachten kan ik nu gaan denken?
Naar wie kan ik Liefde sturen, zonder één enkele vinger te bewegen?

Ik ben voor altijd onbeperkt!
Ik ben vrij ! Ik ben vrij ! Ik ben vrij !

Denk je dat jij deze ervaring zou willen, vijf minuutjes per dag? Waarom zou je er dan vandaag niet mee beginnen?

Zovelen van jullie in het fysieke domein blijven maar zoeken naar een of ander magisch middel dat het Koninkrijk van de Hemel naar je toe zal brengen. Jij kan het niet *naar jou* toe brengen. Jij kan er alleen maar bewust van worden hoe je het Koninkrijk nu gebruikt om de golven te creëren die jij vanuit jezelf nu uitzendt. Misschien ken je wel dit gezegde in jouw wereld: "Waar je ook gaat, je komt altijd jezelf tegen"? Jij bent Gods' schepping. Jij bent op dit ogenblik in de Hemel. De Hemel is geen plaats. Het is een staat van onbeperkte en oneindig creatieve kracht, want het is de reflectie van Gods' heilig Bewustzijn.

Waarom zou jij niet iemand zijn die de aanwezigheid van de Hemel toepast? Maar mocht dat een beetje te verbazingwekkend lijken of iets te ver van je af, speel er dan gewoon mee, vijf minuutjes per dag.

Deze oefening komt uit:

'De weg van het Hart' :
hoofdstuk 9 : 'Alle gebeurtenissen zijn neutraal'.
'Vijf minuten per dag - het fundament voor Meesterschap'.

13: Jij bent onbeperkte Geest.

Het is Nu. We beginnen eraan.

Inderdaad, zoals altijd, gegroet geliefde en heilige vrienden.

Wij treden naar voor om ons met jou te vervoegen en toch zijn we niet apart van waar jij nu bent. Wij zijn niet onbereikbaar voor wie dan ook van Gods kinderen. Werkelijk, afscheiding bestaat niet in gans de schepping. Dit kan enkel betekenen dat ik niet apart ben van waar jij nu bent. En waar jij bent heeft helemaal niets te maken met de plaats waar het lichaam zich bevindt en waarvan je geleerd hebt om het 'het jouwe' te noemen.

Werkelijk, jij *bent* zuiver Geest. Werkelijk, jij bent zoals ik ben. Werkelijk, dat wat jij bent verblijft in alle dimensies van bewustzijn. Werkelijk, dat wat jij bent heeft nog nooit afscheiding van God geproefd.

Er is een aspect van jou dat ervoor gekozen heeft om zichzelf als geïdentificeerd met het fysieke lichaam te zien in jouw driedimensionale wereld van tijd en ruimte. Dit is een deel van de ervaring die jij gecreëerd hebt en aldus naar het Zelf hebt toegetrokken. Maar wanneer ik over 'Het Zelf' spreek, dan heb ik het niet over het zelf dat de droom van het lichaam vertegenwoordigt, het zelf waarmee jij je geïdentificeerd hebt. In plaats daarvan spreek ik over 'Het Zelf' dat alle beperking overstijgt en bestaat in alle dimensies.

Geliefde vrienden, bij wijze van introductie voor datgene waarover we het zullen hebben in de volgende twaalf lessen, 'het pad van Transformatie' genaamd, blijf bij deze eenvoudige waarheid:

Op geen enkel ogenblik ben jij een gevangene binnenin het lichaam. Op geen enkel ogenblik - op geen enkel ogenblik - ben jij beperkt tot de verschijning waarvan je bent gaan geloven dat jij het bent - het maakt niet uit hoe diep de pijn, het maakt niet uit hoe zeker je was over wat jouw 'gezonde' verstand jou wist te vertellen: "Ik ben hier. Ik ben dit lichaam. Dit is echt aan het gebeuren. Dit is al wat er is." Ongeacht dit alles, blijft de waarheid onwankelbaar. Jij bent niet de verschijning van alleen maar een lichaam-denkgest die je dan vervolgens jouw "zelf" hebt genoemd.

Nu, met dit eenvoudig punt als fundament kunnen we beginnen. Geliefde vrienden, het pad van Transformatie berust op precies hetzelfde als datgene waarop al jouw dromen berusten - de beslissing aan wat je wilt toegewijd zijn. Want je kunt geen droom dromen, wat betekent dat je in het veld van bewustzijn geen ervaring kan creëren, zonder daar honderd procent aan toegewijd te zijn. Het kan erop lijken dat dit niet het geval is, maar ik verzeker jou dat het wel zo is.

Dat betekent dat op elk moment van jouw doorleefde ervaring, datgene waar jij je bewust van bent, *totaal niet* veroorzaakt is door iets buiten jou. Indien jij, terwijl je deze woorden leest, jezelf beperkt om alleen het lichaam te zijn - dat bepaalde frequenties

van trilling ontvangt die jouw ogen raken en dan een neurologische stimulans veroorzaken in de hersenen, die deze vibratie vervolgens vertalen in bepaalde Nederlandstalige woorden - wel, dan is deze ervaring helemaal niet veroorzaakt door iets buiten jou.

Jij bent gelijkelijk en oneindig vrij om op dit moment, terwijl je deze woorden tot je neemt, de overdracht van vibratie op een totaal andere manier te ervaren, voorbij het niveau van jouw taal. Jij bent vrij om jezelf waar te nemen vanuit het rijk van zuiver Geest. Jij bent vrij om mij en al diegenen die zich met mij hebben verbonden, te zien, terwijl we deze frequentie overbrengen die de trilling creëert doorheen jouw fysieke vorm.

Een oefening om jouw gewaarzijn uit te breiden.

Hier volgt een eenvoudige oefening. Neem een ogenblik de tijd en gooi deze eenvoudige kiezel in het meer van jouw bewustzijn:

Ik ben niet zoals ik mezelf waarneem. Ik ben onbeperkt, zuiver Geest en niets is niet beschikbaar voor mij. Daarom, in dit moment, verkies ik mezelf te openen voor andere dimensies van ervaring, zodat ik dit moment op een andere manier naar me toe kan roepen.

Eens deze woorden uitgesproken zijn, let er dan goed op welke beelden in het veld van jouw gewaarzijn binnenkomen, terwijl jij je misschien voorstelt dat je veel meer bent dan alleen maar een lichaam, en dat je verblijft in veel grotere dimensies dan het fysieke. Zie je vluchtige beelden of andere wezens, kleuren van licht of subtiele gevoelens waarvan jij je niet bewust was, terwijl je geconcentreerd bezig was met de Nederlandse vertaling van de trillingen? Wat merk je op dat er doorheen het veld van jouw gewaarzijn voorbijkomt? Schenk er aandacht aan, want je kan geen beeld ontvangen van iets wat je niet hebt of van iets wat je niet nu al aan het ervaren bent.

Jij bent het veld van bewustzijn dat op dit moment deze ervaring heeft. Jij creëert de mogelijkheid. Jij beslist wat er in het veld van jouw gewaarzijn zal binnenkomen en hoe je dat zal ervaren. Geliefde vrienden, leer om achter de schermen te kijken. Leer om te voelen voorbij het lichaam. Leer jezelf het gewaarzijn toe te staan van wat er voorbij de figuurlijke ooghoek langskomt, hetgeen betekent voorbij de *buitengrenzen* van jouw huidige veld van gewaarzijn.

Realiseer je dat de ervaring waar je het meest mee vertrouwd bent, - namelijk, een lichaam-denkgeest te zijn die woorden leest of beluistert als trillingen van geluid en ze vervolgens vertaalt naar het Nederlands en hierdoor waarneemt dat hij/zij een conversatie heeft met een wezen dat een ander lichaam is - een zeer beperkte waarneming is. Erken dat aan de buitengrenzen hiervan iets ligt dat veel grootser is, iets wat kan ontwikkeld worden, iets wat jou toestaat om bewust te worden van veel fijnere niveaus.

Uiteindelijk zal je in staat zijn om deze dimensies van energie waar te nemen met je ogen open, iedere keer wanneer je naar een andere lichaam-denkgeest kijkt die op dat moment de ervaring heeft om vibrerende gedachten doorheen zijn lichaam naar jou

over te brengen. Jij noemt dat een conversatie. Je zal dat andere wezen niet meer als een lichaam waarnemen maar als een veld van licht. Je zal kleuren zien. Je zal vibraties voelen. En die kleuren en vibraties zullen jou veel meer vertellen dan wat woorden jou ooit kunnen meedelen. Het resultaat zal natuurlijk zijn dat je niet meer zo vaak als vroeger bij de neus wordt genomen, door enkel maar woorden.

Pas deze kleine oefening zo dikwijls mogelijk toe, in om het even welke, of zelfs in alle omstandigheden waarin je verkeert. Het is niet zo moeilijk. Je gebruikt enkel het veld van jouw bewustzijn om te beslissen datgene gewaar te worden wat buiten de grenzen van jouw driedimensionale ervaring ligt.

Bijvoorbeeld, je rijdt in je auto en wanneer je stopt voor een rood licht kijk je door middel van je fysieke ogen naar de bestuurder van de wagen die naast je staat. Indien jij jezelf beperkt, zal je een wagen zien met daarin een ander lichaam, gezeten achter het stuur, in een gelijkaardige situatie als wat jouw lichaam - althans wat jij jouw lichaam noemt - aan het doen is.

Wat zou er gebeuren indien jij jezelf zou toestaan om te spelen, door naar die persoon te kijken en bij jezelf te zeggen: "dit is maar een povere uitdrukking van dat wezen, ik vraag me af wat er zich voorbij de grenzen afspeelt?"

Je zou wel eens verwonderd kunnen zijn mocht er ineens een gedachte jouw bewustzijn binnenvallen. Je *weet* dat die gedachte niet van jou is. Het zou kunnen de gedachte van die persoon in de wagen zijn die zegt: "lieve God, waarom heb ik deze morgen het hemd van mijn man niet gestreken? Oh, hij zal zo kwaad zijn!" Hoe vaak zijn al niet dergelijke gedachten jouw bewustzijn binnengekomen en heb je ze als verbeelding afgedaan?

Wat we hier suggereren is dat je de meest ordinaire momenten van jouw dag kan gebruiken om bewust te worden van jouw eigen Zijn, van jouw eigen spontaan geëxpandeerde, onbeperkte Zelf. Op geen enkel moment is er iets verborgen. Op ieder moment heb je de volledige toegang tot het totaal van iemand anders' ziel.

Klinkt dit voor jou als een inbreuk op de privacy? Geliefde vrienden, er bestaat niet zoiets als dat. Privacy is enkel belangrijk voor zij die geloven dat ze gescheiden en afzonderlijk leven en misschien iets te verbergen hebben. In werkelijkheid is er niets verborgen. Wanneer je er begint op te vertrouwen dat de diepste natuur van jouw eigen wezen perfecte wijsheid is, perfect mededogen en perfecte Liefde - dan zal je beginnen de angst los te laten die je hebt opgebouwd rond de *buitengewone* vaardigheden die je nu al bezit.

Je zal ontdekken dat je jouw onbeperkte Geest kan vertrouwen. Terwijl je dan in de wagen zit en kijkt naar degene achter het stuur van de wagen vlak naast jou en je staat jezelf toe om te ontspannen en op te merken wat er voorbij de grenzen van het fysieke plaatsvindt, dan zal jij je realiseren, precies op het moment dat het jouw bewustzijn binnenkomt, dat denkkeesten niet gescheiden zijn van elkaar. Als hun geest de jouwe kan aanraken dan kan jouw geest ook die van hen aanraken en dan ben jij vrij om hen Liefde te sturen. Jij hebt de vrijheid om op te merken wat je van hen oppikt en zonder de mond te openen kan je hen in alle wijsheid het antwoord toesturen dat ze nodig hebben.

Stel je voor dat je in staat bent om naar de supermarkt te gaan en jouw kleine metalen karretje doorheen de gangen voort te duwen, zodat je het kan opvullen met de doosjes die schijnbaar vers voedsel bevatten en dat je ondertussen ook de gedachtesgolven van de mensen rondom jou kan oppikken. Stel je voor dat jij opvangt wat er zich in hun drama, in hun verhaal, in hun leven afspeelt en dat jij in staat bent om hen telepatisch het antwoord op hun dilemma door te geven. Zou dat niet aanvoelen als een grotere graad van vrijheid dan wat je tot nu toe gewoon bent?

Het pad van Transformatie vereist absoluut dat je toegewijd wordt om anders te leven. Want is transformatie niet een verandering van de huidige status-quo? Hoe kan je Transformatie ervaren als je de tijd niet gebruikt om anders te denken of anders te zijn? Het uitschreeuwen naar mij toe zal niet helpen. Duizend heilige boeken lezen zal jou niet verder brengen. Eén ding, en één ding alleen, zal jou in de Transformatie brengen die je gezocht hebt: - de bereidheid om daar te zijn waar je nu bent, *maar op een andere manier*.

Begin opnieuw met de eenvoudige oefening om jezelf eraan te herinneren dat je in werkelijkheid onbeperkte Geest bent, aanwezig in alle dimensies van bestaan. Alle buitengewone mogelijkheden liggen al vervat in jouw bewustzijn. Want als ze dat niet deden dan zou dat betekenen dat God scheidt met ongelijkheid. Jouw ego-denkkeest zou hierop kunnen reageren: "Wel jij bent misschien wel geboren met die gave, maar ik heb ze niet."

Neen. God scheidt zijn geliefde Zoon. En het Zoonschap bestaat uit gelijken in Geest. Het enige verschil in het veld van de tijd is dat het lijkt dat sommigen hun bestaande mogelijkheden meer hebben aangeboord en gecultiveerd dan anderen.

Vervolgens gebruik je dit als excuus om een ander als specialer dan jouzelf waar te nemen, als een manier om aan jezelf te tonen dat je minder waard bent, dat je kleiner bent, en dat je zwak bent. Je denkt misschien dat op een dag, als je er in slaagt een honderdtal levens door te brengen met een 'goed persoon' te zijn, dat dan misschien al die speciale mogelijkheden zich spontaan zullen manifesteren in jouw bestaan. Maar er zijn geen toevalligheden en niets wat je gemanifesteerd ziet in het leven van om het even wie, is er 'per ongeluk' gekomen. Alles wat je ziet is *bewust gekozen* - alles.

Daarom, als je naar een ander kijkt en zegt: "Oh, zij kunnen met Jezus praten, maar ik zou dat nooit kunnen," stop dan met liegen tegen jezelf! Maar zie het veeleer zo dat als deze mogelijkheid zich nu toont in jouw bewustzijnsveld, dat dit is omdat jij het naar *jezelf* hebt toegetrokken als een herinnering van wat reeds vervat ligt *in jou*.

Wanneer iemand anders de hand van het lichaam op het voorhoofd van een zieke legt en degene die ziek is staat op en de ziekte is niet langer aanwezig, herinner jezelf er dan aan dat jij deze ervaring via jouw geliefde broeder of zuster in het veld van je bewustzijn hebt geroepen om jou te herinneren aan de waarheid van wie je bent. Als jij je aangetrokken voelt om een genezer te zijn, *laat dan alles vallen waaraan je nu toegewijd bent* en begin met genezen.

Het ontwikkelen van een onbeperkt bewustzijn.

Nu we de lessen over Transformatie binnen treden, zal je merken dat we steeds directer tot jou beginnen te spreken. We zullen geen omwegen maken, we zullen jouw weerstand en je angsten niet sussen, en we zullen je niet over het hoofd aaien voor al de drama's die je gecreëerd hebt en die jou leken af te scheiden van de waarheid van jouw wezen.

Want naarmate we vorderen in het pad van Transformatie wordt van ons uit de roep naar jou toe gezonden om op te staan en om volledige verantwoordelijkheid op te nemen voor al wat je ziet, al wat je denkt en al wat je kiest. Wees er maar zeker van, als je deze roep hoort dan is het omdat een dieper deel van jou het naar zich toetrokken heeft als een manier om jou te herinneren dat al deze dingen al in jou vervat liggen.

Het pad van Transformatie is het pad om volledige verantwoordelijkheid voor de tijd te nemen - voor ieder en elk moment ervan. Want tijd is geen gevangenis voor jou. Het is dat wat uit jouw huidige bewustzijn voortvloeit en er is nooit een plaats of een tijd - *nooit* een plaats of een tijd - die meer bevorderlijk is voor het pad van Transformatie dan de plaats waar je nu bent en de tijd die er nu is.

Er is niemand die dit privilège niet geniet. Er is niemand vanuit zijn positie in het leven zoals de wereld dat ziet, die ervan weerhouden wordt om de vrucht die in zijn onbeperkte bewustzijn verblijft, te irrigeren en te voeden. Want de wereld die hij ziet verschijnt echt nergens anders dan in het veld van zijn gewaarzijn, hetgeen we het bewustzijn of de geest noemen.

De gebouwen, de wagens waarmee je rijdt, de euro's op de bank - niets van dit alles is werkelijk. Dit zijn alleen maar symbolen voor de kwaliteit van ervaring die jij naar je toe geroepen hebt, als een tijdelijke leerervaring.

Geliefde vrienden, gebruik de tijd wijs. Vraag jezelf af:

Ben ik er volledig aan toegewijd om mijn bewustzijn - dat van iemand die aan het slapen is en zichzelf beperkt ziet tot deze ruimte- en tijddimensie - te transformeren, of ben ik nog maar eens toegewijd om mijn broeders' smeekbede te horen, om voor hem nogmaals mijn kruis op te nemen en hem dan maar op zijn pad te volgen?

'Jouw kruis opnemen', betekent: het kruis van de kruisiging, het zware houten kruis dat je al die tijd hebt meegezeuld en dat zegt, "Wel, ik ben werkelijk aan het spartelen nu en ik probeer het Christusbewustzijn te bereiken, maar misschien,... als ik maar van mijn man af zou raken, dat zou al veel helpen. Of misschien als ik naar een andere locatie verhuis, dat zou alles veranderen. Misschien is er wel ergens een spirituele techniek die ik nog niet ontdekt heb in het keuzebuffet dat de wereld me aanreikt. Eens ik die gevonden heb en toepas, dan kan ik pas echt van start gaan".

Jij bevindt je in de heiligste van alle tempels - jouw Zelf. Jij beleeft altijd het perfecte moment voor jouw transformatie. Niets kan jou op enig ogenblik en op enige manier beperken. De kracht van de vrijheid van keuze is de essentie van Christus. En die

bewuste kracht die jij probeert te gebruiken om jezelf van al jouw beperkingen te overtuigen, is dezelfde kracht die ik gebruik heb om de dood te overstijgen. Er is geen enkel verschil, tenzij een knipoog, een intentie, een toewijding, een herkenning - dat is alles. In werkelijkheid is er niets onmogelijk. Alles is beschikbaar voor jou.

Wat gebeurt er dan in een bewustzijn dat een blokkade lijkt op te werpen voor de aanwezigheid van Liefde?

Wanneer jij voor jezelf een tijdelijk waargenomen beperking scheidt, in een poging om een bepaalde kwaliteit van ervaring naar je toe te roepen, dan ontstaat de neiging om in de valkuil te trappen van je te gaan identificeren met de beperkingen die je zelf gebouwd hebt. Dit doe je met de onbeperkte vrijheid die altijd de jouwe is en met als enig doel om een tijdelijke leerervaring te creëren voor jezelf. Wanneer jouw bewustzijn geïdentificeerd raakt met de grenzen of de beperkingen - de lijnen op het blanke doek die jij er vrijwillig op getrokken hebt - dan creëer je gevangenschap. Die gevangenschap is eigenlijk een complete illusie en in werkelijkheid gaat jouw onbegrensde Zelf gewoon door met alles te ervaren wat het maar wil, door alle dimensies van de schepping heen.

Jouw geloof dat je gedefinieerd wordt door de lijnen die je zelf getrokken hebt in het veld van jouw bewustzijn - de kiezels die jij in het meer hebt gedropt, de golven die je hebt doen ontstaan - dat alléén maar dit jouw identiteit zou zijn, wel dat scheidt een verkramping, een zwaarte en een conflict. Dit doet zich nergens anders in jouw wezen voor, behalve dan in dat kleine deeltje dat zich uitbreidde als een zonnestraal vanuit de zon naar wat jij jouw tijd- en ruimtedimensie noemt.

Denk hier nu even goed over na. Wanneer jij je beperkt *voelt* in deze dimensie, dan betekent dat niet dat jij ook beperkt *bent*. Het betekent alleen maar dat dit ene kleine straaltje van jouw licht tijdelijk een bepaalde ervaring aan het beleven is. Als je die straal van licht helemaal terug zou volgen tot aan zijn Bron, dan zou je iets vinden dat helderder is dan tienduizend van jouw zonnen. Iets dat oneindig veel uitgestrekter is dan de zon die jullie fysieke universum verlicht. Iets zo uitgestrekt, dat daaruit een veelvuldig scala aan universa is ontstaan.

Dat licht van jouw ziel, zuiver Geest, blijft onbezoedeld en onbeperkt. Die kleine straal kan zich bewust worden van het geheel en dat is het proces van ontwaken. Eigenlijk verandert er helemaal niets. Je raakt alleen geïdentificeerd, niet meer met het kleine straaltje dat een tijdelijke ervaring heeft, maar wel met het Universele Veld waaruit de kracht voortkomt die jou in staat stelt om de tijd- en ruimtedimensie te ervaren.

Stel je voor dat jouw identiteit zodanig verschuift dat jij de oceaan wordt waaruit een veelvoud aan golven ontstaat en telkens opnieuw ontstaat. Iedere golf telkens een beetje anders, telkens een beetje groter of kleiner of een beetje sneller. Iedere golf met een klein beetje meer schuim erop dan de vorige. Dit zijn allemaal tijdelijk dansende en steeds veranderende schommelingen die werden voortgebracht door een veld of door een oceaan van water die begin noch einde kent en wiens verre kusten niet eens bereikbaar zijn.

Dat is jouw Zelf. Niet die kleine golf die een naam heeft gekregen en een geschiedenis kent van geboren worden in een bepaalde tijd of stad of huis. Het is zeker nooit de

benaming die jij jezelf soms geeft, als een bankier, een leraar, een moeder, een vader... Geen van deze dingen is wat jij bent.

Het pad van Transformatie is veel eenvoudiger dan je denkt. Maar nogmaals, het rust enkel op jouw beslissing om de tijd te gebruiken voor volledige toewijding aan het ontwaken uit de beperkingen die je hebt opgelegd aan het oneindig uitgestrekte veld van bewustzijn. Doe dit alles om geen andere reden dan dat het leuk is om deze kleine straal van licht nog een tijdje in ruimte en tijd te laten voortduren, terwijl je ondertussen ook al bewust bent van de totaliteit van jouw Zelf en daardoor ook reeds volledig handelt vanuit die totaliteit.

Kan jij je voorstellen om zo in het leven te staan? Kan jij je voorstellen dat jouw lichaam-denkgeest zijn kleine automobiel bestuurt en dat telkens wanneer je voor het rode licht staat en je bemerkt iemand naast je, dat je dan geen lichaam meer waarneemt? Je zal nog steeds de auto zien. Je zal ook nog steeds het lichaam zien. Maar wat je voelt, wat je weet en waar je naar handelt, is dat dit een oneindig veld van bewustzijn is, net zoals jij dat bent. En hun veld van bewustzijn raakt het jouwe, dwars door alle dimensies heen. En jij bent Christus en je kan met hen alle wijsheid en alle Liefde delen.

Jij kan leren om energieën te richten. Je zou het kunnen zien als een bepaalde kleur. Je kan hun veld aanraken, hun aura. Jij kan genezing sturen naar de organen van het lichaam waarvan je kan zien dat ze een beetje in de war zijn. *Jij* kan de belichaming in tijd en ruimte zijn van het Zelf dat zo uitgestrekt, zo fantastisch, zo vol van bijzondere kracht is, dat je niets anders kan doen dan lachen; misschien ongezien en niet eens herkend door diegenen die nog steeds geïdentificeerd zijn met het klein, minuscuul druppeltje schuim dat deel is van de golf, die op haar beurt weer deel is van de oceaan van het grote Zelf.

Maar wat zij kiezen beïnvloedt niet jouw keuze! Luister heel aandachtig: *wat een ander kiest beïnvloedt in het geheel niet jouw eigen keuze, ook al ziet het er naar uit van wel.* Het is zelfs niet eens gepast om te zeggen: "Och zie je, ik werd een beetje beïnvloed door dit en door dat. Ik werd een beetje onbewust en dat is waarom het allemaal gebeurde. Ik verloor mezelf uit het oog."

Nee, nee, nee! In elk moment van jouw ervaring geldt alleen maar dit: *wat jij ervaart komt van binnen uit jou.* Het werd niet in jou geplaatst door een bron buiten jezelf. In elk moment blijf jij vrij om waar te nemen en vast te stellen of jij je amuseert, daar waar je nu bent. Dat betekent dat je werkelijk in jouw gewaarwording van het leven bent en dat je herkent dat jij de kracht hebt om anders te denken.

Ik zal jou een voorbeeld geven: "Oh dat is waar, ik zit niet in een verkeersopstopping. Er bestaat helemaal niet zoiets als een verkeersopstopping. Alles is perfect hier. Er is enkel een gigantisch samen-weven van ervaringen van allemaal onbegrensde zielen. Dus, terwijl ik in deze wagen zit met dat grappige, kleine lichaam van mij, ga ik gewoon Christus zijn."

Ik ga mij afstemmen op wat er gaande is net buiten de grenzen van mijn wereldse bewustzijn. Ik zal de gedachten voelen van om het even wie ik verkies aandacht te geven. En vanuit de diepte van mijn wezen zal ik Liefde uitbreiden naar hen. Ik kan er

nu voor kiezen om de waarheid te zijn van wie ik werkelijk ben. Het rode licht, de auto's,... deze dingen creëren mijn ervaring niet. *Mijn ervaring komt voort van binnen uit mij.* Ze wordt vandaar naar buiten toe uitgebreid.

Alleen jij hebt de kracht om jouw ervaring te creëren.

Luister aandachtig. Niemand heeft de kracht om jouw ervaring te creëren. Niemand heeft de kracht om jouw ervaring te beperken. En nergens in de wetten van God staat er geschreven dat jij je moet aanpassen aan de keuze van een ander. Jij blijft vrij. Jij kan vrijelijk kiezen om de belichaming van Christus te zijn. Jij bent diegene die de schepping kan zegenen. Het begint allemaal wanneer jij bereid bent verantwoordelijkheid te nemen voor hoe jij jouw tijd wil gebruiken.

In werkelijkheid doe je dat al. Je gebruikt altijd de tijd voor exact datgene wat je nu aan het kiezen bent. Jij bent nooit aan het overleven. Jij probeert nooit om dingen gedaan te krijgen die de wereld van jou vereist. Er verschijnt nooit iets, behalve dat jij je bewust wordt van de effecten hoe je jouw bewustzijn op dit moment aan het gebruiken bent, en dat is alles.

Hier begint het pad van Transformatie. Uiteindelijk is het ook hier dat het eindigt. Maar het verschil zal zijn dat jij niet langer iets kiest dat van beperking spreekt.

Alhoewel de lichaam-denkgeest waarmee jij je ooit identificeerde zich nog steeds lijkt voort te bewegen in tijd en ruimte, zal je er niet eens aandacht meer aan schenken en zal je niet meer zeggen: "dat is mijn denkgeest". Jij zal gewoon verklaren: "de lichaam-denkgeest is een tijdelijk communicatiemiddel, voortgebracht vanuit de oceaan van mijn onbeperkte Zelf, zoals ik eigenlijk al een veelvoud aan keren in een veelvoud aan universa heb gedaan. Wat is daar nu aan?"

Jouw bewustzijn zal letterlijk beginnen verschuiven. Het zal een nieuw perspectief aannemen. En jij zal weten dat je zuiver Geest bent, dat je helemaal niet in de tijd verblijft en dat je heel eenvoudig vreugde kan scheppen in het gebruik van die lichaam-denkgeest, maar dan nu als communicatiemiddel.

Wanneer je op een vliegtuig stapt en je reist af naar een verre kust op een plekje waar je heel graag bent, dan gebruik je die lichaam-denkgeest als een communicatiemiddel tussen jou en de Aarde, tussen jou en de andere creaties die voortgekomen zijn uit andere denkgeesten. Of het nu een mooi gebouw of een mooi schilderij is, alles wat je ooit hebt ervaren is iets wat jij naar je toe hebt getrokken via het medium van het lichaam. Het is een ervaring en dat is alles. Jij bent de onbeperktheid, jij bent degene die aan het stuur zit.

Word je bewust van de beperkende definities over jezelf.

Het tweede stadium in het pad van Transformatie vereist dat je aandacht begint te schenken aan de kronkelende lijnen die jij getrokken hebt op het witte, onbeperkte en smetteloze canvas van jouw bewustzijn. Jouw psychologen zouden dit

'persoonlijkheden' of 'maskers' noemen. Word je bewust van al die kleine 'zelden' die jij zelf gecreëerd hebt. Begin je af te vragen:

Wat ben ik aan het verdedigen hier? Wat doe ik op dagelijkse basis dat me niet langer meer vervult? Tenslotte, ik ben er al geweest. Ik heb het al gedaan. Hoe kan ik kijken naar die kleine 'zelfjes', die kleine druppeltjes schuim op deze tijdelijke golf die ik heb voortgebracht? Hoe kan ik ze anders gaan gebruiken? Ik vraag me af of ik een geheel nieuw 'zelf' zou kunnen maken?

Waarom is dit zo belangrijk? Dat is vanwege de kronkels die jij hebt vastgelegd. Jij zou bijvoorbeeld over jezelf kunnen zeggen: 'wel, ik ben Mary - Jane. Ik ben vice-president van een bank en geboren in zulk en zo een stad. Mijn ouders zijn zus en zo en dit en dat en ik zou echt wel een ander mens zijn, ware het niet dat mijn zuster me altijd heeft geslagen tijdens mijn jeugd.'

Op het moment dat jij jezelf definieert, beperk je ook jezelf binnen de parameters die je verkozen hebt waarde te geven. Onmiddellijk creëer je exact de ervaring van dié vibraties die het effect zijn van jouw eigen kronkels. Denk aan deze kronkels, de parameters van een kleine 'zelfje', als aan het effect van kiezels die je hebt gedropt in de vijver van jouw bewustzijn. Eens je de lijnen getrokken hebt, vloeien daar bepaalde effecten uit voort.

Wat indien je besliste om een 'zelf' te maken dat zichzelf als volledig onbeperkt ziet? In plaats van te zeggen: "Oh jee, ik moet naar mijn zuster gaan. Ik weet dat ze me altijd sloeg, maar dat is nu eenmaal zo. Ach, het is gewoon wie ik ben", leun je simpelweg wat achterover en zeg je:

"Ik ben een volledig onbeperkt wezen en ik denk dat ik nu een zelf ga creëren dat een uitdrukking is van de onbeperkte Liefde van Christus. Ja, ik ga die persoon ontmoeten (je zou haar naam kunnen noemen, maar noem haar zeker niet je zuster) en ik ga de tijd gebruiken om zoveel Liefde naar haar te sturen als ik maar kan. Om geen enkele andere reden dan dat het fantastisch voelt om dit te doen. Ik ben de belichaming van Christus en zij zal het waarschijnlijk niet meteen weten, maar dat maakt totaal niets uit. Ook al weet ze het nu nog niet, ikzelf kan er gewoon van genieten om dit te doen."

Zie je hoe dit jou leidt naar een identificatie die zoveel verder reikt dan de kleine definities van jezelf, die jou opgesloten houden in een wel zeer nauwe set van parameters, en daardoor alleen maar een welbepaald soort gevolgen met zich meebrengen?

Wat als je zou gaan zitten met diegenen die jij je ouders noemt en er vrijwillig voor koos om hen te zien als wezens die jij in jouw veld van bewustzijn hebt geroepen? Wat als je ervoor zou kiezen om te zien dat zij oneindig en vrije wezens zijn, in volledige gelijkheid met jou? Zij hebben er simpelweg voor gekozen om jouw kosmisch telegram te ontvangen en hebben zodoende een bepaalde rol uitgespeeld in tijd en ruimte, opdat jij zou geholpen zijn bij wat je wenste te leren.

Zou dit jouw identificatie naar hen toe niet doen verschuiven, weg van de rol van alleen maar 'een ouder' te zijn? Want als je naar hen kijkt en zegt: "dit zijn mijn ouders", dan

heb jij jezelf gedefinieerd als alléén maar hun kind. Begin je het belang hiervan in te zien?

Het is zeer, zeer belangrijk om bewustzijn te brengen naar alle definities waarmee jij jezelf bepaald hebt en waar je dag na dag op staat dat ze verder blijven bestaan. Dit is hetzelfde als het gooien van steeds dezelfde kiezel in dezelfde rivier, keer op keer opnieuw, om daardoor continu dezelfde effecten te creëren. En het resultaat is dat er helemaal niets overstegen wordt.

Dit brengt ook angst naar boven. Het denken van het kleine zelf zal vragen: “wat gaat er gebeuren wanneer ik de definities waarmee ik nu zo vertrouwd ben, allemaal loslaat?” Hier is het antwoord: *er zal helemaal niets gebeuren*, want in werkelijkheid hebben deze definities jouw onbeperkte Zelf nog nooit beperkt om verder te scheppen en te ervaren, doorheen alle dimensies die er maar bestaan. De enige verandering die zich kan voordoen, is dat de kleine, minieme straal van jouw zijn die op dit ogenblik zijn dans uitvoert in de ervaring een denkgeest-lichaam in ruimte en tijd te zijn, zal beginnen zijn deuren open te zwaaien en aan zichzelf zal toestaan om tot het kosmische bewustzijn toe te treden.

Indien jij de ervaring wenst om hier op aarde als een ‘verlicht meester’ rond te lopen, begin dan ten eerste met je een goed begrip te vormen van de fundamenten waarop ‘het pad van Transformatie’ berust. Ten tweede breng je bewustzijn naar alle definities van jezelf die je tot op heden onbewust gebruikt hebt. En vervolgens *herdefinieer jij jezelf heel bewust* naarmate je verder stapt in het veld van jouw ervaringen.

Hier is het kernpunt: Niemand kan deze beslissing voor jou maken. Ikzelf heb nooit iemand verlicht. Ik heb nooit iemand nog maar een centimeter doen oprijzen. Ik heb er alleen voor gekozen om onbeperkteid aan mezelf te demonstreren en een deel van die ervaring bestond eruit om de kruisiging te doorleven, gewoon omdat ik wou leren de dood te overstijgen. Dat was *mijn* keuze, *mijn* pad, *mijn* ‘in het leven roepen van ervaring’. Ik kan jou verzekeren dat het zoveel grootser is om in het lichaam te zijn wanneer je ondertussen ook bewust bent van jouw kosmische Zelf.

Op hetzelfde moment moet ik jou ook dit nog zeggen: “het is perfect oké voor jou om jezelf als een beperkte straal van bewustzijn te blijven waarnemen. Jazeker, daar vloeien bepaalde resultaten uit voort. Maar toch, jij bent en blijft volledig vrij om in dat veld van ervaring te blijven zolang je maar verkiest.”

Stel je eens iemand voor die in het water van een zwembad gaat zwemmen dat sowieso bepaalde afmetingen heeft. De breedte kan bijvoorbeeld 25 meter zijn en de lengte kan wel 150 meter zijn. Het getal maakt helemaal niets uit. Er is een zeker volume aan water en dat is het veld waarin je zwemt. Dat veld van water is als het veld van je bewustzijn. Het heeft een bepaalde vorm aangenomen en is beperkt tot de afmetingen die jij verkoos eraan te geven.

Ditzelfde wezen zou nu kunnen zeggen, “Ik ben veel te groots om in een zwembad te zwemmen. Ik denk dat ik dit kleine lichaam maar op een vliegtuig zet en naar de grote oceaan vlieg om er middenin te gaan zwemmen, helemaal niet gebonden door de afmetingen van een doosje.” De ervaring van zulk een zwemmen is iets helemaal anders.

Jouw bewustzijn is precies zoals in het voorbeeld. Al wat je ervaart vanaf het moment dat je in de ochtend wakker wordt, tot het moment dat je in de volgende ochtend opnieuw wakker wordt (er is immers geen tijd van inactiviteit) - al wat je ziet, al wat je ervaart - is het directe resultaat van waar en hoe jij de lijnen getrokken hebt op het blanke canvas van jouw bewustzijn. En jij bent vrij om ze op elk moment weer uit te wissen en ze anders te trekken.

Zeg dus nooit dat jij iets ontdekt hebt. Leer veeleer te zeggen:

Ik ervaar de effecten van bepaalde lijnen die ik zelf getrokken heb in het oneindige veld van mijn wezen. En die effecten zijn volledig oké.

Het is een beetje zoals een wandeling in de regen. Leer ervan te genieten vanuit de plaats van onbeperkteid in jou, net zoals een Christus op deze aarde zou wandelen en zeggen:

“Ik kies ervoor om de regen te voelen op de huid van dit lichaam. Ik voel de rilling van het vlees tegen de koude. Wat een genot is dat! Ik ben onbegrensd voor altijd! Dit moment bepaalt mij niet. Het zet mij niet gevangen. Ik ben vrij! ik ben vrij!

“Misschien dat ik morgen verhuis naar een warmer klimaat waar de zon schijnt en er geen wolken of regen zijn. Als dat zo is, dan zal ik genieten van de zonnestralen op de huid en het zweet op de wenkbrauwen. En ik zal ervaren hoe het voelt wanneer het zweet langs de huid naar beneden druppelt - niet *mijn* huid, maar *de* huid.

“En wanneer ik dan een vriend tegenkom, zal ik mezelf eraan herinneren dat de velden van onze geest elkaar ontmoeten in vele dimensies. Wat zal ik kiezen om in dat moment te brengen?

“Ga ik mezelf zien als beperkt tot de grenzen van de huid en het lichaam? Ga ik hem alleen maar over mijn zorgen en lasten vertellen? “Mijn wagen had een lekke band en op de koop toe belde mijn moeder en ze was zo ongelukkig omdat ik haar verjaardag vergeten was en oh..., hemeltjelijf, weet je, ik weet niet hoe ik hier ooit doorheen kom.”

“Of ga ik hem tegemoet treden als het onbeperkte, kosmische wezen dat ik ben? Zal ik ruimte vrijmaken waarin *ik* ervan geniet om Liefde naar hem te sturen? Zal ik ervan genieten om te kijken naar wat verschijnt buiten de grenzen van deze drie-dimensionale ervaring, die natuurlijk gewoon verder gaat?

“‘Hallo Fred, leuk je te ontmoeten.’ Maar voorbij het zintuiglijk waarneembare: ‘Oh Fred, je hebt ruzie gehad met je vrouw. Laten we het daarover maar eens hebben.’ En zonder zelfs nog maar de fysieke mond te openen: ‘Hier is wat Liefde voor jou. Je kent de wijsheid. Je weet het antwoord. Oh, er begint zich een kanker te vormen in de dikke darm. Ik zal er maar wat licht naar toe sturen.’ ‘En hoe gaat het met je vrouw? En de kinderen, alles goed? Dat is prachtig.’ ‘En ik ga nog maar even door met Licht sturen naar die kanker.’”

Welke ervaring verkies jij? Het beknepen gevoel tussen twee smalle kronkellijnen op het oneindige canvas van Schitterend Licht, of het Schitterend Licht zelf dat aan het werk is *doorheen* de zeer tijdelijke en in alle vrijheid gekozen kronkel die we de lichaam-denkgeest noemen?

Het pad van Transformatie begint ermee dat jij de beslissing neemt waaraan je het meest wilt toegewijd zijn. Het vereist dat jij aandacht en bewustzijn brengt naar iedere verzameling van definities die je ooit over Het Zelf aangenomen hebt en die je als een lappendeken over Het Zelf gelegd hebt. Deze weg bereikt zijn hoogtepunt in de transparantie van de lichaam-denkgeest, die kleine straal van licht die je nu denkt te zijn, zodat, zelfs wanneer deze kleine straal nog een beetje doorgaat in de tijd, ze nu volledig doordrongen is van een kosmisch bewustzijn. En dat wordt jouw nieuwe identiteit.

Jij bent dan de Christus die speelt in de wereld - onbeperkt, onbelemmerd en van niets een slachtoffer. Wat opkomt, komt op en wat weggaat, gaat weg. Verschijnen en verdwijnen zijn voor jou exact hetzelfde. Liefde komt en ze wordt ontvangen. Liefde schijnt weer te worden weggenomen,... en dan? Jij zegent het wezen dat zijn bewustzijn van jou weghaalt en je opent jezelf voor om het even wie op dat moment in je aandachtsveld komt. Want het is jij die beslist hoe je in elk moment in relatie zal zijn. *En nooit vind je iets buiten jou dat 'goed' is.* Jij scheidt alleen maar de structuur en de vorm van jouw ervaring.

Wanneer iemand tegen je zegt; "Weet je, ik lust alleen maar vlees. Ik hou ervan om het rauw en bloederig op mijn bord te zien liggen," en jij hebt de laatste tijd alleen nog maar fruit en groenten gegeten, wel dan is er geen enkele reden om ook maar iets te zeggen. Glimlach alleen en beslis dat je naar hen Liefde kan sturen - niet omdat ze iets verkeerd doen en dat, als jij hen liefhebt, ze dan misschien zullen veranderen, maar alleen omdat hun beslissing in het geheel geen betekenis heeft. Het is enkel een beschrijving hoe zij vorm geven aan hun ervaring.

Indien jij jezelf identificeert als een 'pure vegetariër', dan zal je niet kunnen voorkomen dat je jouw broeder of zuster oordeelt. En waar oordeel is, daar heb je afscheiding gemaakt. En voor een ogenblik is hierdoor de tegenwoordigheid van Liefde voor jou verdwenen.

Kan jij egoïstisch genoeg worden om werkelijk te leren erkennen dat jij nooit beïnvloed bent door andermans keuzes en dat hun keuzes op geen enkele manier iets zeggen over de jouwe? Jij bent vrij om jouw ervaring te omarmen als zijnde volledig "vanuit Het Zelf" geschapen, in perfecte onschuld en speelsheid. Jij beschikt over het vrij gebruik van de tijd om ervaring op te wekken.

Leg een Transformatie dagboek aan.

Er werd jou heel veel gegeven in deze les. We willen er sterk op aandringen dat diegenen die toegewijd zijn aan Transformatie alles nog eens overlopen en heel helder kijken naar wat er gedeeld werd. Begin met een persoonlijk Transformatie dagboek aan te leggen. Gebruik het alleen voor dit doel en voor geen enkel ander.

Neem het dagboek en zoek een afbeelding die voor jou de hoogste, de diepste, de meest passionele, de mooiste uitbeelding van Liefde is die jij je maar kan voorstellen. Vergelijk het niet met die van iemand anders. Breng het aan op de voorkant van je dagboek. Koop een pen die alleen voor dit doel zal gebruikt worden en voor geen enkel ander. Zoek dan een plaatsje om je dagboek in te bewaren waar niets anders de ruimte zal innemen. Of het nu op jouw eigen altaartje is of in de schuif naast je bed, maakt niks uit. Zoek vanuit het veld van je Christus-zijn doelbewust een plaats en zeg, "Aha, dit is de plek".

Telkens wanneer je een les aanvangt, ga er met jouw volle aandacht doorheen en schrijf de belangrijkste punten die gedeeld worden in jouw dagboek. Beslis wat ze voor jou zullen betekenen. En beslis ook welke stappen jij gaat ondernemen om ze in jouw dagelijkse leven in te bouwen - ook al betekent dit, dat ze nooit ingebouwd zullen worden. Neem honderd procent verantwoordelijkheid voor jouw beslissing en schrijf ze op in je dagboek. Bijvoorbeeld, "Ik denk niet dat ik dat ga doen. Ik bezit deze eigenschap; ik beslis vrijelijk. Dat is gewoon zoals het is."

Wanneer je dit doet, zal jij tegen de tijd dat deze lessen ten einde zijn, verrast zijn over wat je allemaal neergeschreven hebt. En als je er dan les na les nog eens doorheen gaat, let dan eens op de dingen die je ervaart wanneer je speelt met de oefeningen die we jou gegeven hebben. Hoe veranderen de dingen? Welke ervaringen begin je te krijgen, wanneer je de ruimte net voorbij de grenzen van je normale bewustzijn verkent? En als je de oefening doet die we jou hebben aangeraden in het begin van deze les, welke beelden kwamen er dan, welke gedachten ving je op? Welke kleuren zag je? Schrijf het allemaal neer en geniet ervan.

Want inderdaad, in elke les zullen we jou, ook al lijken ze zeer eenvoudig, zeer specifieke oefeningen meegeven. Weet dat ze werden ontworpen om jou toegang te verschaffen tot datgene wat zich altijd al voordoet, op een manier die jouw *bewuste aandacht* bevordert en verdiept voor wat zich ten allen tijde voordoet in jouw kosmische en onbepaalde Zelf.

De enige Transformatie die jij in tijd en ruimte kan ervaren is de beweging van de kleine en tijdelijke golf die naar de diepte van de oceaan reikt om zodoende al de kleine druppeltjes schuim op het topje van de golf die jij de lichaam-denkgeest van het zelf noemt, weer in balans te brengen, zodat deze uiteindelijk beginnen een doorzichtige geleider te worden voor het bewustzijn van de oceaan zelf. Dat is het spel van ontwaken. Het is eigenlijk het meest verrukkelijke gebruik van de tijd dat je ooit zal ontdekken.

Wanneer je ervoor kiest dit te doen, vertrouw me dan. Het zal jou ver voorbij deze wereld brengen - niet uit ontkenning maar gewoon omdat je hem ontgroeid bent. Er zijn domeinen van ervaring die op jou wachten die zoveel grootser zijn dan het domein van de lichaam-denkgeest! Maar de enige manier om daar te raken is door je volle bewustzijn te brengen naar dat wat je verkiest te ervaren op elk en ieder ogenblik.

Bijvoorbeeld om de zeep te ervaren op je huid tijdens de ochtenddouche - Wow, hoe heerlijk! Of een regendruppel op de wang en het rillen tegen de koude. Het geluid van een kat die aan het miauwen is of de gedachten aan een hond aan de andere kant van de straat. Al deze dingen roep jij naar je toe in deze dimensie.

Wil je het niet allemaal proeven? Wil jij jezelf niet rond alles heen wikkelen? Wil je er niet aan herinnerd worden dat de magie overal rondom jou aanwezig is? Vanuit die magie wordt immers het moment gecreëerd dat jij aan het ervaren bent, binnenin je Heilige Zelf. Het is nooit zo geweest. En het zal ook nooit zo meer zijn - Mysterie van alle mysteries, dans der schepping, werkelijkheid van de Liefde! Er is geen hogere staat in de lichaam-denkkeest dan te leven als iemand die in verbazing is en die in deze staat voortdurend verder beweegt. Dan ben jij vrij en de wereld kan jou niet meer vastgrijpen. De boodschap van deze les is een startpunt voor iedereen die ervoor kiest zijn of haar onbegrensde handen er omheen te wikkelen. Maar helaas, we kunnen het gebruik ervan voor jou niet modelleren. En mocht je niet houden van de plaats waar je nu bent, kijk dan niet verder dan jezelf.

Wij wachten op jou. Wij zullen naar jou uitreiken op wel een miljoen verschillende manieren, over tijd en ruimte heen, naar de ruimte tussen je gedachten toe. Niet alleen via deze cursus, maar telkens wanneer er een klein beetje ruimte in je bewustzijn vrijkomt, zullen we naar je toekomen en fluisteren:

Geliefde vriend, kom en speel op een grootser niveau.
Het zit allemaal in jou.
Kom en speel ! kom en speel samen met Gods Kinderen !

Jij bent vrij. Op dit moment ben je even vrij als je dat altijd zal zijn. Nu meteen.

Hoe zal jij dan de tijd gebruiken? Wat ga je opbouwen vanuit jouw onbeperkte veld van gewaarzijn? Naar welke wereld wil je kijken? Welke gedachten zal je denken? Welke gevoelens ga je oproepen in jouw cellen? Waar zal je het lichaam naartoe brengen om er de dag door te brengen? Hoe zal jij ervaren, of hoe zal je in relatie treden met elk ogenblik - of je nu een wijzerplaat aanraakt of een lichaam? Het maakt echt niks uit. Wat zal jij naar die ervaring brengen? Is het Christus die de schouder van iemand anders aanraakt of is het alleen maar een beperkt en onvoldaan zelf? Wie zal jij zeggen dat je bent in deze wereld? *Want wat jij besluit, dat is; onmiddellijk.* Er is geen ontsnappen mogelijk aan deze verantwoordelijkheid. Stop met ertegen te vechten en geef geboorte aan Christus daar waar je ooit dacht dat er iets minder was.

Geliefde vriend, vrede is altijd met jou en altijd ben ik bij jou. Ik kom niet als enige tot jou, maar samen met tallozen die er zich reeds lang in verheugd hebben om in dezelfde resonantie als de mijne te verblijven, en ik met hen; om geen enkel andere reden dan dat kracht zich exponentieel uitbreidt wanneer geesten zich verbinden in Liefde, vanuit het fundament van heelheid en niet van gebrek. Ikzelf heb diegene die jullie mijn Moeder noemen niet nodig en zij heeft mij niet nodig. Maar oh..., hoe sterk verheugen we ons er in om samen datgene te scheppen wat het goede, het heilige en het mooie uitbreidt - onophoudelijk! Zal jij je met ons vervoegen en mee komen spelen?

Vrede is altijd met jou, en zoals altijd, Amen.

14: Het wijs gebruik van de tijd.

Wij vertrouwen erop dat dit ogenblik jou aantreft, geheel bereid daar te zijn waar je nu bent. Wij vertrouwen er ook op dat je in dit moment bereid bent om verantwoordelijkheid te nemen voor al de keuzes die je gemaakt hebt. De keuzes die letterlijk de omgeving creëerden die jij nu aan het ervaren bent: de stoel waarin je zit, de muren om jou heen, de dingen die als decoratie aan de muur hangen, de mensen waarmee je op dit ogenblik nauw in contact bent, diegenen met wie je in een relatie bent en diegenen met wie je samen werkt, met wie je samen speelt of met wie je samen deelt.

We willen er dan ook op vertrouwen dat *dit ogenblik jou* aantreft, het heilige Kind van God, spelend in het Koninkrijk van Christus.

Indien dat niet zo is, indien jij in jezelf het volgende vaststelt: “wel, dat is niet echt het perspectief van waaruit ik het lezen van deze les begonnen ben; Ik dacht dat ik ging neerzitten en luisteren naar Christus.” Mocht er een of ander element, een klein smaakje of het geringste spoor van dit perspectief zijn, neem dan nu direct een pauze. En terwijl je dit doet, blijf bij jezelf. Neem enkele diepe ademhalingen als je dat wenst en ga dan terug naar de vijf-minuten oefening die we jou gaven om alleen maar de aanwezigheid van Christus te zijn. Want we hebben het inderdaad al opgemerkt dat velen onder jullie reeds vergeten zijn dat deze oefening bestaat.

Op het eind van de vijf minuten, herinner jezelf er dan aan dat wat altijd waar is, altijd waar is: alleen Liefde is werkelijk. En wat werkelijk is, kan niet bedreigd worden door wat niet werkelijk bestaat. In elk moment waarop jouw waarnemingen voortkwamen uit minder dan de herinnering van wie je werkelijk bent, heb jij in onwerkelijkheid geleefd. Wanneer je dit opmerkt, neem dan de tijd en gebruik hem constructief door terug te keren naar de waarheid. Neem een pauze als het moet - wij gaan echt nergens heen - en kom terug binnen vijf minuutjes.

Het pad van Transformatie is heel makkelijk en eenvoudig want de weg om dingen moeilijk te maken kan niet voortkomen uit de leiding van de Heilige Geest. Immers, daar waar er inspanning is, is er een aparte wil, het ego genaamd, dat heel graag gelooft - en jou daar ook heel graag wil van overtuigen - dat het klein en zonder kracht is en weet dat het doordrongen is van angst. Liefde vereist geen inspanning, behalve dan dat kleine beetje bereidwilligheid dat nodig is om haar vanuit de diepte van je wezen doorheen jou te laten opborrelen zodat ze zich kan uitbreiden doorheen gans de schepping.

Geliefde vrienden, het pad van Transformatie verlangt enkel dat jij ervoor kiest om bereid te zijn de tijd nuttig te gebruiken. Neen, het is niet nodig dat je jouw job opzegt en in een kleine hut gaat wonen ergens op de top van een berg. Je zou niet noodzakelijk de tijd anders gebruiken door dit te doen.

De weg vereist wel dat je begint met de simpele herkenning dat er nooit of nergens een specifieke set van omstandigheden kan bestaan die werkelijk de kracht heeft om jou

van jouw God te scheiden. Geen enkele setting van omstandigheden, geen enkel web van relaties - ook niet het weer, ook niet de hoeveelheid geld die jij aan jezelf toestaat te ontvangen voor het gebruik van jouw tijd - er is niets in de wereld dat de kracht heeft om jou afgescheiden te maken van jouw God.

Jij bent diegene die over alle dingen heerschappij heeft. Wat betekent dit idee van heerschappij dan? Het betekent dat jij de bron van kracht bent waarmee je kan kiezen hoe je zult kijken naar wat er rondom jou aanwezig is, hoe je het zult waarnemen en meest van al nog, wat je er over zal geloven. Jij bent diegene met de kracht in jou om de illusoire sluier van de wereld te doorprijen en het hart te zien, de essentie, de waarheid, het Christuskind in alles - een sprietje gras, het gehuil van een kind, het jammeren van een hond of het ontvangen van de mail met de rekeningen.

Daarom, het pad van Transformatie vereist niet dat jij je omstandigheden gaat veranderen. Het vereist alleen dat jij je houding naar de omstandigheden toe verandert, door te herkennen dat ze ongevaarlijk zijn, in het inzicht dat jij zelf alle dingen naar je hebt toegeroepen.

Er zijn er velen die jou zullen onderwijzen dat je moet onderzoeken en overpeinzen waarom je dit deed en waarom je dat deed. Ik zeg jou echter: alles wat vereist is om het in gang te zetten is de bereidheid om te accepteren dat in het grote mysterie van het bewustzijn, jij de kracht en de bron bent van al wat je denkt, al wat je ziet, al wat je voelt, en alles wat je zou willen zijn of doen. Jij vertoeft onophoudelijk in die vrijheid.

Het pad van Transformatie rust eenvoudigweg op dit:

Hoe zal ik beslissen mijn tijd te gebruiken?
Mezelf aantreffend in dit moment,
kan ik me herinneren dat ik vrij ben om anders naar de dingen te kijken?
Ik ben vrij om liefdevol naar de wereld te kijken.
Ik hoef niet te wachten op iets dat ergens buiten mezelf ligt
om een stimulans te creëren die een liefdevol antwoord uitlokt.

Je hoeft echt niet te wachten tot jouw maatje er aankomt die jou de zo broodnodige omhelzing zal geven. Je hoeft ook niet te wachten tot je moeder je opbelt en smeekt om jouw vergiffenis voor hoe wreed ze jou wel behandeld heeft toen je opgroeide. Je hoeft niet te wachten tot de huidige president uit het witte huis vertrokken is. Je hoeft niet te wachten op de wedstrijd in de mail die jou tot winnaar maakt van miljoenen euro 's. Je hoeft daar allemaal niet op te wachten. Nu, op dit ogenblik, ben jij diegene die vrij is. Maar misschien heb jij jezelf gevangen gezet door te wachten op Liefde die komt opdagen van buiten jou, zodat er dan een antwoord kan komen van in jou - als je het voelt of herkent - zodat uiteindelijk ook jij je liefhebbende natuur zou kunnen ontplooiën. Diegenen die alleen zijn, zijn niet beperkt in het uitbreiden van Liefde. En diegenen die eenzaamheid kennen blijven toch de kracht behouden om te beslissen lief te hebben. Het kan nooit van je worden weggenomen.

Hier volgt een eenvoudige oefening die we jou willen aanreiken. Wanneer je een volgende keer jezelf alleen aantreft en je voelt je misschien ook een beetje eenzaam en het denken is aan het tobben over ontelbare gedachten en je voelt je misschien een

beetje zwak of je vindt je draai niet, neem dan eens een telefoonboek bij de hand. Neem drie keer diep adem en zeg tegen jezelf bij elke ademhaling:

*In werkelijkheid blijf ik zoals God me geschapen heeft.
Ik ben het Heilige Kind van God.*

Open dan het telefoonboek. Plaats je hand op een van de pagina's met de vele namen en nummers en voel je weg naar één specifiek nummer en naam. Je zal het gevoel wel herkennen. Vervolgens, alleen maar voor het plezier, bel je die persoon eens op.

En wanneer ze de telefoon opnemen, zeg dan alleen maar: "Ik bel jou niet om je iets te verkopen. Ik heb gewoon even 15 seconden van jouw tijd nodig. Ik weet dat wij elkaar nog nooit ontmoet hebben, maar ik zat zonet in mijn zetel en ik herinnerde mij ineens dat de waarheid altijd waar is. En nu bel ik jou op om je eraan te herinneren dat je heel geliefd bent door God. Jij hebt nog nooit gefaald. Jij hebt nog nooit iets verkeerd gedaan. Je blijft voor altijd even zuiver en onschuldig, zelfs nu nog. Heel graag wil ik jou al mijn zegen geven. Een goeiedag nog hoor, en tot ziens."

Want zie je, de wereld waarin je leeft heeft maar één doel. Het is hetzelfde doel dat alle dimensies van de schepping gemeenschappelijk hebben, namelijk een uitbreiding zijn van de Liefde van de Vader. Want dat is wat Schepping is. En dan die Liefde uitbreiden vanuit precies die wereld, vanuit precies die dimensie. Elk van jullie heeft maar één enkele schat, één schat maar. Het is niet jouw kind. Het is ook niet jouw echtgeno(o)t(e). Het is niet die nieuwe wagen in de garage. Jouw schat is jouw werkelijkheid als het onbeperkte, heilige en eniggeboren Kind van God. Jij bent een veld van bewustzijn waar doorheen de Vader Zichzelf wil uitbreiden.

Jouw vreugde ligt in het uitbreiden van jouw schat.

De betekenis hiervan is dat wanneer dit werkelijk jouw enige schat nog wordt, jij zal ontdekken dat jouw grootste vreugde gelegen is in het ontwikkelen van precies die gewoontes van geest, die gewoontes van lichaam, die gewoontes van keuze die wat je denkt en wat je ziet en wat je doet in lijn brengen met de Waarheid die altijd waar is. Je zal jouw vreugde immers vinden in de erkenning dat de enige reden van het bestaan in het uitbreiden van jouw schat gelegen is. Wanneer jij dit doet dan voeg je onmiddellijk toe aan jouw Vaders' schat wiens enige wil het is om datgene uit te breiden wat Hij Zelf is, voor altijd - onbegrensd en onbeperkt. En God is alleen maar Liefde.

Het fantastische nieuws over Liefde is dit: *Zij* vereist geen enkele omstandigheid waaraan moet worden voldaan alvorens *Zij* kan bestaan. Zie je in hoe anders dit is dan sommige van de dingen die je in dit leven ervaart?

Als lichaam zijn er bepaalde voorwaarden waaraan moet voldaan worden vooraleer het lichaam verzadigd is met voedsel en drank. Er is ook een bepaalde temperatuur nodig alvorens het lichaam stopt met bibberen tegen de kou.

Jouw wereld is opgebouwd uit de op zijn kop staande waarneming dat er eerst omstandigheden moeten vervuld worden alvorens er een keuze kan zijn voor vrede in plaats van oorlog, voor vergeving in plaats van oordeel, voor Liefde in plaats van angst.

Daarom redeneer je: “wanneer de condities buiten of rondom mij veranderen, *alleen dan* kan ik de keuze voor Liefde maken”.

Ik heb al meerdere malen gezegd dat de wereld alleen maar een weerspiegeling is van de waanzinnige keuze om Liefde te ontkennen en toegewijd te zijn aan angst. De wereld is diametraal tegenovergesteld aan de Waarheid van het Koninkrijk. De wereld is het omgekeerde van de Werkelijkheid.

Het pad van Transformatie berust op het compleet omgooien van het gedachtesysteem dat je in de wereld hebt aangeleerd. Maar dit nieuwe gedachtesysteem bestaat niet alleen maar uit het tot vervelens toe herhalen van al die nieuwe ideeën. Neen, de ommekeer van het denken moet immers het gehele veld van de lichaamsgeest doordringen - hetgeen niets anders is dan het veld van jouw bewust gewaarzijn - zodat je ook werkelijk voelt dat de verandering zich heeft voorgedaan.

Wanneer je dan in bepaalde omstandigheden terechtkomt die vroeger jouw oordeel, angst of kwaadheid opriepen, jouw woede, jouw gekwetste gevoelens of jouw verdriet, dan herken je:

Lieve hemel, mijn ganse lichaam voelt anders aan! Ik voel me gewoon liefdevol. Ik voel me compleet veilig. Wat is hier eigenlijk het probleem? Oh ja, ik herinner me de tijd toen deze omstandigheden mijn verdriet, mijn gekwetstheid, mijn angst of mijn woede opriepen. En nu voel ik gewoon dat het een mooie plaats is om te zijn, want net hier kan ik de Liefde van Christus uitbreiden. Wow,... wat een vreugde! Wat een schat! God zij dank kan ik dit moment benutten om zelf de Zaligheid te zijn die deze wereld zegent!

Wat is de wereld anders dan ieder moment van relatie of interactie waarin jij je bevindt?

Geliefde vrienden, het gebruik van de tijd is de spil waar rond alles draait. Het gebruik van de tijd *bepaalt* op alle niveaus wat jij zal ervaren in jouw ‘morgen’ en in jouw ‘overmorgen’. Nog lang nadat het lichaam gestopt is om het onderwijs- of leermiddel te zijn waaraan je thans zo gehecht bent, nog lang nadat het lichaam gestorven is, zal je inderdaad voortdurend van de ene morgen in de andere stappen. Want jij bent de zonnestraal die uitgezonden werd door de zon, door de Geest van God. En dat Licht, in een ruimtelijke term uitgedrukt, stopt nooit met verder reizen. Jij zal nooit ophouden met scheppen. Jij zal nooit ophouden met ervaren.

De enige keuze die je ooit kan hebben is deze:

Zal ik volledige verantwoordelijkheid nemen om dat te doen wat nodig is om iedere misvatting te ontwortelen, iedere hindernis voor de aanwezigheid van Liefde op te ruimen, ieder beperkt geloof dat ik ooit over iemand of iets heb aangenomen - en vooral dan over mezelf - los te laten?

Wanneer zal ik ervoor kiezen volledige verantwoordelijkheid te nemen om de perfecte herinnering van de éénheid met de Vader te laten groeien in mij, zodat ik de werkelijke wereld kan waarnemen, de werkelijkheid die doorheen alle dingen straalt?

Dat betekent: die werkelijkheid die nu aanwezig is in het materiaal waaruit de stoel waarop je zit, gemaakt is. Die werkelijkheid doordringt immers letterlijk het lichaam waarvan je nu meent dat het zo dicht en zo hard is. Of misschien, als je de laatste tijd niet meer zoveel fitness hebt gedaan, is het ook wel een beetje zacht.

Het punt is dat er helemaal niets is dat niet doordrongen is van de perfecte glans van Gods' heilige aanwezigheid - niets. Een steen, een blad, een velletje papier omhoog geblazen door de wind, - zelfs het roepen uit woede of angst van iemand - bevat altijd, als je het maar zou willen ontvangen, de perfecte Liefde van God. Want jouw Vader deinst nooit achteruit of trekt zich nooit terug van de onbeperkte en perfecte uitbreiding van Zichzelf. En God is alleen maar Liefde.

Indien jij op dit moment niet geheel en al in die Liefde zou verblijven, dan zou je onmiddellijk ophouden te bestaan. Ik bedoel daarmee niet enkel sterven, maar werkelijk *ophouden te bestaan*. Er zou geen enkel spoor van geen enkele gedachte of herinnering in geen enkele van jouw denkgeesten overblijven. Het is alleen maar omdat Liefde *is*, dat jij *bestaat*.

Dat is waarom ik ooit zei:

Vanuit mezelf kan ik niets,
maar mijn Vader doet al deze dingen doorheen mij.

Ik zei niet: "ik heb deze dingen van mijn Vader geleerd en nu ben ik degene die het doet en allemaal bewerkstelligt." Ik erkende mijn volledige hulpeloosheid, mijn volledige afhankelijkheid. Ik ontwortelde ieder geloof dat ik een zelf was los van God. Ik stopte met autoriteit te geven aan die onooglijk kleine mug die maar blijft schreeuwen naar de oneindigheid van de Ruimte: "Het moet allemaal volgens mijn plan gaan!"

Terwijl je nu op dit moment in je stoel zit - hopelijk met je Transformatie-dagboek en de pen die je alleen voor deze gelegenheid gekocht hebt bij de hand - herinner jou dit. Jij bent op alle momenten *volledig afhankelijk* van de doordringende werkelijkheid van Liefde die jou bestaan heeft gegeven vanuit het verlangen om gewoon zijn eigen schat uit te breiden - vreugde.

Dat is de realiteit van wie jij bent op dit moment. Jij bent als een golf die is opgerezen uit de oceaan van Gods' perfecte en heilige Liefde. Je zou nog niet voor een seconde kunnen afgesneden zijn van deze Liefde.

Ja inderdaad, morgen zullen de dingen anders zijn. Jazeker, er zal een punt komen waarop het lichaam het begeeft en sterft. En ja, er zal een moment komen dat alles wat je nu voor je ogen ziet er niet meer zal zijn. Want alle dingen die in de tijd verschijnen, eindigen ook weer op hun tijd. Dat is zoals het is.

Maar jij blijft vrij om de mogelijkheid in jou te ontwikkelen de echte wereld waar te nemen - om te zien, te kennen, te voelen, te proeven, te zijn en uit te breiden hetgeen werkelijk is. Alleen Liefde voldoet aan deze standaard.

Een oefening om je gewaarszijn te ontwikkelen.

Daarom, bij wijze van nog eens een andere oefening, neem even een ogenblik en kijk eens rondom jou. Wat is het eerste wat je ogen ontmoeten? Wees daar bij. Beoordeel het niet te snel als alleen maar een kandelaar, een bloem of een schilderij. Wees er gewoon bij. Laat het lichaam ontspannen. Stop met zoveel te denken. Wat is dit ding? Weet je werkelijk wat het is of waar het toe dient? Jij beschrijft het. Je benoemt het zoals Adam ooit deed met de dieren in het verhaal over de Tuin van Eden. De menselijke geest denkt dat wanneer een ding benoemd en gedefinieerd is, dat hij het dan kent. Dit is echter alleen maar hetgeen wij noemen 'de zelfgenoegzaamheid van de ego-kennis'.

Maar weet je werkelijk wat dat ding is? Weet je werkelijk wat er allemaal aan te pas kwam om het alleen nog maar in het leven te roepen? Hoeveel denkgeesten waren erbij betrokken om dit te creëren? Welk zijn de materialen waaruit het gemaakt is? Waar kwamen de grondstoffen vandaan? Welke plant, welke steen, welk metaal moest worden ontdekt en aan de schoot van de aarde onttrokken om dit ding vorm te geven? Hoe kon dit op aarde gebeuren? Waar kwamen de moleculen en de atomen vandaan? Wat is dat ding waar ik naar kijk?

Kan jij ergens in jezelf een plaats vinden waarbij je alleen maar in verwondering blijft en jouw volledige onwetendheid erkent? Jij hebt dit ding niet gemaakt. Evenzo kan je het moment niet vinden waarop het voor het eerst als een idee tevoorschijn kwam in iemands denkgeest. Jij bent je eveneens totaal niet bewust van het moment waarop de substantie gecreëerd werd waaruit dit ding is gemaakt.

Kijk er dan naar met verwondering en erken dat het voortgekomen is vanuit dezelfde plek waaruit jij voortgekomen bent - mysterie, volledig puur mysterie. Begin je er niet al enige affiniteit mee te voelen? Ben je er dan niet in relatie mee? Kan je dan ook de heiligheid voelen waarop die relatie berust? Want mysterie is heilig en het overstijgt zelfs de grootste denkgeesten. De grootste van alle filosofen kan het veld van mysterie niet begrijpen waarin iedere relatie zijn oorsprong kent.

Terwijl je nu aan het kijken bent naar dat object, wat het ook is, erken dat jij het in relatie tot jezelf naar je hebt toegeroepen. Overdenk eens voor een moment het volgende en vraag jezelf af: "vanuit welke vibratie van bewustzijn riep ik dit ding oorspronkelijk naar me toe?" Je herinnert je misschien wel dat je het ergens in een winkel aangekocht hebt. Kijk eens of je het moment kan terugvinden in je geheugen, in je bewustzijn, waarbij dit object voor het eerst bij je kwam aankloppen. Wat ging er op dat moment allemaal in je om? Wat was je aan het denken, of was je juist helemaal niet aan het denken? Wat bewoog jou ertoe om het naar het veld van je eigen huis mee te nemen? En mocht je op dit moment net bij een vriend op bezoek zijn, dan nog blijft de vraag hetzelfde. Wat bewoog jou ertoe om te zijn waar je nu bent? Welke keuzes was jij aan het maken vanuit jouw bewustzijn?

Wij willen nu voorstellen dat je even pauzeert met lezen en dat je zo een vijftal minuutjes neemt om deze oefening te doen met de verschillende voorwerpen die zich rondom jou bevinden. Vergeet niet om zelfs je knieschijf, je hand of de ring aan je vingers mee te tellen, tot zelfs de sokken aan je voeten toe. Geniet van deze oefening. Maar denk eraan, forceer je denken niet. Hiermee bedoelen we: denk niet zo hard na.

Ontspan maar even het lichaam. Zit even in je stoel alsof je Christus bent en kijk alleen maar, terwijl je de vragen overloopt die we jou gegeven hebben. Daarna zullen we verdergaan.

En hoe ging dat? Geliefde vrienden, deze oefening is vrijwel gelijk aan deze die mij gegeven werd door mijn Esseense leraren toen ik nog vrij jong was. Ik spendeerde uren - uren - niet alleen maar vijf minuutjes maar letterlijk uren met deze oefening. Ik beoefende ze in mijn vaders' huis. Ik beoefende ze in de synagogen. Ik beoefende ze in de straten van de dorpjes.

Mijn favoriete tijd en plaats om ze te beoefenen was bij het avondschemer, wanneer de zon begon onder te gaan. Terwijl ze onderging keek ik naar de kleuren en voelde de verandering in temperatuur van de lucht op mijn huid. Terwijl ik keek naar de wind die over het grasveld waaide en het lied van de vogel hoorde, bleef ik bij deze dingen net zoals ik jullie gevraagd heb om bij de objecten in je kamer te zijn. Uren gingen voorbij terwijl ik daar zo zat en ik keek naar elke ster die ik kon vinden, mezelf steeds opnieuw dezelfde vraag stellend:

Kan ik de bron terugvinden van datgene wat ik zie? Waar komt het vandaan?
Hoe kan het bestaan? Waaruit is dit ontsproten?

Toen ik begon te voelen dat ik het was die deze dingen in mijn ervaring riep, begon ik te onderscheiden wat mij echte vreugde bezorgde. Niet zomaar een moment van plezier of bevrediging of een gevoel van veiligheid, maar wel datgene wat echte vreugde in me opwekte. Ik ontdekte dat hetgeen altijd vreugde bracht, zich enkel toonde wanneer ik bereid was me over te geven aan de verwondering en het ontzag voor het mysterie. Ondertussen de gedachten, de waarnemingen, de gewoontes en de definities loslatend die de wereld mij geleerd had.

Om naar een schaal te kijken en niet alleen maar een schaal te zien, maar het mysterie dat zich voor mijn ogen ontvouwt. Om gewoon te zitten en naar een ster te kijken. Om te zitten en een heilige tekst te lezen. Om stil te staan en naar een zieke te kijken die bevuild met stof langs de kant van de weg zit - en helemaal geen verschil tussen dit alles te zien. Om alles te zien als doordrongen van hetzelfde mysterie, de aanwezigheid van mijn Vaders' Liefde.

Ik begon in te zien dat die Liefde ook mij doordrong, dat de lichaam-denkgeest waarvan ik dacht dat ik het was, Jeshua Ben Joseph, was ontstaan uit mysterie, *uit Mysterie*. Uit het mysterie dat ik niet mijzelf in het leven had geroepen! Ik begon eindelijk in te zien dat zelfs ik een mysterie was waarmee ik in relatie verkeerde.

Ik besloot om in relatie te zijn met mijn eigen 'zelf', datgene waarnaar we verwijzen als 'de lichaam-denkgeest', dat eigenaardig gevoel van gewaarzijn waarbij je zegt: "ik ben". Ik besloot om in relatie te zijn met de totaliteit van mijn Zelf - geest, spirit, ziel, emotie, lichaam - met hetzelfde gevoel van verwondering en mysterie dat ik voelde diep in de nacht, ergens op een rustige heuvel gezeten, terwijl ik naar de verste sterren tuurde. *En dat veranderde alles*. Ik gaf mijn zelf-definities op. Ik zag mezelf niet meer als de zoon van een timmerman. Ik zag mezelf niet meer als een Jood. Ik zag mezelf niet meer als een student van de Essenen.

Ik begon mijn Zelf te zien als de mysterieuze uitbreiding van iets wat ver buiten mijn bevattingsvermogen lag. Ik zag mijn Zelf als een zonnestraal aan de zon. Ik zag mijn Zelf als *het mysterie van Gods' aanwezigheid* dat zich ontvouwde in het rijk van manifestatie. Ik zag dat alles wat ik dacht, zelfs het lichaam, alleen maar tijdelijk was. Ik zag ook dat, wat het ook moge zijn dat me leven geeft, dat dit eeuwig is, een voor altijd durende eeuwigheid.

En dat ik *daarin* gewoon kon rusten, als ik maar *daar* kon blijven, als ik maar *daar* kon naar terugkeren - zelfs voorafgaand aan iedere ademhaling - dat ik de kracht van de schepping zelf kon aanboren ...en zelf opzij gaan ...en zelf opzij gaan ...en zelf opzij gaan. En blijven dieper duiken in mysterie, bovenop mysterie, bovenop mysterie.

Vanaf die dag liet ik mijn denken geen rust meer. Er was niet één keer dat ik besloot dat ik er al was. Ik verdedigde nooit meer de minste indruk die ik over iets of iemand had. En door de tijd verstandig te gebruiken, ontwikkelde ik in de tijd de bereidheid en de capaciteit om eerst het Koninkrijk te zoeken, zelfs tot op het punt dat ik dit deed *voor* elk gesproken woord, *voor* ieder gebaar dat met het lichaam werd gemaakt.

Vader, ik rust in jou. Wat zou Jij op dit moment doorheen mij willen uitdrukken? Laat me er getuige van zijn! Laat me het voelen! Laat me het proeven! Neem me altijd verder mee in uw mysterie. Ik wil alles van jou!

En als ik even een bekentenis mag doen, dat is nog nooit geëindigd. Ik zeg nog steeds:

“Vader ik wil alles van jou!”

Het pad van Transformatie is de bereidheid om de tijd anders te gebruiken. In de reis van ieder individu moet er een punt komen waarop het hoofd buigt en de gedachte naar boven komt:

Ik wil enkel nog God en ik geef er niet meer om wat het vraagt, wat er voor nodig is. Ik geef me over aan de mysterieuze kracht die het Leven is, enkel nog vragend dat ik mag getransformeerd worden in het perfecte veld van gewaarzijn waar doorheen Liefde zonder belemmering kan stromen.

Wat je op het eind van de tocht zal ontdekken is dat de enige belemmering angst is. Angst en de uitdrukking ervan. Elke keer wanneer je begint met angst opzij te zetten en ervoor kiest om de wereld te zegenen vanuit jouw perfecte heiligheid van je eenheid met God, elke keer wanneer je het aandurft zo arrogant te zijn in de ogen van de wereld om de aanwezigheid van Christus zelf te zijn, elke keer wanneer je het denken en het lichaam ontspant en erkent: “uit mezelf doe ik niets, er is iets wat doorheen mij leeft en het is aan dat dat ik me overgeef,” zal je een manier van ‘in de wereld zijn’ aanleren die niet van hier is. Dit betekent dat deze ‘manier van zijn’ niet binnen de gewoon zintuiglijke aard valt waarin de wereld thans wordt waargenomen.

Jij zal anders zijn. Je zal er nog steeds hetzelfde uitzien, maar je zal niet de ‘jij’ zijn die de wereld heeft gekend. Je zal spreken zoals je altijd hebt gesproken. Je zal je eigen sociaal verzekeringsnummer kennen. Maar daarbovenop zal er een uitgesproken gevoel zijn dat je leeft, maar niet jij, maar wel dat ‘Die Ene’ leeft doorheen jou.

Op een of andere manier, onlosmakelijk en onverklaarbaar, word je toegelaten tot het veld van gewaarzijn dat een getuige is van Het Leven dat leeft als jou. En je zal weten dat het heilig is. Je zal weten dat het mooi is. Je zal weten dat precies nu, waar je ook bent in dit ogenblik, dat jij de belichaming en de expressie van *het mysterie* bent - Liefde die voor eeuwig zichzelf uitbreidt. Jij bent inderdaad de *vreugde* van God!

Je zal voortdurend verdergaan doorheen alles van het bestaan. Er zal nooit een tijd komen dat je zal ophouden met 'zijn'. Maar door te kiezen om jouw verdediging van al de waarnemingen die je als jezelf bent gaan beschouwen over te geven, door ervoor te kiezen om je greep los te laten op de angsten waarvan je thans gelooft dat ze zo gerechtvaardigd zijn en de oordelen waarvan je gelooft dat ze echt waar zijn; terwijl jij je greep loslaat, zal de schepping doorheen jou vloeien:

“Uit mezelf doe ik niets. Ik ben alleen maar een getuige van de Liefde doorheen mij. Ik gebruik de tijd verstandig om in mij de perfecte herinnering te laten ontluiken van de werkelijke wereld. Tijd en ruimte zijn geen gevangenis voor mij. Dit lichaam is niet 'ik'. Ik gebruik het als een gereedschap om datgene vorm te geven en te verfijnen wat in deze wereld naar ieder ogenblik Liefde kan uitbreiden.”

Nu we op het einde komen van ons tweede avontuur in het pad van Transformatie, tracht op te merken welke gedachten, welke beelden, welke zaken jij uitgekozen hebt om in je dagboek te schrijven. Schenk aandacht aan de gevoelens die in het lichaam verschijnen, zelfs nu. Bemerk de gedachten, de beelden, de voorstellingen die je misschien hoort weergalmen doorheen het veld van je bewustzijn.

Jij verblijft nergens anders dan in de oneindigheid van Gods aanwezigheid. Meesterschap bereik je wanneer je er uiteindelijk voor kiest om alle gehechtheid aan angst los te laten. En in die perfecte overgave laat je de droom van de dromer los en sta je het mysterie van het Leven toe om jou te leven, zonder hindernissen, zonder angst en in de perfecte wetenschap dat:

Ik en mijn Vader zijn één. Er is niets wat ik hoef te doen om God te *ontvangen*. Er zijn alleen maar een paar zaken om los te laten, zodat God *mij kan ontvangen*.

Geliefde vrienden, schenk serieuze aandacht aan wat we gedeeld hebben in deze les, op sommige momenten op een heel subtiele manier. We willen er stevig op aandringen om deze les verscheidene malen door te lezen, in veel verschillende omgevingen en op verschillende momenten - misschien om drie uur in de ochtend, misschien wel om middernacht. En wanneer de lente komt om de aarde weer op te warmen, neem dan even de tijd om een kleine heuvel te vinden waar je naar de sterren kan kijken en waar je dan met hen op een heel andere manier aanwezig kan zijn.

Herlees deze les wanneer jij je gekweld voelt of gestresseerd bent. Kijk naar al de verschillende omstandigheden waarvan jij gelooft dat ze de kracht bezitten om jouw keuze te beperken of jouw energie te verstoren.

Lees deze les in die omstandigheden wanneer je bedroefd bent, wanneer je eenzaam bent of verstoord raakt. Wanneer de ruimte vol is met teveel vrienden, neem deze les

ter hand en lees ze gezeten op een bankje in het park of misschien op de bankjes in de grote winkelcentra, waar de vele wezens hun god der 'dingen' komen aanbidden en hun gouden muntjes komen inruilen voor winkelwaar. Winkel daarentegen voor een nieuwe kwaliteit van gewaarzijn, een nieuwe manier van zijn - winkel voor datgene wat binnendringt in alles wat jij gelooft te zien en wat jou de perfecte harmonie van het Koninkrijk onthult, de aanwezigheid van de Liefde van God.

Niemand zal ooit deze reis voor jou maken. Niemand die je ziet of niemand met wie je samenleeft, zal ooit de reis naar God *voor jou* maken. Wordt dus heel helder over jouw prioriteiten en zoek eerst het Koninkrijk. Boven alles, weet dat jij nooit alleen bent. Wij zijn inderdaad altijd met jou.

Ik hou van jou.

Vrede dan, *is* altijd met jou. Amen.

15: Liefde of angst - aan jou de keuze.

Met grote vreugde komen wij naar je toe om opnieuw bij jou te zijn, om onze Liefde met jou te delen in het heerlijke weten dat we slechts één Geest, één Hart zijn. Want voor wie kiest om alle illusie los te laten en de reis aan te vangen naar het Hart van God kan er alleen maar éénheid zijn, broederschap, zusterschap voor altijd. Er kan maar één doel zijn. Er kan slechts Christus zijn die het bewustzijn van God uitdrukt.

En daarom inderdaad, is het met grote vreugde dat wij naar voor treden om in deze les bij jou te zijn. Wij willen jou vragen om het gezeur en het geraas van de wereld opzij te zetten en om alleen de gedachte in bewustzijn te houden, al was het maar voor eventjes, dat je op dit moment om helemaal niets bezorgd hoeft te zijn. De wereld die jij dromend in het bestaan hebt geroepen - gewoon om hem te kunnen ervaren - kan simpelweg op een schapje worden geplaatst met een labeltje er op: *'in dit nu is er gewoonweg deze ervaring'*.

Concentreer je op jouw bereidheid om plaats voor ons klaar te maken en om de subtiele vibraties te horen die vertaald zijn als gedachten naar de woorden op deze pagina, die het hart naar de ziel kunnen verheffen, dat op haar beurt de ziel naar de geest kan verheffen, naar het ontwaken als de aanwezigheid van de gedachte van Liefde in de vorm. Want dat is de reden waarom je hier bent. En dat is ook wat jij eeuwig bent, totaal onafhankelijk van de trilling van al de gedachten die jij op dit moment tijdelijk een onderkomen wenst te geven in jouw bewustzijn.

Jullie hebben een term in jullie rechtssysteem dat 'tijdelijke ontoerekeningsvatbaarheid' wordt genoemd. De advocaat zegt: "mijn client is niet schuldig, hij was gewoon tijdelijk ontoerekeningsvatbaar". Wees er maar zeker van dat dit exact dezelfde situatie is als deze in de kosmische dimensies van jouw wezen. Jouw Vader weet dat, gezien de vrije wil die Hij jou gegeven heeft, je bij tijd en wijlen gekozen hebt om tijdelijk ontoerekeningsvatbaar te zijn. Dit wetende werd er nooit een oordeel over jou uitgesproken en heeft jouw Schepper nog nooit verkeerd over je gedacht.

Jij hebt nog nooit gefaald om exact die kostbare en prachtige lessen naar jou toe te halen, of ze voor jezelf te creëren, die jou de aanzet gaven voor wat je het meest nodig had om te leren, voor wat je het meest nodig had om te voelen. In elk moment verkeer je in de meest fantastische perfectie van je eigen makelij en van je eigen samenwerking met al de anderen.

Om die reden, geliefde vrienden, ben je al zoals ik ben. We werken alleen maar samen om in jouw bewustzijn datgene te herstellen wat God daar al van voor het begin der tijden geplaatst heeft. We werken samen in vreugde en onschuld en in perfecte eenvoud om datgene terug te roepen, terug te herinneren, wat altijd waar is. En daarna werken we verder samen om de uitbreiding van die waarheid te verkennen, ver voorbij de grenzen van iedere angstige gedachte, voorbij de beperkingen van elke egoïstische overweging, zelfs voorbij het lichaam zelf, hetgeen toch alleen maar een tijdelijk communicatiemiddel kan zijn, enkel bruikbaar in een zeer, zeer klein gedeelte van de schepping dat door jullie de fysieke wereld wordt genoemd.

Geliefde vrienden, het pad van Transformatie vereist inderdaad je toewijding. Wanneer je voelt dat jouw toewijding aan het wankelen is, wanneer jij daar bewust van wordt, kies dan gewoon opnieuw. En het einde van de reis moet perfect zeker zijn. Want net zoals jij in je verbeelding het pad bereisde 'weg van God', zo ook verbeeld jij je - of anders gezegd breng je in de vorm van beelden - het pad dat jou terugleidt naar jouw ware identiteit.

We leggen ons nu toe op onze volgende les en studieperiode waarin je de keuze krijgt om op ieder woord zorgvuldig acht te slaan, om de vibratie voortgebracht door het woord zelf steeds dieper te laten zinken in het zenuwstelsel van het lichaam, net zoals het dieper zakt naar de diepte van jouw bewustzijn en jouw hart.

Wees dus niet bang, want jij bent zelf de schepper van jouw reis terug naar huis. Jij bent de schepper van al wat je waarneemt. Jij bent diegene aan wie de *onbepaalde kracht* van het Goddelijk bewustzijn werd gegeven om door ogen van Liefde te kijken, om te rusten in volmaakte veiligheid en om alles te omarmen wat jouw richting uitkomt, in de eenvoudige waarheid dat jij het zelf naar je toe geroepen hebt - als een uitdaging misschien - maar altijd als een kans om jouw *toewijding* aan Liefde te vergroten.

Wanneer er dan voor Liefde wordt gekozen, op dusdanige manier dat je niets anders meer wilt, dan zal je niets anders meer zien dan een liefdevolle wereld, oneindig in diepte, sprankelend in helderheid, stralend in schoonheid. Jij zal jouw blik dit alles laten aanschouwen en zeggen: "kijk, waarachtig het is goed".

Een meditatie om af te stemmen op de Wil en de Liefde van God.

In deze les willen we graag een methode aanreiken voor wat je meditatie zou kunnen noemen. Het is een vorm van gemeenschap of meditatie die oorspronkelijk en daadwerkelijk door mij onderwezen werd aan vele van mijn vrienden, zij die door jou als mijn leerlingen gekend zijn. De methode werd zo bewaard en ik wil ze jou op dezelfde manier aanleren. Nu ja, de techniek zelf was niet mijn uitvinding, ik heb hem alleen maar verfijnd.

Want net als jij was ook ik ooit een leerling van de veelheid aan wegen om God te zoeken. Ik dompelde mezelf diep onder in het onderzoek naar de aard van het bewustzijn en de geest zelf en ik ontdekte hoe ik mijn geest, mijn emoties en zelfs het zenuwstelsel van het lichaam kon afstemmen, zodat alles in dezelfde trilling kwam als de Wil en de Liefde van God.

Om deze les voor de komende dertig dagen bij jou een plaatsje te geven, kan je best beginnen met bij aanvang tenminste vijf minuten lang even als Christus te zijn. Wanneer de vijf-minuten oefening gedaan is, sta dan toe dat de ogen zich sluiten. Word je bewust van de heel eenvoudige beweging van je eigen ademhaling. En hou gewoon deze gedachte even vast:

"Ik sta deze ademhaling toe om dieper te gaan ... om trager te worden."

Vervolgens, wanneer je begint te voelen dat er zich een zekere ontspanning voordoet die steeds dieper gaat, hou je deze gedachte vast:

“Als Christus, in alle veiligheid, laat ik alle spanning los.
Als Christus, in perfecte veiligheid, sta ik toe dat mijn geest oplost
in de totale Vrede van God.”

Ga dan gewoon op deze manier verder. En wanneer de adem zachtjes het lichaam vult, zeg dan alleen maar:

“Ik aanvaard...”

En wanneer de adem het lichaam verlaat, zeg dan zachtjes in jezelf:

“... de Liefde van God.”

En opnieuw, wanneer de adem het lichaam binnenkomt:

“Ik aanvaard...”

En wanneer hij het lichaam verlaat:

“... de Liefde van God.”

Ga op deze manier een vijftal minuten door - ongeacht wat het kleine egobewustzijn jou op dat moment allemaal wil wijsmaken of ongeacht de storm die het wil ontketenen. Keer iedere keer gewoon terug naar deze eenvoudig oefening.

Laat aan het eind van deze vijf minuten het gebed dat je hebt aangeboden, veranderen van woorden in energie. Het zou misschien kunnen aanvoelen als een gouden wit Licht of je zou het kunnen voelen als een zachte stroom van ontspanning - om het even wat voor jou werkt, is goed. Ga zachtjes door met deze kwaliteit, deze kleur in jezelf naar binnen te ademen, tegelijk met iedere ademcyclus. En bij iedere uitademing maak je de voorstelling dat de energie doorheen het ganse lichaam stroomt alsof hij zich wil uitbreiden van binnen uit naar buiten toe, als een zachte bries voorbij de grenzen van het lichaam.

En denk eraan, wanneer het kleine ego met zijn hielen klakt en je begint te denken aan al de dingen die je verondersteld wordt te doen, keer dan gewoon terug naar dit gebed. Want elk gebed is niets anders dan een keuze om in gemeenschap te verblijven, deze gemeenschap te overschouwen en daar te rusten voorbij iedere ego-gedachte.

Na nog eens vijf minuten zeg je in jezelf:

“Als Christus heb ik op deze manier de waarheid over wie ik ben, gevierd.
Vandaag breng ik vrede naar de wereld.”

Doe deze oefening in de ochtend en nog een keer in de avond. De enige verandering voor de avondsessie zou kunnen zijn dat je zegt:

“Deze dag heb ik vrede naar de wereld gebracht en ik heb ze aangeboden aan al mijn metgezellen.”

Dit alles zou duidelijk en eenvoudig genoeg moeten zijn om ermee te beginnen. Het kan nuttig zijn om een tijdje naar de woorden van deze meditatie terug te keren tot het comfortabel genoeg aanvoelt om het op jezelf te doen. Diegenen die aan boord willen gaan en dit eenvoudig proces toepassen, zullen goed voorbereid zijn op wat komen gaat in de lessen die nog volgen.

De enige energie die jou gescheiden houdt van het Koninkrijk.

Geliefde vrienden, de wereld waarnaar jullie kijken is niet werkelijk! Hij is nooit werkelijk geweest. Hij zal ook nooit werkelijk zijn. Maar het is wel een creatie die kan bevrucht worden met de perfecte Liefde van God. Herinner jou op elk ogenblik dat er alleen maar Liefde of angst mogelijk is. Wat geen Liefde is, kan enkel angst zijn en is nooit gerechtvaardigd.

De wereld die jij gemaakt hebt, is totaal onschadelijk. De wereld die jij ervaart, welke de wereld is die je in samenwerking met anderen hebt gemaakt, schenkt jou ieder moment opnieuw de mogelijkheid er voor te kiezen om hem te bevruchten met Liefde of om hem toe te staan dat hij jouw angstige gedachten weerspiegelt. Jij bent op geen enkel moment beperkt. En in jou is alle kracht gelegen van Hemel en Aarde.

Er bestaat een gezegde in jullie wereld: “er valt helemaal niets te vrezen, behalve dan angst zelf.” Dat is voor achtennegentig procent terecht. Angst is de enige energie die jou gescheiden kan houden van het Koninkrijk. Angst is op geen enkel ogenblik gerechtvaardigd. De overige twee procent die nog overblijft zou dan zijn: er valt helemaal niets te vrezen, aangezien angst alleen maar een tijdelijke dwaasheid is en jouw juiste gerichtheid van denken slechts één enkele keuze van jou verwijderd blijft.

Begin daarom naar elke situatie te kijken, naar elk moment of elke minuut van je leven alsof het een aparte scene uit een film was. Het heeft een zekere setting, bevolkt met zijn persoonlijkheden. Het heeft een begin en het heeft een einde. En alhoewel jij eeuwig bent, zijn de dingen van de tijd dat niet. Alle dingen die ooit ontstaan zijn in de tijd zullen op hun tijd, ook weer eindigen in de tijd.

Zal je dan de momenten die in de tijd geboren zijn, gebruiken om er de eeuwigheid naar toe te brengen? Of blijf je nog steeds geloven dat er geen enkele kracht in jou aanwezig is die Liefde boven angst kan verkiezen. Kijk rondom jou. Wat tonen jou je ogen? Zou je het willen zegenen of vervloeken? Wat zou je aan jezelf willen aanleren en het op die manier werkelijk voor je maken?

De boodschap van deze les wordt jou langzaam, voorzichtig en weloverwogen aangeboden. Want we willen niet dat jij je vergist in wat er gedeeld wordt, zowel op het gebied van praktijk als op het gebied van theorie. Theorie is belangrijk in jouw wereld, want het is enkel door theorie dat de lichaam-denkgeest, het kleine deel van jou dat zeer arrogant is, zal beslissen of het al dan niet waardeert wat de theorie aanreikt. Pas wanneer jouw denkgeest het waardevol acht, zal jij bereid zijn aan de slag te gaan met de oefeningen die er voor nodig zijn. Ik hoop alvast dat dit enigszins zinvol voor jou klinkt.

Daarom spreken we in deze les eerder rationeel dan emotioneel. We willen vragen om het volgende even te overwegen: Heb je genoeg pijn geleden? Heb je jezelf lang genoeg heel klein gehouden? Heb je alle beperkingen diep genoeg ervaren om te weten dat je ze niet langer wenst? Zou je bereid zijn om er geduldig voor te kiezen dat jouw waanbeelden zich oplossen? Want juist aan de overkant van iedere illusie bevindt zich de vrijheid en de vrede waar je naar op zoek bent.

In om het even welk ogenblik kan jij heel duidelijk zien waar je op dat moment het meest aan toegewijd bent. Als het lichaam zwaar aanvoelt en oncomfortabel, als je met een luide stem spreekt of als de woorden heel snel komen, als het voorhoofd gefronst is en de kaken gespannen, wees er dan maar zeker van dat jij gekozen hebt voor angst.

Jij bent diegene die de toverstaf in de hand houdt, beladen met een zodanige kracht dat je ermee over het aardoppervlak zou kunnen zwaaien en het Hemelse Koninkrijk zou kunnen uitbreiden naar ieder hart en elke denkkeest. Wat zou dan de uitdrukking van zulk een kracht in de weg kunnen staan? Wel ja, het is inderdaad de angst die jij gemaakt hebt om ermee de werkelijkheid van Liefde te vervangen.

Wanneer je naar ieder fragment, iedere scene en iedere minuut in jouw film kijkt, begin er dan mee om heel weloverwogen de toepassing aan te leren dat jij je in een veld van energie bevindt dat jouw perfecte dienaar is. In dat moment ben *jij* diegene die de kracht bezit om het moment te maken tot om het even wat jij het wenst te zijn. Het zou kunnen overvloeien van Christusbewustzijn. Of het zou kunnen gevuld zijn met tijdelijke waanzin. Die keuze is altijd aan jou. En nooit, maar dan ook nooit heeft er zoiets bestaan als datgene wat 'een slachtoffer' wordt genoemd.

Vraag jezelf dus af *vooral* er een minuut aanvangt:

- Wartoe dient dit ogenblik?
- Wat beveel ik dit moment te zijn?
- Wat wil ik leren uit hetgeen ik onderwijs?

Onderwijzen is demonstreren. Demonstreren is datgene uitdrukken wat voor jou het meest van belang is. Wanneer je iemand oordeelt dan zeg je dat afscheiding voor jou het meeste waarde heeft, aangezien een oordeel altijd een contractie veroorzaakt en daardoor weg van de ander gaat. Wanneer je vergeving toepast dan besluit je dat een vereniging in een heilige en vredevolle relatie voor jou het allerbelangrijkste is.

Denk eraan dat vergeving helemaal niets te maken heeft met het tot de ander zeggen: "ik kan zien dat je gezondigd hebt maar ik vergeef jou je fouten." *Neen!* Vergeving is de herkenning dat jou nooit iets werd aangedaan en dat jij verkiest om het gelaat van Christus te zien in diegene die voor je staat. Laat ik jou een voorbeeld geven dat verbonden is met het feest van Pasen.

Pasen is de viering van de wederopstanding. Het feest werd in het leven geroepen om mijn wederopstanding te vieren. Maar dit heeft er alleen maar toe geleid dat jouw aandacht werd weggetrokken van jouw eigen uniekheid - het unieke wezen dat jij bent - en dat de aandacht verschoof enkel naar mijn uniekheid, naar mij, alsof Christus iets is dat alleen maar geschiedkundig is - alsof ik meer speciaal zou zijn in de ogen van God.

Het aanvaarden van de wederopstanding voor jezelf.

Met deze Pasen of wanneer je dit ook leest, erken dat *jij* de kracht bezit om jouw wederopstanding als de levende Christus te vieren en om ze voor jezelf te aanvaarden door ver voorbij de grenzen te kijken van dood, verlies, angst, gekrenktheid, woede, projectie en al de waarnemingen waarop projectie berust. Jij bent diegene die nieuwgeboren wordt wanneer je ervoor kiest om *alleen maar* liefdevolle gedachten te denken.

Wat is dan toch die sluier die het zo moeilijk lijkt te maken? Het kan alleen maar dit zijn: dat jij in jouw bewustzijn op een of ander niveau aanvaard hebt dat deze wereld werkelijk is en dat *hij* de kracht bezit om jou te dicteren of je vrede dan wel versterking moet voelen, Liefde of een oordeel. Dit is *altijd* een illusie.

Mijn vraag naar jou toe is deze: zou jij je illusies willen opgeven zodat jij je de vrede van God kan herinneren? De vraag is of jij al dan niet de verzoening voor jezelf wilt aanvaarden, de wederopstanding van jezelf en of je vastbesloten wilt zijn om deze Aarde te bewandelen als de Christus die is opgestaan.

Wat betekent dit? Het betekent dat je gekozen hebt om te ontwaken uit de nutteloosheid van de afscheiding, de nutteloosheid van slachtofferschap en de nutteloosheid van zwakheid. Het betekent dat je gekozen hebt te bekrachtigen dat je verantwoordelijkheid neemt voor deze dimensie van de schepping, te bekrachtigen dat je beslist hebt deze Aarde te bewandelen als een verrezen Christus.

Jij hebt ervoor gekozen de boodschap aan te nemen van een historische gebeurtenis die ooit plaatsvond in de tijd (want als ze dat niet deed, dan hebben ze me goed bij de neus genomen) en ze jou vervolgens eigen te maken als een symbool van je eigen leven. Want jij bent zeer zeker gekruisigd geweest door je eigen gedachten. En precies door je eigen gedachten heb je al jouw belagers en al jouw vervolgers naar je toe geroepen, die jou al te samen wel een miljoen keer aan een kruis hebben genageld, zodat je telkens weer geconfronteerd kon worden met de mogelijkheid om over een liefdevolle wereld uit te kijken door alles enkel nog doorheen de ogen van Liefde te zien.

Verbeeld je dan nu even voor een ogenblik dat jij zelf aan een kruis genageld bent. Je zit vastgebonden tussen de verticale as van de eeuwigheid en de horizontale as van de tijd en het lichaam. Stel je dan voor dat je het hoofd opricht waarop *jij zelf* een kroon van doornen hebt geplaatst. Waar kan dit de voorstelling van zijn? Wel, het stelt het veld van de geest voor terwijl het werkzaam is en zich uitdrukt doorheen het lichaam, doorheen de hersenen.

De doornen vertegenwoordigen jouw angstige gedachten, je oordelen, jouw beperkende gedachten die maar blijven duwen en porren tegen je eigen energieveld aan; en die jou al bij al een kosmische hoofdpijn bezorgen en je hoofd doen bloeden. Dit wil zeggen dat het de Levenskracht uit je weghaalt, jouw eigen kracht, terwijl het bloed naar beneden druppelt doorheen het veld van je aura. Jij verspilt jezelf, net zoals een ballon met een klein gaatje erin, die zo de kracht die hem tot een ballon maakt, langzaam uit zich laat verdwijnen.

De doornenkroon symboliseert het effect van de gedachten die je niet los wilt laten wanneer je in oordeel, kwaadheid, gekwetstheid of angst bent. Kortom, wanneer je ervoor kiest om de Liefde te ontkennen.

De nagels vertegenwoordigen enkel wat jou vasthoudt in deze dimensie, de horizontale dimensie van lichaam en tijd die jouw voeten gebonden houdt aan de wereld. "Blijf met je voeten op de grond", noemen ze dit. Maar toch, boven jou is de kruin van je hoofd open naar de hemel. En jij blijft vrij om de Liefde van God te ontvangen, om te kiezen voor enkel liefdevolle gedachten terwijl je zachtjes naar iedereen en elke gebeurtenis kijkt en alleen maar perfecte onschuld ziet.

Stel je dan nu voor dat jij het hoofd opricht en jou realiseert: "het bloed druppelt langs mijn wenkbrauwen door toedoen van mijn eigen hand. De doornenkroon werd op mijn hoofd geplaatst door diegenen die mij kwamen dienen om mij wakker te schudden in de herinnering dat ik mezelf toegestaan had om gedachten van negativiteit, beperking en angst te hebben. Geen wonder dat ik zulk een hoofdpijn heb!"

Je kijkt even naar links en naar rechts en je ziet je polsen vastgeklemd op het horizontale vlak door een nagel, een hard stuk ijzer, koud en gedachteloos. Hoeveel keer heb jij jezelf aan de dingen van de tijd vastgebonden, door je eigen onnadenkendheid, je eigen kilte?

Je kijkt nu naar beneden, naar je voeten. Ze zijn gekruist, zachtjes rustend op een houten plankje, met een nagel erdoor, alsof de wereld wil zeggen: "en dat je het maar niet durft om boven het niveau van ons bewustzijn uit te stijgen! Hoe durf je ons de waarheid over ons eigen wezen te weerspiegelen door altijd maar zo ziekelijk liefdevol te zijn?"

De wereld zal zoeken om jou aan de aarde en het slijk vast te kluisteren en erop aandringen dat jij denkt zoals zij. Want herinner je altijd dat de wereld - niet de Aarde, maar de wereld van menselijke ervaring - de poging is om dat te scheppen wat omgekeerd is aan de werkelijkheid. Net zoals sommigen zouden samenkomen om drugs te nemen en dan te denken dat hun waanzin hetzelfde is als de zegen en de verrukking van de eenheid met God. Terwijl ze het niet eens zouden aandurven om een wagen te besturen, ze zelfs geen coherente gedachten meer kunnen denken en niet eens meer weten waar ze zich bevinden.

Nu draai jij je ogen weg van het gezeur en het geraas van de wereld. Je ziet de soldaten, degenen die je vervolgen, ze zijn totaal onbewust, volledig geconformeerd aan de autoriteit van de wereld. Ze hebben de wapenuitrusting aangetrokken, ze hebben zich gelaarsd en ze dragen de speren van een god die gemaakt werd als substituuat voor Liefde.

Jij kijkt uit over een angstige massa. Je bespeurt enkele vrienden die nog steeds jouw ziel zien, jouw Christus-gerichte geest van denken en die blijven van je houden. Toch zijn ook zij beneveld door het geloof dat dood en verlies mogelijk is. Jij bent dus *volledig* alleen. Niemand gaat jou redden. Het is nu tussen jou en jouw God.

Dit is een beslissing die je moet nemen - om vastberaden enkel dat te kiezen wat werkelijk is, om het even wat de ogen jou lijken te tonen en om het even wat iedere

denkgeest rondom jou lijkt te geloven, zelfs zij die voorheen zo vurig het geloof in jouw boodschap van Liefde hadden beleden.

Want zij kijken naar het lichaam en een oud geloof grijpt hen aan: “kijk nu, zie je wel, het lichaam is wat werkelijk is en dit na alles wat we eerder dachten. Kijk hier maar eens naar - het is genageld aan een kruis. Dit is beperking. Dit is het bewijs dat wat de wereld denkt de waarheid is”.

En zo moet jij je ogen verheffen, weg van de wereld die je denkt te zien en kiezen om de werkelijkheid te aanvaarden:

“Vader, in jouw handen beveel ik mijn Geest.”

Dit is niets meer of minder dan de keuze voor wijsheid, temidden van al die omstandigheden. De keuze voor wat *eeuwig* is in een veld van bewustzijn dat slechts tijdelijk is. De keuze voor wat *onbeperkt* is in een veld dat beperkt lijkt. De keuze voor *wijsheid* in een veld dat doordrongen lijkt te zijn van waanzin. De keuze om jou enkel de gedachten te herinneren die geboren werden in Liefde!

Dan kijk je opnieuw naar beneden en er lijkt iets veranderd - jij bent in vrede! Je ziet meteen dat je boven de wereld bent. Je bent boven de massa en een subtiele zachtheid begint je ganse wezen te doorvloeien. Alle pijn en lijden is vergeten. De nagels houden jou niet langer vast. De wereld kan jou niet meer daarbeneden houden, gevangen in zijn waanzin. De ogen van het lichaam sluiten zich en terwijl ze zich sluiten wijkt de wereld die ze altijd getoond hebben achteruit en de *werkelijke* wereld komt tevoorschijn. En jij rust, in de perfecte herinnering dat je één bent met God. Jouw aandacht gaat weg, weg van de waanzin.

Toch ben je nog steeds gewaar dat je je vrienden kan zien. Je ziet de soldaten. Je ziet de tranen, het tumult. Je ziet enkelen die daar alleen maar stilletjes staan. En je zegent hen en laat hen vrij om de waarneming te kiezen die zij verkiezen. Want jij bent gekomen om jezelf zo graag te zien dat je alleen maar het *werkelijke* wilt aanvaarden. Het is over. De wederopstanding neemt nu een aanvang.

Pasen is *jouw* geboortedag. Pasen is een tijd om te vieren dat de doornenkroon is weggenomen omdat jij ervoor gekozen hebt alleen liefdevolle gedachten te denken en dat jij je de kracht die jou gegeven werd, herinnerd hebt. Die kracht middels welke jij de afschuwelijke, gevreesde en met lijden gevulde ervaring, geboren uit angst, overstijgt. Want in Liefde is er alleen maar Vrede. In Liefde is er alleen maar de oneindigheid van zuiver Geest. In Liefde is Christus teruggebracht naar jouw bewustzijn. In Liefde ben jij thuisgekomen.

Pasen is voor jou en niet voor mij. Zet daarom alle beelden en gebruiken die je over mij geleerd hebt opzij. Maak geen pelgrimstocht naar mij. Maak een pelgrimstocht naar het hart van Jouw Zelf door deze dag te kijken naar al wat voor je ogen komt en het te zien in schoonheid en onschuld en door te weten dat je naar buiten kijkt doorheen de ogen van de verrezen Christus. Jij bent Diegene die, met mij, de wereld overwonnen heeft.

Wat moet er dan nog gedaan worden, behalve samen met je broeders en zusters te vieren? Wat kan er nog te doen zijn behalve te lachen, te zingen, te spelen en je in stille eerbied de Liefde te herinneren die jouw Schepper altijd al voor je had?

Jij kan enkel kiezen tussen Liefde of angst. In Liefde ben je opgestaan. In angst wordt je gekruisigd. Wat zal dan in deze les, waarin de dood jou het eeuwig Leven aanbiedt, jouw keuze zijn?

We willen jou vragen om deze les nog vele keren te lezen. Want alleen hier vind je de magische poort die zich altijd voor jouw neus bevindt. De enige keuze die ertoe doet ligt nu voor je, zoals ze trouwens altijd doet - Liefde of angst, wederopstanding of kruisiging, vreugde of lijden, onbeperkteid of kleinheid. De keuze is altijd aan jou.

En net als ik, aan een kruis zolang geleden, *niemand kan de beslissing voor jou nemen*. Niemand veroorzaakt jouw waarnemingen. Zij komen voort uit je eigen keuze voor kruisiging of opstanding.

Ik zelf weet waar *ik* zou kiezen dat jij in mijn voetsporen treedt. Weet dat ik altijd van je hou, op exact die manier die jij me toestaat en tot op die diepte die jij aanvaarden wilt. Kies dan met mij en je bent vrij.

Vrede, geliefde vrienden. Vrede aan de eniggeborene van God. De opgestane Christus... ... of het gekruisigde lichaam en de gekwelde egoëest.

Amen.

16: De geboorte van ego-bewustzijn.

Zeer geliefde en heilige vrienden, het is een en al vreugde om met jullie het pad van Transformatie te bewandelen. In het woord 'transformatie' schuilt een grote wijsheid. Transformatie vereist de aanwezigheid van datgene wat in de vorm verblijft. En dat ben jij.

Jij bent Geest. Jij bent datgene wat is voortgekomen als een straal van Licht uit het Bewustzijn van God, net zoals een zonnestraal voortkomt uit de zon. In dat vorm-loze begin ben jij bewustzijn zelf. Jij bent wijsheid zelf. Jij bent zaligheid. Jij bent schittering. Jij bent mededogen. Jij bent het potentieel voor eindeloze creativiteit en schepping.

Jij bent God Zelf. Wel, dit is de eerste keer dat we zo krachtig durven spreken. Het is de eerste keer dat we *jou* beschrijven als dat wat God *Is*. Dit kan alleen maar betekenen dat wat jij in wezen bent, in jouw originele staat van 'zijn', God Zelf is.

Het eerste niveau van Schepping - Zuiver Geest.

Het allereerste niveau van schepping ontstaat wanneer dat wat we 'God' noemen, of 'Vader,' voor het eerst het onbeschrijflijke en on-uitlegbare mysterie aanvatte om Zichzelf geboorte te geven uit de eeuwige voedingsbodem van Zijn Eigen Zijn. Dat eerste niveau van schepping was zuiver Geest - een heel, heel subtiele beweging waarin een zachte zonnestraal begon voort te komen uit de zon of een straal van licht geluidloos zijn oorsprong vond uit het Licht Zelf.

In zuiver Geest ben jij onbegrensd. Jij bent zonder vorm. Maar jij bent niet zonder bewustzijn. Jij bent niet zonder besef van Het Zelf. In Geest is er alleen Het Zelf - niet 'zelf' en iets anders; niet 'zelf' los van een vorm, maar gewoon alleen Zelf - stralend, glinsterend, onbegrensd - Zelf alleen, maar toch niet eenzaam. Veeleer gevuld met Zelf, gevuld met God, gevuld met Liefde.

Het eerste niveau van schepping *verandert nooit*. Het is zoals God Zelf. Want de zonnestraal is exact als de zon, de straal van licht hetzelfde als het Licht. Maar toch, een momentum, een beweging kreeg in dat moment de aanzet - een beweging voortkomend uit het *pure potentieel dat God is*. Liefde zoekt immers enkel om zich uit te breiden. Uitbreiding is een activiteit, het is beweging. En opdat er uitbreiding zou kunnen zijn was het noodzakelijk dat datgene wat jullie 'ruimte' *noemen* in het leven werd geroepen. Maar op dit niveau van creatie is de ruimte waarover wij spreken helemaal niet hetzelfde als wat jij ziet wanneer je denkt aan datgene waarin alle planeten ronddraaien rond de zon.

Veeleer was het zoiets als een wiskundig concept. Het was *het idee* van ruimte waarin de uitbreiding zich kon voordoen. Er waren nog geen planeten en zonnen. Er was zelfs nog niet één enkel atoom of molecule of een andere vorm van materie aanwezig. Er was zuiver gedachte, zuiver Liefde, zuiver 'Zijn', dat *er plezier in vond*, en ik benadruk

dit met een welbepaalde reden, om het idee van zuiver ruimte, zuivere uitbreiding te koesteren - onbeperkt, onbegrensd, voor altijd. Er was zuiver Geest. Dat is wat jij bent. Nu en voor altijd. Geest verandert nooit.

Er is dat in jou wat Geest is - precies hier en nu, zelfs terwijl je deze woorden leest of terwijl jij jezelf waarneemt als een lichaam zittend in een stoel - voorbij alles wat je ziet met je fysieke ogen; voorbij alles waar je bewust van bent als en in een lichaam; voorbij de activiteit van het oppervlakkige deel van jouw gedachtewereld, waar er haast zonder oponthoud een afvuren van neuronen plaatsvindt, zodat het lijkt alsof de geest haast nooit zonder beeld of gedachte is.

Ver voorbij deze planeet en toch exact daar waar deze planeet zich bevindt, ver voorbij het universum en toch exact daar waar het universum zich bevindt, ver voorbij alle dimensies, de oneindigheid aan dimensies in de schepping en toch precies daar waar deze oneindigheid aan dimensies bestaat, is Geest.

Hier vind je waar ik zo vaak naar verwezen heb als 'de werkelijke wereld'. Hier heeft de vrede haar *eeuwige* thuis in perfecte consistentie en zonder enige onderbreking. Hier is de levende werkelijkheid die weerspiegeld wordt in de uitspraak:

“Ik en mijn Vader zijn één.”

Met andere woorden, wanneer het bewustzijn de waarneming van zichzelf als alleen maar een voorwaardelijk bestaan overstijgt - het alleen maar de vorm van het bestaan zijn, zoals de lichaam-denkgeest, het specifieke gevoel van een zelf te zijn apart van alle andere zelden, een sprietje gras, de wolk in de lucht, de rots op de grond - wanneer bewustzijn dit gevoel van zichzelf overstijgt, dan vertoeft het niet meer in een denkende relatie met alles. Het neemt Geest niet meer waar als iets anders, waardoor het dan zegt: “Oh, dat is wat ik ben, het is fantastisch”.

Veeleer is er een levend aanvoelen waarin bewustzijn op zich, als het Zelf, rust in het Zelf en alleen maar *kent*. Want alleen kennis is *direct* en wordt niet geïntermedieerd door enig concept of door een vorm of door een ervaring.

Op zulk een moment, en het vraagt echt alleen maar een moment, is er een direct ontwaken naar de werkelijkheid van de Echte Wereld. In een bepaalde vorm en merk op dat ik zei 'in een bepaalde *vorm*', danst het bewustzijn dan zijn weg terug in de *uitbreiding* van Geest, in de *uitbreiding* van de werkelijkheid, in creativiteit, in schepping. In de menselijke vorm kan het zeggen: “ik en mijn Vader zijn één”. Er zijn in de menselijke familie veel van dergelijke uitspraken gedaan die dat ontwaken, die werkelijkheid uitgedrukt hebben.

De Schepping van de ziel.

In deze onophoudelijke beweging van dat wat nooit beweegt, wanneer de straal van licht tevoorschijn komt uit het Goddelijke Licht - onbegrensd, eeuwig en onbelemmerd - in het verlangen om scheppend te zijn, om de scheppingswil onophoudelijk uit te breiden, begint Geest te verdichten, te condensereren of neer te slaan (dit zijn allemaal heel ruimtelijke begrippen).

Nogmaals, we gebruiken op dit moment een taal die zijn oorsprong vindt aan jouw kant van het hek. Dat betekent aan de kant van het hek van waarneembaar bestaan, niet aan de kant van Geest waar taal nauwelijks vereist is.

Geest zet zijn dans voort terwijl de Ene Gedachte, God, de uitbreiding van schepping blijft onderhouden. En Spirit begint te condenseren in iets wat nog nooit is voorgekomen. De gedachte en nogmaals, we zijn nog steeds aan het praten over een niveau van puur gedachte, puur potentieel - er is nog steeds niet de diepe duisternis van de ruimte uit jouw universum of van enige dimensie hoe dan ook - begint te condenseren in een gedachte van individualisatie.

Misschien heb je in jouw tv-reclame al eens gezien hoe in slow-motion wordt weergegeven dat melk in een glas wordt uitgeschonken. Wanneer de melk het glas raakt wordt ze terug omhoog gestuwd langs de wanden van het glas, terwijl het glas zich vult. En op het laatste moment wanneer het karton melk wordt teruggetrokken en het uitgieten stopt, dan creëert de beweging die in gang is gezet het fenomeen van een druppel die, omhoog gekomen langs de wand van het glas en door de kracht van de beweging voortgestuwd, op zijn toppunt een cirkelvormige beweging lijkt te maken en voor een heel kort moment lijkt gescheiden te worden van het volume van de melk in het glas.

Het fenomeen doet zich voor, en in een fractie van een seconde heb jij die naar het scherm zit te kijken een *idee* van een individuele druppel melk die volledig onafhankelijk lijkt te bestaan van het volume van de melk zelf. En dan, in het volgende moment, valt de druppel terug in de melk en jij *verliest het idee* als zou hij een apart ding zijn, als zou hij een afgescheiden druppel melk zijn. De druppel is nog altijd melk. Vanuit jouw plaats van waarneming zag het er alleen maar uit *alsof* hij eventjes een apart bestaan had geleden.

Dit is natuurlijk een vergelijking, gezien de ziel inderdaad niet van melk is gemaakt. Maar het schetst voor jou een beeld van wat er gebeurt wanneer het 'volume' van Geest zijn activiteit om de scheppingswil te onderhouden, verder zet, waaruit dan de ziel tevoorschijn komt - het eerste subtiele beginsel van de gedachte van individualisatie, van dat wat een geïndividualiseerde expressie is van de volheid van Geest, die Licht is, die God is.

Waarom dan, kan je vragen? Wel, dit gebeurt allemaal in de vreugde van het uitbreiden van schepping, zodat Die Ene zich in een eindeloze variatie aan vormen gewaar kan zijn van Zichzelf. Dit is waar het allemaal begint, het genot, de verrukking van de schepping. Dit is wat jij *bent*. In zuiver ziel is er enkel nog maar zuiver potentieel. Datgene wat jij kent als ervaring is nog steeds niet aanwezig. Er is echter wel al het eerste subtiele bewust-zijn van het ene Zelf dat zich gewaar is van zichzelf.

Afscheiding is geboren.

Terwijl de ziel de uitbreiding van licht, van pure creativiteit verder zet, begint ze nog meer te condenseren, te verdichten. De ziel daalt af naar het volgende niveau. Nogmaals, aangezien we een taal gebruiken afkomstig van jouw kant van het hek, er zijn niet zo heel veel andere manieren om hier over te spreken. De ziel zakt af,

condenseert en begint een dieper bewustzijn te ontwikkelen van zichzelf als een geïndividualiseerd *ding*.

Op dat moment neemt voor de ziel het bewustzijn van zichzelf als Geest een nieuwe inkleuring, een nieuwe vibratie aan. Het benadert nu heel dicht wat velen onder jullie al ondervonden in je meditatie of gebed of op het moment toen je een kind hoorde huilen of toen je bij dageraad door het bos liep - toen je ego-bewustzijn tijdelijk overstegen werd en je een gevoel kreeg van je eenheid met God en dit terwijl jij je toch ook enigszins anders voelde dan God, - geschapene en Schepper, zoon en Vader - verenigd en toch, op een of andere manier een beetje verschillend.

Hier kan gezegd worden dat de afscheiding voor het eerst is voorgekomen. Want het is *hier*, op het eerste niveau van het puur potentieel dat in deze gedachte aanwezig is, dat hetgeen wat Intelligentie is, hetgeen wat Liefde is, hetgeen wat Licht is, aanwezig is. In het boek "*Een Cursus in Wonderen*" heb ik hier heel vaak naar verwezen als 'Mind', Goddelijk Bewustzijn. Dit is niet zo maar het gebabbel dat voortdurend plaatsvindt in het menselijke brein en wat jij als jouw 'denken' beschouwt. 'Mind', Goddelijk Bewustzijn is veel ruimer dan dat!

Hier kan je het eerste niveau terugvinden waar het Zelf zich subtiel waarneemt als een geïndividualiseerde matrix van bewustzijn. Het is zich bewust van zichzelf en toch is dat Zelf, of God, op een of andere manier iets anders dan wat de ziel als zich-zelf waarneemt. *Hier* is voor het eerst de unieke gedachte van afscheiding geboren, op dit heel *subtiële* punt, lang nog voordat de planeten van jouw universum tevoorschijn kwamen, lang nog voordat het multidimensionale van de schepping het licht zag. Hier ben jij. Hier is slechts één ziel, een unieke expressie van de ene Geest, op zijn beurt zelf een unieke expressie van De Ene die eeuwig *is*.

Hier doet creativiteit de kracht van het denken ontstaan. Het is vanuit het veld van gedachte, pure gedachte, dat schepping nu onmiddellijk in het leven wordt geroepen. Op dit subtiële niveau heeft 'de druppel melk' zich schijnbaar afgescheiden en ervaart nu het bewustzijn van zichzelf als anders en afzonderlijk van het geheel. En eventjes maar, voor een heel klein ogenblik is er pure vreugde omdat het nog steeds die Ene is die het doet - gewoon omdat het leuk is, voor het spel, vanuit pure uitbundigheid om zichzelf en zijn oneindige kracht uit te breiden, onophoudelijk en zonder beperking.

Want zie je, indien God, die jou wordt, de gedachte zou vasthouden: "het is absoluut onmogelijk dat ik Mezelf van Mijn Zelf zou scheiden", dan zou *dat* een beperking zijn. Dus scheidt die Ene een druppel van zichzelf, samen met de gewaarwording dat die druppel zich waarneemt als iets dat nu voor de eerste keer anders is dan iets anders. Hier gebeurt het, hier is het zaad geplant voor ego-bewustzijn. Het volledige verhaal van ego-bewustzijn echter, hoort eigenlijk nog wat verder in de ontstaansgeschiedenis thuis.

Nu deze eerste gedachte van afscheiding gedroomd is, wordt er ook een nieuwe energie geboren. Dat wat eens pure vreugde was, dat wat eens pure vrijheid was, pure veiligheid, verandert nu heel lichtjes van vorm. Je zou kunnen zeggen dat een druppel melk binnenin de druppel melk zichzelf lijkt af te scheiden en een nieuwe energie aanneemt. En dat is wat we angst noemen. Hier wordt geboorte gegeven, niet aan

uitbreiding maar aan contractie, de ervaring van contractie, naarmate de angst steeds meer op het voorplan treedt in het bewustzijn.

Vanuit die angst, vanuit het beginsel van de gedachte: "ik ben alleen, ik ben gescheiden van mijn Schepper", gaat het nu plotseling als een waterval heel snel naar beneden. Maar in werkelijkheid is het de Schepper die de Schepper waarneemt en ondertussen de waarneming creëert dat God gescheiden is van God.

Samen met deze gedachte doet er zich een explosie voor - heel goed gelijkend op wat jouw wetenschappers 'de big-bang' hebben genoemd. Ze beseffen niet hoe dicht ze erbij zitten! Ze moeten nu enkel nog de verschuiving van denken maken dat de big-bang in bewustzijn zelf gebeurd is, en niet in materie.

Stel je nu in die big-bang van bewustzijn even voor dat die druppel melk opeens ontploft in ruimte. Ruimte die in het leven wordt geroepen juist door die gedachte aan afscheiding, en zodoende een oneindige reeks of een oneindig aantal punten wordt - heel kleine drupjes melk, heel kleine drupjes bewustzijn, kleine sprankels van goddelijkheid, kleine deeltjes van licht.

Om nu nog maar meteen een andere vergelijking te gebruiken uit het rijk van jullie wetenschap, de golf van licht wordt nu vele deeltjes van licht. Wanneer en waarom gebeurt dit allemaal? Wie zal het zeggen? Alleen Die Ene die zichzelf geboorte aan het geven is, weet het. En jij bent die Ene.

Alhoewel die deeltjes van licht nu verspreid zijn over het oneindig bereik dat Geest - die Licht is, die God is - kan aannemen, bevat elk deeltje toch exact hetzelfde potentieel als alle andere. In feite kan je geen enkel verschil bemerken tussen al die deeltjes van licht - niet het minste. Indien je ze zou meten, zouden ze allemaal dezelfde afmetingen hebben, ook al hebben ze geen afmeting. Indien je hun frequentie of trilling zou meten, dan zou die voor allemaal gelijk zijn - gelijke punten van licht die nu *lijken* te bestaan in verschillende punten van de ruimte.

Op een andere manier gezegd, er is nu het gevoel, terwijl ze allemaal identiek zijn in kwaliteit en substantie, dat er toch een klein verschil is in de ruimte die ze innemen, net alsof je twee identieke potloden zou nemen en er eentje aan de linkerkant van de tafel zou leggen en eentje aan de rechterkant van de tafel. Toch uit hetzelfde gemaakt, lijkt nu in het uitgestrekte continuüm van de ruimte, dat wat identiek is, twee verschillende punten van ruimte in te nemen, elk met nog steeds de volledige vrijheid om de volmaakte vrijheid van de Ene God uit te drukken.

Oneindige stralen van licht spiegelen nu naar elkaar de perfectie van de vrijheid van puur potentieel, hetgeen het Licht zelf is - het pure potentieel om te scheppen. En elk van hen bevat innerlijk de gedachte, de herkenning, de waarneming van afscheiding.

Angst is nu geboren en tegelijk ermee de gedachten: "ik ben alleen! Ik ben niet dat punt van licht daarginds, ik ben alleen maar mezelf". En naarmate de energie van angst toeneemt, gaat de contractie, de condensatie, de afdaling verder. Wat hiermee tegelijk ontstaat (dit proces vereiste nog steeds geen tijd) is de hoeveelheid, de oneindige hoeveelheid aan dimensies die de schepping is. Enkel het fysieke universum dat het

concept van tijd vereist, is nog steeds niet geboren. Want alleen in tijd kan het fysieke universum bestaan.

In deze scheppingsfase vind je wat in jouw taal de hiërarchie van engelenwezens of engelenwereld wordt genoemd. Zij zijn punten van licht, net als jij, maar zij zijn niet in de ervaring van tijd, noch in de verdichting van wat jij het fysieke lichaam zou noemen - zelfs niet de lagere astrale wezens. En toch is dit multidimensionale van de schepping in zijn geheel een stralende dans met slechts een lichte zweem van het gevoel van afscheiding of 'anders zijn' of angst.

De Schepping van het fysieke universum.

In deze multidimensionaliteit die nog steeds doordrongen is van en nog steeds is als het Licht zelf, gaat de afdaling steeds dieper. En hier is het dat jullie wetenschappers aansluiting beginnen te vinden. Je kan dus zien hoeveel stappen ze uiteindelijk nog verwijderd zijn! Want hier begint het licht dieper af te dalen, te condenseren naar het deeltje van materie. Nogmaals, de explosie doet zich voor wanneer het ene basis atoom - of Adam - uit elkaar spat in de big bang. En de veelheid aan lichamen, aan planetaire lichamen, inclusief jouw centrale zon van jouw piepkleine universum, is geboren.

Het fysieke universum waarvan jij als menselijk lichaam deel uitmaakt, is uitgestrekt voorbij alle begrip. Toch is het maar zo groot als een klein stofje. Het is als een piepklein straaltje licht dat ogenschijnlijk vrijelijk zweeft - zoals de kleine druppel melk die zich lijkt vrijgemaakt te hebben van de melk zelf - en zich totaal niet bewust is van de multi-dimensionaliteit van het stralend Licht, Geest, God *waarin het zweeft* en waaraan het zijn bestaan te danken heeft. Om die reden ben jij niet buiten Geest. Jij wordt liefdevol gekoesterd - jouw ganse fysieke dimensie - in het *centrum* van Geest.

Terwijl de afdaling nog steeds verder gaat, ontstaat datgene wat jou verteld werd dat 'leven' heet. De omstandigheden worden gecreëerd en waaruit ontstaan ze? Puur geluk? Nauwelijks! Het verschijnt allemaal vanuit het zuiver potentieel, de kracht en de perfecte intelligentie *om te scheppen*.

Maar hier is creativiteit zichzelf - steeds meer en meer - aan het uitdrukken vanuit angst en niet meer vanuit pure vreugde. Het is alsof je de toon van een fluit zou nemen en ze zachtjes zou dempen zodat ze een andere kwaliteit krijgt. En toch is dit nog altijd pure energie. Want wat kan angst anders zijn dan energie? Net zoals Liefde energie is, net zoals mededogen energie is, net zoals verdriet energie is en kwaadheid energie is.

Kan je het zien? Angst is alleen maar energie en niets meer dan dat. Vanuit zichzelf is het *perfect neutraal*. Want alle gebeurtenissen zijn neutraal. En angst, op zichzelf bekeken alleen maar een dans of een spel van energie zijnde, moet wel een even neutraal element zijn, totdat er iets tevoorschijn komt dat angst 'anders dan neutraal' kan waarnemen of ervaren. En wat moet dat dan wel zijn? De geboorte van het ego-bewustzijn.

Angst neemt zijn finale vorm aan.

Angst is hier gecondenseerd tot zijn finale vorm. Er kan geen verdere afdaling van de energie die nu angst geworden is, meer zijn, want ego-bewustzijn is bewustzijn vol van angst. *Het ego is angst*. En toch is het gemaakt uit pure kracht, puur potentieel en onbegrensde creativiteit.

Ik ben er zeker van dat jullie allemaal al eens ervaren hebben hoe onophoudelijk creatief de ego-denkkeest kan zijn. Want zonder een moment te verliezen weet hij onmiddellijk naar een andere broeder of zuster, naar een gebeurtenis of nog iets anders te kijken en indrukwekkend snel - in een oogwenk, in een ruimte die niet eens een gedachte vereist - kan hij zijn waarden veranderen en tevens zijn waarneming van de dingen, om datgene te creëren wat hij wil creëren.

Wat hij wil creëren is natuurlijk datgene wat zijn voortbestaan in stand houdt. Net zoals het in jouw fysieke lichaam gebeurt, wanneer een cel een kankercel wordt en beslist om haar eigen gang te gaan en te handelen alsof ze niet afhankelijk is van de wetten die het lichaam gezond houden. Wat begint ze dan te doen? Ze begint cellen te creëren die lijken op haarzelf. Kanker is alleen maar een verkeerde waarneming die zijn eigen gang is gegaan op het niveau van een lichaam dat voor zichzelf wil denken, dat wil scheppen naar zijn eigen beeld, veeleer dan het beeld van de Schepper uit te breiden en in harmonie te leven met het ene Bewustzijn dat scheidt in pure vreugde; om geen enkel andere reden dan om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

En toch, God scheidt geen beperking. Om die reden trekt Hij zijn creativiteit niet terug uit de kracht van het ego. Veeleer is het zo dat, omdat God Liefde is, alle kracht in hemel en aarde altijd beschikbaar is en door het ego-bewustzijn dus ook kan worden aangewend.

Wat is dan dat ego-bewustzijn? Jullie kennen allemaal het gevoel dat je er *absoluut zeker* van bent dat je afgescheiden en helemaal alleen bent, dat je moet vertrouwen op je eigen denkproces en dat niemand buiten jou - niet alleen buiten de grenzen van je lichaam of je huid, - maar dat niemand buiten jouw unieke maar volledig verkrampde gevoel van een 'ikje' ook maar enige verbinding met jou heeft, op geen enkele manier, en dat niemand echt om jou geeft. Dan treur je en ween je: "ik ben alleen, ik ben afgescheiden van alles. In hemelsnaam, hoe ga ik overleven? Ik moet uitzoeken hoe deze wereld werkt. Ik moet het hier allemaal voor mezelf doen!"

Angst heeft hier zijn diepste punt bereikt. Nu is er een compleet vergeten van God, van de Ene, van Geest, *zelfs* van de ziel. Het lichaam vertegenwoordigt een niveau van vibratie dat nog altijd intelligent is, nog altijd *zeer* intelligent. De gedachte zelf om in een lichamelijke vorm af te dalen is immers als een matrix van energie van waaruit steeds opnieuw nieuwe vormen worden gecreëerd, ... worden gecreëerd, ... worden gecreëerd, ... worden gecreëerd. Je hebt dit voor jezelf al een oneindig aantal keren gedaan. Het *lichaam* is de vertegenwoordiging van het ego. Want merk op dat terwijl je nu in je stoel zit, jij er tamelijk zeker van bent dat jij niet de muur bent die voor je staat. En terwijl je daar zit in je stoel vertelt jouw bewustzijn, jouw gewaarzijn jou dat jij de lezer bent van deze tekst en niet de auteur.

En jij denkt: “Neen, niet ik. Ik zou dat nooit kunnen, zelfs al wou ik het nog. Ja, het is absoluut waar en het maakt Jezus heel speciaal! Maar ik ben slechts dit hoopje stof, dit afgescheiden denklichaam, zittend in mijn stoel, woorden lezend die vibreren met een bepaalde betekenis, die dan beelden bij me oproepen en een nieuw begrip in mijn denken maken. Maar die woorden worden geplaatst in mij en ik ben niet Die Ene.”

Dat is ego-bewustzijn dat zegt: “Ik ben *niet* Die Ene. Ik ben *niet* God. Ik ben *niet* zuiver Geest. Ik ben *niet* zuiver ziel. Ik ben dat *ding* dat nu in deze stoel zit.” En zal ik je wat vertellen? Je hebt absoluut gelijk - jij *bent* dat! Dat en nog zoveel meer dan dat!

De ego-denkkeest is datgene wat de afgescheiden waarneming creëert dat het alleen maar een heel klein en heel dun stukje van de taart is. Het creëert een waanbeeld, een vervorming in het bewustzijn zelf, net zoals een kleine bliep op een radarscherm aan diegene die aan het kijken is aangeeft dat er daar ergens *een ding* aanwezig is. De ego-denkkeest zegt: “ik ben afgescheiden. Ik ben alleen. Ik kan niet denken met het bewustzijn van God. Ik kan niet het eenheidsbewustzijn ervaren. Ik kan niet zijn zoals Jezus. Nee, niet ik! Ik ben te klein en te zwak! Och, ik heb het allemaal niet meer zo op een rijtje. Misschien,... ooit wel eens.”

En toch, al die tijd ben jij Die Ene. Door de kracht van Die Ene heb je de mogelijkheid om de gedachte te denken: “ik kan nooit worden zoals Jezus. Ik ben echt te klein, te breekbaar, te zwak en te stom. Oh ja, het Christusbewustzijn kan daar best wel zijn voor iemand anders, maar niet voor mij.”

De hele tijd moet deze angstgedachte de kracht gebruiken van Die Ene. Want die kracht is het Leven! Die kracht is puur zijn! Die kracht is de werkelijke wereld! Die kracht is het enige wat bestaat - *Punt uit* ! Precies door de kracht van Die Ene heb jij de gedachte gedroomd van het afgescheiden zelf. En door de kracht van Die Ene zal jij, *wanneer je ertoe beslist*, ook ontwaken uit de gedachte van ego-bewustzijn.

Waarom is dit allemaal zo belangrijk? Geliefde vrienden, het pad van Transformatie vereist dat datgene aanwezig is dat bestaat in de vorm. *Jij* bestaat in de vorm. Jij zit nu in die stoel. Jij kent de omvang en het volume van een menselijk lichaam. Jij kent al die specifieke gedachten waarmee jij jezelf identificeert.

Jij kent een geschiedenis, naar de lichaam-denkkeest toe, die voortkwam uit het seksuele verlangen van twee wezens, ouders genoemd, die samen waren. En een klein ding wiebelde zich een weg naar een ander ding en er kwam een uitbarsting van licht en een pure vonk van zuiver ziel *nam de beslissing, vanuit een intentie om van dienst te zijn*, om te worden gefixeerd in, of geïdentificeerd met de fysieke vorm.

Dus een beetje plezier op een zaterdagavond is de bron van jouw bestaan - als een wezen in een lichaam. Als je geluk had, dan kozen de beide ouders ervoor om het lichaam als een communicatiemiddel te gebruiken om alleen maar liefde te onderwijzen en ze gaven die dan ook aan elkaar. En daarna accepteerden ze die kleine vonk van Licht die het geboorteprocés aanvatte als een ander lichaam en nodigden die andere ziel uit om bij hen te verblijven als leraar en vriend, als broeder of zuster. Ongelukkigerwijs is dit nog steeds een zeldzaamheid op jullie planeet.

Dit is de matrix waarin jij afgedaald bent - telkens opnieuw - toen je kwam om jezelf aan te leren dat je slechts een afgescheiden, eenzaam, falend en zwak individu bent. En bij de dood van het lichaam vond jij jezelf terug als ziel en was je zo geschrokken door de helderheid van jouw licht, gewoon omdat dat licht niet hetzelfde was als jouw interpretatie die je over jezelf had aangenomen.

Angst veroorzaakt condensatie, het proces om als een apart drupje uit het geheel te druppelen, ineen te krimpen, *neervallen* als je het zo wilt. En datgene waar je invalt is een matrix van energie die het best resoneert met *jouw eigen* waarneming en jouw eigen geloof over jezelf. Geloof is niet alleen maar gedachte. Het is een kwaliteit van vibratie.

En jij valt nog maar eens een keer in een veld van energie, in een droom, in een fysiek universum, in een tijdsgeest, in een familiestructuur die vibreert en resoneert met hoe jij geleerd hebt om jezelf waar te nemen. En al die tijd ben je toch nog altijd Die Ene: stralend, volledig vrij, de kracht van God gebruikend om te scheppen en te geloven in een droom van kleinheid, zwakheid, afscheiding en eenzaamheid.

Op dit moment - precies *nu* - terwijl jij deze woorden leest, is dat wat je aan het doen bent. Jij bent nu aan het kiezen hoe je over jezelf zal denken. En hoe je denkt over jezelf wordt weerspiegeld in de wereld die je ziet, in de ervaringen die zich manifesteren binnen jouw eigen zeer specifieke universum van bewustzijn.

Indien je met zekerheid zou weten dat jij de Onbeperkte bent, dan zou je nooit meer angst kennen om de schepping van jouw gouden muntjes. Jij zou nooit meer geloven dat je in tekort moet leven. Maar je bent nu nog steeds voor het grootste deel het geloof aanhankelijk dat je die zeer kleine gedachte van afscheiding bent, ego-bewustzijn genaamd, nog steeds aan het vechten met God, niet herkenkend dat het de kracht van Gods aanwezigheid zelf is waaruit jij de waarneming maakt die je over jezelf hebt.

Daar ben je dan - zittend op jouw stoel. En jij bent Die Ene. Jij bent *in de vorm*, hetgeen betekent dat je een waarneming van jezelf gecreëerd hebt die de ervaring insluit een lichaam-denkgeest te zijn, een denkgeest die afgezonderd *is* van alle andere lichamen. Hij *is* afgezonderd van de rots. Het is overduidelijk: jij kan uit het raam kijken en zeggen dat het lichaam waar je nu mee geïdentificeerd bent, zich in een volledig ander ruimtelijk punt bevindt dan om het even welk ander object.

Dat is wat de wereld is! Dit universum is de poging om een weerspiegeling te creëren die jou ervan overtuigt dat de eerste angstige gedachte van afscheiding *waarheid is* over wie jij *bent*. Jij gebruikt of hebt onbewust gebruik gemaakt van jouw fysieke universum om dat wat *de waarheid* volgens jou *moet zijn*, non-stop naar je toe te reflecteren. Dat je afgescheiden bent van al de rest van de schepping.

Deze wereld is niets anders dan de weerspiegeling van *die gedachte*. En toch, ook hier doordringt Die Ene alle dingen en de verwezenlijking van je Zelf *als* Die Ene is dichterbij jou dan je eigen ademhaling. - slechts één beslissing ver.

Hier bestaat een grote rijkdom die niet in andere dimensies gevonden wordt, de rijkdom van de drama's van afscheiding, van zoeken - zoeken, ... zoeken, ... zoeken. Iemand

die zoekende is zal bijvoorbeeld zeggen: “Wel, ik heb de ‘Cursus in Wonderen’ een keer gelezen en het werkte niet. Ik zal hem nog een keertje lezen. Oh, dat werkte niet, ik zal misschien die vorm van meditatie eens uitproberen. Nee, dat werkte niet. Misschien moet ik het Boeddhisme uitproberen. Nee, dat werkte niet. ik probeer het Christendom . Nee, dat werkte niet. Ik ga *drugs* proberen - dat zal wel werken!”

De energie van het zoeken is ego-energie. Want alleen het ego kan zoeken. Zuiver Geest kan alleen maar uitbreiden. En daartussen ligt een enorm verschil.

Ego-bewustzijn speelt zijn spel doorheen alle vormen van *speciale* relaties. Jij hebt een speciale relatie met je werkgever; jij hebt een speciale relatie met je echtgeno(o)t(te), met je geliefde, met je wagen, met je boot en met je auto's.

En de wereld speelt jouw behoefte aan speciaalheid heel mooi uit, zoals bijvoorbeeld: “Kijk eens naar deze wagen! Is hij niet sexy! Oh, jij gaat je daar zo..... goed in voelen!” En dan ga je op zoek naar de middelen om die wagen te kopen. Of je denkt bijvoorbeeld: Als ik die daar, die persoon maar als mijn echtgeno(o)t(te) had. Ho..ho, laat ik eens proberen of ik die kan verleiden. Ik zal doen alsof ik anders ben dan mijn arme, schamele, eenzame zelf, zodat ze denken dat ik groots ben. Ik zal mijn pauwenveren maar eens opzetten.”

En het gaat maar door. De wereld is de weerspiegeling van het geloof *in de behoefte* aan speciale relaties. De zoektocht die je daartoe onderneemt is de rusteloosheid die je voelt - de rusteloosheid die je voelt in je bewustzijn creëert de golven van rusteloosheid in de vloeistoffen en de subtiele energieën waaruit de illusie van een lichaam is opgebouwd. De rusteloosheid van de adem, de spanning in de spieren, de eenzaamheid als jij je hoofd 's avonds neerlegt op het kussen, ze zijn allemaal daar omdat jij gelooft dat je een lichaam-denkgeest bent, gescheiden en helemaal alleen, los van al de anderen.

De oneindige en eeuwige stroom van communicatie die ongehinderd doorheen de schepping vloeit, is verloren gegaan voor jouw bewustzijn. En toch is ze op ieder moment zo dicht bij je. Het vereist alleen maar een gedachte om een beweging in een nieuwe richting in te zetten, om je hoofd op het kussen neer te leggen en te zeggen:

Ik ben niet slechts de lichaam-denkgeest. Ik ben Die Ene, onbegrensd en onbezoedeld. Ik sta in communicatie met iedere steen en iedere boom en met iedere tijd die er ooit geweest is.

En ja, wanneer je met die gedachte begint te spelen, dan zal het volledig waanzinnig lijken omdat je al die tijd aan de andere kant van het hek stond en de werkelijkheid vanuit een zeker perspectief bekeek. De werkelijkheid die jij op dit moment aanschouwt past als een handschoen over jouw hand, maar dat maakt haar niet 'juist' of 'waar'. Waanzin lijkt zinnig voor zij die waanzinnig zijn. Dat is gewoon zoals het is.

***Het eind van al jouw zoeken:
kiezen te leven alsof je niet het ego bent.***

Maar het eind van alle zoeken komt wanneer iemand de moed heeft om *een andere gedachte* in het bewustzijn te houden. Je hebt het in 'Een Cursus in Wonderen' heel vaak gehoord en tevens doorheen vele andere van mijn kanalen:

Alleen Liefde is werkelijk.
Jij bent niet het lichaam.
Ik en mijn Vader zijn één.
Ik ben wakker en ik bewandel deze planeet als Christus.
Ik kies Liefde boven angst.

Wat betekent dat? Liefde is zuiver Geest. Angst is contractie, dichtheid, valse waarneming, ego-bewustzijn. Wanneer jij Liefde boven angst verkiest, dan moet je *beslissen* om niet te antwoorden volgens de impulsen van het ego-bewustzijn. Je moet beslissen om te leven alsof je niet het ego bent. Op deze manier wordt datgene wat *in de vorm gemaakt* werd, *getransformeerd* - en datgene wat zich uitbreidt voorbij de vorm, is al getransformeerd.

Het pad van Transformatie vereist dat jij begint met de aanvaarding van dat wat altijd waar is. In deze les hebben we jou een verhaal gebracht, een analogie, een beschrijving die jou kan helpen, als je er tijd aan wilt besteden, om in jouw bewustzijn een herinnering van het proces te printen dat jij gevoeld en ervaren hebt *als God zelf*. God deed dit uit verlangen om te scheppen, uit *Zijn* verlangen, uit *Haar* verlangen - geef er de naam aan die je wilt - en Die Ene wordt wat jij waarneemt als 'de vele' maar blijft toch altijd Die Ene.

Dat is wat jij bent! Jij bent het lied van de vogel. Jij bent de straling en tevens de warmte van de zon wanneer de stralen jouw huid raken. Jij bent de huid. Jij bent het gewaarzijn van die warmte. Jij bent de denker van de gedachte. Jij bent de gedachte. Jij bent de daad. Jij bent de ruimte waaruit alle gedachte voortkomt. Jij bent de wind in de bomen. Jij bent de oneindigheid van de ruimte.

Jij bent Die Ene die eeuwig is. Jij bent diegene die stout en dapper genoeg is om de droom van afscheiding te dromen zonder ooit perfecte eenheid te verliezen. En jij bent diegene, het kleine druppeltje melk, die ervaart wat het is om zich het goddelijke, het werkelijke, de waarheid of Die Ene te herinneren.

Jouw reis vindt niet plaats in eenzaamheid. Zelfs nu ben jij volledig wakker. Want alleen iemand die wakker is zou *het aandurven* om de grote wijsheid en creativiteit te scheppen waardoorheen jij, als een vonk van God, steeds meer en meer bewust wordt van Jouw Zelf: God die zich diep onderdompelt in God; God die God aan het ontdekken is! Welk een fantastisch, verrukkelijk spel is dit!

Hier dan, halen we de aap uit de mouw. Afscheiding was niet omdat jij gezondigd hebt. Afscheiding gebeurde niet omdat er iets verschrikkelijks mis ging. Afscheiding was alleen maar een andere vorm van de dans van schepping zelf en inderdaad, misschien wel tot in het extreme doorgetrokken. God zoekt immers de grenzen van dat wat onbegrensd is.

Jij hebt al die tijd het spel van ‘verstoppertje’ gespeeld. Jij bent de Ene, met de ogen gesloten, leunend tegen de stam van een boom, tot tien tellend, terwijl de andere deeltjes van jouw Zelf wegsnelen en zich haastten om zich te verstoppen. En jij bent de Ene die tevens naar buiten reikte om al die fragmentjes opnieuw te ontdekken en nu volop bezig is met dit te doen. Jij bent de Ene die ‘de vele’ geworden is en dan heeft gewacht tot hij ontdekt werd door Die Ene. Jij bent de ziel die wacht om aangeraakt te worden door genade. Jij bent de Afgescheidene, zich verstoppend in duisternis, bevend en toch er zo naar verlangend dat het licht jou vindt. Waarom er niet nu meteen mee beginnen door even stilletjes vijf minuten ‘als Christus’ te zitten. En dan te zeggen tegen de Ene, die nu naar je toekomt vanaf de boomstam:

ik heb het fantastisch gedaan met me te verstoppen. Maar weet je, ik denk dat het reuze zou zijn om nu gevonden te worden!

Vind mij, lieve Vader. Raak mij aan met jouw genade. Omdat ik jou ben beslis ik om jou te ontvangen. Dit moment kies ik ervoor me te herinneren dat ik de Ene ben, die zowel gezocht als gevonden heeft. Ik ben de Ene die perfect onveranderd is gebleven voor altijd. En ik ben de Ene die mijn Zelf waargenomen heeft als was het veranderd, als had het gezondigd, als was het afgescheiden van mijn Zelf.

Ik kies er nu voor om de twee delen van mijn Zelf samen te voegen. Ik zal een lichaam-denkgeest op deze planeet zijn, dansend, zingend, spelend en steeds het goede, het heilige en het mooie voortbrengend. Ik kies er nu voor om dat deel van mijn geest te openen dat in onbeperktheid kan denken en de voor deze wereld onmogelijke droom durft dromen. Ik ben de Ene die God nu in mij laat leven! Ik en mijn Vader zijn één! Ik ben het drupje melk dat zich opnieuw gaat thuisvoelen in de volheid van het glas waarin mijn Schepper als melk verblijft.

Wanneer ik met dit lichaam over de Aarde wandel en ik voel de vochtigheid van de mist op mijn huid, dan zal ik tegen mezelf zeggen: “Prachtig, zeer goed!” Want ik ben de Ene die de kracht heeft om dit lichaam te creëren, om de nevel van de mist te creëren. En alle nevel en mist rondom mij zijn slechts mijn Vaders’ aanwezigheid waarin mijn ziel nu zachtjes te rusten ligt.

Deze wereld is niet langer een last. Deze wereld van ruimte en tijd is niet langer iets waaraan ik ontsnappen moet. Zelfs ziekte of ongemak zijn geen beperkingen meer voor mij. Want om het even waar ik ben, ik ben de aanwezigheid van Liefde. En dit moment zelf breng ik Liefde voort en ik zegen de wereld die ik zie.

En hierin *herinnert God zich God*. Want zie je, geliefde vrienden, het pad van Transformatie moet jou op het eind wel tot de stille herkenning brengen: *Er is alleen maar God*. Waarom angst hebben als Liefde hier is? Er is alleen maar angst of Liefde.

Vrede dan, geliefde en heilige vrienden, is altijd met jullie. “Vrienden”, omdat je een deel van mij bent en ik een deel van jullie - deeltjes van licht, dansend in de golf van de ene God, het ene Bewustzijn, de ene Waarheid, de werkelijke wereld. Wij hebben zelf de grap uitgehaald! En we hebben het verdorie prachtig gespeeld! De tijd om ons weer

te verheugen ligt voor ons, opstijgend in individualiteit en toch onze eenheid erkennend
- om de dans van de schepping te dansen, onophoudelijk, alleen maar het *goede*, het
heilige en het *mooie* uitbreidend.

Vrede aan de eniggeborene van God - God's eigene. God is. Amen.

17: De reis van de ziel.

Geliefde en heilige vrienden, in deze les treden we naar voor om jou er nog eens aan te herinneren dat al wat je denkt, al wat je ziet en al wat je doet niet het resultaat is van datgene wat *naar jou toe* komt, maar veeleer het resultaat is van datgene wat *vanuit jou* vertrokken is. Want eeuwig en altijd wordt de wereld die jij ziet door niets anders veroorzaakt dan jouzelf.

Dat is dan ook de reden waarom vrijheid dichter bij je *is* dan je eigen adem. *Die* vrijheid *is* de werkelijkheid van jouw wezen. Die vrijheid *is* datgene wat wordt gerealiseerd zonder inspanning. Vrijheid is gerealiseerd, wanneer jij beslist om de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is:

Ik en mijn Vader zijn één.
Ik ben Dat wat Ik Ben.

Jij bent bewustzijn. Jij bent gewaar-zijn. Jij bent dat wat toekijkt, dat wat ervaart, dat wat eer betuigt aan het ene ding dat God geschapen heeft: Christus, hetgeen 'de gezalfde' betekent. Jij werd gezalfd, reeds lang voordat alle werelden ontstaan zijn, jij werd gezalfd met dat wat de Vader is: bewustzijn, zuivere intelligentie. Jij werd gezalfd met de mogelijkheid om te kiezen wat je wenst waar te nemen. En daardoor, doordrongen van de kracht om te scheppen, ben jij altijd *vrijwillig* in elk moment.

Deze vrijheid is totaal ongehinderd en onveranderlijk voor altijd. Het is in deze vrijheid van jou dat jij denkt wat je denkt, dat jij ziet wat je ziet en dat jij voelt wat je voelt - zelfs hier in jouw driedimensionale werkelijkheid. Op ieder ogenblik ben jij volledig vrij om de stralende schoonheid van de werkelijke wereld te zien die alle dingen doordringt - zelfs jouw eigen bewustzijn. Net zoals je ook even vrij blijft om angst te zien.

In onze laatste les begonnen we, bij wijze van analogie, datgene te verkennen wat uitgedampt werd en jou in de ervaring bracht van een sprankel van het Goddelijke, een aspect van het totaal dat jou naar de plaats van de ziel bracht. Vervolgens condenseert de ziel verder en vervalt in wat jij de fysieke wereld hebt genoemd. En daar vind jij jezelf nu terug, precies hier en nu, ontegensprekelijk het product van de wereld rondom jou, voortgebracht door je ouders en vast en zeker het gevolg van krachten die buiten jouw controle liggen. En toch ben jij al die tijd gebleven zoals je was - de getuige, de ziener, puur bewustzijn, het Zelf.

In deze les gaan we het zeer specifiek hebben over dit ene leven dat je nu lijkt te leiden. Geliefde vrienden, in het moment voor jouw incarnatie bestond je in een perfect helder gewaar-zijn van een bepaalde staat of kwaliteit of dimensie van bewustzijn. Het is zeker waar dat ook dat het resultaat was van de keuzes die jij in het verleden hebt gemaakt. Voor deze les echter, willen we het enkel hebben over jouw huidige incarnatie.

Voor we daaraan beginnen, neem even een ogenblik om te pauzeren en het lichaam te laten ontspannen door enkele diepe ademhalingen te nemen. Laat alles wat zich in je

bewustzijn wil verankeren, wegvloeien. Laat alles wat nog dient gedaan te worden even op het schapje rusten. En wanneer je dat allemaal volbracht hebt, dan ben je er klaar voor om verder te lezen.

Geliefde vriend, stel je even voor dat jij in een fysiek lichaam bent en dat je toch 'bewust' bent. Dit zou niet moeilijk horen te zijn aangezien je het iedere nacht al doet terwijl je slaapt. Je doet het wanneer je 'dagdroomt'. Het doet zich af en toe voor wanneer je de liefde bedrijft of terwijl je naar tv kijkt. In feite ervaart elk van jullie deze kwaliteit van bewustzijn verscheidene keren per dag, telkens wanneer jij 'jezelf vergeet'. Dit betekent dat je het belichaamd bestaan vergeet. Het verschil zit hem echter hierin dat jij in jouw wereld 'terug tot jezelf komt', terug in belichaamd bestaan komt.

Stel je echter een staat voor waarin er gewoon geen lichaam meer is en jij bent daar aanwezig als bewustzijn zelf. Oh ja, je bent de dingen gewaar. Oh ja, er is nog steeds een zekere vorm, maar die vorm van energie is niet gecondenseerd in de driedimensionale sfeer. Jij hebt vrienden, hetgeen wil zeggen dat er andere bewustzijnsvormen zijn waarmee je in perfecte communicatie staat.

Velen onder jullie die dit lezen waren al voldoende geëvolueerd dat ze naar hun huidige leven konden komen vanuit een staat van vredevol en vreugdevol bewustzijn. De communicatie met diegenen die wij 'vrienden' noemen is niet verbroken. Het is consistent; het is respectvol; het is liefdevol; het is vrij.

Terwijl jij nu in ontspanning gaat en deze eenvoudige beschrijving leest, welke kleuren komen er dan in jouw bewustzijn? Merk ze op, geef er eens aandacht aan. Welke beelden lijken er vluchtig voorbij te vlieden in jouw bewustzijn? Neem ze waar, geef ze aandacht.

Want herinner jou de oude waarheid die we al eerder meegaven: Jij kan je geen voorstelling maken van iets wat je nog niet ervaren hebt. Verbeelding betekent immers: 'het in beelden brengen in het bewuste denken'. Dat in beelden brengen moet ergens vandaan komen. Bewustzijn zoals jij dat kent, kan zich alleen maar een beeld vormen van wat er is of wat er al geweest is. Het kan soms manieren vinden om dat verleden terug in de driedimensionale ervaring te brengen, maar dat betekent niet dat het ook 'nieuw' is.

Toen jij je in de staat bevond die aan deze incarnatie voorafging, was je in verbinding. De meesten onder jullie waren multidimensionaal bewust, hetgeen betekent dat, alhoewel jij een overheersende kleur of energieniveau had, je er bewust van was dat je ten allen tijde omgeven werd door andere dimensies. Heel velen onder jullie communiceerden multidimensionaal, zowel met de hogere als met de lagere frequenties. Velen onder jullie communiceerden met wezens die geïncarneerd waren in de driedimensionale wereld.

Dan kwam er echter voor elk van jullie een moment dat de beslissing genomen werd, in jouw bewustzijn, in jouw gewaar-zijn, dat de omstandigheden nu voor jou geschikt waren om opnieuw te incarneren. Er zijn veel, heel veel factoren die de ziel aantrekken om opnieuw in een fysieke vorm af te dalen. Maar de allerbelangrijkste onder hen is het gevoel of de gedachte dat er 'nog iets dient afgewerkt te worden'. Er is toch nog een

les die alleen binnen het fysieke domein gerealiseerd kan worden. Er is nog steeds een doel, dat jij als ziel wilt bereiken.

Het is zeker waar dat sommigen incarneerden omdat ze mededogen voelden. Je keek naar het driedimensionale koninkrijk en je zag het lijden en je *hunkerde er naar* om licht te brengen naar de dimensie waar jij je nu zelf in bevindt. Maar zelfs *dit* komt voort vanuit het idee, vanuit de waarneming dat je *iets moet ondernemen* om te *verbeteren* wat zich voordoet.

Dit is een waarneming die velen onder jullie nog steeds gewaar zijn en het is er een die jullie daadwerkelijk voortdrijft. Wanneer je de wereld overschouwt, wanneer je naar je broeders en zusters kijkt, dan komt die onbeheersbare *dwang* op om je erin te betrekken, om het allemaal *in orde te brengen*. Er heerst nog steeds in velen van jullie het geloof dat als je niets onderneemt, *jij* op dat moment gekleinereerd wordt. Jouw gevoel van identiteit, jouw manier van zijn wordt volledig in beslag genomen door naar de wereld te kijken, te oordelen wat juist en onjuist is, er meningen op na te houden over wat gedaan moet worden en er vervolgens anderen trachten van te overtuigen om het op jouw manier te doen.

Zo, daar ben je dan. Jij bent Geest en toch ben je ziel. Je hebt een ervaring 'in relatie tot', en je bent perfect bewust. Eigenlijk bestaat tijd niet, daar waar jij bent. Want tijd is een unieke en zeer specifieke ervaring die volledig gelinkt is aan een lichaam en aan vorm. Jij vertoeft in een tijdloze staat van bewustzijn.

En terwijl je alle omstandigheden overschouwt, ben jij je ook bewust van je verbinding met andere zielen die je vroeger gekend hebt en die op dit ogenblik geïncarneerd zijn in het fysieke domein. Jij bent bewust van, of jij kan de resonantie van hun bewustzijn met het jouwe aanvoelen, hetgeen alleen maar wil zeggen: met de lessen die jij nog verlangt te leren.

In jouw bewustzijn wordt een beslissing genomen die jou op geen enkele manier wordt opgedrongen. Eigenlijk willen we jou hier mededelen dat de beslissing om te incarneren *nooit* hoefde gemaakt te worden. Jij wordt niet gedwongen door een of andere kracht buiten jou om naar deze dimensie te komen. Betekent dit dan dat jij een vergissing hebt gemaakt? Neen, helemaal niet. Een vergissing bestaat immers niet in de schepping.

In het lichaam komen.

Toen je begon af te dalen - hetgeen wil zeggen je aandacht vernauwen, of jouw vibratie van bewustzijn verkleinen naarmate je incarneert - dan ging je niet echt ergens heen, maar dan heb je alleen, hoe zullen we dat zeggen, jouw thermostaat wat meer dichtgedraaid. Op zodanige manier dat de kwaliteit van jouw bewustzijn, jouw essentie, jouw ziel begon te vibreren op de trilling gelijk aan het driedimensionale domein.

Jouw aandacht, jouw focus en jouw verlangen begon zich meer en meer te richten op een unieke en zeer specifieke setting van omstandigheden. Die omstandigheden waren het web van relaties die gecreëerd werden door de ouders en door het culturele milieu waarin zij leefden. Die kwaliteit van bewustzijn - dat veld van energie - is als een

tollende draaikolk die zich in een nog veel groter tollende draaikolk bevindt, namelijk de wereld. Vanuit jouw plaats van waarneming, wanneer jij begint af te dalen naar het fysieke, dan ziet de wereld er nog helemaal niet massief uit. Hij ziet er net zo uit als een andere dimensie of een andere vibratie die zijn eigen kenmerkende parameters heeft.

Dus jij als ziel, als geïndividualiseerd bewustzijn, begon af te dalen in incarnatie. Dit kon niet gebeuren voor het moment van conceptie in jouw moeders baarmoeder. Het gebeurde op dat punt van de conceptie waarbij jij als ziel betrokken raakte in de beweging die de bevruchting liet plaatsvinden. En zo start een nieuwe levensvorm zijn ontwikkeling in de baarmoeder.

Op dat moment is er een flits of iets wat je een kwantumsprong zou kunnen noemen, waarbij jouw volledige aandacht nu gericht is op en geïdentificeerd raakt met de zeer specifieke kwaliteit van energie die geboorte geeft aan een nieuwe vorm. Je bent 'in het lichaam gekomen'. 'In het lichaam komen', betekent heel eenvoudig dat jij jouw aandacht hebt gefixeerd, weg van alle andere dimensies, en dat jij nu de unieke, zeer specifieke en soms wel eigenaardige parameters hebt aangenomen die kenmerkend zijn voor een fysieke vorm.

Waaruit is deze nieuwe fysieke vorm gemaakt? Dode materie? Helemaal niet! Hij is op zichzelf een web van relaties dat gecreëerd wordt door de trillingsfrequenties van de vader en de moeder. Daarom zijn de eerste relaties die jij kent wanneer je in de wereld komt, deze met de vader en de moeder, en je voelt ze beiden heel, heel intiem aan. Jij bent nu geïdentificeerd met een groeiende fysieke vorm die zelf voortgekomen is uit de matrix van energieën die door de vader en de moeder werd samengesteld - net zoals een golf oprijst uit de oceaan.

Hier is het dan ook dat jouw strijd begint - de strijd om jezelf te manifesteren in de wereld. Jouw strijd om jezelf terug te vinden, *begint*. Voor de meerderheid onder jullie was dit proces, waarbij je aandacht verschoof vanuit die totaal andere staat van bewustzijn, naar de fysieke dimensie toe, deze flits, deze kwantumsprong, zo dramatisch, zo'n schok, dat de connectie met Geest vergeten werd. Jij begon te vergeten dat je reeds gerealiseerd was als ziel, als puur bewustzijn. Jij begon het gewaar-zijn van jouw vrijheid te verliezen. Je zou het zo kunnen noemen dat je 'bewusteloos' werd, of 'in slaap viel'.

Indrukken in de baarmoeder.

Het eerste universum dat jij in het fysieke domein ervaart is de beleving of het universum van de baarmoeder zelf. Hier ben je in voortdurende communicatie met alles wat er doorheen het energieveld van de moeder passeert. Dit betekent niet enkel de hutsepot die ze verorberde als avondmaal of het kopje koffie dat ze dronk in de ochtend, en dat jouw hart als een razende te keer liet gaan. Het is ook de kwaliteit van de lucht die ze inademt.

Maar veel belangrijker nog dan dit alles is de kwaliteit van *emotionele energie* die de specifieke matrix vorm geeft dewelke zij ervaart als haar eigen universum. Want deze zaken beïnvloeden onmiddellijk de hormonale balans, het vloeien van de chemicaliën

doorheen het fysiologische systeem en inderdaad, op dit punt in de ontwikkeling ben jijzelf een heel groot deel van dat fysiologisch systeem. Op die manier begin je het psychische veld van de moeder te ervaren en neem je het ook over. En jij bent je natuurlijk ook bewust van het psychische veld van de vader en tevens van dat van al de andere gezinsleden.

Jij wordt je ook bewust van de energieën, de dominante energieën die zich afspelen binnen de sociale structuur. Herinner jou dat we gesproken hebben over de vele webben van relaties. Jij bent een energieveld binnen een energieveld, binnen een energieveld, zelfs hier in het driedimensionale rijk.

Velen hebben het woord 'stempel' gebruikt om deze beginstaat aan te geven, de staat waarin je geïdentificeerd raakt met de fysiologische vorm die ontstaat uit het energieveld van de vader en de moeder door elkaar. Dat is waar voor jou het beginpunt ligt.

Nogmaals, jij hebt dit gedaan omdat je voor jezelf bepaalde lessen wou aantrekken. Je hebt dit gedaan omwille van zekere patronen die zich reeds in je bewustzijn bevonden, nog voor jij je aandacht op deze dimensie richtte.

Voor de grote meerderheid onder jullie die deze tekst lezen, was de afdaling, de kwantum-sprong uit het rijk van puur Geest, hetwelk een totaal andere trillingsstaat is, naar de trillingsstaat van de derde dimensie, een schok - zo erg zelfs dat *je bewusteloos werd voor jezelf* als zuiver Geest.

Wanneer de schok bij de conceptie nog niet groot genoeg was, dan kon dat nog steeds op om het even welk ogenblik tijdens jouw aanwezigheid in de baarmoeder gebeuren. Indien er ook maar een of ander trauma bij de moeder aanwezig is, indien er een fysiologisch onevenwicht is, wanneer het ademen moeilijk is, wanneer er ook maar enig probleem is met de stroom aan voedingsstoffen naar het lichaam toe, of wanneer de moeder zich af en toe onder acute emotionele stress bevindt, dan zal je proberen om je uit het ganse gebeuren terug te trekken, in een poging om het rijk van Spirit terug te vinden.

Wanneer je deze beweging maakt, raakt het lichaam van de foetus verkrampd. Dit wil zeggen dat de levenskracht eruit wordt getrokken. En terwijl de foetus zo verder opgroeit, past het zenuwstelsel zich aan, aan het nieuwe niveau van levenskracht dat er nu doorheen vloeit. Bemerkt dat dit een aandeel is van jou en niet het aandeel van iemand anders.

Gedurende deze periode van negen maanden bevind jij je op die manier in een specifiek universum waar jij de fysieke ervaring ondergaat die heel goed lijkt op die van een zestigjarige in de fysieke dimensie. Jij bent nu het zintuiglijke rijk van de derde dimensie aan het ervaren. En je bent op dit moment al heel sterk beïnvloed door fysieke patronen die niet de jouwe zijn.

Het ontwakingsproces begint.

Het ontwakingsproces vereist - vanaf het moment van de geboorte - dat er een zekere motoriek, alsook verbale en sociale vaardigheden ontwikkeld worden, zodat je hopelijk als je heel veel geluk hebt, tegen de leeftijd van twintig of eenentwintig jaar klaar bent om uit te zoeken wie *jij* bent.

Het is zeer, zeer zeldzaam voor een individu, vooral met jullie huidige culturele achtergrond, om op de leeftijd van tien, twaalf, veertien of zeventien jaar los te breken met een diep gevoel van jezelf, *los* van de ouders, de familie of de cultuur waarin je opgroeit.

Jij *denkt* dat je jezelf bent, maar in werkelijkheid ben je *een bundel van reactiviteit* die zoekt naar goedkeuring, veiligheid, overleving of vriendschap in de wereld. Hiermee bedoel ik dat je al gevangen zit in de waarneming dat al jouw ervaringen naar jou toekomen van buitenaf en dat je daardoor moet zoeken om je eraan aan te passen. Je bent helemaal nog niet tot leven gekomen.

Als je heel veel geluk hebt, dan ervaar je gedurende je twintiger jaren een steeds grotere mate van vrijheid, een steeds grotere mate van beslissingsmogelijkheid en kan je er ook de resultaten van proeven. Dit kan een zeer turbulente periode zijn. Nog altijd zal je *denken* dat je jezelf kent, terwijl het 'jezelf kennen' nog niet eens een aanvang nam. Nogmaals, dit gaat op voor de grote meerderheid onder jullie.

Wanneer je dan in je dertiger jaren komt, ontstaat er een mogelijkheid. Geest begint nu tot jou te spreken. Er beginnen zich situaties voor te doen die van jou een dieper begrip vragen. Als je heel veel geluk hebt, dan begin jij je nu te realiseren welk een grote invloed je ouders hebben gehad. Normaal gesproken is dit een tijd van rebellie. Innerlijk begin je meer en meer een vrij individu te worden. De spirituele zoektocht begint heel vaak op zijn vroegst in de dertiger jaren. Misschien was je er al vroeger van bewust, als twintiger. Nogmaals, dit is geen vaste regel. Maar over het algemeen is het in de dertiger jaren tijd om *werkelijk* het smachtend verlangen van je ziel te beantwoorden.

Wanneer het egobewustzijn echter succesvol is geworden - hiermee bedoel ik dat je een manier gevonden hebt om je eigen overleving te creëren - dan heb je voor jezelf een aantal persoonlijkheden ontwikkeld die jou toestaan om in interactie te treden met de waanzin van het driedimensionale, menselijke koninkrijk. Indien je geen al te grote rampen of trauma's te verwerken had en je kende geen grote mislukkingen - dan ga je ook in je veertiger jaren nog steeds door met de smog van het denken dat je het allemaal mooi voor elkaar hebt. Je hebt dan waarschijnlijk een aantal manieren gevonden om deze fundamentele en uiterst prangende vraag te ontwijken:

Wat is mijn bestemming? Waarom ben ik werkelijk naar deze planeet gekomen?

Ik ben meer dan alleen maar dit. Ik ben zuiver ziel. Ik ben zuiver Geest.

Ik weet dat er meer moet zijn dan dit.

Indien jij jezelf succesvol wist bezig te houden, dan is deze vraag waarschijnlijk nog niet ten volle in je opgekomen.

Het ego-bewustzijn is alleen maar dat deel van de lichaam-denkgeest die ervoor verantwoordelijk is om je fysiek in leven te houden. Het wordt aangewakkerd door het verlangen tot overleven, het verlangen naar veiligheid. Het wil een zekere orde rondom jou handhaven, want enkel door orde kan het anticiperen op wat nodig is om het fysiologische organisme in leven te houden.

Wat zich in feite voordoet, is dat ergens op het pad, meestal reeds heel jong, jij je begint te identificeren met het ego-bewustzijn en jij daar jouw fysieke staat en jouw mentale waarnemingen bij betreft. De ideeën die je begint te leren over de wereld beginnen zich ook te ontvouwen in het fysiologische individu, dat echt de bakermat van het ego is. Het lichaam is het huis van het ego, van het ego-bewustzijn, inclusief de hersenstructuur en de hogere dimensies aan functioneren van het lichaam, hetgeen in feite alles is wat de hersens zijn, namelijk gewoon een hoger niveau van organisatorische principes en karakteristieken - om wat te doen? Alleen maar om de lichaamsfunctie te ondersteunen.

Dus een verdere stap in het vergeten van wie je bent doet zich voor wanneer jij jezelf begint waar te nemen als geïdentificeerd met de specifieke waarnemingen, de specifieke geloofsstructuren die ronddwalen in het hogere denkniveau van het lichaam zelf. Je bent de ziel vergeten. Je bent Geest vergeten. Jij hebt jezelf geïdentificeerd als een Amerikaan, een Afro-Amerikaan, een Kaukasische, een jongen, een meisje, een fan van een welbepaald sportteam, ja zelfs als een liefhebber van ijscrème.

Jij begint principes aan te nemen en ze voor jezelf tot waarheid te maken, je daarbij nooit realiserend dat die principes heel dikwijls alleen maar het product zijn van wat je aanleerde toen je nog in de moederschoot zat, of later in het leven, van de tijd dat je *geconditioneerd* werd door de leringen van je cultuur.

Velen onder jullie zijn zelfs zo ver gegaan dat ze geloofden dat ze een Brusselaar of een Antwerpenaar of een Gentenaar zijn, omdat iemand jou vertelde dat dat de plaats is waar je leeft. En alhoewel je op het aardoppervlak nog nooit een grens hebt gevonden die zegt: "Hier is Brussel en hier is Antwerpen", heb je toch ergens een bord gezien dat ooit iemand maakte en je hebt het gelezen en je hebt het geloofd.

En zo heb jij jezelf geïdentificeerd met een heel, heel klein aspect van het leven. Velen onder jullie beginnen zich nu pas te realiseren dat ze een bewoner van de wereld zijn, iets wat ten minste toch al het idee overstijgt als zou je een Europeaan of een Canadees, een Zuid-Afrikaan of een Rus zijn.

Je begint dus het proces te ervaren waarbij jij jezelf steeds kleiner en kleiner maakt, nog kleiner en kleiner en waarbij je vervolgens de psychische patronen overneemt van de ouders, van je lotgenoten en van de maatschappij die rondom jou aanwezig is.

Het spirituele pad begint echter wanneer omwille van een of andere reden iets jou begint toe te fluisteren:

Dit is niet wie jij bent. Dit is niet waarvoor je gekomen bent.
Jij bent gekomen om je gevoel van afscheiding met God te genezen.
Jij bent gekomen om de Waarheid te verwezenlijken.

Ego-bewustzijn begint dus met de schok op het moment van conceptie, die jouw aandacht volledig op en naar de psychologische vorm brengt die zich ontwikkelt vanuit een bepaald patroon of een bepaald web van verwantschap.

Dit alles begint jouw visie en jouw begrip te kleuren. Het schenkt jou je unieke identiteit hier in de wereld. En naarmate je verder opgroeit, naarmate je meer en meer naar voor komt, naarmate je voortschrijdt doorheen bepaalde situaties, word je meer en meer bijgekleurd door alles wat je moet doen om te overleven. Je wordt tevens bijgekleurd door de psychische indrukken van al diegenen die zich rondom jou bevinden.

Jij denkt dat jij je eigen gedachten denkt, terwijl het eigenlijk meestal zo is dat je alleen maar als een papegaai napraat wat er tot dusver allemaal in je geheugen, in de hersenen of in het lichaam is opgekomen.

Het is inderdaad waar dat dit allemaal is ontstaan vanuit de resonantie die er heerste tussen het web van relaties van de ouders en de maatschappij en de kwaliteit van bewustzijn waarin jij je bevond voordat je geboren was. In deze zin kan dan ook gezegd worden dat karma bestaat.

Karma betekent gewoon actie, het effect van, zodanig dat wanneer je een kiezel in de vijver gooit, je een bepaalde rimpeling creëert. Zolang je die rimpeling aanhoudt door steeds weer dezelfde kiezel in de vijver te gooien, krijg je ook steeds hetzelfde resultaat. En een deel van dat resultaat is de nood om geïdentificeerd te blijven met slechts het trillingsveld van energie dat we 'lichamelijkheid' noemen.

Je kan de derde dimensie niet overstijgen totdat je beslist om het aanzetpunt te veranderen van de rimpeling die jij maakt in de diepte van jouw bewustzijn. Het verlangen om dit te doen, bevindt zich altijd in jou. Het kan weliswaar nog slapende zijn, maar het verlangen om God te kennen moet zich *noodzakelijkerwijs* in iedere ziel bevinden, gezien God jouw werkelijkheid is.

Jij bent in slaap gevallen, maar op een bepaald punt komt ook de drang om te ontwaken. Wanneer die komt dan is ze *onmiskkenbaar*. Het vuurwerk mag dan nog niet verschijnen maar er gebeurt een verschuiving in jouw wezen en je *weet* dat je nooit meer kan terugkeren naar de staat zoals het vroeger was. Je kan nooit meer doen alsof het leven alleen maar datgene is wat je waarneemt via je zintuigen.

Jouw ziel begint te spreken.

Nu begint de ziel te spreken. De verbinding die ooit verloren leek, begint zich opnieuw te manifesteren. Ze was nooit echt verloren, ze was alleen maar vergeten; ze was onderdrukt. Ze werd de achtergrond in plaats van de voorgrond. En ze begint nu te fluisteren in de diepte van je wezen. Ze komt tot jou in de vorm van je dromen.

Jij begint ineens boeken op te merken die je daarvoor nooit aandacht had gegeven. Je dwaalt zomaar wat rond in de spirituele afdeling van de boekenwinkel, niet eens goed begrijpend wat jou er toe aantrok. En dan neem je een kopij van dit boek vast, of van de 'Brieven van Jezus', of 'Een Cursus in Wonderen', of een ander soortgelijk boek dat in jou een dorst en een verlangen aanraakt om... te weten.

Een vriend nodigt jou plots zomaar uit om een workshop bij te wonen, eentje van de soort waar je nog nooit eerder naartoe bent geweest. En toch, wanneer je gaat is er iets dat jou aantrekt, iets dat jou raakt. Er begint in jou iets te ontwaken. Je merkt het misschien niet direct op maar het raakt werkelijk aan een fysiologische staat in jouw lichaam, in de chakra's of het energiesysteem. Het hart, tot nog toe in dromenland, begint zich te roeren. En het bewustzijn dorst er naar om meer te weten, meer kennis op te nemen, anders dan datgene wat het tot nu toe al had vergaard in zijn identificatie met het ego-bewustzijn.

Het verlangen om te ontwaken is tot jou gekomen. En alhoewel jij het helemaal niet begrijpt, begin je vanaf dit moment ook die situaties aan te trekken die jou aansporen om dieper te kijken. Misschien dat het in het begin allemaal wat langzaam gaat, of een beetje al struikelend zo nu en dan. Er komt plots een meditatieleraar in jouw leven. Er is een gebedsgroep waarbij jij je aansluit. Je hebt het proces van je studieperiode aangevangen.

Een nieuwe vraag dringt zich stilaan op. De vraag is nu niet langer meer: "Hoe kan ik overleven? Hoe kan ik geld verdienen? Hoe kan ik al deze dingen doen?" Een nieuwe vraag komt steeds meer op de voorgrond: "Wie ben ik?" Er bestaan heel veel varianten op deze vraag maar in essentie blijft ze steeds dezelfde:

Wie ben ik? Wat ben ik? Waar kom ik vandaan?

Wat is Leven? God?

Wat is God? Hoe is het mogelijk dat er ook maar iets bestaat?

Deze vragen beginnen het bewustzijn aan te sporen. Heel dikwijls hebben ze al hun eerste opwachting gemaakt rond de leeftijd van tien of twaalf jaar, wanneer je in de levensfase verkeert die de eerste voorsmaakjes oplevert van jezelf te manifesteren in de wereld. Net zoals wanneer een kind geboren wordt en het begint te ervaren dat het anders is dan het lichaam van de moeder, begin ook jij op de leeftijd van tien tot twaalf jaar te ervaren dat je anders bent dan de moeder/vader-energie. Dat er iets is wat voor zichzelf wil denken en voor zichzelf wil leven.

In heel veel gevallen komen die vragen in deze levensfase aan het licht. Dat zijn de eerste aansporingen. Gewoonlijk wordt er niet al te veel op ingegaan. Er is immers nog heel wat te doen in de wereld. Je moet nog steeds leren redeneren. Je moet nog steeds leren per auto rijden. Je moet nog steeds leren met geld omgaan.

In een latere levensfase komen die vragen nog een keertje terug, gewoonlijk al vroeg in de twintiger jaren. Maar zoals we eerder zegden, moet het momentum ook gevestigd zijn als een fysiologisch proces en daarom worden de vragen opnieuw onderdrukt. Later in de dertiger en zeker in de veertiger jaren beginnen deze vragen echter zwaar door te wegen op het bewustzijn. Je weet ondertussen hoe je geld moet verdienen. Je weet hoe je geld moet beheren. Je hebt zoveel dingen gedaan in de wereld. Je hebt seks gehad. Je hebt koekjes gebakken. Je hebt verjaardagsfeestjes gegeven. Je bent dronken geweest. Je hebt het allemaal gedaan! Maar iets anders knaagt nu binnenin jou.

Dit wordt het punt van de grote uitdaging. Jij vraagt jezelf af: "waar zal ik aan toegewijd zijn - Liefde of angst? Zal angst me blijven voortdrijven? Zullen al die principes

waarmee ik mezelf geïdentificeerd zie - die ik gebruikt heb voor mijn overleving, voor het ordenen van mijn leven - zullen al deze dingen belangrijker blijven dan het realiseren van Mijn Zelf, het ontwaken van de Christus binnenin mij?

Het ontmantelen van de blokkades voor Geest

Want zie je, ontwaken vereist het ontmantelen van de bewustzijnsstructuren waarmee jij jouw waarnemingen in de derde dimensie hebt geordend. Het uiteindelijke en volledige ontwaken vereist de totale ontmanteling van deze zeer subtiele en diep ingewortelde patronen van waarnemen die reeds *voor* je incarnatie in dit leven deel uitmaakten van de ziel. De lei dient volledig schoongeveegd te worden, zodat al wat overblijft de werkelijkheid van Geest is, met geen enkel vezeltje of geen enkel spootje van ego-bewustzijn dat nog overblijft.

Dit is geen gemakkelijke opdracht en toch vereist ze geen inspanning. Behalve dan de inspanning om lief te hebben. Liefde is immers de grote genezer. Het is Liefde die het spoor uitwist in de diepte van al de subtiele roerselen van jouw ziel.

De patronen die jij als ziel met je hebt meegebracht, werken als een magneet. Dit betekent dat ze in de ervaring van de fysieke dimensie precies die energievormen aantrekken die trillen op hetzelfde niveau van deze patronen.

Heel dikwijls, wanneer je zegt dat je “verliefd bent geworden”, is het gewoon zo dat je in contact bent gekomen met een ander energieveld dat als een handschoen past over de specifieke patronen van bewustzijn die jijzelf met je meedraagt in de diepte van jouw wezen.

Oude herinneringen van andere incarnaties worden aangeraakt wanneer jij bepaalde plaatsen bezoekt. En dat voelt zo goed en zo warm in het hart dat je denkt: “Natuurlijk, hier is het dat ik moet leven op deze planeet”. Of: “dit is met wie ik mijn leven wil delen.”

En toch komt dit allemaal slechts naar boven als het resultaat van jouw karma, wat eigenlijk wil zeggen, de patronen en de effecten van die patronen die jij in je draagt.

Ontwaken vereist waakzaamheid. Ontwaken vereist dat je in plaats van mee te gaan met de reacties van de driedimensionale wereld, je dieper begint vragen te stellen, je dieper begint te observeren, je dieper begint te voelen en je dieper begint te denken.

Jij begint je op een of andere manier te engageren in een spirituele oefening. Of dat nu meditatie of gebed of iets anders is, al deze dingen zijn gewoon manieren om jouw ervaring in de driedimensionaliteit even te *onderbreken*. Je onderbreekt het patroon van ‘benomen zijn door de wereld’ lang genoeg om eens een half uur stil te zitten, om liederen te zingen of om te wandelen - je doet *iets*, op een andere manier. Jij begint jouw bewustzijn naar binnen te richten. Je wordt iemand die zelf-observerend is, veeleer dan wereld-observerend.

Voor diegenen onder jullie die dit proces graag versneld zien, is het antwoord heel eenvoudig. Spendeer meer tijd met zelf-observerend te zijn en minder tijd met bezorgd

te zijn over alles wat er gaande is in de wereld en spendeer geen enkele tijd meer met de wereld te beschuldigen voor de huidige situatie waarin jij vertoeft - niet de ouders, niet de maatschappij, niet God, maar *eigen jou alles volledig toe*.

Het aanvaarden van volledige verantwoordelijkheid en kracht.

Er is een belangrijk woord dat we met jou willen delen. Je hebt het al vele keren voorheen gehoord, maar wanneer je werkelijk het punt bereikt dat je honderd procent verantwoordelijkheid neemt voor wat je denkt, wat je voelt, wat je ziet en wat je ervaart, dan scheidt dit een kwantumsprong in de andere richting. Dit scheidt een kwantumsprong naar zelf-observatie, naar de vrijheid die jij aan het zoeken bent, naar de heling van de ziel, naar de realisatie van jouw werkelijke doel, naar ontwaken.

Zonder dit komt de spirituele reis nooit echt van de grond - letterlijk! Jij stijgt nooit op in bewustzijn, want je kan niet opstijgen zonder volledige verantwoordelijkheid te nemen. Jij dient jezelf los te maken van de fysische verstrengeling met zoveel andere webben van relaties, in die zin dat je hebt ingezien dat *zij het zijn die steeds jouw beslissingen veroorzaken*. Met andere woorden gezegd, jij moet 'kracht' weer naar je toehalen.

Jij bent je heel goed bewust van diegenen in de derde dimensie die hun kracht weer voor zich hebben opgeëist. Soms hou je van hen of verafschuw je hen, maar zij zijn krachtig. Kan jij diezelfde kracht opeisen voor jouw leven? Kan jij er toe komen om naar je geliefde te kijken wanneer je in een relatie bent en te zeggen:

Weet je wat, dit wezen veroorzaakt op geen enkele manier hoe ik me voel. Dit wezen kan mij nooit vervullen. Dit wezen heeft niets in zich dat ik er kan uithalen, zodat het mijn gevoel van tekort zou opvullen. Ik ben alléén op mijn reis naar God, want ik verblijf alléén in God. Dit betekent dat ik een geïndividualiseerde sprankel van Goddelijkheid ben. Het zit vanbinnen in mij. Het Koninkrijk van de Hemel zit in mij. Wat ik zoek zit in mij. Wat me het meest vervult, komt van binnen in mij.

Dat is waarom ik ooit heb gezegd:

Indien je niet voortbrengt wat in je zit, dan zal dat wat in je zit jou vernietigen.
Wanneer je voortbrengt wat in je zit, dan zal dat wat in je zit jou redden.

Indien je niet voortbrengt wat in je zit - en wat in je zit is Christus, is Liefde - dan zal jij je bezwaard en onvervuld voelen. Meestal gaan de meeste mensen door het leven met een gevoel van onvoldaanheid, van klagen wat de wereld hen allemaal heeft aangedaan, zich beklagen over de beslissingen en de keuzes die ze vroeger in het leven hebben gemaakt. Ze worden bezwaard door wat zich buiten hen bevindt, samen met wat in het verleden is gebeurd. En wanneer het lichaam komt te sterven, dan verwelkt de Geest op de wijnstok.

Wanneer deze zielen bij het overlijden zichzelf gekatapulteerd zien in weer een andere trillingsstaat, die nu eveneens grote angst opwekt, dan doet zich nog een andere shockerende kwantumsprong voor. Heel weinigen op deze Aarde zijn immers de dood

bewust tegemoet getreden. Het is inderdaad tijd, ook voor jullie die deze woorden lezen, om een eenvoudige beslissing te nemen:

Ik wil de overgang die 'dood' wordt genoemd, met een bewust hart tegemoet treden. Ik wil ervoor zorgen, door er nu al mee te beginnen, dat ik geen spijt meedraag en dat ik iedereen en alles vergeven heb. En wanneer het lichaam dan 'de dood' binnengaat, zal ik de wereld loslaten en er niets meer van verlangen. Ik zal er niet naar verlangen om weg te lopen en vrij te zijn, maar ik zal de dood bewust ervaren. Ik zal de subtiele energieveranderingen opmerken terwijl ik met de snelheid van het licht van deze dimensie naar een andere overga.

Geliefde vrienden, kom in deze fase van onze gezamenlijke lessen tot het begrip van de immensiteit van wie je bent en wat je bent. Begin te begrijpen dat jij in jouw wereld niet zozeer met dingen in interactie bent, dan wel met energiepatronen die op een of andere manier weerspiegelen wat zich in *jouw* bewustzijn bevindt.

Wanneer jij dingen ervaart in de driedimensionale werkelijkheid, dan kan dat alleen betekenen dat jij ervoor gekozen hebt om op een bepaalde frequentie te vibreren. Of anders gezegd, jij zou de ervaring niet kunnen hebben om met je lichaam tegen een muur te lopen, tenzij je aan het vibreren was op dezelfde frequentie als de muur.

Is het dan mogelijk om de trillingsfrequentie van het fysieke lichaam te veranderen? Luister nu heel aandachtig. Ik ga iets vertellen dat nog maar weinigen gehoord hebben. Neen, het is alleen mogelijk om de trillingsfrequentie van je *bewustzijn* te veranderen, die trillingsfrequentie *waaruit* het lichaam is voortgekomen.

Naar binnen keren.

Dit vereist een ommekeer in de schoot van de ziel, een omslagpunt in het bewustzijn - niet naar buiten, maar naar *binnen*. Niet als een ontsnappen aan de wereld - het is niet iets wat je iedere dag de ganse dag moet doen. Maar je brengt tijd door in gebed en meditatie. Je brengt tijd door in vergeving. Je brengt tijd door met bewuste ademhaling en ontspanning.

Je begint veranderingen toe te staan in de keuzes die je maakt, zodat ze meer in lijn komen te liggen met het groeiende bewustzijn van jouzelf als schepper, als ziel. Je begint veranderingen aan te brengen in je omgeving. Je schildert de muren van je slaapkamer in een andere kleur, een kleur die jou vreugde brengt. Je verandert je fysieke omgeving door naar een ander appartement te verhuizen. En velen onder jullie weten heel goed dat dit vaak ook het veranderen van relaties inhoudt. Want in het begin is dit allemaal nuttig.

Maar er komt een punt waarop je beseft dat je wel tot met St.-Juttemis je relaties zou kunnen veranderen en dat je ook dan nog niets bereikt zou hebben. Je beseft dat het tijd is om te blijven waar je bent en daar te zijn met diegene met wie je bent - of met diegenen met wie je bent. Je beseft dat het moment is aangebroken om jouw tijd met hen door te brengen, juist opdat je zou ontdekken welke patronen jou drijven in het leven. Het is tijd voor Zelf-besef, door de aandacht van de geest terug te brengen naar

het Zelf. Tijd om jezelf af te vragen: “Waarom denk ik wat ik denk? Waarom zag ik wat ik gezien heb? Waarom reageerde ik op de manier waarop ik reageerde?”

Uiteindelijk zal de ziel die waarlijk toegewijd is aan ontwaken de oncomfortabele situaties niet meer ontvluchten vooraleer hij weet dat hij alle wijsheid die maar mogelijk is, eruit heeft gehaald. Er is een manier om te weten wanneer dit zich voordoet en we komen daar later nog op terug. In het kort komt het hier op neer: wanneer er een rustig gevoel van vrede is en jij kan op een manier van perfecte gelijkmoedigheid naar alle spelers kijken met wie jij de ervaring deelde, en je kan hen bekijken als compleet onschuldig, en je ontdekt dat er niets in het lichaam is dat niet in vrede is - het hart klopt niet sneller, de schouders zijn niet gespannen - je begrijpt werkelijk dat je niet in angst bent, dan is het tijd om door te gaan.

Wanneer er echter reactiviteit in het bewustzijn is vanwege iets dat naar boven komt in de relatie met je broeder of je zuster, wees er dan maar zeker van dat de les nog niet volledig is geleerd. En indien jouw ‘principes’ geschonden werden, wees er dan maar zeker van dat er nog heel wat te leren valt.

Herinner jou altijd dat alle gebeurtenissen *neutraal* zijn. Grosso-modo is het proces van ontwaken een proces waarbij jij de waarden die je ooit op bepaalde ideeën en waarnemingen hebt geplaatst, over wat het leven is en waartoe het dient, laat oplossen. En ja, er zullen momenten zijn dat je gefrustreerd bent, vooral wanneer jij je begint te realiseren dat waartoe jij *dacht* dat de wereld diende en alles waar je zo lang je energie hebt ingestoken, *helemaal niets* betekent. Heel vaak versnelt dit de periode die door sommige mystici ‘de donkere nacht van de ziel’ werd genoemd. Het is echter helemaal niet de donkere nacht van de ziel. Het is de donkere nacht van het ego en heling voor de ziel.

Het pad van Transformatie vereist een tot op het uiterst doorgetrokken persoonlijke verantwoordelijkheid, een totale persoonlijke toewijding. Niemand kan dit voor jou doen. En al de patronen waardoor jij je terneergedrukt voelt, al de angsten die zich nog in het bewustzijn bevinden, zullen daar ook in alle eeuwigheid blijven - totdat jij beslist ze te *helen*. Vanuit dat verlangen zal je beginnen situaties aan te trekken, leraren en boeken en al de nodige ervaringen die jou voorzien in de mogelijkheid om dit te doen.

Er ontstaat een versnelling van het helingsproces, *alleen* wanneer jij alle waarde in slachtofferschap loslaat, of anders gezegd, het geloof loslaat dat op een of andere manier iemand of iets jou wat heeft aangedaan.

Nu, als gedachte is dit heel eenvoudig te aanhoren en je kan heel makkelijk met je hoofd knikken hierop. Het wordt echter een heel ander ding om *eerlijk* te kijken naar al jouw reacties in het leven, om jezelf ervan te verzekeren dat je op geen enkel moment jezelf als slachtoffer waarneemt. Dit is het geval wanneer je het uitbreiden van Liefde werkelijk kan toepassen. Wanneer je in een situatie komt die jouw pijnpunten aanraakt en jij beslist om niet weg te lopen deze keer, maar te blijven, dan leert deze situatie jou de Waarheid van jouw werkelijkheid.

Het is dan ook daarom dat het toepassen van vergeving zo uitermate waardevol is. In feite zou je kunnen zeggen dat het toepassen van vergeving finaal dat is waar alle spiritualiteit op neerkomt. Waarom? Omdat vergeving betekent dat jij de wereld opzij

schuift, dat jij uit ieder gevoel van slachtoffer-bewustzijn stapt en dat je dan zelfs nog dieper gaat en jij *jezelf* vergeeft voor alle waarnemingen die ook jouw broeders in verkeerdelijk denken gemaakt hebben - waarnemingen van hun broeders en zusters, van de wereld en van God.

Uiteindelijk betekent vergeving het vergeven van jezelf dat jij ooit hebt toegestaan dat waanvoorstellingen zich in jouw bewustzijn nestelden, waardoor jij jezelf waarnam als afgescheiden van God, afgescheiden van jouw broeders en zusters en daardoor in staat om een slachtoffer te zijn. Vergeving die eenmaal voltooid is, *is* de realisatie van Liefde.

Geliefde vrienden, kijk dan nu eens aandachtig om het volgende te zien:

Waar neem ik mezelf nog waar als een slachtoffer van de wereld die ik zie?
Voel ik me gedwongen in mijn relatie? Neem ik aanstoot aan mijn partner?

Jouw partner houdt jou niet vast waar jij bent. Hij of zij heeft niet die kracht om jou de mogelijkheid te ontnemen om met Liefde naar hem of haar te kijken.

Is het je werk dan, dat je haat? Niemand dwingt jou om je wagen te nemen en naar jouw plaats van tewerkstelling te rijden - niemand. Maar jouw antwoord luidt dan: "Oh, maar ik moet toch overleven!" Op dat ogenblik heb jij jezelf tot slachtoffer gemaakt van het idee dat je moet overleven. Elk van jullie is op ieder moment vrij om de waarde los te laten die je op deze wereld hebt geplaatst.

Ikzelf werd ooit bekritiseerd omdat ik de waarde had losgelaten die de maatschappij waarin ik leefde me poogde op te leggen. De waarde die zei dat een zoon in zijn vaders voetstappen hoort te treden. Dat als de vader een timmerman is, je dan verondersteld werd om de familiezaak over te nemen. Ik zei: "ik moet in mijn Vaders' zaak zijn." En ik sprak natuurlijk over mijn hemelse Vader. Ik moest de waarheid kennen over wie ik was, en het was mijn doel om Christus tot ontwaken te brengen.

Ik brak met de tradities, de regeltjes van de familiestructuur binnen die gemeenschap, binnen dat tijdvak. Zoals zovelen onder jullie was ik een beetje een rebel. En daar waar andere kinderen zich aanpasten aan de druk van de maatschappij, ging ik met de rabbijnen en de leraren studeren om 's nachts in de woestijn te zitten, heel vaak om niet terug te keren. Zelfs op de leeftijd van twaalf al, maakte ik mij op een groot festival los van mijn ouders en ging ik naar mijn Vaders' huis om er met de spirituele leiders te praten.

Ben *jij* bereid om te kappen met de overeenkomsten van de wereld waarin je leeft? Dit kan zo simpel zijn dat je in plaats van bijeen te komen met vrienden op een zaterdagavond om samen naar een film te kijken, zegt: "Nee, ik ga naar mijn kamer vanavond. Ik ga een kaars aansteken en een zestal uur bidden." En wanneer jouw vrienden je dan met gefronste wenkbrauwen aankijken, dan lach je alleen maar.

Op welke manieren pas jij je aan, aan de kijk die anderen over jou hebben en aan *hun* nood om jou op een bepaalde manier voor zichzelf te willen? Ga je naar het verjaardagsfeest van je tante, alleen maar omdat de familie zegt dat je dat altijd hoort te doen - terwijl jij er in je hart geen enkele zin toe hebt? De bereidheid om jouw hart te

vertrouwen en te volgen - niet de reactiviteit van het ego die vaak geïnterpreteerd wordt als zijnde het hart, maar het hart dat ernaar verlangt om God te kennen - dat is het lampje dat gaat branden en zo aantoonst of iemand al dan niet maturiteit heeft verworven.

Geliefde vrienden, bestudeer dit pad van Transformatie goed, want je *moet* ieder hoekje van het bewustzijn *ontdekken* dat nog steeds vasthoudt aan het idee dat het leven iets is wat jou overkomt en dat er iets zou bestaan waartegen je hulpeloos bent, zodat je het niet kan veranderen. Het uitgangspunt om een slachtoffer te zijn is het uitgangspunt van verlies van kracht. En Christus gaat helemaal niet over verlies van kracht.

Uiteindelijk gaat het er niet om dat je ergens anders naartoe gaat, maar wel dat jij in je centrum blijft, in het besef dat deze wereld onwerkelijk is en jou onmogelijk kan schaden. En in om het even welke situatie is het *jij*, die met alle kracht van hemel en aarde enkel nog Liefde onderwijst.

Maar dit vereist wel dat jij de wereld laat voor wat hij is - dat niets en niemand nog langer verantwoordelijk is voor jouw geluk, jouw vreugde en jouw vrede. Want jij hebt jouw eenheid met Geest, met God bewerkstelligd. Jij hebt het Zelf gerealiseerd en je kijkt met gelijkmoedigheid uit over een neutrale wereld.

Wanneer dit fysieke universum dan voor de laatste keer uit het zicht verdwijnt, zal er in jou geen enkele aandrang meer zijn om het te vermijden noch om er in te gaan, want jij zal vrij zijn - vrij, zelfs terwijl je deze Aarde bewandelt. Het lichaam beweegt, maar de ziel niet meer. Het bewustzijn denkt, maar *de diepte* van het bewustzijn is zo stil als de oceaan. Jij leeft, doch niet jij, maar Christus verblijft in jou. En waar je ook gaat, komt de aanwezigheid van vrede de kamer binnen, nog voordat jijzelf er binnen stapt. Jij bent ontwaakt. Jij bent vrij - allemaal omdat je de beslissing nam om slachtofferschap neer te leggen en je de verantwoordelijkheid opnam om te leren hoe je in alle situaties alleen nog de aanwezigheid van Liefde kan zijn.

Keer eens terug naar al jouw creaties. Indien er nog iets is wat oncomfortabel aanvoelt over je verleden, keer er dan nog een keertje naar terug, onderzoek het even, voel het. Kijk naar al de patronen die ervoor zorgden dat het in je leven kwam. Kijk naar de keuzes die je ooit gemaakt hebt en waarover je nu misschien enige schaamte voelt. Maar kijk er niet met oordeel naar. Kijk er naar met nieuwsgierigheid. Leer te kijken met verwondering en de onschuld van een kind.

Welwel,... dat was een interessante keuze die ik maakte toen ik twaalf jaar oud was, om zomaar mijn buurman zijn fiets te stelen. Ik herinner me dat ik in de jeugdgevangenis terecht kwam. Hmm...

Wat ging er allemaal in me om, net voor ik die beslissing nam? Welk patroon stuurde me op dat moment aan? Ooh God,... ik zocht in feite aandacht van mijn vader! Wow, dus de behoefte aan goedkeuring stuurde me aan. Hoe fascinerend!

Hoe is dit patroon nu nog werkzaam in mij?

Is er nog een spoor van overgebleven - om nog steeds de goedkeuring van iemand anders nodig te hebben?

Ik wil jou graag nog dit meegeven: ieder moment van ervaring dat jij ooit hebt gehad, is *beschikbaar* voor jou, zelfs tot aan het moment van de conceptie toe, zelfs tot aan de kwantumsprong die je nam vanuit een zekere trillingsfrequentie naar deze fysieke dimensie toe. Zelf-bewustzijn is alles, want het is het Zelf dat jij dient te verlangen om te realiseren.

Geliefde vrienden, wij houden van jou. Maar wij kunnen deze reis niet voor jou maken. Wij kunnen alleen met je meegaan op het pad dat jij gekozen hebt. Jij kan jouw relatie met Shanti Christo gebruiken om volledig te ontwaken. Of je kan ook heel dichtbij komen en dan besluiten dat het oncomfortabel wordt en weer weglopen. Je zal dan alleen maar terechtkomen in een andere structuur of energievorm, in een ander web van relaties, die jou dwingen om te blijven bij dat wat oncomfortabel aanvoelt, met slechts de bedoeling ervan te leren, met de bedoeling te groeien, te helen en *lief te hebben*.

Niet als iets wat vluchtig wordt gezegd: “oh ja, ik hou van jou”, maar als iets dat geuit wordt met gans jouw lichaam, een lichaam waarin er niet langer enige reactiviteit doorheen het zenuwstelsel of doorheen de hersens stroomt.

Want de hoogste staat van bewustzijn is niet een aversie naar deze wereld toe, maar de *omarming* van deze wereld. Er is geen groter gevoel van vrijheid dan in staat te zijn om te blijven waar je bent, maar dan wel als iemand die volledig vrij is.

Wees daarom in vrede vandaag, geliefde vrienden. Wees altijd in vrede. Amen.

18: *Het Hoogste Werk bestaat uit het omarmen en vergeven van jouw verleden.*

Nog een keer komen wij bij jou, vanuit die plaats die nooit werkelijk verlaten werd. We komen niet als diegenen die los van jou staan, maar als diegenen die samen met jou het pad bewandelen dat jij gekozen hebt. Wij komen als diegenen die de roep naar jou hebben uitgestuurd om te ontwaken, om te genezen, om op te staan en om Liefde te verwelkomen in ieder donker hoekje waar ooit het ego zijn autoriteit heeft gezocht.

Wij treden naar voor omdat wij van je houden. En wij treden naar voor omdat wij Liefde *zijn*. Boven alles, herinner je altijd dat we naar voor treden omdat Liefde eeuwig aangetrokken wordt tot zichzelf. We komen dus bij jou omdat jij die Liefde bent, uitgestuurd als een straal van licht vanuit het heilige Bewustzijn van God. Niet om deze wereld te ondergaan, niet om geïdentificeerd te raken met de illusie, maar juist om iedere illusie te transformeren door het constante toepassen van jouw herinnering aan dit:

Ik en mijn Vader zijn één. Alleen Liefde is werkelijk, en Liefde, ja alleen Liefde, geneest. Mijn toewijding hoort de werkelijkheid van de Liefde toe. Daarom Vader, breng elk moment nog een keer naar me toe, zodat ik het mag leren liefhebben en die Liefde toesta om deze tijdelijke illusie te transformeren in datgene wat het goede, het heilige en het mooie uitbreidt.

Hierin ligt jouw doel. Hierin ligt jouw functie en hierin - alleen hierin - is Leven.

Daarom inderdaad, is het met grote vreugde dat we naar voor treden om bij jou te zijn, jij die werd uitgezonden vanuit het heilige Bewustzijn van God, net zoals wij werden uitgezonden. Want wij zijn eeuwig samen. En afscheiding *kan niet* bestaan. Die Liefde die aan alles geboorte heeft gegeven, is in jou op dit moment. Alle universa ontstaan vanuit jou. De ganse schepping wacht enkel en alleen op jouw welkom.

Hierin ligt de uitbreiding van het thema waarover we met jou begonnen te communiceren. *Alles* van de schepping wacht op *jouw* welkom. De schepping wacht niet om jou te verslinden. De schepping wacht niet om jou te bewijzen dat je in een liefdeloos universum leeft. De schepping wacht er niet op dat jij een stenen muur zou zijn waartegen je het hoofd kan stoten. De schepping wacht er ook niet op om je dromen en je plannen te niet te doen. De schepping is onschuldig.

Luister nu heel goed. De schepping zelf is volledig zonder kracht. Ze wordt alleen maar krachtig in overeenstemming met wat jij eraan toevoegt - de waarde, de betekenis, het doel en de functie. Deze dingen komen niet van de schepping zelf, maar ze worden er veeleer naar uitgebreid, ze stromen naar de schepping toe. Deze zaken dringen immers de schepping binnen vanuit elk van jullie denkgeesten - die uiteindelijk het ene Godsbewustzijn delen.

Dat is dan ook de reden dat het absoluut *onmogelijk* is om naar iets buiten jou te kijken. De grote glorie van de tijd die jou gegeven is - de tijd die jij ervaart als een lichaamsbewustzijn op een schijnbare planeet, in een schijnbaar fysiek universum - ligt hierin vevat. Namelijk dat je oneindig vrij blijft om te beslissen hoe je de schepping verkiest waar te nemen en haar daardoor doordringt met ofwel de kracht die illusie en de schepping van angst weerspiegelt, ofwel de kracht die het goede, het heilige en het mooie uitbreidt.

Elke keer wanneer je een liefdevolle gedachte denkt, heb je letterlijk alle rijken van schepping gezegend, die in aantal oneindig zijn. En telkens wanneer je onbewust geïdentificeerd raakt met een angstige gedachte, heb jij jezelf afgescheiden van de perfecte Liefde van God en heb jij jezelf jouw functie ontzegd. Hier gebruiken we de term 'afscheiding' in een ietwat andere nuance, namelijk op die manier dat ze de illusie creëert binnen jouw bewustzijn dat er iets is waarvan jij je *moet* afscheiden om jouw veiligheid en onkwetsbaarheid terug te vinden.

Jouw enige functie is het zegenen van de Schepping.

De functie van het Heilige Kind van God blijft voor eeuwig dezelfde, namelijk: de Schepping zegenen en ze daardoor tot een perfecte reflectie van Gods aanwezigheid te herstellen. En God is alleen maar Liefde. Liefde omarmt alle dingen en Liefde heeft vertrouwen in alle dingen. Liefde. Liefde is de natuur van jouw wezen en wanneer je uiteindelijk besluit om volledig te ontwaken door Liefde opnieuw te verwelkomen in jouw bewustzijn en door er aan toegewijd te zijn om *alleen nog* in Liefdevolle gedachten te verblijven, dan zal je ontdekken dat illusies gewoon zijn wat het woord zegt - ze bevatten niet de minste bestaanswerkelijkheid. Jij bent gedurende al jouw tijd in het Heilige Bewustzijn van God blijven rusten en jij zal dat ook voor altijd doen.

De Schepping dan, wacht op jouw welkom. De Schepping *wacht* totdat jij ze weer omarmt. De Schepping *wacht* op *jou*, het heilige, gezalfde Kind van God, uitgezonden als die Ene, die de Heiland is van alle dingen.

Jij bent dus de Messias. Jij bent dus de geïncarneerde Christus - alleszins in die mate dat je gek genoeg wordt in de ogen van jouw wereld om eenvoudigweg de Waarheid te aanvaarden en dat je volledig toegewijd wordt aan het luisteren naar geen enkele andere stem dan deze.

Er werd jou immers één leraar gegeven - diegene die ik de Trooster heb genoemd, de Heilige Geest, de stem voor God - net op hetzelfde ogenblik dat jij voor het eerst de droom durfde te dromen om afgescheiden en schuldig te zijn. En weet dat schuld de moeder is van alle angst.

Geliefde vrienden, neem even de tijd om een eenvoudige keuze te oefenen. Gewoon omdat het leuk is. Dit vraagt van jou geen speciale inspanning gezien jij al altijd keuzes maakt. Jij bent hierin al een meester. Alleen neem je nu de eenvoudige beslissing om de plaats waar je bent te observeren.

Als je alleen bent, of liever, alleen lijkt te zijn volgens de fysieke ogen van het lichaam, kijk dan naar de zagezegde 'voorwerpen' rondom jou. Voel de temperatuur van de

lucht. Luister naar de geluiden die via de oren tot je doordringen. En indien je samen met anderen bent, sluit dan ook jouw broeders en zusters bij jouw observatie in.

Beslis om naar al deze dingen met perfecte onschuld te kijken. En zeg dan in jezelf - hetgeen er in feite op neerkomt dat je de kracht van de geest gebruikt om letterlijk waarneming te scheppen - zeg dan gewoon terwijl je naar ieder voorwerp of elke persoon kijkt:

*Ik weet niet waarvoor dit dient.
Ik weet niet wat mijn broeder of zuster nodig heeft.*

En besef dan ten volle dat het helemaal niet nodig is om dat te weten, om te interpreteren of om te analyseren.

Het is jouw functie om de schepping te zegenen met de werkelijkheid van de Liefde van Christus. Maar weet dat jouw zegen geen kracht zal bezitten totdat je besluit om terug te keren naar het begin. En het begin is juist die staat van onwetendheid, van niet-weten, je realiseren dat je totaal onwetend bent. Christus stapelt immers geen waarnemingen en kennis op. Christus, eeuwig in Liefde met alles wat God is, opent zich alleen maar, ontvangt en geeft direct door, in de wetenschap dat wat gegeven wordt niet van hemzelf of haarzelf komt, maar eerder doorheen hemzelf of haarzelf stroomt, vanuit het oneindige mysterie dat ik 'Abba' of 'Vader' heb genoemd.

Wanneer jij tot het besluit komt om het enige doel dat jou gegeven werd ten volle te aanvaarden, dan zal er in werkelijkheid *niets* zijn wat jou nog de weg verspert. Iedere stap die je onderneemt zal jou letterlijk doorheen alle hindernissen loodsen, want die zullen oplossen in het niets wanneer jij ze nadert. Aangezien jij in de Geest van God verblijft, zal je geen enkele beperking meer kennen. Het rijk van de illusie - wat ogenschijnlijk een vaste brok materie lijkt of een oord van mensen met verschillende meningen - heeft niet de kracht om jou nog te verhinderen dat je een zegen voortbrengt die alle illusies heelt.

De schepping wacht dus op jouw welkom. Dit vereist dat je ervoor kiest om naar alle dingen in en van deze wereld te kijken, en ze wil vergeven. Waarom dan? Wel, totdat vergeving echt en volledig is, is het omarmen van 'alles' niet mogelijk. De poging om de schepping te omarmen terwijl een oordeel nog steeds in het bewustzijn aanwezig is, brengt alleen maar een grote frustratie teweeg. Het is zoiets als het reiken naar de wortel aan het eind van de stok en nooit in staat zijn om hem te pakken te krijgen.

Dat is de reden dat we zoveel gesproken hebben over het belang van vergeving. Vergeving lost immers de barricade van angst op tussen jou en wat je bent beginnen waarnemen als anders dan, of buiten jou. Vergeving is de *brug* die de schepping naar jou brengt, en jou naar de schepping. En wanneer jullie elkaar bereiken hebben door vergeving wordt de omarming heel eenvoudig, aangezien de schepping nu rust in de palm van jouw hand.

De schepping wacht op *jou* omdat *ze* uit zichzelf geen kracht bezit. De wereld is niets anders dan de uitbreiding of de reflectie van een idee en jij bent letterlijk de schepper daarvan. De wereld bestaat dus nergens anders dan in jouw eigen denkgeest.

Welke wereld moet je dan uiteindelijk omarmen? Moet je daarvoor naar een oud klooster trekken, ergens zeventuizend kilometer verder op de planeet, twee of drie keer zelfs, zodat je daar mogelijks de schepping vindt die wacht op jouw welkom? Neen. De wereld die op jouw welkom wacht, is heel letterlijk de gedachten en de waarnemingen die jij voelt stromen doorheen het veld van jouw eigen unieke gewaarzijn. En dat is alles.

Geliefde vrienden, er *is* helemaal niets buiten jou. Als je Gods wil voor jou wil kennen, kijk dan alleen nog naar wat binnenin je eigen denkgeest als een waarneming opkomt en stel alleen nog deze vraag:

Ben ik in dit moment bereid de tijd constructief te gebruiken, door de schepping die op dit moment doorheen het veld van mijn bewustzijn komt, te omarmen en ze te zegenen met de perfecte Liefde van Christus?

Omarm ze eerst door vergeving te schenken, hetgeen haar terugbrengt naar haar neutraliteit en haar krachteloosheid. En zegen ze daarna door deze omarming en laat op die manier de illusoire macht die ze leek te bezitten in het niets oplossen.

Het zegenen van de wereld beoefenen.

Wanneer je er daadwerkelijk voor kiest om de aanwezigheid van Christus te zijn en om de toepassing in jou te ontwikkelen van de wereld te zegenen, dan zal je iets zeer interessants ontdekken. Je zou zweren dat veel van de gedachten of van datgene wat jouw ervaringen of emoties lijken te zijn, helemaal geen verband houden met iets wat je in je huidige leven hebt meegemaakt.

Diegenen onder jullie die het innerlijke werk hebben gedaan dat nodig is om transparantie te verkrijgen over de verschillende levens heen, zullen opmerken dat er niet noodzakelijk een verband bestaat tussen de wereld - de schepping die op dit moment doorheen jouw bewustzijn stroomt - en al het andere wat jij ooit ervaren hebt als een unieke straal van het licht.

Waarom is dit belangrijk? Eenvoudigweg omdat de menselijke geest de neiging heeft om het ganse proces van ontwaken veel te persoonlijk te nemen. In werkelijkheid is er helemaal niets dat persoonlijk is. Er is alleen het veld van Christus, als Gods waarachtige en enige Schepping, en het veld van illusie dat ontstond vanwege de absolute vrijheid die de Geest genoot toen Het ooit dacht: "Ik vraag me af of ik iets zou kunnen scheppen dat anders is dan God?" En op dat moment ontstonden er twee opties: liefde of angst, werkelijkheid of illusie.

Daarom is alles wat je thans ziet en wat niet met Liefde strookt alleen maar een tijdelijk fenomeen, oprijzend in het Heilige Bewustzijn van Christus, als een tijdelijke poging om iets te doen dat anders is dan datgene waarvoor Christus geschapen werd. Wanneer er dus iets opkomt in de geest is het echt niet nodig om dit te gaan analyseren. Ga er zeker niet over argumenteren. Keer echter gewoon terug naar het punt van het absolute niet-weten:

Ik weet niet waar deze gedachte, dit beeld, deze emotie of die herinnering voor dient. Maar één ding weet ik wel: ik ben het engagement aangegaan om te ontwaken als Christus.

Daarom wil ik dit ene moment, deze ene gedachte, dit ene voorbijgaande fenomeen gebruiken om datgene toe te passen waarvoor ik geschapen werd, namelijk: om de schepping te zegenen en ze zodoende te transformeren tot datgene wat het goede, het heilige en het mooie uitbreidt - oneindig, eeuwig, met vreugde, in onschuld, met gemak en vrede en vol verwondering voor het grote mysterie dat Liefde is, dat God is.

Wanneer je begint te begrijpen hoe eenvoudig jouw taak is, dan zal je last lichter worden, want jij zal ontdekken dat je niet anders kan dan op het juiste moment op de juiste plaats zijn. Zij die toegewijd zijn aan ontwaken in de Liefde, herkennen het groot geschenk dat elk moment hen biedt:

*Hier is de wil van mijn Vader, recht voor mijn ogen.
Dit is het moment dat om Liefde schreeuwt.*

Dit is het moment dat tot in het oneindige zal worden herhaald totdat *iemand* beslist om het te zegenen. Het zou evengoed jij kunnen zijn.

De schepping wacht op jouw welkom door gewoon dit in gedachte te houden: "Goed, het verschijnt toch allemaal in mij. Ik heb een miljoen manieren uitgeprobeerd om eraan te ontkomen en toch lijkt het me te achtervolgen waar ik ook ga. Ik kan dan maar evengoed even op een bankje gaan zitten in het park, een heerlijk glas koud water drinken, luisteren naar het gezang van de vogels en gewoonweg de schepping zegenen."

Nu zijn velen van jullie nog niet op het punt gekomen dat ze waarachtig hun persoonlijke zaken kunnen overstijgen om de identificatie met het "ikje" dat zich in de wereld heeft gevormd, transparant te laten worden. Dat is volledig in orde. Wanneer je gewoon oefent om de wereld te zegenen wanneer hij in je bewustzijn komt, dan wordt dat gevoel van een 'ikje' immers steeds meer transparant, totdat het simpelweg oplost in het Licht alsof het nooit eerder had bestaan.

Ga ondertussen terug naar wat we al eerder hebben gezegd. De tijd werd jou gegeven om hem constructief te gebruiken. Zoek dus niet om datgene wat je het ego noemt, of het gevoel van het persoonlijk zelf, te vertrappelen. Het is gewoonweg daar. Het is dat wat opkomt. Zou je het dan ook niet willen zegenen?

Wanneer jij als ziel, - die nu toch de droom van afscheiding droomt - de verschijnselen begon te scheppen van wat je waarneemt als jouw verschillende levens, jezelf overgevend aan de zwaarte van de materie en het fysieke, kregen bepaalde patronen jouw toestemming om zich te vestigen in het zenuwstelsel van het lichaam en in je bewustzijn. Geloofssystemen die niet van jou waren, maar die voortkwamen uit het veld van je voorouders en van de cultuur en de tijd waarin je incarneerde, begonnen zich letterlijk vast te zetten in je geest en in je zenuwstelsel. Dit is de cellulaire indruk waarmee je in deze wereld start.

Jouw schepping wacht op een welkom. Zou je om die reden niet nog eens willen terugkeren naar jouw lichaamsverbonden denkkeest? Zou je niet nog eens willen terugkeren naar juist die herinneringen die lijken verband te houden met een individueel zelf dat een persoonlijke geschiedenis heeft? En veeleer dan te zeggen dat dit er allemaal niet is, gewoon erkennen dat, als dit is hoe jij jezelf nu waarneemt, je er *liefde mag naar toe brengen*. Stop met het proberen het ego van je af te schudden alsof je ooit je hand zou kunnen losschudden van je arm!

Diegenen die ervoor kiezen om terug te gaan en te kijken naar hun ervaring in het gezamenlijke veld van een lichaamsverbonden denkkeest, oprijzend vanaf het moment van de conceptie tot in het heden waar ze zich nu bevinden, zijn al betrokken bij het hoogste werk van Christus. Want ze kiezen ervoor om terug te kijken en de schepping te omarmen door nog een keer naar oude herinneringen te kijken en ze niet langer te vrezen, maar ze veeleer toe te staan om op gelijk welke manier in het bewustzijn te komen, zodat de herinnering kan gezegend, getransformeerd, geheeld en losgelaten worden.

Geliefde vrienden, terugkijken in de tijd naar wat eens jouw persoonlijke ervaring leek, kan heel benauwend zijn. Toch zeg ik jou: het gevoel van verschrikking dat velen voelen is niet gelinkt aan de herinneringen zelf. Het is alleen maar gelinkt aan wat jij beslist hebt te geloven over die herinnering en aan niets anders. Begin er dus mee om aan jezelf je eigen verleden te vergeven. Kijk naar de voorwerpen die een herinnering aan je verleden vormen en zeg binnen je eigen denkkeest:

Ik vergeef jou. Jij bent perfect neutraal.
Ik kies er nu voor mij jou te herinneren, jou te 'her' - 'inneren',
jou opnieuw te omarmen, zodat ik je kan zegenen.

Laat dan samen met deze zegen de verschrikking, de kwelling, het oordeel, de angst en de ongelooflijke drama's los die je leek te hebben gedroomd. Door die last van illusie los te laten, wordt de herinnering als een kristal, als een juweel dat jou gegeven werd als onderdeel van een oneindige reis die de jouwe lijkt te zijn, maar in werkelijkheid iedereen toebehoort - getransformeerd en gezuiverd nu, omdat *jij de illusie overgaf aan Christus*, zodat de schepping in alle helderheid weer tevoorschijn zou komen.

Een eenvoudige oefening om het verleden te vergeven en te zegenen.

Ik wil jou een eenvoudige oefening aanreiken. Doe ze dagelijks gedurende dertig dagen. Ze dient niet langer dan tien of vijftien minuten te duren.

Ga gewoon in je stoel zitten, de plaats waar je mediteert of bidt, je eigen altaar misschien, en begin de oefening door vijf minuten lang met heel je wezen als Christus te blijven. Wanneer je dit hebt gedaan, ga dan door met de oefening door te erkennen dat je helemaal niet weet wat enig ding is of waartoe het dient; dat je zelfs helemaal niet weet wat enige broeder of zuster die nu in jouw leven aanwezig is of die ooit jouw pad heeft gekruist, echt nodig had. Geef je onwetendheid toe. Zeg daarna gewoon, maar toch heel bewust, het volgende tegen jezelf:

Ik kies ervoor de schepping te vergeven die nu onder mijn aandacht wordt gebracht. - Heilige Geest, wat heeft er nu mijn zegen nodig?

Terwijl je daar zit en probeert te bemerken wat er in je bewustzijn opkomt, zou het bijvoorbeeld een plotselinge beklemming van een spier kunnen zijn. Kijk daar niet aan voorbij, want ook dat is iets wat in het veld van bewustzijn opkomt. Blijf bij om het even welke schepping er op dat moment opkomt - een beeld, een herinnering, een gevoel, een gedachte, een sensatie in het lichaam. Blijf daar bij. Zet het apart van al de rest wat nog zou komen en blijf met je aandacht erbij. Kijk ernaar en beoefen vergeving op deze eenvoudige manier:

Voorwerp van schepping, ik vergeef jou het oordeel dat ik jou heb opgelegd en daardoor is het nu losgelaten. Nu omarm ik jou.

Probeer letterlijk te voelen dat je aan het vergeven, loslaten en omarmen bent. Diegenen die goed zijn in visualisatie zouden zichzelf kunnen zien als namen ze een hand en wikkelden ze die rond de gedachte, het voorwerp, de herinnering of de sensatie in de spier; heel liefdevol, heel zachtjes, alsof je de meest delicate bloem, de mooiste van alle bloemen ooit geschapen, in je hand had. Kijk naar het voorwerp en zeg dan gewoon:

Ik ben Christus en op dit moment gebruik ik de tijd tot zijn hoogste glorie. Geliefd object, ik zegen jou. Ik omarm jou. Ik heel jou.

Vervolgens, indien het een beeld of een gedachte is, sta dan toe dat het zich oplost. En terwijl het beeld vager wordt, zal je bemerken dat er een veld van open vrede aanwezig is dat je nog niet eerder had waargenomen. Het voorwerp van schepping is simpelweg transparant geworden voor de werkelijkheid van wie je waarachtig bent, want vrede is de natuurlijke staat van Christus.

Doe dit zolang het comfortabel voelt en zolang de geest niet al te veel gaat wankelen of ratelen. En wanneer het lijkt oncomfortabel te worden, merk dan gewoon het ongemak op en erken en dank jezelf voor jouw bereidheid om de schepping te zegenen. Laat de oefening los en bekommer je gewoon verder over je dag. Je kan naar deze oefening terugkeren zoveel keer als je maar wil, maar doe het minstens één keer per dag gedurende de volgende dertig dagen.

Velen onder jullie zullen een zeker patroon zien tevoorschijn komen. Dat bestaat eruit dat veel van de objecten die voor heling in je geest opkomen, bijna chronologisch gelinkt zijn aan jouw ervaring in dit leven. Anderen zullen dan weer merken dat ze als het ware inpluggen in een veelheid aan andere levens. En sommigen zullen merken dat hetgeen opkomt in deze dertig dagen helemaal niets te maken heeft met enig persoonlijk verband. Maar dat het eerder lijkt alsof het jou wordt aangeboden door iets anders en dat het voortkomt uit een ongekende dimensie van het universum.

Veroordeel nooit wat je ziet, wat je voelt of de gedachte die opkomt. Er zijn vele dimensies van schepping, vele levensvormen en heel veel manieren waarin ervaring is tot stand gebracht. Veroordeel niet wat je ziet, wat je denkt of wat je voelt. Maar hou het voor ogen als een voorwerp dat naar je toe werd gebracht door de Heilige Geest, die jou alleen maar vraagt om, als Christus, er genezing en zegen naartoe te brengen.

Velen onder jullie zullen zeer diepe inzichten en verwezenlijkingen kennen in de volgende dertig dagen. Sommigen zullen herinneringen krijgen waartoe je voorheen nooit toegang had. Waarom? Gewoon omdat er een barrière van angst in de weg zat en dat is alles. Angst is juist wat de illusie van afscheiding schept en ze in stand houdt, zodat wanneer iemand zegt: "ik kan me helemaal niks herinneren van iets wat voor mijn vijfde levensjaar gebeurde", dit gewoon klinkklare onzin is. Iedere gebeurtenis die jij ooit beleefd hebt, is beschikbaar voor jou, op dit moment en volledig zoals het was. Jij bent alleen maar selectief geweest, als een resultaat van jouw oordelen en jouw angst, om bepaalde gebeurtenissen in jouw bewustzijn te onderdrukken.

Wanneer je het benadert op de manier zoals we het hier aanbieden, dan zal je merken dat de angst voor de Schepping meer en meer afwezig blijft. Daardoor wordt de barrière tussen jou en de schepping meer en meer transparant. Sommigen van jullie zullen zelfs heel heldere ervaringen hebben dat ze het gevoel van een persoonlijk bewustzijn overstijgen en zich ineens realiseren dat de uitgestrektheid van hun wezen veel groter is dan de gehele kosmos.

Sommigen zullen verbeterde relaties ondervinden met de mensen met wie ze op dit moment samenwerken of met een oude vriend. Of er zal ineens een telefoontje komen of een brief van iemand waarmee je nog niet in contact bent geweest. Waarom? Omdat ergens in het proces er iets naar boven bubbelde en aan jou werd gegeven om het te helen, zodat letterlijk de boodschap naar die persoon werd gestuurd dat jij met hen bent en dat zij kunnen helen en oude patronen kunnen achterlaten. Herinner je dat alle bewustzijn verenigd is, zodat wanneer jij je toelegt op heling, je in feite een sprankel licht aanbiedt die de mogelijkheid inhoudt om iedere denkgeest in jouw dimensie en in zoveel andere dimensies op te tillen.

Wij omarmen jouw keuze voor heling.

Wij vertoeven in een bewustzijnsdimensie waar geen barrières bestaan. Alles is er volledig transparant. Wij zijn ons dan ook zeer bewust, gewoon door onze aandacht naar om het even wie te richten, van datgene wat jij op dit ogenblik aan het helen bent. Wees er maar zeker van dat, telkens wanneer je een liefdevolle gedachte kiest, telkens wanneer jij je met ons verbindt om de verrezen Christus te zijn, dat *jij* letterlijk vreugde in *ons* sprankelt. Want wij omarmen samen met jou - als een ware verrukking - jouw keuze voor heling.

Afscheiding bestaat niet. Ze kan niet bestaan. Jouw heling brengt ons vreugde. Wij zullen de aap dus maar even uit de mouw halen. Wij komen werkelijk bij jou om jou te helpen voor zeer, zeer egoïstische redenen. Wij weten dat naarmate jij geneest, *onze* vreugde opgetild en uitgebreid wordt. Wij weten dat wanneer jij heelt, jij dichter en dichter en dichter bij de herinnering komt dat je al alles bent wat wij ook zijn.

Terwijl wij spelen in een dimensie die geen fysieke vorm kent en jij lijkt te spelen in een dimensie die het fysieke wel inhoudt, verdwijnt het gevoel van afscheiding meer en meer, naarmate jij verder transparant wordt voor de schepping. Meer en meer, en meer en meer, *dansen we samen* in de eeuwige vreugde van de verzoening, de schepping zodoende terugbrengend naar de Liefde van God, ze op die manier te transformeren,

ze op te luisteren, ondertussen binnen de schepping de middelen scheppend waardoor het goede, het heilige en het mooie voor eeuwig worden uitgebreid.

Jij hoeft niet te lijden. Het lijden waarmee je nu geïdentificeerd bent, hoeft *niet te bestaan*. Het is enkel door *keuze* dat lijden in het bewustzijn wordt vastgehouden. En het is enkel door *keuze* dat het kan helen en losgelaten worden.

Geliefde vrienden,... vrienden *inderdaad*, want wij nemen het gebruik van dit woord zeer ernstig. Wij zijn inderdaad altijd bij jou. Merk alsjeblief even op dat we in deze les de gedachte 'wij' hebben overgebracht, veeleer dan 'ik'. Want alhoewel diegene die jij geïdentificeerd hebt als 'Jeshua' een heel groot deel van deze communicatie uitmaakt, begrijp alsjeblief dat niemand alleen genezen wordt. Het uitbreiden van het goede, het heilige en het mooie wordt nooit alleen gedaan. Schepping is samenwerking. Dat is waarom *relaties* het middel zijn voor jouw verzoening. Alle heling betreft altijd het geheel van de schepping.

Wij komen naar jou toe omdat we van je houden. Misschien wil je naar ons kijken en wens je de term 'familie' te gebruiken. Want binnen de trilling van alle wezens in het drama van de schepping en binnen de droom van afscheiding en in het oneindig aantal werelden die ontstaan zijn en nog steeds ontstaan, is er een weerklink gecreëerd doorheen een oneindig aantal zielen die apart en individueel lijken. Wij zijn alleen maar diegenen die in tijd een beetje voorop zijn gegaan en die grondiger lijken ontwaakt te zijn dan wat jij nu voor jezelf gelooft.

In werkelijkheid heeft het ontwaken zich al voorgedaan. Het is al geschied. Jij bent je op dit ogenblik alleen maar het proces van ontwaken aan het herinneren.

Wij komen dan ook naar voor zoals jij ons wilt ontvangen. Sommigen van jullie zien ons als zijnde ver boven jou. Sommigen zien ons vlak naast jou lopend. Anderen geloven dan weer dat je nooit gelijk aan ons kunt worden, "nooit zo groots, nooit zo fantastisch." Sommigen kijken naar ons, lachen en zeggen, "zou je even opzij willen gaan en me laten doorgaan met wat ik bezig ben?" Iedere waarneming valt nog steeds onder het rijk van de illusie. De Waarheid komt door openbaring. 'Ik en mijn Vader zijn één', is alleen maar het uiten van niet-toereikende woorden die wijzen naar, of een zekere openbaring van de waarheid reflecteren.

We houden van jou omdat jij *bent* wie wij zijn! Uiteindelijk is er alleen maar Christus die Christus liefheeft in zijn heelheid - een heelheid die in de eerste plaats nooit werkelijk verloren is gegaan. En op dat moment, wanneer de schepping is teruggekeerd, zal *jij* eens goed lachen en zeggen: "wel verdorie, ik ben eigenlijk al die tijd nooit werkelijk ergens naartoe geweest. En mijn broeders en zusters zijn allemaal hier met mij en zij zijn wie ik ben."

Herinner je dan ook dat iedere liefdevolle gedachte jou je werkelijke plaats teruggeeft. Iedere angstige gedachte stelt alleen maar het moment van jouw bevrijding uit en laat de teruggave van jouw werkelijke vrede nog wat langer aanslepen. Herinner je dat alleen Liefde kan genezen. Geen enkele techniek heeft ooit heling gebracht, al kan hij wel een tijdelijk veld scheppen waarin het bewustzijn kan kiezen om lief te hebben. Herinner je hoe perfect eenvoudig het is. Het is niet mogelijk voor jou om op het verkeerde moment op de verkeerde plaats te zijn.

Stel je eens een werkgever voor die de beslissing genomen heeft om jou een miljoen Euro per uur te betalen. Jouw enige taak bestaat eruit om een bloem te plaatsen daar waar je werkgever dat wil. De manier waarop je werkgever tewerk gaat, gewoon omdat hij van plezier houdt, bestaat eruit om jou iedere dag dat je opdaagt, een enveloppe te bezorgen. Je opent de enveloppe en je vindt er een aantal instructies in terug die zeggen: “wanneer je buitenkomt zal je een taxi aantreffen. Neem de taxi en laat je naar de binnenstad brengen en neem daar het werk van straatveger aan.”

Op dinsdagmorgen ga ik jou een vierentachtig jaar oude man sturen die zichzelf hartsgrondig haat en zich nutteloos voelt. Biedt deze man een biertje aan, ga samen op de stoep zitten en vertel hem hoezeer jij jezelf hebt gehaat. Het is helemaal oké als je dat eigenlijk nooit hebt gedaan, maar doe het gewoon voor mij. En terwijl je aan het spreken bent, zal ik je denkgeest vullen met exact de juiste woorden die jij hem kan schenken. Je zal weten wanneer jij je naar hem moet wenden, in zijn ogen moet kijken en gewoon moet zeggen: “broeder, je bent geliefd”. En de heling zal gebeuren.

Ondertussen kan het gebeuren dat je medewerker naar een penthouse ergens in Parijs wordt gestuurd om de fijnste maaltijden te eten en om gezegend te zijn met miljoenen Euro's, omgeven door een harem van de mooiste mannen of vrouwen, met de meest fijne wijnen die er bestaan. En toch is het allemaal maar een rookgordijn, zodat ik in zijn oor kan fluisteren wanneer de man van de roomservice met de volgende fles wijn binnenkomt: “zegen die man van de roomservice.”

In het rijk van de vorm lijkt het alsof er een groot verschil bestaat tussen diegene die naar een penthouse in Parijs werd gestuurd, omgeven met oneindige weelde, en diegene die op een eenzame en koude stoep moet zitten, ergens in een donkere binnenstad met een man naast zich die zichzelf hartsgrondig haat. Maar ik zeg jou dat er helemaal geen verschil is.

Er is geen verschil omdat de schepping maar één doel, één oogmerk, één waarde heeft: heling - de heling die God's heilig kind, Christus, toestaat om op te staan uit een nutteloze droom en om zijn rechtmatige plaats terug in te nemen aan de rechterhand van de Vader. Dit is geen ruimtelijke term. Het betekent alleen maar om juist te denken, om in wijsheid hersteld te worden, zodat de schepping nog meer kan uitvloeien, altijd vreugdevoller en toevoegend aan het Koninkrijk door het steeds groter wordende goede, het steeds groter wordende heilige en het steeds groter wordende mooie uit te breiden.

Oordeel jezelf nooit in vergelijking met anderen. Vergelijking en contrast is nu net wat een ego-bewustzijn bezig houdt, zodat er oordeel kan uit voortvloeien - oordeel over jezelf, oordeel over de ander - zodat de droom van afscheiding kan blijven voortbestaan. Aangezien deze dingen alleen maar voorkomen in de droom, hebben ze dus de droom nodig om hun overleving te verzekeren. Geef het vergelijken gewoon op.

Ieder van jullie is even rijk als diegene net naast jou. Want jij *bezit* de perfecte Liefde van God. Jij *bent* zoals de Schepper jou geschapen heeft - voor altijd. Geen enkele gebeurtenis heeft ooit een effect op jou gehad. Er is alleen maar Liefde en jij bent die Liefde. Wees daarom gewoon wie je bent. Jij *bent* het Licht dat deze wereld verlicht en hem herstelt tot de liefelijkheid van de Hemel.

De vraag die al jouw komende dagen zal bepalen.

We beëindigen deze les met een vraag die je voor jezelf kan beantwoorden. Niet om erover te discussiëren, noch om ze te analyseren, niet om ze te blijven herkauwen maar alleen om er even in jouw schijnbaar persoonlijke bestaan bij stil te staan, ze te overwegen en ze te beantwoorden.

Erken jij dat je in de illusie van afscheiding al overal en op elk mogelijk tijdstip aanwezig bent geweest? Zou je, precies nu, in de stille privacy van jouw eigen hart en jouw eigen bewustzijn, de kracht van het gewaarzijn dat jou geschonken werd, willen gebruiken om te beslissen gewoon Liefde te zijn?

Sommigen van jullie hebben zonet angst voelen opkomen. Sommigen zullen een plotse gedachte door hun bewustzijn hebben voelen stromen: "ho maar,... dit is gewoon een heleboel nonsens." Wanneer jij angst de kracht van werkelijkheid geeft, dan zal je inderdaad het beantwoorden van deze vraag uitstellen. En wanneer je luistert naar de gedachte die het 'nonsens' noemt, dan heb je net hetzelfde gedaan.

Maar het enige wat je dan werkelijk gedaan hebt, en alsjeblief, luister heel aandachtig, is dit: Je hebt dan alleen een moment uitgesteld dat niet verzaakt kan worden. Je hebt dan alleen het onvermijdelijke uitgesteld, want jouw reis naar huis is allang begonnen. En eens die reis begonnen is, wees er maar zeker van dat het resultaat vast staat. Werk het tegen zoveel als je maar wilt, zoals een mug die naar het universum schreeuwt: "mijn wil zal geschieden en niet die van God." Liefde wacht alleen maar op jouw welkom.

Kies dan gewoon, geliefde vrienden, om het enige antwoord dat deze vragen kunnen hebben, te omarmen. Want die antwoorden zijn de waarheid, gebaseerd op wat werkelijk is. En met jouw omarming van wat werkelijk is, komt het moment van jouw bevrijding dichterbij. En Christus daalt zachtjes af om zijn thuis te maken waar ooit de illusie van een apart zelf leek te regeren.

Het einde is altijd maar een gedachte verwijderd. Bevrijding - een eenvoudige keuze. De weg *is* gemakkelijk en zonder inspanning. Het ligt allemaal in de kracht om te beslissen.

Wij houden van jou en we zijn altijd bij jou. Wij zullen nooit, maar dan ook nooit ons terugtrekken van om het even welke ervaring of gedachte die jij kiest. Want het is onze vreugde om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden. Kan dit dan iets anders zijn dan Liefde die uitgebreid wordt naar Gods schepping - naar jou - het heilige kind van God? Prachtig ben jij! Een stralende schoonheid ben jij! Onschuldig ben jij! Krachtig ben jij! Eeuwig ben jij! Vrij ben jij! Geliefd ben jij! Wij koesteren jou, nu en voor altijd!

Oefen goed en geniet ervan, de komende dertig dagen.

Wees dan ook altijd, geliefde vrienden, in vrede. Amen.

19: Doe afstand van de droom van de dromer.

Geliefde en heilige kinderen van goddelijk Licht, het is voor ons een eer om naar voor te treden en bij jullie te verblijven, zodat we met elkaar kunnen communiceren. Wij treden naar voor om bij jou te zijn, omdat het enige doel van de schepping eruit bestaat het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Wat kan er mooier zijn dan een communicatie tot stand te brengen die vanuit het Christusbewustzijn ieder aspect van het Zoonschap op een dusdanige manier bereikt, dat die ziel geroerd wordt om naar manieren te zoeken om alle illusies te helen en daardoor terug te keren naar de herkenning van dat wat nooit veranderd is.

Wat kan er heiliger zijn dan elk moment van relatie te gebruiken voor de herkenning dat alleen Gods' kinderen in werkelijke verbinding kunnen treden met elkaar en dat het doel van hun relatie eruit bestaat om illusie te helen, zodat het heilige mag worden uitgebreid? En wat kan er mooier zijn dan in dit moment de handen in elkaar te slaan - jullie en wij - om te herkennen dat wat werkelijk mooi is, kan gevonden worden in de herkenning van het feit dat Ik en mijn Vader één zijn?

Daarom dient de uitbreiding van het goede, het heilige en het mooie jouw enige doel te worden, net zoals dat ons enige doel was geworden. Want alleen wanneer de geest *uitsluitend* voor dit doel wordt gebruikt, kan er een perfecte herinnering van het Koninkrijk optreden.

Jij hebt ons uitgezocht omdat je naar het Koninkrijk verlangt, doordat het gewicht van jouw illusies te pijnlijk is geworden. De spelletjes die jij zocht te spelen binnen de droom van afscheiding vervullen of verleiden jou niet langer, noch bevredigen ze jouw verbeelding. Onder al die dromen heb je de roep gehoord van die Ene, die jou uitgezonden heeft en die jou nu vraagt:

Lief kind, keer terug! Ik ben nog steeds bij jou.
Laat ons samen het goede, het heilige en het mooie scheppen.

Het enige verschil dat er nog *lijkt* over te blijven tussen jullie en ons, is dat wij allen die bij dit werk betrokken zijn - van wat je zou kunnen beschrijven als 'de andere kant', gewoon aspecten van het Godsbewustzijn zijn, net als jij, die binnen de illusie van tijd, binnen het uitspelen van de tijd - eerder dan jou lijken te hebben gekozen om alle illusie te helen en naar huis terug te keren. Daarom spreken we jou toe vanaf die andere kant van de zeer dunne sluier van illusies, die jou nog steeds lijkt te houden waar je nu bent, schijnbaar afgescheiden van ons.

Die illusie trouwens, is niet het fysieke lichaam noch de fysieke dimensie, gezien in werkelijkheid de fysieke dimensie niet eens bestaat. Wat wel bestaat is gedachte, stromend vanuit geest, scheppend, of beelden vormend van dat wat in de geest wordt vastgehouden.

Het fysieke lichaam wordt aldus alleen maar een symbool van wat het bewustzijn beslist heeft te geloven, zoals dit bijvoorbeeld: "Natuurlijk ben ik gescheiden van God. Dat is wat ik in beelden wil neergezet zien. Daarom zal ik naar een fysiek lichaam kijken, mezelf ermee identificeren en ik zal vanuit dit lichaam lijken te kijken en een grote afstand waarnemen tussen mezelf en de anderen. En wanneer er dan een grote afstand is tussen mezelf en de anderen of tussen mezelf en alle andere vormen, dan moet er zeker en vast een onpeilbare afgrond bestaan tussen mij en God".

Wanneer de waarneming weer is schoongewassen, wanneer de waarneming wordt gezuiverd, dan wordt het lichaam vanzelf transparant voor het bewustzijn, voor het gewaarzijn van de geest. Het bewustzijn ziet dan niet langer datgene waarmee het geïdentificeerd is. Het ziet alleen nog het verschijnsel van mentale energie die tijdelijk uitgespeeld wordt in het veld van tijd en ruimte.

Het lichaam is niet langer een barrière of een obstakel dat dient overwonnen te worden. Het wordt niet langer gezien of waargenomen als iets waar Liefde kan aan toegevoegd worden of als iets dat naar buiten kan reiken en zodoende datgene naar zich toe kan trekken wat als waardevol wordt beschouwd in de wereld. Het lichaam wordt eerder een tijdelijke opportuniteit om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden. Met andere woorden, zelfs het lichaam kan geen ander doel hebben behalve dan wat de Trooster, de Heilige Geest, de juiste-gerichtheid van denken in jou, eraan zou geven.

Indien jij dus het lichaam in vrede wilt ervaren, indien jij het lichaam alleen in de functie van communicatiemiddel voor Liefde of voor God wilt ervaren, stop dan met het waar te nemen *alsof het van jou is*. En geef het ogenschijnlijke recht op, om in verband met het lichaam beslissingen voor jezelf te nemen.

Wij hebben al eerder gesuggereerd dat jij de termen "ik" of "mijn" niet meer zou gebruiken wanneer je naar het lichaam verwijst. Verwijs er alleen naar als "het lichaam", net zoals een timmerman een gereedschap zou opnemen en zeggen: "de hamer, de zaag" of zoals een artiest zou zeggen "het penseel". Want een verstandig timmerman identificeert zich niet met de hamer of de zaag en de wijze artiest voelt zichzelf niet verwaarloosd wanneer het penseel in het bakje ligt. Wijsheid kijkt immers naar vorm als alleen maar tijdelijke communicatiemiddelen. De vreugde ligt hem in het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

De bron van alle illusie.

Illusies lijken vele vormen aan te nemen, maar toch hebben ze slechts één bron: de beslissing om jezelf als afgescheiden van God waar te nemen. De beste manier om dit te doen is jezelf ervan te overtuigen dat, omdat je gescheiden bent van God, er dingen moeten zijn in jou en in je leven die niet in overeenstemming zijn met de wil van God.

Daardoor zul je op dit thema heel veel variaties manifesteren die allemaal de onstabiele lijken uit te drukken die het effect *is* van dat ene geloof, van die ene waarneming: "Ik ben gescheiden van God. Ik heb het onmogelijke verwezenlijkt. En ik wil dat zo behouden".

Illusies zijn dus allemaal hetzelfde, hoewel de vormen die ze aannemen heel verschillend kunnen zijn. Genezing treedt op wanneer in de diepte van jouw denkgeest de beslissing wordt gemaakt om je over te geven, en je het dwaze idee loslaat dat het mogelijk kan zijn om een bestaan te leiden afzonderlijk van het Godsbewustzijn.

Overgave betekent dat je in de positie van de dienaar komt, het kanaal waardoorheen het Godsbewustzijn, de Liefde van God, kan uitgedrukt worden. De denkgeest die zich in perfecte overgave bevindt, ziet in geen enkel moment van ervaring een ander doel dan dit. De geest die in perfecte overgave verkeert, kijkt uit over een wereld die genezen is van de eigen misvatting dat de wereld macht over haar kon hebben. Hij ziet klaar en duidelijk dat er op geen enkel moment iets anders werd ervaren dan zijn eigen uitbeeldingen. Dat is dan ook de reden dat alle gebeurtenissen neutraal zijn. Het is *de denkgeest* die een gebeurtenis interpreteert, er conclusies uit trekt en er vervolgens gedrag op baseert.

De geest die genezen is en rust in overgave kijkt uit over een onschuldige wereld die geraakt werd door *zijn* zegen van vergeving. Deze vergeving is heel eenvoudig de stap waarin de denkgeest erkent dat de wereld waarin hij geloofde, niets anders was dan zijn eigen mentale creatie en nu kan hij glimlachen omdat hij ziet dat de wereld geen enkele kracht bezat. En dat alle gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en al de interpretaties van deze gebeurtenissen, enkel en alleen werden voortgebracht vanuit het koninkrijk van geest - de enige plaats die jou gegeven werd om verantwoordelijkheid voor te nemen.

De denkgeest die genezen is van illusie, is genezen van *alle* illusie. En terwijl tijd en ruimte nog even lijken voort te duren, kan de laatste uitbeelding van een klein en dwaas idee - het fysieke lichaam genoemd - overgelaten worden aan iets anders en kan het getransformeerd worden in een eenvoudig communicatiemiddel dat niet langer afscheiding en oordeel communiceert, maar enkel nog vergeving en onschuld. Het wordt niets. Het wordt opgepikt en enkel nog gebruikt om te spreken, te handelen, te bewegen, te doen en iets in de wereld neer te zetten dat de wereld raakt met een zegen van het goede, het heilige en het mooie.

Omdat dit gewoon de waarheid is, betekent dit, dat waar jij nog rechtvaardiging waarneemt voor iets wat minder is dan vrede - jij ergens in het diepere gedeelte van je denkgeest al beslist hebt om deze wortel of deze kern van verkeerde waarneming te handhaven. Dit wil dan ook zeggen dat je nog steeds probeert jezelf ervan te overtuigen dat je het onmogelijke toch gerealiseerd hebt - dat jij jezelf hebt weten af te scheiden van het Godsbewustzijn. De geest die in overgave is, kijkt uit over alle dingen en zegt in stilte tegen zichzelf:

Er is nooit iets anders geweest dan God. Ik ben geschapen uit Dat. De bron van mijn bestaan, de bron van mijn werkelijkheid rust in overgave in Dat en alleen in Dat.

De geest die in overgave rust, wandelt nog steeds in jouw wereld zolang het lichaam blijft voortduren en wordt vaak totaal niet herkend door de anderen om hem heen. Want die anderen zien een lichaam en nemen daardoor aan dat er een individu, een ego, een afgescheiden wezen aanwezig is, dat leeft als dat lichaam.

Wanneer de geest is overgegeven, dan zou je kunnen zeggen dat het lichaam rondloopt als een lege schelp en alleen maar wacht totdat het *in*-formatie krijgt van de Liefde, van God. Wanneer de Liefde van God jou niet *in*-formeert of jou niet tot bewegen aanzet, rust dan gewoon en doe helemaal niets.

Dit is waarom de laatste fase van ontwaken niet te beschrijven valt in de taal van jouw wereld, gezien alle talen van jouw wereld volledig gebaseerd zijn op de gedachte van afscheiding zelf.

Daardoor komt het, dat wanneer wij spreken van vrede, we spreken over die vrede die alle begrip te boven gaat.

Want de vrede die jij kan verstaan in de taal van jouw wereld is *voorwaardelijke vrede*, het soort vrede dat je verkrijgt wanneer twee oorlogvoerende leiders van een natie bij elkaar aan tafel gaan zitten in een deftig pak, het dodental en de vernietigde dorpen vergetend, om dan met een pen een document te ondertekenen. Ze nemen een vriendelijke houding aan, lachen voor de foto en de camera en nemen vervolgens aan - en ze vertellen ook aan iedereen om dit aan te nemen - dat er nu vrede is. Daarna gaat ieder terug naar zijn land en begint in het geheim verdedigingswapens te bouwen tegen een aanval die zeker nog zal komen, van die ander die nog steeds als vijand wordt beschouwd.

Vrede kan niet onderhandeld worden. Het is nooit het resultaat van een compromis. Vrede komt *alleen* wanneer een denkkeest onvoorwaardelijk de droom van de dromer loslaat, zodat alleen God en Zijn scheppingen overblijven. We hebben al eerder met jou gedeeld dat die schepping één is - het Christusbewustzijn. En dat bewustzijn bevindt zich niet in het lichaam. Het is geen specifieke vorm en het behoort zeker niet toe aan een persoonlijke identiteit.

Ik was nooit "dé Christus", net zoals jij dat niet bent. Net als jij was ik een tijdelijke wijziging van eeuwige energie, de uitbeelding van een gedachte, iets mentaal, vastgehouden in het bewustzijn dat geleerd had om de verkeerde waarneming van de dromer los te laten en daardoor alleen *geïn*formeerd te worden door het Christusbewustzijn. Enkel het Christusbewustzijn was aanwezig, maar dit kon niet geraakt worden via het lichaam. Dat is dan ook waarom mijn kruisiging op mezelf niet de minste uitwerking had. Ze bespoedigde alleen maar het proces waarbij het lichaam als een idee oploste in het niets.

De wereld is onschuldig.

Geliefde vrienden, kom nu tot het begrip om verandering aan te brengen in hoe jij jouw bewustzijn gebruikt. Neem even een kleine pauze, samen met ons, om je de waarheid te herinneren: de wereld die jij thans overschouwt is onschuldig. De *oorzaak* van de wereld wordt niet gevonden in de wereld zelf maar enkel en alleen in de gedachten die in het bewustzijn aanwezig zijn.

Jij blijft volledig vrij ervoor te kiezen anders *waar te nemen*. Jij blijft ten allen tijde vrij te zien dat je niet het slachtoffer van omstandigheden bent, niet het slachtoffer van een relatie, niet van een carrière of niet van het feit dat je in een bepaalde natie geboren

bent. Jij bent van helemaal niets het slachtoffer, gezien niets binnen de illusie de kracht heeft om werkelijk effect op jou te hebben.

Jij bent diegene die vrij is om verantwoordelijkheid te nemen voor het koninkrijk van je eigen geest. Jij bent diegene die vrij is om gewoon te zeggen:

Vader, uiteindelijk is het niet mijn wil, maar de uwe die geschiedt.

En welk een andere wil zou jouw Vader kunnen hebben dan dat jij gelukkig bent door terug te keren naar die vrede die voor altijd alle begrip te boven gaat? Wat anders zou jouw Vader voor jou willen dan dat je ontwaakt uit de droom dat er iets in de wereld zou bestaan dat enige waarde aan jou kan toevoegen; dat er iemand, een carrière of een plaats of om het even wat bestaat, dat effectief ook maar iets van substantie aan jouw wezen zou kunnen toevoegen. En nog beter dan dit, dat je bevrijd wordt van de waarneming dat het gemis aan iemand, het gemis aan iets, een carrière, een plaats of om het even welke vorm, *afbreuk zou kunnen doen* aan jouw wezen, aan jouw volmaakte kracht van eenheid met God.

Vrede komt voort uit een beslissing die in de tijd in praktijk wordt omgezet en waarin de wereld wordt bevrijd. Bevrijd van wat? Van jouw geloof dat *ze* op een of andere manier het middel moet zijn waarmee jij goede gevoelens, liefde, vrede, wijsheid, ideeën, kameraadschap en zelfs broeder- of zusterschap zou kunnen winnen.

Onthechting betekent niet dat je het vermijdt, maar het betekent wel dat jij je niet meer identificeert met een onjuist idee. Alle lijden komt alleen maar voort uit identificatie van het diepe bewustzijn of de ziel met de vormen die als uitbeelding verschijnen in deze illusie. Het geloof dat *verlies* mogelijk is en ook het geloof dat *winst* mogelijk is. Er kan alleen de herkenning zijn van wat werkelijk is, door de uitbreiding toe te passen van het goede, het heilige en het mooie.

Het einde van de illusie is heel nabij wanneer het bewustzijn het volgende punt bereikt. Wanneer enige denkgeest de creaties die hij van zichzelf probeerde te maken, overschouwt en bij alles vindt dat er iets ontbreekt - dat er nog steeds een gemis blijft - en wanneer die denkgeest dan eenvoudigweg besluit om de waarde die hij aan de wereld heeft toegekend terug te trekken en gaat rusten in het stille verlangen om bij God te zijn, op dat moment is de Hemel maar één stap meer verwijderd. En die laatste stap wordt *door* jouw Schepper *voor* jou genomen.

De droom van afscheiding is jouw verantwoordelijkheid geweest. Wanneer je dit punt van ineenstorting of anders gezegd, overgave bereikt, dan ga je het stadium binnen van de wederopbouw of de verzoening. En *dat* ligt in handen van jouw Schepper.

Eens de fase van herstel vervolmaakt is en het bewustzijn niet langer zoekt om in het veld van illusie uit te zwerven maar gewoon rust, leeg en *één* met God, *dan* kan de schepping opnieuw beginnen. En deze co-creatie ligt in handen van beiden, van zowel jou en je Schepper. Het enige verschil is dat jij niet langer een afzonderlijk wezen bent, zoals een mug die aan het schreeuwen is naar het universum, smekend dat de dingen op haar manier zouden gebeuren. Maar veel beter dan dit dwaze gedoe, ben je leeg nu.

Jij bent de paradox der paradoxen, want in werkelijkheid ben je vol, en alleen Christus verblijft in jou. Het is nu niet meer jij die leeft, maar wel die Ene. En zelfs de geboorte en het afsterven van het lichaam zijn nu jouw zorg niet meer. In de ochtend sta je gewoon op en je zegt:

“Vader, hoe wil Jij dat ik vandaag aanwezig ben?”

En iets anders *informeert* nu jouw bewegingen en jouw beslissingen. Jij bent niet langer *geïdentificeerd* met de *vrucht* van jouw acties. Jij bent niet langer bezorgd over hoe het eruit zal zien of hoe jij in de wereld ten opzichte van iemand anders zal scoren. Jij bent gewoon waar je bent, je doet wat je doet en je biedt het in alle vrijheid aan omdat jij er niet langer gehecht aan bent.

Vrede is de essentie van de boodschap die we hier in deze les met jou willen delen - als een tijdelijke rustpauze van al het werk dat we al gedaan hebben in “het pad van Transformatie”. Wees maar gerust, er valt nog veel meer te doen. Want wanneer de denkkeest tot overgave komt, dan sterft de weerstand tegen de uitbreiding van de schepping. En dat bewustzijn zoekt er niet naar om enige dimensie te verlaten. Want waar zou het naartoe gaan? Het wordt alleen maar een bewustzijn dat wil handelen naar datgene wat vanuit het Godsbewustzijn naar hem toe wordt gezonden, als een manier om de uitbreiding van Liefde te dienen.

Natuurlijk vereist dit dat je leert hoe je het bewustzijn anders kunt gebruiken. Maar alle leren is gefundeerd in de terugkeer naar vrede. Dat is waarom het boven *alles* jouw verantwoordelijkheid is om in overgave te gaan - om dat kleine dwaze idee van een afzonderlijk zelf volledig te laten wissen uit het bewustzijn, zodat alleen nog de Christusgeest overblijft.

Vragen om te overwegen.

Geliefde vrienden, pauzeer nu even. Observeer de plaats waar je thans bent. Is er werkelijk iets rondom jou, in jouw huidige omgeving, dat iets zou kunnen toevoegen aan wie jij bent? Als je een manier zou vinden om het te bezitten of om het in je op te nemen, zou het jou dan groter maken of jou verfraaien? Het zou inderdaad misschien een paar kilootjes kunnen toevoegen indien er nu per ongeluk een ijsje voor je staat! Maar dat gewicht betreft uitsluitend het lichaam.

Stel je dan nu op dezelfde manier even voor, terwijl je naar je omgeving kijkt, hoe het zou zijn als de dingen die zich rondom jou bevinden, werden weggenomen. Zou dat iets van jouw wezen wegnemen? Wanneer je de eenvoudige waarheid kunt aanvoelen over de vragen die we nu stellen dan kan je zeker en vast tot het gevoel komen dat net onder jouw betrokkenheid met de wereld van vorm, er *op dit moment al* vrede beschikbaar is, omdat Liefde gewoon op jouw welkom wacht.

Zal de wereld van vorm alles doen om jou mee te trekken in zijn identificatie? Oh jazeker, want dat is juist deel van deze ganse uitbeelding die jij destijds gemaakt hebt.

Jij hield de gedachte voor ogen, “Ik wed dat ik een wereld kan scheppen die zo hard aan me trekt dat hij me weghoudt van het enige wat ik werkelijk moet doen. En

wanneer deze wereld dan bestaat voor mij, dan zou ik kunnen zeggen dat ik ontwaakt ben, ware het niet dat al die dingen en al die mensen mijn aandacht nu meer nodig hebben dan God. Als *zij* nu maar eens weg zouden gaan dan zou ik God zeker wel kennen. Kon ik maar ergens in een grot of in een cel van een klooster verdwijnen of kon ik de wereld maar buiten sluiten, *dan* zou ik God wel kennen". Deze benadering werkt nooit.

Herkenning van God is totaal niet afhankelijk van de staat van het lichaam of van de lagere denkgeest. Het is ook niet nodig om eindeloze uren in meditatie door te brengen en te zoeken hoe je de denkgeest tot bedaren kan brengen. Het is alleen maar nodig om jouw *waarde terug te trekken* uit alles wat opkomt in die lagere denkgeest, zodat op natuurlijke wijze de waarde herkend wordt van wat er altijd al is, in je eenheid met God. Dat is waarom ontwaken, verlossing of verlichting, in het geheel geen verandering met zich meebrengt, behalve dan de herkenning van wat altijd al geweest is, en altijd zal zijn - voor eeuwig.

Jij bent vrij om opnieuw te kiezen.

Nu - in dit moment - ben jij vrij om opnieuw te kiezen. Op dit ogenblik ben jij vrij om al je oordelen over de wereld terug te trekken. Nu - in dit ogenblik van eeuwigheid - kan jij erkennen dat je *al* perfect ontwaakt bent en in alle vrijheid kiezen welke uitbeeldingen jij naar buiten wilt brengen vanuit je denkgeest. Jij kan in alle vrijheid kiezen of je alleen voor jezelf zal denken, ofwel zal denken met God; of je jouw uitbeeldingen zal geloven, of ze gewoon zal beschouwen als tijdelijke wolken die slechts voorbijrijven aan die oneindige hemel die door de wolken nog nooit werd aangetast of beïnvloed. Jij bent vrij om nu bij jezelf te zeggen:

Ik kan voor vrede kiezen in plaats van dit. Ik word liefdevol omgeven en niets is van belang behalve dat ik het goede, het heilige en het mooie uibreid. Daarom Vader, in dit ogenblik, wat is jouw wil voor mij?

Jij bent nu leeg van een zelf, leeg van streven, leeg van de behoefte om gelijk te hebben, leeg van de behoefte om te oordelen of de behoefte om wat dan ook op een bepaalde manier waar te nemen, en jij bent bevrijd van de gehechtheid aan de *vrucht* van jouw handelen.

Maar paradoxaal hiermee sta je toe dat creativiteit door jou heen stroomt, erop vertrouwend dat er al een grotere Geest aanwezig is die met zekerheid weet hoe de verzoening het best gediend kan worden. De verzoening is het optillen van het hele Zoonschap, iedere broeder en zuster, die allen alleen maar aspecten zijn van het Godsbewustzijn - niet van jouw bewustzijn, want jouw bewustzijn is een aspect van het Godsbewustzijn. Allen zijn punten van Licht die lijken gescheiden te zijn van het Ene Bewustzijn, het Ene Licht.

Jij bent vrij om te zien - en alsjeblief, luister heel aandachtig - *precies waar je nu bent*, dat de afscheiding zich nooit heeft voorgedaan. Alle pogingen om de afscheiding op zijn plaats te houden waren als een gevecht om een hersenschim werkelijk te maken. Het is alsof je erop aandringt dat de fata-morgana van een oase in de woestijn werkelijk en echt is. Al die tijd sta je daar te kibbelen met je armen over de borst

gevouwen, te argumenteren over je grote gelijk in plaats van werkelijk naar de locatie te gaan en te ontdekken wat echt en wat vals is - en al die tijd slijpt de Werkelijkheid doorheen jouw vingers. Want jij staat al naast een prachtige bron waaruit het aller zuiverste water opborrelt.

Jij bent vrij om een idee vast te houden dat voor de wereld nog totaal waanzinnig is:

Ik ben nu wakker. Mijn droom heeft nooit bestaan. Nooit heb ik afscheiding gekend en nooit heb ik enige reis ondernomen. Genade heeft mij al teruggebracht en ik ben vrij om de werkelijke wereld waar te nemen.

Dit is wat we jou vragen: spendeer wat tijd met het doen van wat we jou zonet hebben voorgesteld - zit eventjes in stilte en stel jezelf de vragen die we jou in de vorige bladzijden hebben voorgesteld, namelijk over het iets toevoegen of wegnemen van jou.

Ga even zitten met de woorden die we jou zonet gegeven hebben, keer op keer, zonder gehaast te zijn, zonder ermee in strijd te gaan. En kijk even of je die plaats kan aanraken die de waarheid van deze woorden kent, zodat de waarheid echt *gevoeld* wordt als zijnde van jou.

Dan, en dan alleen, zul je de kracht die jij aan het ego gegeven hebt, voelen oplossen. Wat is het ego anders dan een bundel van sensaties, waarnemingen en uitbeeldingen die de *poging* zijn om het onmogelijke toch mogelijk te maken, namelijk dat je gescheiden kunt zijn van God? Zou je die waarde willen loslaten, ze intrekken, om ze terug naar je hart en je ziel te brengen en ze dan aan je Schepper aan te bieden?

Hier dan ligt het keerpunt, het draaipunt in de zetel van de ziel die door iedereen die werkelijk naar God verlangt, bereikt moet worden: het besef dat zij leven, maar niet zichzelf, maar dat die Ene die de kracht en het Leven uitbreidt hen in het bestaan heeft gebracht. En zij hebben een functie te vervullen. Het is *hun* functie en niet die van iemand anders. Deze functie kan met niets vergeleken worden. Deze functie kan alleen worden toegestaan.

Breng daarom wat tijd door - zoveel als je dat zelf wilt de komende dagen - met bij de waarheid te verblijven. Voor diegenen onder jullie die nu al voelen dat ze het "te druk" hebben, laat je tijd dan in drukte passeren en blijf jezelf ervan overtuigen dat de wereld werkelijk is. Wacht een aantal dagen, misschien tot het weekend, en wanneer je baas je vertelt dat je "vrijaf" hebt, neem *dan* tijd voor de waarheid.

Want naarmate de waarheid zich dieper in de ziel vestigt, zal alles wat we al gedaan hebben, voorafgaand aan dit, makkelijker worden en meer zinvol zijn. Het zal ruimte maken voor wat nog komen moet. Want wanneer het bewustzijn werkelijk ontwaakt is uit de illusie, dan rest er niets anders dan een dienaar van de verzoening te zijn. En de enige vraag die overblijft is deze:

"Vader, hoe kan ik jou dienen vandaag?"

We sluiten deze boodschap nu af, gezien er geen noodzaak meer is om hier in woorden verder op in te gaan. Er is nu alleen de behoefte aan directe ervaring die binnenkomt in de stilte van jouw eigen wezen en jouw bewustzijn. Want openbaring is

zeer persoonlijk, het kan nooit door iemand gecommuniceerd worden. En hoewel de openbaring naar iedere geest afzonderlijk op een unieke manier wordt uitgestuurd, is ze toch één en dezelfde in Waarheid. Dat is de reden waarom twee wezens die beiden ontwaakt zijn en elkaar ontmoeten, alleen maar kunnen glimlachen naar elkaar en toestaan dat de vele verschijnselen van het Leven gewoon blijven voortduren.

Weet dan ook dat wij jou ontzettend waarderen. En wij eren jou voor de moed die je opbrengt om de wereld los te laten en de kamers van jouw hart te openen voor de genade van de Hemel.

Wanneer we straks samen verder gaan in “het pad van Transformatie”, laat dit dan gebeuren in het perspectief van vreugdevolle onschuld, met een bewustzijn dat zich herinnert dat er niets anders te doen valt met de tijd dan hem te gebruiken om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Vrede is altijd met jou. Ga in die vrede vandaag. Amen.

20: Waakzaamheid voor het Koninkrijk.

Wij treden naar voor om bij jou te zijn omdat jij dat gevraagd hebt. Wij treden naar voor om met jou samen te zijn, omdat wij een deel *van jou* zijn. Wij bestaan waar jij bent. Wij verblijven in de Waarheid van wat jij bent.

Begrijp daarom, geliefde vrienden, dat wanneer wij terug reiken in de tijd, in het veld van wat jij het lichamelijke noemt, om een communicatie met jou tot stand te brengen, dat wij dat niet doen vanuit een andere plaats. Wij komen naar jou vanuit de diepte - vanuit het hart, de essentie - van wat het Godsbewustzijn is, van wat Liefde is, datgene waaruit bewustzijn voortkomt. Wij treden naar voor vanuit de Werkelijkheid. En wij verenigen ons met jou op de enige plaats waar echte communicatie kan plaatsvinden - in de Werkelijkheid.

Dit kan alleen maar betekenen, dat op die momenten wanneer jij voelt - niet enkel verstandelijk overweegt - maar wanneer je op directe wijze en waarlijk aanvoelt wat er met jou gedeeld wordt door middel van de woorden die wij kiezen, dat je op dat moment noch in de tijd, noch in de illusie verblijft, maar in de Werkelijkheid vertoeft. Op dat ogenblik is er letterlijk geen enkele afstand tussen ons.

We spreken hier niet over afstand zoals jij je dat voorstelt in fysieke termen, maar er is ook kwalitatief geen afstand tussen ons. Wanneer jij de Waarheid ontvangt, betekent dat dus niet dat wij ons ergens boven of rondom jou bevinden of een beetje voorop lopen. Jij begrijpt de essentie van de Waarheid vanuit de essentie van het Christusbewustzijn, het enige Bewustzijn dat de Waarheid en de Werkelijkheid van God kan begrijpen.

Die Waarheid moet zich wel binnenin jou bevinden en was daar al aanwezig nog voor het begin van de tijd. Ze was al bij jou, nog voor dat kleine gekke idee in het uitspannel van jouw geest leek binnen te sluipen en jij besloot om het te geloven. Die werkelijkheid kan niet van jou worden weggenomen. Het is immers vanuit die werkelijkheid dat je gewaar bent dat je bestaat. Het is vanuit die werkelijkheid dat je de energie verzamelt om de waarnemingen te creëren die jij het meest verlangt. En de waarnemingen die jij het meest verlangt zijn precies deze die je aan het ervaren bent op om het even welk ogenblik.

Diegenen onder jullie die zonet in de Werkelijkheid vertoefden toen ze deze woorden hoorden, weten onmiddellijk wat dit betekent: jouw waarnemingen worden jou op geen enkel tijdstip en onder geen enkele omstandigheid opgelegd door een bron of een kracht buiten jou. Jij weet dat in ieder moment jij - en jij alleen - deze waarneming gecreëerd hebt en dus de bijhorende ervaring in het veld van jouw bewustzijn uitgenodigd hebt, dit alles om geen enkele andere reden dan dat jij het verlangde.

Dat is waarom het pad van ontwaken, welke vorm het ook aanneemt, altijd neerkomt op een hertrainen van de denkgeest. Het is de beslissing om in ieder moment en uit vrije wil jouw denkgeest de discipline aan te leren om enkel Liefde te onderwijzen, om enkel liefdevolle gedachten te kiezen en te herkennen dat er niet zoiets bestaat als een

'loze gedachte'. Iedere gedachte of iedere waarneming die in het bewustzijn wordt vastgehouden, creëert *onmiddellijk* jouw ervaring. Die ervaring is als een kiezel die in een vijver wordt gedropt en onmiddellijk een weerkaatsing, een trilling zendt doorheen het veld van jouw gehele wezen. En dat veld gaat ver, heel ver voorbij wat jij waarneemt als de grenzen van jouw lichaam.

Wat je verlangt, ervaar je.

Geliefde vrienden, jij ervaart alleen wat je verlangt. Dat is de reden waarom *verlangen* de eerste en de meest fundamentele sleutel in het proces van ontwaken is. Dat is ook de reden waarom verlangen de energie is die op dezelfde manier wordt gekend door elke geest in elk koninkrijk, in elke dimensie, in elke wereld. Het is vanuit verlangen dat je de keuze maakt om de waarde los te laten die je aan beperkte waarneming hebt gegeven. Het is vanuit verlangen dat je beslist om enkel nog Liefde te onderwijzen. Het is vanuit verlangen dat het Koninkrijk in jouw geest wordt hersteld. Want het is vanuit verlangen dat jij ooit geboren werd in het heilige Bewustzijn van God.

De eenvoudigste manier om op het even welk tijdstip te ontdekken wat het is dat je verlangt, is gewoon te stoppen en even te kijken:

Welke gedachten bevinden zich nu in mijn bewustzijn?
Hoe neem ik de wereld waar die zich rondom mijn lichaam lijkt te bevinden?

Observeer vooral:

Hoe neem ik mezelf waar op dit ogenblik?

Als je dat heel eerlijk doet dan zal je snel en makkelijk zien wat het is dat je in dit moment verlangd hebt te ervaren.

Het kan inderdaad nogal een schok teweegbrengen wanneer bewustzijn naar zichzelf begint te kijken om het mechanisme van zijn eigen denkproces in de wereld te observeren. En daarbij het besef vasthoudt dat alle gedachten die rondhuppelen in het bewustzijn, daar voor geen enkele andere reden zijn dan dat ze verlangd werden door de waarheid van wie jij bent.

Jij bent die kracht - die kracht - die geboorte kreeg vanuit het Bewustzijn van God, gemaakt naar Gods' beeld, hetgeen wil zeggen met oneindige kracht om te scheppen wat je maar verkiest te ervaren. Verlangen is dus essentieel voor het begrijpen van het proces van transformatie, want wat je verlangt, ervaar je *daadwerkelijk*.

Toen ik als een man op jullie planeet rondwandelde, schijnbaar gehuld in een lichaam of anders gezegd, verhuuld als een lichaam, dan diende ook ik de natuur van mijn eigen denkgeest te observeren en zodoende ontdekken wat ik op elk moment verlangde.

Waakzaamheid voor het Koninkrijk betekent jouw denkgeest opnieuw trainen totdat hij enkel Liefde verlangt, enkel het Koninkrijk, enkel verlichting, enkel vrede, enkel de werkelijkheid. Wanneer de denkgeest op die manier hertraint is, dan is er geen gevoel meer van een afgescheiden zelf dat worstelt om God te vinden. Er is geen gevoel meer

van een afgescheiden zelf dat tekort of ontbering kent. Er is geen gevoel meer van een afgescheiden zelf dat onwaardig is om de belichaming van Christus te zijn. En op dat ogenblik kan het lichaam schijnbaar verder gaan of het kan ontbinden.

Het lichaam zal waargenomen worden in een totaal ander licht. Het zal niet meer als iets dichts en hard worden gezien dat jou schijnbaar afscheidt van je broeders of zusters. Het wordt alleen nog gezien als een dans van schaduw, die aan Christus de gelegenheid biedt - tijdelijk dan - om de taal te spreken van diegenen die nog steeds geloven dat het lichaam nodig is om te communiceren. En om dan een kiezel in het meer te gooien die voor een weergalm, een vibratie doorheen het lichaam zorgt die door iedereen wordt herkend - misschien niet onmiddellijk aanvaard, maar wel herkend.

Daarom heb je reeds zoveel verhalen gehoord, misschien wel over mij, dat wanneer een meester op Aarde rondwandelt er iets verandert in het energieveld, in het bewustzijn van al wie in zijn of haar nabijheid verkeert. Er wordt een energie overgebracht. Het is niet dat de meester hen verandert; het is dat de Waarheid in hen plotseling versneld wordt en op zijn minst een tijdelijke herinnering brengt van wat waar is. Een illusie kan losgelaten worden. Of misschien kunnen alle illusies wel tegelijk losgelaten worden.

Het lichaam wordt dan bijna een magisch communicatiemiddel. Het lijkt iets solide te zijn. Het lijkt te zijn wie jij bent. Maar toch, wanneer de denkkeest volledig hertraint is en zuivering volbracht, dan wordt het lichaam transparant en betekenisloos - behalve dan voor de uitbreiding van het licht van de Liefde.

Ik heb al vaak met jou gedeeld dat het ontwaken als Christus vereist dat jij je dag begint *als* Christus. Het is niet mogelijk jezelf te transformeren om zo Christus te *worden*, maar het is wel degelijk mogelijk om het idee van de Waarheid te aanvaarden. Laat dat het fundament zijn van waaruit jij jezelf uitdrukt - zodat je kan *denken* met Christus, zodat je kan *ademen* met Christus, zodat je de visie van Christus kan delen.

Beslissen de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is.

Het pad van Transformatie - en luister nu alsjeblief aandachtig - is geen proces dat de onwaardigheid in jou wil veranderen tot op het punt waarop je eindelijk aan de Hemelpoort klopt en ontwaakt. Het pad van Transformatie berust enkel en alleen op jouw beslissing om de Waarheid die altijd waar is, te aanvaarden:

Ik en mijn Vader zijn één. Nu dit punt uit de weg is, hoe zou een Christus in deze dimensie zijn leven doorbrengen? Hoe zou een Christus zichzelf of haarzelf in ieder moment van ervaring brengen? Naar welke stem zou Christus luisteren? Welke visie zou zij of hij dienen?

De strijd die je voert om te ontwaken is het *obstacle* voor haar verwezenlijking. Daarom gaven we jou de eenvoudige oefening om vijf minuten als Christus te zijn. En als je inderdaad Christus boven alles verlangt, zou je er dan niet elke dag voor oefenen? Want datgene wat je verlangt en liefhebt, zal datgene zijn wat jouw aandacht naar zich toetrekt. Als je Christus liefhebt, sta Christus dan toe dat hij jou naar zich toetrekt, jou

aantrekt om vijf minuten per dag door te brengen in het besef dat je alleen maar kan zijn zoals je bestemd bent te zijn.

Eens je dit als waarheid geaccepteerd hebt, be vraag dan je eigen Christusbewustzijn hoe je deze dag zal doorbrengen. Want het bewustzijn dat ontwaakt is, ziet geen verschil meer tussen hier of niet hier zijn. Het ziet geen verschil meer tussen Hemel en Aarde. Het ziet geen verschil meer tussen eeuwigheid en tijd. Het ziet geen verschil meer tussen het niet-materiële en het materiële of het lichamelijke. Het ziet geen verschil meer tussen het buitengewone en het gewone.

De werkelijkheid is opnieuw gevestigd in het bewustzijn en doordringt nu alles wat het bewustzijn ervaart. En de wereld, waarvan jij dacht dat je hem kende - gebouwen, auto's, regeringen en al het andere - wordt gewoon een tijdelijke en ongevaarlijke illusie die jouw broeders en zusters die deel van jou zijn, schijnbaar heeft "misleid".

Omdat de wereld nu in transparantie wordt gezien, is hij niet langer beangstigend voor jou. Jij bent vrij om erin rond te lopen en erin te verblijven zolang het lichaam voortduurt - rustig en vreugdevol, je ontfermend over jouw buitengewoon gewone taken, zij het dan dat deze nu vertaald werden in een middel waarmee jij de waarheid van Liefde aan de wereld kan demonstreren.

Reacties, lijden, twijfel, depressie - in andere woorden, ongemak - kunnen alleen maar de reflectie van een *beslissing* zijn om de kracht van de geest te gebruiken om iets te verlangen en het daardoor ook waar te nemen en te ervaren, wat *anders* is dan de Waarheid van het Koninkrijk.

Vrijheid, vrede, onbeperktheid en bovenal angstloosheid, moet noodzakelijkerwijs het resultaat zijn van de keuze om de kracht van de geest te gebruiken om de waarheid die altijd waar is te herinneren, te realiseren, erin te verblijven en uit te breiden. Dan wordt het voorbijgaande fenomeen dat hier 'leven' wordt genoemd een vreugdevolle dans. Het heeft geen enkel doel in en vanuit zichzelf.

Ooit gaf jij er een doel aan dat verschillend was dan dat van God. Maar als Christus wordt het doel dat je in de wereld ziet door je Schepper met jou gedeeld. Jouw wil is dezelfde als die van God geworden: aanwezig zijn en ten dienste staan van het proces waarbij diegenen die "misleid" werden zich opnieuw de waarheid herinneren en vrij worden. Het maakt niet langer uit hoe zich dat voordoet; dit wil zeggen in welke vorm jouw onderwijzen gebeurt. Het is allemaal hetzelfde. Je ziet geen verschil meer tussen je eigen vorm en die van iemand anders, want jij zal de leraren van God herkennen.

Waar jij op een gegeven moment ook bent, het is een goddelijk geschenk dat letterlijk in je schoot werd geworpen als een kans om je te verheugen dat je één bent met God. Een kans om je te herinneren dat alles wat je ziet een voorbijgaande illusie is, in die zin dat het vroeger een vaststaand doel leek te hebben, terwijl juist dit doel nu helemaal in het niets is opgelost en verdwenen:

Waar is de wereld naartoe? Ik dacht dat het een gevaarlijke plaats was. Ik dacht dat ik moest vooruit zien te komen. Ik dacht dat er mensen waren die mij tot slachtoffer konden maken. Nu zie ik gewoon onschuld. Ik vind in de wereld niets meer dat iets aan mij kan toevoegen. Ik ben gewoon in rust en in vrede,

genietend van het spel in mijn Vaders' Koninkrijk. En waar ik ben, verblijft Christus.

De afstand die jij dus waarneemt tussen 'waar wij zijn' en 'waar jij bent', is slechts de afstand van een beslissing. Die beslissing wacht op jouw welkom. Niemand kan van jou de kracht wegnemen om te beslissen jouw identiteit als kind van God weer op te nemen.

Jouw keuzes observeren.

Kijk eens goed naar dit moment. Stop even en onderzoek je bewustzijn. Observeer dan de eenvoudige dag die je tot dusver hebt doorgebracht. Vraag jezelf af wat je allemaal verlangd hebt vandaag. Sta het geheugen toe de keuzes die je vandaag maakte naar je terug te brengen. Kijk naar die keuzes. Welke gevoelens, waarnemingen en gedachten heb je daarbij gehad? Kijk ernaar met volledige onschuld. Observeer alleen maar: "Oh, op dat moment was ik vast en zeker geen vrede aan het verlangen. Op dat ogenblik verlangde ik zeker niet de perfecte herinnering. Hmm...interessant."

Als jij in de dag die je tot dusver geleefd hebt, een ogenblik kan vinden - zelfs indien je deze les begon te lezen vijf minuten nadat je uit bed kwam - als je eens goed zoekt in die vijf minuten dat je wakker bent, dan zal je misschien ontdekken dat er tenminste wel één moment is geweest waarop je niet weloverwogen koos te verlangen naar de herinnering van je eenheid met God.

Betekent dit dat je gans de tijd in jezelf gekeerd rondloopt en zegt: "Ik verlang eenheid met God, ik verlang eenheid met God"? Dat zijn maar woorden. Het verlangen is een gevoel. Het dringt door tot in het hart. Je zou kunnen zeggen dat je het in het lichaam voelt, wat uiteindelijk niets anders dan de diepte van de geest is.

Kijk heel goed en zie of je een moment kan vinden waarin je de kracht van de geest gebruikt hebt om te beslissen tegen het Koninkrijk. Als je dat moment vindt, kijk er alleen maar naar, observeer het met onschuld, en zeg dan: "ik had anders kunnen kiezen." Dat is de eenvoud en de kracht die het Koninkrijk is.

De wereld heeft geen oorzaak in iets wat zich buiten jouw denkgeest bevindt. En toch werd jou volledige heerschappij gegeven in de wereld. Dit betekent dat er in dat ene Christusbewustzijn wel degelijk individualiteit bestaat. Stel je daarom dat Christusbewustzijn even voor als een oceaan waarin individuele golven omhoog rijzen die net dezelfde eigenschappen hebben als de oceaan zelf - volledige vrijheid, perfecte kennis van en eenheid met God. In die vrijheid is de kracht om te beslissen of te verlangen aanwezig. En verlangen brengt onophoudelijk nieuwe werelden voort. Op die manier is jullie planeet ontstaan. Op die manier is het ganse zonnestelsel ontstaan. Het volledige universum is ontstaan uit verlangen.

De sleutel tot transformatie - Neem totale verantwoordelijkheid aan.

De sleutel om de door jou geleefde ervaring te transformeren, terwijl het lichaam nog steeds aanwezig is, is dat je volledige verantwoordelijkheid neemt voor de manier waarop jij de denkgeest verkiest te gebruiken. Denk eraan dat alleen *jij* een gedachte kan denken, alleen *jij* een idee kan hebben. Dat idee kan het domein waarover jij volledige heerschappij hebt niet binnenkomen, tenzij *jij* het een uitnodiging hebt gestuurd. Zo is het gewoon.

Het is een spiegel van wat God is - oneindige en perfecte vrijheid. Het verschil is dat God nooit afwijkt van Zijn verlangen om *alleen* de uitbreiding van Liefde te kiezen, om alleen geboorte te geven aan dat wat is zoals Hemzelf - jij. Jouw wil voegt zich bij die van jouw Schepper wanneer jij beslist om alleen nog geboorte te geven aan datgene wat Liefde reflecteert - het goede, het heilige en het mooie.

De denkgeest zoals jij hem kent, zal jou misleiden door je te laten denken: "Wel, als ik zo al leef voor vijftien procent van de tijd, wat zou het dan maken als ik voor vijf procent van de tijd iets anders doe." Dat is volledig waar. Maar wanneer je werkelijk verlangt naar datgene wat alleen de waarheid reflecteert over jou, dan zal je steeds minder verdragen dat je daar zelf nog van afwijkt.

Dat is waarom een denkgeest die werkelijk begint te ontwaken steeds meer pijn ervaart wanneer het bepaalde gedachtepatronen of gedragingen die niet het diepe verlangen van het hart reflecteren, verderzet. De kloof wordt steeds kleiner - de kloof van onwetendheid, de kloof waarin de denkgeest zijn keuzes en zijn waarnemingen probeert te verdedigen - totdat hij uiteindelijk gaat rusten in totale kwetsbaarheid.

Deze denkgeest leeft in totale onschuld en niet langer - alsjeblieft, luister heel aandachtig - niet langer vreest het verandering binnen zijn denksysteem. Het vreest niet meer dat het uitgedaagd zal worden door een andere denkgeest, omdat het enkel nog verlangt naar de schepping van een denksysteem dat het goede, het heilige en het mooie voortbrengt.

Het verantwoordt zich niet meer. Het verdedigt zich niet meer. Het zoekt niet langer iemand anders te overtuigen. Het is louter aanwezig en geeft zich over aan de stroom van Liefde die er doorheen vloeit. Ieder idee dat wordt aangebracht door een andere denkgeest wordt iets om mee te leven, iets om te verteren, om te kijken of er zich een juweel in bevindt dat kan toevoegen aan de schoonheid van zijn eigen expressie van het goede, het heilige en het mooie. Alles wordt op die manier 'koren voor de molen'.

Er is niet langer de behoefte om in verdediging te gaan. Het lichaam verstart niet meer. De adem versnelt niet. Er is alleen kwetsbaarheid. Er is niet langer de behoefte om zich te verbergen. Er is niet langer de behoefte om zich zorgen te maken over de meningen van anderen, gezien een mening jou niet schaden kan. Er is enkel zoveel Liefde voor het Zelf, dat niets wat minder is dan God, genoeg schenkt.

We bespreken in deze les het thema van verlangen. Wij willen jou naar het punt brengen waarop jij je realiseert dat verlangen de grootste kracht van creativiteit is. Het is dat wat jouw ervaring voortbrengt. Verlangen is volledig vrij. Dat verlangen, die

kracht om te verlangen zit in jou en jij zal nooit zonder haar zijn. Het is onmogelijk om verlangen-loos te zijn, want jij kan jezelf alleen terugvinden waar je verlangd hebt te zijn. Zelfs wanneer je in diepe en volledig stille meditatie verkeert, dan ben je ook daar vanwege jouw verlangen.

Daarom, geliefde vrienden, beslis vandaag nog om verantwoordelijkheid te nemen voor wat je verlangt. Erken dat wat je verlangt, datgene zal zijn wat je ervaart. Erken dat wat je verlangt letterlijk het pad creëert waarbij je ofwel de Hemel ofwel de hel zult ervaren, vrede of turbulentie, liefde of angst. In elk moment van verlangen, precies daar waar je bent, heb je geboorte gegeven aan een volledige wereld. Want door dat verlangen creëer je de waarneming van alles rondom jou, van jezelf tot aan de verste ster, dit alles in een oogwenk, in een moment van tijdloosheid.

Een deel van de reis die we via het pad van Transformatie afleggen, bestaat eruit jouw ervaring te transformeren, zodat je er steeds meer kan van genieten, er minder en minder aan gehecht bent en er tenslotte geen enkele angst meer voor hebt.

Er zijn er velen in jouw wereld die spiritualiteit zien als een middel om te ontsnappen aan de plaats waar ze zich bevinden, niet begrijpend dat ze nergens anders kunnen zijn dan in hun eigen denkgeest. En zolang het verlangen er is om te willen ontsnappen aan waar ze zijn, zullen ze er blijven zitten, omdat alleen Liefde genezen kan.

Daarom vereist de weg van heling, die het pad van Transformatie is, dat jij terugkijkt naar jouw creaties, terugkijkt in je eigen denkgeest en Liefde brengt naar alles wat opkomt, dit allemaal vanuit het verlangen om de aanwezigheid van Christus te zijn.

Betekent dit dat zolang je in het lichaam bent en jij jezelf terugvindt in de wereld van ruimte-tijd en beweging en al het andere, dat je het lichaam niet meer hoeft te verplaatsen van het ene punt naar het andere? Natuurlijk niet! Betekent dit dat relaties van de derde dimensie niet meer zullen komen en gaan? Natuurlijk niet!

Het betekent *wel* dat jij volledig vrij wordt van jouw oude waarneming dat het aantrekken van een bepaalde relatie iets kan toevoegen *aan* jou, of dat het vermijden van een relatie jou veilig zal stellen. Veeleer begin je vrij te worden om de dans van de derde dimensie gewoon te laten zijn wat hij is. Hij heeft immers geen enkele macht meer over jou.

De hoogste staat van bewustzijn, waarin de waarneming volledig gezuiverd en gereinigd is, is een paradox van zodra je erover begint te praten. Want je zal naar jezelf kijken en jezelf zien als een lichaam-denkgeest die een zekere naam draagt, op een bepaalde plaats op een bepaalde planeet woont en bepaalde dingen aan het doen is.

En op datzelfde moment, in hetzelfde veld van jouw bewustzijn, zal jij *weten* dat je niet dat lichaam bent, dat je niet die naam bent, dat je niet dat levensverhaal bent - maar dat je veel meer bent dan dat. Jij bent iets groots, jij bent iets goddelijks, jij bent iets mysterieus, iets dat voorbij het begrip van elke denkgeest gaat, tenminste in het veld van het denken dan toch.

En jij zal de waarheid van deze twee letterlijk *weten* en *voelen* in de kern van je wezen. Er zal niet langer een verschil zijn tussen die twee. Jij zal niet langer naar de

persoonlijkheid kijken en nog een grote scheiding waarnemen met de Christusgeest. Want de twee zullen samengesmolten zijn als een.

Jij zal kijken naar de meest alledaagse gebeurtenissen die je met het lichaam ervaart en geen verschil meer merken tussen die gebeurtenissen en het Koninkrijk van de Hemel. De gebeurtenis komt gewoon op en ze wordt letterlijk gekoesterd in, doordrongen van en gevuld met de werkelijkheid die altijd waar is.

Jij zal weten dat je werkelijk vrij bent wanneer je niet langer weerstand voelt voor om het even wat er in het veld van jouw ervaring komt. Waarom? Omdat je het als een kans zal zien om te zeggen:

Heilige Geest, wat wil jij dat ik zeg? Wat wil jij dat ik doe?
Hoe zou dit ogenblik voor mij aanvoelen wanneer ik me realiseer dat alleen Liefde werkelijk is?

En dan zal je luisteren naar die stem. Je zal ze voelen diep in je hart. Je zal enkel nog handelen naar wat die stem zegt en naar geen andere meer. Je zal niet luisteren naar wat een andere denkgeest denkt dat je *zou moeten* doen. Je zal enkel nog luisteren naar die ene stem. Die stem zal niet tot jou spreken vanuit het ego, want er zal geen oordeel meer zijn.

Je zal komen en gaan als iemand die door de wereld niet wordt herkend en toch heel gewoon lijkt en er uitziet als al de anderen. Het verschil is dat, alhoewel het lichaam nog steeds lijkt rond te wandelen op Aarde, *jij* de Aarde letterlijk *omarmt*. En in je binnenste zal je *weten* dat alle angst verdwenen is.

Een tweede observatie oefening.

Wij willen jou graag enkele eenvoudige oefeningen meegeven die je gedurende de dag kan toepassen. Een daarvan hebben we al vermeld. Een tweede is deze: Neem tien minuten uit ieder uur van je dag. Stel het alarm van je uurwerk in en observeer tien minuten lang hoe jij het lichaam beweegt.

Bijvoorbeeld: “Oh, ik ben net uit de zetel rechtgestaan en ik begeef me nu naar de keuken. Waarom? Oh ja, ik heb zin in een ijsje. Dit kwam als een gedachte in mij op en *ik* heb het de *kracht* gegeven om de motiverende factor te zijn waardoor ik rechtstond, om dan nu vast te stellen dat ik mijn hand op de hendel van de ijskast plaats. (En trouwens, wat had ik er graag ook zo een gehad in die tijd!) Ik open nu het vriesvak en neem de koude doos die gemaakt werd uit het lichaam van een of andere boom, eruit. In die doos bevindt zich een substantie die nog een andere denkgeest, eveneens uit verlangen, heeft bereid.

“Nu neem ik een voorwerp in de hand dat ik ‘lepel’ noem en dat ontstond in een denkgeest die ernaar verlangde om het leven wat makkelijker te maken. Ik steek de lepel in het ijs en stop hem nu in het lichaam, dat zelf ook het resultaat van een verlangen is. En nu creëer ik mijn ervaring!”

Er is voor dit alles geen andere oorzaak dan dit: een gedachte, een gevoel, een verlangen kwam op en werd ontvangen om een ganse wereld, het lichaam genaamd, in beweging te brengen en op die manier de ervaring te creëren van het eten van een ijsje. Breng deze oefening tien minuten lang in de praktijk, door enkel te observeren wat je op dat moment aan het doen bent.

Wat betekent dit allemaal? Het betekent zeker niet: “Wel, ik ga werken om mijn rekeningen te betalen.” Dat doe je niet! Jij gaat werken omdat je het verlangen vasthoudt iets te creëren wat jou een schijn van veiligheid, voorspelbaarheid en overleving lijkt te bieden. Een werk of een carrière hebben, is ontstaan vanuit een verlangen dat veroorzaakt werd door jouw waarneming van wat jij *denkt* nodig te hebben. Je gaat dus niet naar je werk om iets te doen. Je plaatst gewoon het lichaam in de wagen en je rijdt op de snelweg.

Leer om precies waar te nemen wat je aan het doen bent, zonder verfraaiing, zonder interpretatie of zonder rechtvaardiging - en dit voor tien minuten lang. En als je daarna absoluut wil terugkeren naar onbewust leven, in hemelsnaam, doe dat dan.

Op deze manier zal je stilaan iets beginnen onderscheiden dat de gehele tijd plaats vindt als een soort ondergrondse stroom of rivier. Want omdat jij de Werkelijkheid bent, is het verlangen om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden steeds werkzaam in jou.

Door te observeren wat je in elk moment aan het doen bent, zal je ontdekken dat je veel meer successen kent dan jij op dit moment voor jezelf erkent. In een gewone glimlach, in de beslissing om iemand een kaartje te zenden, in de beslissing om niet te reageren op iemands harde woorden, zal je ontdekken dat ook dit allemaal ontstond vanuit een verlangen in jouw heilige bewustzijn.

Je zal voeling krijgen met het feit dat er in jou al een diepte aanwezig is die voorbij alle angst ligt, voorbij alle illusie, en die al rust in mededogen, liefde, wijsheid en waarheid. Je zal ontdekken dat je al heel veel successen boekt waarop je kan bouwen, veel successen die je voor jezelf kan erkennen als een manier om te proeven, om te voelen:

“Natuurlijk, Christus is aanwezig in dit bewustzijn.”

Ik stelde jou ooit voor om enkel je liefdevolle gedachten te onthouden. Maar het addertje onder het gras is dat je ze eerst bewust moet worden. Velen raken gevangen in depressie, angst en waanzin van de geest omdat ze al hun energie steken in de waarneming van wat er *ontbreekt* en geen energie in de waarneming van hun succes als Christus.

Leer dus in elke tien minuten-periode de bekwaamheid te ontwikkelen om te observeren wat je *werkelijk* aan het doen bent. Wanneer je stopt aan de koffiешop op weg naar je werk en naar binnen gaat en je dan geld geeft aan de persoon die jou je koffie schenkt en hem in de ogen kijkt en zegt “dank je wel”, dan heb je een succes geboekt. Je hebt de waarheid gecommuniceerd. Je hebt je herinnerd dat degene die voor je staat jouw respect en liefde waard is. En *dat* is een succes!

Iedere keer wanneer je de denkgeest die niets anders dan problemen ziet, kan onderscheppen, zal je beginnen ontdekken dat de ondergrondse rivier van het Christusbewustzijn nog steeds in jou aanwezig is. En naarmate jij je succes steeds dieper begint te voelen, groeit op haar beurt het verlangen om met die stroom mee te kunnen gaan. Van moment tot moment, van dag tot dag zul jij de kracht ontwikkelen die nodig is om je enkel nog met *dat* Bewustzijn te identificeren.

Een tijdje zal het eruit zien alsof er twee gedachtesystemen naast elkaar bestaan - het oude waarmee je gewoon was jezelf te identificeren en het nieuwe dat nu schijnbaar geboorte krijgt in jou. In werkelijkheid is dit niets anders dan een herinnering. Maar jij kiest wel degelijk om de nodige discipline op te brengen en de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen om jouw bewustzijn te hertrainen, zodat het vanaf nu geïdentificeerd is - *niet* meer met het veld van illusie - maar met de stroom van de Werkelijkheid die doorheen jou vloeit - ongehinderd, onbelemmerd, zonder einde tot in alle eeuwigheid.

Dat is de enige gave die de tijd jou schenkt. Dat is al wat er is. Je kan de tijd niet gebruiken om rijkdom op een bankrekening op te slaan voor de toekomst, want de toekomst bestaat niet en jij hebt geen controle over wat er in jouw wereld met jouw gouden muntjes zal gebeuren. Tijd heeft maar één doel - het doel dat de Trooster eraan gegeven heeft. En dat doel is de verzoening van de Zoon van God.

Misschien klinkt dit allemaal wat hoogdravend en zal het verstand zeggen: "Wel ja, natuurlijk. Ik begrijp het helemaal. Dank u wel. Een goede dag nog!" En vervolgens grijpt de denkgeest onmiddellijk naar zijn oude denkpatronen terug. Terwijl het gehoord heeft, heeft het niet geluisterd. Terwijl het geproefd heeft, heeft het niet doorgeslikt.

Grijp de kans om jouw bewustzijn discipline bij te brengen.

Het bewustzijn blijft geïdentificeerd met het veld van illusie tot jij beslist om zelf de tijd in handen te nemen, hierbij de grote gave herkenkend die hij voor jou bezit - niet als een straf, niet als een plicht, maar wel als een *kans* om volledig vrij te worden. En wanneer jij dit doet, dan lach je vanbinnen, omdat *jij* weet dat je één bent met God.

Beslis om de kans aan te grijpen jouw bewustzijn de nodige discipline bij te brengen, zodat het geïdentificeerd raakt met de stroom van Christusbewustzijn die onder het geraas en gebulder van de conflicterende wereld van het ego zijn stille stem laat horen. Want de wereld van het ego is gevuld met angst, twijfel, oordeel, de behoefte om gelijk te hebben, de behoefte om anderen klein te houden en de behoefte te geloven dat er een bron van kracht buiten zichzelf bestaat.

Wanneer jij ontwaakt en je realiseert dat de Waarheid altijd waar is, dan zal je nooit meer klagen over een moment van ervaring waarin jij de kracht hebt om anders te verlangen. Want zoals jij verlangt, zo zal je waarnemen. En zoals je waarneemt, zo zal je ervaren. Het ganse spel is gewoon dit: Jij bent volledig vrij. Precies hier en precies nu. Jij kan niets doen om vrij te *worden*. Jij kan je alleen jouw vrijheid *herinneren*, door te kiezen hoe je in elk moment de geest gebruikt.

Tijd is een illusie. De dingen die voorbijgaan, de fenomenen van ruimte en tijd, zijn alleen maar schaduwen die jij op een bepaalde manier geïnterpreteerd hebt. Er is geen winst. Er is geen verlies. Er is geen angst. De wereld kan niets aan jou toevoegen of niets van jou wegnemen. Jij bent alleen maar in dit tijdelijke klaslokaal aanwezig om dat te doen wat om het even welke meester in om het even welke dimensie zou doen, want jij bezit dezelfde kracht als ik - Jij bezit de kracht om enkel Liefde te onderwijzen. En wat jij demonstreert moet je onvermijdelijk ook onmiddellijk zelf leren.

Leer daarom de geest te observeren:

“Wat verlang ik werkelijk?”

Niet “wat zou ik graag verlangen,” maar “welk verlangen heb ik nu.” En herinner jou dat alles een neutrale gebeurtenis is. Het is alleen maar een leerrijke ervaring.

Afscheiding bestaat niet. De Waarheid is altijd waar. Dood is onwerkelijk. Jij bent zuiver Geest. Tijd is alleen maar een kader. De wereld is onschuldig. Jij kan geen slachtoffer zijn. Jij bent vrij. De verzoening is geschied. De opstanding is voltooid.

Eens je deze boodschap begrijpt, grijp haar dan vast en kies ervoor die Werkelijkheid naar de schaduw dans die wereld noemt, te brengen. Want wat voor goeds brengt het bidden voor vrijheid in de toekomst? Alle goeds is immers gelegen in het kiezen voor vrijheid nu!

Nog een laatste ding over verlangen. Het ego is gemaakt uit aantrekking of afkeer en oordeel; uit acceptatie of weerzin en zelfs haat. Bijvoorbeeld: “Dit is goed, dat is slecht; Dit is juist, dat is verkeerd.”

Wees bereid om alle gevolgen van jouw verlangen te aanvaarden en te omarmen. Wanneer jij je lepel in de ijscrème stopt, geniet er dan van. Zie het als een effect van jouw verlangen. En wanneer je een auto koopt die onmiddellijk stuk gaat, oefen jezelf dan om ook dit te omarmen en ervan te genieten, net als van je ijsje.

Waarom? Voor een heel eenvoudige reden: Als het ego-bewustzijn dingen als goed of slecht beoordeelt, als jij het ijsje als “goed” bestempelt maar het stukgaan van je wagen als “slecht”, welke *bewustzijn* heeft er dan macht over jou? Ben je dan vrij in dat moment? Je zou het beter omarmen en ervan genieten: “Mijn wagen is zonet in panne gevallen. Oh, maar er is net zo een mooie zonsondergang! Ik denk dat ik hier gewoon wat ga zitten om te zien hoe de sterren tevoorschijn komen. Tenslotte wou ik toch niet werkelijk ergens naartoe.”

Bewustzijn is alles. Als jij werkelijk verlangt meer te doen dan alleen maar *geloven* in Christus, dan moet je de verantwoordelijkheid nemen om je denkkeest te transformeren door jouw dagelijkse momenten te gebruiken om anders te kijken. En wanneer jij de manier verandert waarop je naar ieder moment kijkt, dan zal je diepe vrijheid proeven - een vrijheid die jou onmiddellijk ver voorbij alle dingen van ruimte en tijd brengt. Het zal lijken alsof ze in jou opkomen en in jou weer verdwijnen - universa, komend en gaand in het Heilige Bewustzijn van Christus.

Dat is de grote gave die jou geschonken is. Welk verlangen acht jij jezelf waard? Je zal inderdaad zelf je eigen pad banen naar volmaakt ontwaken.

Er kan geen einde zijn aan het Bewustzijn van God. Jij zal er altijd in verblijven, net als iemand die in een onbegrensd woud verblijft. Waarom zou je dan niet gewoon *spelen* in het Koninkrijk?

Geniet van jouw oefeningen! Indien je ze doet, zal je een verdieping ervaren van jouw herinnering van de Waarheid die altijd waar is.

Wees dus in vrede. En nogmaals drukken wij onze dankbaarheid uit naar jou omdat jij tijd maakte om het lawaai van de wereld even opzij te zetten en op deze manier met ons samen te zijn. Want zie, communicatie is de grote vreugde van dat aspect van het Zoonschap dat ervoor koos nu samen te komen om zich te verheugen in de herinnering van de Waarheid. Het is daarom onze vreugde om communicatiemiddelen te creëren zodat we bij jou kunnen zijn. Jullie hebben een gezegde in jullie wereld: "om te dansen moet je met twee zijn." Dank je om deze feestelijke dans met ons te delen in herinnering van de Waarheid.

Ga in vrede. Amen.

21: Toestaan is de poort naar het Koninkrijk.

Het is voor jou niet mogelijk om zonder Liefde te zijn.

Het is voor jou niet mogelijk om alleen te zijn.

Het is voor jou niet mogelijk om de dood te proeven.

Het is voor jou niet mogelijk om werkelijk verlies te lijden.

Het is voor jou niet mogelijk om te lijden onder de droom van afscheiding.

Het is voor jou niet mogelijk om los te staan van jouw Schepper.

Het is voor jou niet mogelijk om te falen.

Het is voor jou niet mogelijk om iets of iemand te schaden.

Het is voor jou niet mogelijk om schuldig te zijn aan zonde.

Treed binnen in een bewust zuiveringsproces.

Geliefde vrienden, overweeg even elk van de uitspraken die we jou zonet hebben aangeboden. We stellen voor dat je elke uitspraak bovenaan op een apart blad papier schrijft. Treed dan in een proces waarbij je met iedere uitspraak afzonderlijk, een week lang aan de slag gaat. Wat bedoelen we daarmee? We bedoelen dat je zo vaak als je dat zelf verkiest, naargelang jouw verlangen, wat tijd vrijmaakt om bij deze uitspraak stil te staan. Kijk naar wat er in je opkomt en schrijf dit op.

Je zal ontdekken dat er veel beelden, ideeën en zelfs bepaalde gevoelens opkomen die lijken aan te tonen dat deze uitspraak voor jou niet *helemaal* waar kan zijn. Dit is een manier om je te bekwamen in het observeren van wat er werkelijk in het veld van jouw bewustzijn omgaat. Het is een manier om in een bewust zuiveringsproces te treden.

Ontkenning kan de denkkeest niet zuiveren. Je kan niet overstijgen wat je weigert te omarmen. Want het is precies in de omarming ervan dat Liefde terugkeert naar de plaats waar ooit schaduwen dwaalden. Alleen Liefde geneest alle dingen. De onschuldigen hoeven niet bang te zijn. En omdat jij onschuldig bent, ben je dan ook volledig vrij om totaal eerlijk te kijken naar wat er in jouw denken opkomt wanneer je de uitspraak leest. Schrijf het gewoon op.

Kijk na een twee à drietal minuten naar wat er allemaal naar boven is gekomen en leg dan de twee gezichtspunten eens naast elkaar. Herhaal in stilte de uitspraak waarmee je aan het werk bent en kijk vervolgens naar de verklaring, naar het beeld, de

beschrijving of de herinnering die lijkt aan te tonen dat jouw ervaring *anders* is dan de uitspraak.

Kijk naar al wat er in jouw bewustzijn opkomt wanneer je de dingen zo naast elkaar legt. Of het nu een gebeurtenis is die een week geleden plaats vond, of een jaar, of tien jaar, of vijfhonderd jaar, het maakt helemaal niets uit. Wanneer je er naar kijkt, vraag je dan gewoon af: "Heeft dit geloof of deze waarneming over mezelf, die lijkt in tegenstelling te zijn met de uitspraak bovenaan op mijn blad, werkelijk iets aan mij veranderd? Heeft het mijn bestaan van me weggenomen?"

Kijk naar wat er als antwoord komt. Sla je ogen op en zie om je heen. Zeg in stilte bij jezelf:

Ik ben in dit moment vrij te kiezen de dingen anders te zien.

Blijf nog een ogenblik om je heen kijken en ga dan terug naar de uitspraak bovenaan op je blad. Spreek deze minstens drie keer na mekaar hardop uit. Zeg daarna stilletjes in jezelf:

Dit is de waarheid over mij. Ik wil enkel nog de Waarheid.

Leg dan alles opzij en ga verder met je dag. De volgende dag haal je het weer boven en doe je de oefening opnieuw. Doe dit proces een week lang voor elk van de uitspraken die je gekregen hebt en wees er maar zeker van dat zuivering in het diepste van je denkgeest zal optreden. Elk zal dit op een andere manier ervaren. Maar dat je het zal ervaren, dat is zeker. Herinner jou altijd dat het enige ding wat getransformeerd kan worden, jouw denkgeest *is*. Het is door de kracht van het bewustzijn zelf dat zuivering optreedt.

Net zoals verlangen, is bereidheid of toelaten essentieel voor zelfrealisatie. Je hebt ons al vaak horen vertellen dat er van jou alleen maar een klein beetje bereidheid gevraagd wordt, je zou het een korreltje kunnen noemen. Neem een korreltje bereidheid, hetgeen net hetzelfde is als toelaten en strooi het uit over al jouw ervaringen. Strooi het uit over de wereld. Strooi het uit over jouw eigen wezen.

Sta alle dingen toe.

Wees bereid iemand te zijn die de vaardigheid ontwikkelt om alle dingen toe te staan. Een denkgeest die vrij is, kan dat. Een denkgeest die in gevangenschap vertoeft kan dat niet. Want de denkgeest die gevangen is, is zo omdat hij erop aandringt dat de dingen die hij waarneemt op zich anders moeten worden, maar dat de waarnemer zelf niet hoeft te veranderen. En precies dat is de essentie van gevangenschap.

Iemand die de vaardigheid ontwikkelt om toe te staan, ontwikkelt in waarheid vergeving. Hij bevrijdt de wereld van zijn aandringen dat zijn waarnemingen als waar moeten worden beschouwd. Hij bevrijdt ook zichzelf van de behoefte om vast te houden aan zijn eigen waarneming. Sta daarom alle dingen toe. Vertrouw alle dingen. Omarm zodoende alle dingen en overstijg ze.

Toestaan volgt verlangen op de voet. Want wanneer jij het Koninkrijk boven alles verlangt, dan heb je geen andere keuze dan tot de vaststelling te komen dat je de wereld moet toestaan te zijn zoals hij is.

Je weet immers nog niet hoe de wereld is. Het enige wat je kende waren je eigen waarnemingen erover. De Trooster zal echter deze waarnemingen genezen. En dat vraagt jouw geringe bereidwilligheid om jouw waarnemingen te laten veranderen.

Naarmate ze veranderen, wordt de wereld als bij wonder een andere plaats. Hij wordt transparant en ongevaarlijk. De wereld wordt nagenoeg waardeloos, behalve dan voor de waarde die de Trooster eraan geeft, en voor zolang hij bestaat.

Toestaan, geliefde vrienden, is een proces van loslaten en vertrouwen. Het is een proces waarbij je zegt:

Ik vraag me af hoe het zou zijn om de dingen gewoon te laten zoals ze zijn - om ze op te merken en ze gewoon voorbij te laten gaan?

Toestaan dan, is de poort waardoorheen Christus wandelt naar de volledige herinnering van Christus. Toestaan brengt een voortdurend dieper gevoel van vrijheid - vrijheid van alle omstandigheden. Want het zijn jouw omstandigheden die jij het *geloof* schonk dat ze de kracht bezaten om jou gevangen te houden.

Wanneer je echter kiest om jouw waarneming van de wereld of van een omstandigheid te laten varen, dan zal je ontdekken dat je al vrij bent. De kracht - en dat is wat vrijheid is - is een kracht om anders te scheppen. En scheppen is het effect van wat je verkiest te zien.

Toestaan kan je bekijken als een weerstand die wegsmelt uit het zenuwstelsel, dat op zich alleen maar een aspect van het bewustzijn is. Toestaan is als het openen van je handpalmen. In plaats van het stevig vast te houden, laat je het gaan. Wat laat je dan gaan? De gewoonte om gelijk te willen hebben, de gewoonte om de wereld als een gevaarlijke plaats te zien. De gewoonte om jezelf als behoeftig te zien. De gewoonte om Christus als ver van jou verwijderd te zien. Alles wat niet zoals het Koninkrijk der Hemelen is, is een gewoonte die het waard is om los te laten, door toe te staan dat het uit jouw bewustzijn wordt weggenomen.

De essentie van deze les is het ontwikkelen van het vermogen om toe te staan. Het begint met de bereidheid om het deksel weg te nemen dat jij op je eigen bewustzijn hebt geplaatst, zodat je in staat bent om - in onschuld - te kijken naar hoe het werkelijk is - wat speelt zich werkelijk af in de kelder van jouw bewustzijn, zonder oordeel, zonder angst, zonder rechtvaardiging, zonder uitleg. Het is gewoon daar.

Als je de oefening die we jou in het begin van deze les meegaven ook werkelijk toepast, dan zal het ontwikkelen van het vermogen om toe te staan zich enorm verdiepen.

In het toestaan ontwikkel je de kwaliteit van vergeving. Zonder vergeving is het onmogelijk te ontwaken in de realisatie van de Waarheid die altijd waar is. Waarom? Omdat oordeel het tegenovergestelde is van het Koninkrijk. Waar vergeving wordt

weerhouden, maak jij letterlijk de keuze om buiten het Koninkrijk te zijn. Jij hebt de kracht van jouw geest gebruikt om een beslissing te nemen, uit verlangen om aan een bepaalde waarneming vast te houden, waardoor je directe ervaring voortbracht. *Jij* bent diegene die jezelf uit de tuin van Eden hebt gegooid.

Herinner je altijd dat vergeving essentieel is. Ze is nodig voor de verzoening. Vergeving is een ander woord voor toestaan. We spreken hier niet over blinde passiviteit, maar wel over het loslaten in je eigen denkgeest en dat is alles. Het gaat over de bereidheid om alle gebeurtenissen volledig neutraal te zien. Het is de bereidheid om de Trooster jou eraan te laten herinneren dat afscheiding niet bestaat, dat jij jezelf niet schuldig kan maken aan zonde en al de rest.

Vergeving is het loslaten van wat jij beslist hebt dat waar moet zijn over de wereld. Het is dus heel zeker een zelf-gerichte praktijk. Uit jezelf kan jij jouw broeders en zusters niets vergeven, want in werkelijkheid hebben ze niets gedaan. Vergeving is het vergeven van jezelf voor het steeds aandringen dat de Werkelijkheid vervangen zou worden door jouw versie ervan.

Toestaan is als de bloemblaadjes van een bloem die zich zachtjes openen om het nieuwe ochtendgloren van een lentedag te omarmen. Toestaan is als het smelten van het ijs, zodat de rivier kan stromen. Toestaan is als het openen van een flesje zacht parfum en ervan genieten, zo intens als je maar kan. Toestaan is het verdwijnen van angst. Toestaan is transformatie.

Wanneer je zover bent gekomen dat je alle dingen toestaat, alle dingen vertrouwt, dan zal je ook alles omarmd hebben. Alleen diegene die *ruimer* is dan dat wat omarmd wordt, kan het omarmen toepassen. Als jij je dus gevangen voelt, herinner jou dan dat jij jezelf *kleiner* hebt gemaakt dan de wereld die je waarneemt.

En wanneer jij je vrij voelt, dan is dat omdat jij je herinnerd hebt dat jij diegene bent waaruit alles ontstaat. *Jij bent* de Zoon van God. Jij bent de uitgestrekte hemel waarin alle wolken en stormen tevoorschijn komen en ook weer weggaan, terwijl het hemelruim zelf ongedeerd blijft - voor altijd onveranderlijk. *Dat* is vrijheid! En de beoefening van vrijheid is een keuze uit vrije wil. Ze is het resultaat van het verlangen naar het Koninkrijk.

Wanneer je zover komt dat jij jezelf *werkelijk* vergeeft voor iedere waarneming die je over iets of iemand hebt aangenomen, dan zal je ontdekken dat dit ook betekent dat je de waarnemingen over jezelf loslaat. Want je kan niet volledig ontwaken tenzij jij *jezelf* in de cirkel van jouw vergeving insluit. Uiteindelijk zal je dan ontdekken dat het toepassen van de innerlijke beweging van toestaan, een daad is waarbij jij jezelf toestaat om werkelijk het Zelf te zijn dat jij bent. Je zal niet langer weerstand bieden tegen het zuiveringsproces, ongeacht de middelen die de Trooster voor jou gebruikt. Het maakt gewoon niets meer uit:

Waarom weerstand bieden? Het enige wat ik wil is God!

Als er in een fractie van een seconde iets weggenomen wordt uit jouw bewustzijn en je merkt het niet eens op - prachtig is dat. Als het veel tranen en ervaringen in de wereld vereist - prachtig is dat. Wat is immers het verschil? Deze twee zijn werkelijk

hetzelfde. En dat komt omdat jij - door toe te staan - het zeggenschap van je eigen weg naar huis hebt losgelaten. Jij hebt beslist om de Trooster jou naar huis te laten brengen.

Omdat je het Koninkrijk boven alles verlangt, maakt het niks meer uit hoe dat proces ervaren wordt. Je klaagt niet meer dat het zo lang lijkt te duren. Je beveelt jezelf gewoon toe aan het proces.

Je geeft de Trooster toestemming om jou bij de hand te nemen en terug te keren op die stappen die je ooit in dwaling hebt gemaakt. Iedere stap vereist dat jij hem toelaat, hetgeen hetzelfde is als vergeving, geboren uit verlangen; een verlangen gezuiverd van de wens om gevangen te nemen, want die wens is nu vervangen door het verlangen dat alles bevrijdt.

Eens jouw eigen verlangen begint en wordt zoals het Koninkrijk, dan staat het eind van de reis met zekerheid vast. De school is uit. Dat wat het ego wordt genoemd kan niet meer blijven bestaan. Want het ganse universum, de schepping, de wereld rondom jou zal samenwerken - hetgeen wil zeggen dat het als één zal ademen - alle dingen zullen samenwerken onder het goedkeurend oog van de Heilige Geest, om *precies* dat te creëren wat jij nodig hebt om volledig vrij van alle illusie te worden. En in de diepte van jouw hart heb je al 'ja' gezegd tegen de Trooster, dat het op die manier zal verlopen.

Toestaan is dus even belangrijk als verlangen en is een aspect van het pad, een grondbeginsel waardoor Christus zich Christus herinnert en opstaat uit de as van het ego, om op deze Aarde en om het even welke planeet te wandelen als de Waarheid die altijd waar is.

Herinner jezelf eraan dat het steeds het ego is dat wil vergelijken en contrast zoeken. Het is alleen het ego dat nadenkt over het pad van iemand anders en zich afvraagt of hun pad niet beter is dan het jouwe. Er is *alleen* het leven dat jij op directe wijze ervaart. En door verlangen toe te staan, kan dat leven omarmd worden *als het middel* waarmee de Heilige Geest alle illusie uit jouw denkgeest wegspoelt. Vanzelfsprekend is dit gebaseerd op een besef van nederigheid dat het ego zichzelf niet tot ontwaken kan brengen; dat de Heilige Geest de bemiddelaar is die weet hoe hij jou naar huis kan brengen, een taak die Hem door genade gegeven werd.

Een relatie met de Trooster opbouwen.

Ik beveel heel sterk aan dat je in relatie treedt met de Heilige Geest alsof het een relatie met een goeie vriend is - inderdaad, jouw beste vriend - totdat je een punt bereikt waarop je vrijwel iedere beslissing in handen geeft van dat Bewustzijn. Wel, kameraad, vertel het mij: moet ik nu links of rechts afslaan?

Jij bent niet langer eigenaar van je eigen leven. Alleen het ego denkt dat hij het leven kan bezitten. Zuivere Geest weet dat het Leven hem bezit. Dit betekent dat het Leven jou geboorte heeft geschonken; het Godsbewustzijn heeft jou in het bestaan gebracht. Jij bent van God. Jij bent niet de *eigenaar* van het Leven. Jij bent de *ontvanger* ervan.

Zou je dan niet de beslissing willen maken om een groot-meester in het toestaan te worden? Je kan met eenvoudige dingen beginnen, zoals: "Ik sta deze tandpasta toe dat hij smaakt exact zoals hij smaakt, zonder klagen. Het is gewoon zoals het is."

Wanneer de seizoenen veranderen, ben je dan bereid om niet te treuren over het eind van de zomer en de intrede van de herfst, maar ben je bereid om die verandering gewoon te ervaren? Want wees er zeker van - en alsjeblief, luister goed - in het rijk van de wereld, die het rijk van de waarneming is, is constante verandering het *enige* ding wat echt bestaat. Daaronder ligt de onveranderlijke Realiteit, dat wat al het veranderlijke doordringt. Maar waar er weerstand tegen verandering is, daar is ongetwijfeld een denkkeest aanwezig die gelooft in waan.

Herinner je dat we jou al eerder vertelden dat een ontwaakte geest geen enkele weerstand meer voelt voor de dingen van de tijd. Hij probeert zich niet langer te ontdoen van de tijd. Hij probeert de dingen niet langer hetzelfde te houden. Een ontwaakte geest kan alles omarmen, alles vertrouwen en daardoor alles *onmiddellijk* overstijgen, zelfs wanneer hij zich temidden van verandering bevindt.

Is er in jouw rijk - en wees heel eerlijk met jezelf - ooit een moment waarin er geen verandering optreedt? Kan het lichaam het veld van totale stilte worden? Nauwelijks. Zelfs wanneer je hart drie seconden lang niet meer klopt, is er nog altijd het bloed dat zachtjes doorheen de aderen vloeit. Er komen nog steeds gedachten op en geluiden dringen via de oren tot je door. Het lichaam is niet wat onveranderlijk is. Het *gewaarzijn* van het lichaam, het veld waarin het lichaam verschijnt, dat *is* al onveranderlijk.

Kan jij ertoe komen om het veld van bewustzijn te zijn dat alle dingen omarmt die opkomen, veranderen en ook weer weggaan; en toch geen enkele weerstand voelen in het omarmen van en het dansen met al deze dingen? Want de geest die vrij is van de illusie van dood is de geest die leren *dansen* heeft met de dood en in ieder moment of iedere relatie kan binnentreden, in de wetenschap dat, precies omdat het lichaam erin betrokken is, het ook tot een einde *moet* komen. Eigenlijk is het van bij het begin al onderweg naar zijn einde.

De geest die niet langer in angst vertoeft of niet langer in weerstand is, is de geest die alles vergeven heeft, zichzelf inbegrepen. De geest die met passie, met vreugde, met levenslust, met onschuld en met eenvoud alle fenomenen die opkomen en ook weer weggaan, kan omarmen, *die* geest kan de dood nooit proeven. Hij transmuteert letterlijk de dood, ook op het moment dat de dood *lijkt* langs te komen.

De hoogste staat van bewustzijn is altijd een paradox wanneer je erover begint na te denken. Door jouw *verlangen* ben je steeds dichterbij en ook steeds dieper in het Koninkrijk aanbeland. En door het beoefenen van het toestaan, de met genade gevulde bereidheid te weten dat wat opkomt ook al aan het verdwijnen is, lijkt het als water dat doorheen een vork vloeit en dus helemaal niets om over te klagen. Het bewustzijn dat treurt en klaagt, is het bewustzijn dat in waan gevangen zit. Het bewustzijn dat alle dingen *toestaat*, is het bewustzijn dat zich al vrijelijk beweegt *voorbij* alle dingen.

Stel je nu even voor dat er jou een venster gegeven werd, als was het dat jouw Schepper jou uit zichzelf had geplukt en zei: "Ik ga jou in het veld van de tijd droppen, omdat er iets is wat ik jou graag zie leren. Je hebt dertig dagen de tijd om het te leren."

Stel je tevens voor dat als je er niet zou in slagen, dat jouw bestaan dan zou uitgewist worden, jouw naam geschrapt uit het boek van het Leven. Natuurlijk zal dit nooit gebeuren. Het is alleen maar een manier om jezelf wat aan te porren.

Ontwikkel in jezelf de genade van toe te staan.

Stel je voor dat tijdens de komende dertig dagen alleen het jou eigen maken van de genade van toestaan belangrijk is. Hoe doe je dat? We zeggen het nog een keer, heel eenvoudig, door jouw aandacht te richten op de meest concrete, de meest wereldse, de meest dagelijkse ervaringen van ieder moment. Wanneer je 's morgens de waterkraan opendraait in de douche, neem dan de tijd om aanwezig te zijn en voel hoe het water van koud naar warm verandert en herken dat je zonet de constante dans van verandering in jouw wereld hebt waargenomen. Zeg dan gewoon:

“Ik sta deze verandering helemaal toe.”

Nu ja, dit klinkt misschien alsof je een of ander groot wezen bent, terwijl je heel goed weet dat het in feite toch zal gebeuren. Maar heb er gewoon plezier in!

Wanneer jij jouw toast laat aanbranden, neem dan even diep adem. En nog voor het ego in jou begint te klagen en te zeuren dat de toast niet is zoals je hem wou, stop even en kijk ernaar. Ervaar de verbrande toast en zeg: “Ik sta deze toast toe om verbrand te zijn. Nu ben ik vrij om te kiezen hem op te eten zoals hij is, of een nieuwe te maken.”

Wanneer je in je wagen stapt en naar buiten rijdt uit de garage en de regendruppels vallen op je voorruit, geef jezelf dan toestemming om je denkkeest terug te brengen uit de toekomst naar het heden en zeg: “Ik sta toe dat het regent.” Zo eenvoudig is het.

Je ziet, de kracht van transformatie ligt in het transformeren van de denkkeest, hetgeen werkelijk het enige is dat getransformeerd kan worden. Leren is iets van de denkkeest. Het is het enige dat veranderd *kan* worden. De denkkeest is de enige plaats waar leren kan plaatsvinden. En alle leren is ontworpen om de waarneming te *vertalen*, zodat ze meer en meer, en meer en meer wordt zoals de Werkelijkheid zelf. Angst vloeit weg uit het bewustzijn. En tenslotte kan de Vader de laatste stap voor jou nemen.

Leren is nodig in het veld van waarneming. *Jij* hebt *jezelf* in dat veld gebracht. Waarom zou je er dan nu niet mee doorgaan en jouw waarneming *laten* genezen? Ze wordt genezen door de kracht van jouw aandacht te richten op dat wat zich voor jou bevindt, niet dat wat voor jouw lichaam staat, maar dat wat in het veld van jouw gewaarzijn is. Dit is dan ook de reden dat jij op ieder moment kunt dansen van plezier:

Lieve hemel, ik hoef nergens heen te gaan. Het bevindt zich precies hier voor mij. Dit heel gewone moment is de doorgang naar de transformatie van het bewustzijn. Ik hoef het alleen wat bereidwilligheid te geven. En raad eens? Ik heb alle kracht onder Hemel en Aarde om precies dat te doen. Niemand kan me dit afnemen! Niemand kan de vrijheid veranderen waarin ik leef! Ik ben diegene die aan dit moment het kleine beetje bereidwilligheid kan schenken en kan toestaan dat de regendruppels tegen het venster slaan.

Wanneer je eens goed om je heen kijkt, dan zal je elke dag oneindig veel dingen ontdekken waar jij je aandacht kan op richten, oneindig veel redenen waarom verveling niets anders dan een beslissing is. Recht voor jou ligt de rijkdom van een pad, vertaald door de Trooster vanuit een droom van afscheiding naar de koninklijke snelweg van het Koninkrijk. En alle kracht onder Hemel en Aarde is jou gegeven - in dit moment, in dit moment, in dit moment - om opnieuw te kiezen. Het wordt echter tijd om deze uitspraken uit jouw abstracte denken te halen en ze in heel concreet geleefde momenten om te zetten.

Waar kan ik opnieuw kiezen? Precies nu! Ik kan aanvaarden en toestaan dat de regendruppels tegen het raam tikken. Ik kan hier bij aanwezig zijn. Ik kan ze horen. Ik kan naar ze kijken terwijl ze naar beneden sijpelen, in plaats van verveeld te zijn, in plaats van mijn denkkeest te laten afdwalen in toekomstige avonturen. Ik kan de kunst ontwikkelen om nu aanwezig te zijn als de tegenwoordigheid van een denkkeest die vrij is.

Overweeg daarom goed in elk van de dertig komende dagen: "Wat kan ik vandaag gebruiken om de oefening op toe te passen?" Natuurlijk kan jij niet *zonder* dingen zijn om mee te oefenen. Dat is onmogelijk. Zij die zeggen dat ze zich vervelen, zeggen alleen maar: "Ik bied weerstand aan het Koninkrijk." Klaar en duidelijk.

We herhalen nog een keer dat we heel vaak zien dat velen in jouw wereld een spiritualiteit zoeken die hen zal bevrijden van de wereld die ze ervaren, zich totaal niet realiserend dat het *precies deze houding* is die hen erin vasthoudt, die hen ketent, die hen opsluit in hun eigen hel. Spiritualiteit is alleen maar een proces waarbij je de dingen anders bekijkt. En dat is een *actieve* beslissing - ontstaan uit verlangen en gekoppeld aan het kleine beetje bereidheid dat we 'toestaan' noemen - om zo te herkennen dat elk moment als een juweel is, dat jou, het kind van God, op een gouden schaalteje wordt aangereikt. Jij bent diegene die altijd de vrijheid heeft en letterlijk jouw ervaring schept of maakt.

De laatste les betreffende toestaan, die ikzelf in de tijd te leren had, was de kruisiging. Ik weet dat velen onder jullie niet in mijn voetstappen willen treden. Wees er echter zeker van, geliefde vrienden, als je eens heel goed naar je eigen ervaring kijkt, dan zal je zien dat je al heel veel en veel hardere kruisigingen hebt ondergaan dan de mijne. In feite was mijn kruisiging, vergeleken met wat sommigen van jullie thans ondergaan, eerder 'peanuts'. Jij bent echter vrij om jezelf niet langer te kruisigen door ervoor te kiezen om jouw ervaring te transformeren, door de kracht van jouw denkkeest erop te laten rusten.

...Verlangen. ...Toestaan.

Wat staat er dan precies tussen jou en het doel dat je zoekt? De *beslissing* om te proberen waanzinnig te zijn. De *beslissing* om te proberen God te weerstaan. Je weet dat je een ander lichaam van je weg kan houden, gezien een ander lichaam een ander stukje plaats inneemt. Met andere woorden, het bevindt zich niet waar jij bent, dus kan je het van je weghouden.

Ik zeg jou echter met klem dat God al volledig aanwezig is, precies waar jij bent. Hoe zou je datgene kunnen weerstaan dat de volledige ruimte inneemt waar jij je bevindt?

Je kan evengoed proberen om je eigen hand eraf te schudden, of de huid van het lichaam los te schudden. Veel geluk ermee!

Alle lijden is weerstand tegen de Werkelijkheid. Ieder ontwaken en genezen is het laten gaan van die weerstand. ...Vergeving. ...Toestaan.

God is al hier. Ik ben eeuwig de Zijne. Ik geef me over.

Overgave is de vrucht van het toestaan. Overgave is de vrucht van vergeving. Overgave is hetzelfde als de verzoening.

Concentreer je nu een tijdje alleen op het toestaan, om er zeker van te zijn dat je geen donkere plekken in jouw bewustzijn bewaart die gevuld zijn met jouw behoefte om de dingen op een bepaalde manier waar te nemen. Jouw behoefte om te geloven dat de wereld anders moet zijn dan hij is, of jouw nalatigheid om te beseffen dat elke gebeurtenis die zich in jouw ervaring voordoet, kan gezien worden als de Hemel of de hel. Wanneer jij beslist om alleen de Hemel te zien, dan zal je de kracht ontdekken die jou allang bevrijd heeft.

De boodschap van deze les is heel waardevol wanneer je ze in de praktijk omzet. Tenslotte, waar zou je anders je tijd voor gebruiken? Al het andere heb je al geprobeerd en je hebt steeds gemerkt dat er iets ontbrak. Je was niet in staat om de leegte op te vullen met voldoende partners, met voldoende geld, met voldoende wagens, met voldoende restaurants. Je kan ze dus evengoed opvullen met de transformatie van het bewustzijn, zodat de waarneming meer en meer, en meer en meer in lijn komt te liggen met de Werkelijke wereld. Waarom niet?

En indien iemand jou vraagt wat jij doet met je tijd, zeg hem dan: "Ik laat Christus groeien in mij. En wat doe jij?"

Oefen dus goed! Begin met de verklaringen die we jou in het begin van de les meegaven. Ze zijn heel belangrijk voor jou, als een manier om jezelf te triggeren, en vervolgens te observeren wat er nog in jouw denkkeest en in jouw emotioneel veld ronddwaalt *dat niet de Waarheid vertegenwoordigt*. De denkkeest en het emotioneel veld zijn trouwens alleen maar de ruimte waarin jij jouw waarnemingen vastlijmt. Het is net zoiets als de staart aan de ezel vastspinnen: "Hang dit aan de muur en bewaar het voor altijd!". Laat al deze dingen nu gerust naar boven komen, zodat jouw heilige bewustzijn ervan gezuiverd kan worden.

Boven alles, geliefde vrienden, denk er aan: er bestaan geen vergissingen! Jij bent steeds vrij om vertrouwen te schenken aan de beweging van het moment, dat zoals altijd jouw leven lijkt vorm te geven. Want jij bent zelf diegene die het samengesteld heeft, door de Heilige Geest uit te nodigen jou naar huis te leiden. Jij bent diegene die gebeden heeft dat het wat sneller mag gaan. Wees dan ook diegene die de genade aanvaardt die jou geschonken wordt.

Denk eraan, weerstand is van het ego; omarmen is van Christus. Diegene die alles toestaat heeft al alles overstegen. Laat deze les de komende dertig dagen voor jou een reis van verkenning zijn.
Wees in vrede vandaag. Amen.

22: Eerlijk zijn met jezelf - de hoogste daad van Liefde.

Geliefde en heilige vrienden, wij treden naar voor met slechts één doel voor ogen: om ons te verenigen in het Bewustzijn van de heilige Zoon van God. Want dat is zonder twijfel wat jij bent. We treden naar voor om ons te verenigen in dat Bewustzijn dat er was in het begin, nog voor de bergen en de zeeën ontstonden, nog voor het universum ontstond, ja zelfs nog voor *de gedachte* van ruimte en tijd ontstond.

Wij treden dus naar voor om ons te verenigen in dat Bewustzijn van de heilige Zoon van God dat als Zoonschap in gemeenschap is gebleven, in perfecte vereniging met zijn Schepper, in perfecte vereniging met de Werkelijkheid en met Liefde. En hoewel we het jou al vele keren verteld hebben, vragen we je toch om werkelijk even halt te houden en deze ene uitspraak eens goed te overwegen: Wij treden naar voor om ons met jou te verenigen, *niet* vanuit een plaats boven of rondom jou, maar vanuit een plaats waarin jijzelf al eeuwig aanwezig bent.

Geen enkele waarneming, geen enkele verschijningsvorm kan de Waarheid veranderen die altijd waar is. Kan jij op dit ogenblik, terwijl je deze woorden aan het lezen bent, de waarheid ervan accepteren en aanvoelen? De enige reden waarom je het kan verstaan, de enige reden waarom je de waarheid die deze woorden met zich meebrengen, kan aanvoelen, is omdat jij die Waarheid *bent*, en jij die Waarheid *kent*.

Binnen in jou is er een plaats die onbegrensd, eeuwig, onzichtbaar, niet begripbaar voor de menselijke geest, niet begripbaar voor de zintuigen van het lichaam is, maar die perfect en zelfs heel makkelijk te begrijpen valt voor de stilte waarin de ziel verblijft, begripbaar in een staat van volmaakte kennis.

Alle onderwijs, ongeacht de vorm ervan - en geloof mij, er zijn vele vormen van het universele levenspad - heeft slechts één doel voor ogen: het bewustzijn van de dromer aansporen om verder te kijken dan zijn droom, dat bewustzijn terug laten keren naar de perfecte staat van kennis. Je zou het *ver-licht*-ing kunnen noemen, dat wat plotseling overspoeld wordt door licht. Licht is waarheid, en waarheid is kennis, en kennis is Liefde.

Wanneer wij naar voor treden om ons met jou te verenigen, dan hebben wij als enig doel om jou “aan te steken”, jou te “verlichten”, om jouw bewustzijn en jouw aandacht terug te leiden naar wat je altijd al weet. Het enige verschil tussen kennis en geloof, hetgeen hetzelfde is als het verschil tussen Liefde en angst, is dat in een staat van kennis of *ver-licht*-ing de weerstand tegen de Waarheid verdwijnt. In het begin is dat misschien voor slechts een ogenblik lang, maar uiteindelijk blijft er geen enkele weerstand meer over tegen de eenvoud van de Waarheid.

Deze transformatie vanuit een staat van angst naar Liefde of van onwetendheid (het negeren van de waarheid) naar verlichting (het omarmen en erkennen van de waarheid), gebeurt binnen de droom voor iedere denkkeest op een zeer *specifieke*

manier. Dit betekent dat het moet gebeuren volgens datgene wat nodig is om de patronen los te laten die zich in die specifieke denkgeest genesteld hebben. Over het algemeen zijn die patronen dezelfde voor iedereen, maar ze drukken zich wel bij elkeen op een unieke manier uit.

Daarom zal het tijdstip van jouw verlichting, het tijdstip van jouw heling, de manier waarop het geschiedt en de omstandigheden die nodig zijn om uitgedaagd te worden door je Zelf, voor jou heel uniek zijn. Waarom? Omdat het geloof dat ontstaan is uit angst en jou vasthield, onder jouw aandacht moet worden gebracht en dan losgelaten.

Dat is waarom het in het pad van Transformatie van essentieel belang is dat jij je eigen pad *nooit* vergelijkt met dat van anderen. Schenk echter wel aandacht aan de reis van jouw broeders en zusters. Wees altijd open om te leren, te groeien, om dingen op te nemen, toe te passen, te integreren, te overwegen en je erover te verwonderen, maar doe het allemaal zonder te vergelijken.

Het ego vergelijkt en maakt altijd contrast. Het kijkt naar zichzelf, het neemt het beeld dat het van zichzelf heeft gemaakt en vergelijkt dat met het beeld van een andere denkgeest, zonder ooit op te merken dat het beeld iets is wat het zelf heeft gemaakt. Het ego gelooft dat hetgeen het ziet, zich buiten hem bevindt, dat het beeld of de analyse van een ander, in die ander ook echt bestaat - en dit is inderdaad mogelijk. Het punt is hier echter dat het ego vergelijkt en contrasteert en daar vervolgens een conclusie uit trekt over zijn eigen waardigheid, over zijn eigen vooruitgang, over zijn eigen staat van verlichting.

Dit alles moet wel een functie van het ego zijn, want in werkelijkheid ben jij zoals je bestemd was te zijn. En waar jij je op een bepaald moment ook bevindt, verlichting is slechts één beslissing van jou verwijderd. Die beslissing houdt slechts één ding in: de waanzinnige waarde loslaten die jij aan alles en iedereen hebt toegeschreven en vooral dan aan jezelf. Die beslissing rust op de bereidheid om God op Zijn woord te geloven. Die beslissing rust op jouw bereidheid om stilte te ontwikkelen.

Innerlijke stilte - de drempel naar Goddelijke wijsheid.

Het thema van deze les is het aanleren van die innerlijke stilte die de drempel betekent naar Goddelijke wijsheid. Hoe dan, komt de denkgeest tot ware stilte?

Het is geen kwestie van je mond te houden. Het is geen kwestie van het geluid van de wereld buiten je te sluiten. Het is zeker geen kwestie van niet meer te luisteren naar de anderen, of zij nu woorden spreken van lof of juist heel veel kritiek aan het uiten zijn. Integendeel.

Stilte kan op een aantal manieren worden aangeleerd. Aanvankelijk lijkt je dit door middel van het lichaam te doen - bijvoorbeeld door diep en ritmisch te ademen, door bij de oceaan te gaan zitten of onder een boom, en opgenomen te worden door het ruisen van de wind. Of misschien ook door de kunst van niet-spreken toe te passen terwijl je doorheen je dagelijkse bezigheden beweegt.

Al deze dingen zorgen ervoor dat er ontspanning komt in het denken, in het zenuwstelsel en in het lichaam. Weet echter dat ook deze dingen slechts projecties van de denkkeest zijn. Dus het lichaam tot rust laten komen, het kalmeren, de activiteit in de hersenen laten ontspannen en meer in balans brengen, is inderdaad een eerste stap om de denkkeest naar stilte te brengen.

Maar veel dieper nog dan dit alles, is dit: De ware stilte die inderdaad de drempel naar wijsheid is (en wijsheid is niets anders dan verlichting) vereist het ontwikkelen van een diepe en waarachtige eerlijkheid met jezelf. Eerlijkheid is die beweging waarbij de denkkeest niet langer toegewijd is aan het zich afschermen voor zijn eigen duisternis.

Ik heb vele keren en op veel manieren gezegd dat het nodig is om in de complete duisternis van het ego binnen te gaan, opdat je werkelijk zou ontdekken dat je het niet langer wilt. In waarheid wordt voor elkeen die deze reis onderneemt, het ego iets wat pijnlijk en weerzinwekkend is voor jezelf. En dat is het enige wat van belang is.

Begrijp dus goed dat hoewel we tot nu toe reeds veel hebben aangekaart in het pad van Transformatie, dat een hoeksteen van het universele levenspad altijd het ontwikkelen van een diepe eerlijkheid met jezelf moet zijn. In die eerlijkheid beslis je om gewoon je denkkeest te observeren, om gewoon het gedrag te observeren dat zich vanuit de denkkeest doorheen het lichaam toont en zich alzo in de wereld uitleeft. Ware eerlijkheid met jezelf vereist tijd. Waarom? Omdat het ego de *poging* is om eerlijkheid en waarheid te vervangen door oneerlijkheid en leugen.

Stel je even voor dat jij op dit moment volledig verlicht bent. Jij verkeert in die staat waar perfecte vrijheid en vrede is. Jij bent één met God. Zou er dan iets bestaan binnen je eigen bewustzijn waarover je oneerlijk hoeft te zijn? Zou er nog een hoekje van je denkkeest overgebleven zijn dat je hebt nagelaten te omarmen in het Licht?

Begrijp daarom heel goed, geliefde vrienden, dat het ego de poging is om eerlijkheid te vervangen door oneerlijkheid. Het ego *is* oneerlijkheid zelf. In feite zou je zover kunnen gaan en zeggen, dat zij die de duivel zoeken hun blik alleen maar op het ego hoeven te richten. Door dit te doen wordt het totaal egocentrisch. Jouw gevoel van identiteit zit volledig verpakt in het verdedigen en het beschermen van een vals beeld van jezelf.

Jouw menselijk bestaan is doordrongen van heel veel weerstand die alleen maar hieruit bestaat: “Neen, ik wil niet eerlijk kijken. Ik moet het beeld van mezelf, dat ik noodzakelijker wijze als de waarheid beschouw, hoog houden.” Dat is geen Liefde en dat is niet de Waarheid.

Een oefening in eerlijkheid met jezelf.

Geliefde vrienden, neem even een ogenblik om diepe eerlijkheid met jezelf te ontwikkelen door alleen maar deze vragen te beantwoorden:

Heb ik ooit een moordgedachte gehad?

Heb ik ooit een andere denkkeest gemanipuleerd om datgene te verkrijgen wat ik dacht nodig te hebben?

Heb ik ooit iemand liefde onthouden voor de subtiele reden hem pijn te doen,
of heb ik ooit iemand anders proberen schaden?

Heb ik ooit niet-respectvolle seksuele fantasieën gehad?

Heb ik ooit deze wereld gehaat?

Heb ik ooit mezelf veracht?

En tenslotte, maar zeker niet als minste, want als je echt in waarheid wilt kijken, dan komen al de voorgaande vragen uit deze ene voort:

Heb ik ooit God gehaat?

Wanneer je volledig eerlijk bent met jezelf, dan kan het antwoord op elk van deze vragen alleen maar “ja” zijn. Een eerlijke denkkeest kijkt naar al wat er in hem verschijnt zonder erover te oordelen. Er kan immers geen eerlijkheid zijn zolang er een oordeel in de weg staat.

Denk goed na over de vragen die we jou stelden. Ga dan nog een stapje verder en vraag jezelf het volgende af:

Is iets van dit alles onlangs nog in mijn denkkeest binnengekomen?

Bemerk wat er nu gebeurt. Schenk aandacht aan jouw denkkeest en zelfs aan jouw lichaam en je adem. Wat gebeurt er naarmate je dichterbij de waarheid komt? Begin je wat rusteloosheid te voelen? Begint het denken wat actiever te tateren?

Beslis tot stilte. Beslis tot vrede. Want heling treedt op in die mate dat de denkkeest bereid is om te omarmen wat er in hem verschijnt.

Ontkenning veroorzaakt afscheiding - het zelf van het Zelf, het zelf van anderen, het zelf van God. Daarom is de vrede die de denkkeest zoekt door middel van religieus geloof onmogelijk, zolang die denkkeest in ontkenning is over zichzelf.

Wees er maar zeker van dat ook ik, toen ik als man op jullie Aarde rondliep, heel gefrustreerd werd over de farizeeën die op de hoeken van de straat in hun prachtige gewaden het religieus geloof stonden te *belijden*. Zij kregen hun verdiende loon. Dat is waarom ik dikwijls zei: “Hoed je voor zij die uiterlijk in schapenvacht zijn gehuld maar binnenin als uitgehongerde wolven zijn”. Want een oneerlijke denkkeest is voortdurend in conflict. Hij splitst zichzelf af van zijn seksualiteit als menselijk wezen. Hij splitst zichzelf af van zijn woede, van zijn verdriet, van zijn pijn en van zijn moordzuchtige gedachten.

Maar de denkkeest die genezen is, heeft geleerd om iedere subtiele schaduw om te keren en te omarmen. Want alleen Liefde geneest alle dingen, vertrouwt alle dingen, staat alle dingen toe en overstijgt zodoende alle dingen. Deze denkkeest hoeft dus niet langer in angst te leven dat al deze *dingen* hem kunnen overheersen.

Verlichting is een staat waarin de wereld niet langer macht heeft over jou - en de wereld is niet buiten jou, de wereld is de context, de gedachten, de beelden en de waarnemingen die jij naar jezelf toetrokken hebt.

Dit betekent niet dat dit alles ophoudt te bestaan. Dat is de grote vergissing van godsdienst geweest, in tegenstelling tot ware spiritualiteit. Godsdienst geeft jou bepaalde overtuigingen, ideeën over jezelf, normen die je moet *behalen*. Hierdoor concludeert het denken dat, "Als ik een religieus persoon ben, dan kan ik niet kwaad zijn. Als ik een religieus persoon ben, dan kan ik geen seksuele fantasieën hebben over mijn buurman." Deze uitspraken zijn absoluut verkeerd.

Want in werkelijkheid is de ervaring in jullie domein er een waarin de denkgeest dingen heeft gemaakt en zich bewust is van alles wat geen Liefde is. Dan splitst hij zichzelf daarvan af en creëert een beeld waarvan hij heel graag geloven wil dat het waar is, het ego genaamd, eerst voor zichzelf en zeker ook voor anderen.

Denk eraan, *geloof* is geen *kennis*. Alleen kennis staat de geest toe om te observeren wat er in hem verschijnt zonder oordeel, zonder angst, zonder er zich mee te identificeren. Kennis kijkt naar de wereld in totale vergeving en zegt, "Aha, ik had zonet een moordzuchtige gedachte. Ik kreeg een beeld voor ogen dat ik mijn werkgever met een voorhamer op het hoofd sloeg, terwijl ik verder toekeek hoe het bloed uit de stukgeslagen schedel gulpte. Ach ja, kijk, gewoon nog een van die gedachten die in deze dimensie opkomen en weer weggaan. Ze verandert de werkelijkheid niet van wie ik ben. En ik ben tenslotte vrij om Liefde uit te breiden of om hem met een hamer in elkaar te slaan."

De geest die vrij en in vrede is, is niet langer in conflict met zichzelf. De geest die conflictloos is, verblijft in totale kwetsbaarheid. Hij heeft geleerd om de waarheid te omarmen en alle fenomenen te accepteren die in hem kunnen verschijnen wanneer hij zich in deze droomwereld bevindt. Hij is bereid om eerlijk te zijn en een nog diepere eerlijkheid te ontwikkelen met iedereen rondom hem. Er is niet langer meer het doen alsof. Er is geen manipulatie of controle meer. Er is geen onbewuste afscheidings-energie meer die de actie leidt, hoewel die geest zelf zich van dit alles niet eens bewust meer is.

Een denkgeest die in conflict is met zichzelf is gevaarlijk voor zichzelf en natuurlijk, als uitbreiding daarvan, ook voor alle anderen in alle dimensies. Pas dus inderdaad goed op, lieve vrienden, voor zij die komen in schapenvacht maar binnenin uitgehongerde wolven zijn. Pas goed op voor de wreedheid van het ego in je eigen bewustzijn.

Hoe komt het in schapenvacht naar je toe? Minimaliseert het schadelijk gedrag? Minimaliseert het wat in werkelijkheid alleen maar een gebrek aan verantwoordelijkheid is? Maakt het altijd excuses voor het gebrek aan vooruitgang in het krachtiger worden om Christus voort te brengen?

Leer om eerlijkheid met jezelf te ontwikkelen. En ook al lijkt dit iets heel eenvoudigs, toch vraagt dit tijd, gewoon omdat de denkgeest zijn eigen kracht heeft aangewend om de miscreaties die uit hem voortkwamen, te ontkennen. Hij wil ze niet tot de zijne maken. Hij wil ze niet omarmen. Hij wil heel graag voor jou en voor zichzelf geloven dat hij een heel spiritueel wezen is.

Hij zal de schapenvacht van het ego, het personage, het masker, het zelf-beeld, het geprojecteerde beeld ten toon spreiden in de sociale wereld. En hij zal er zich aan vastklampen, net zoals een gewaad rond het lichaam wordt gewikkeld om zich te beschermen tegen de koude winterwind; en hij zal er zich aan vastklampen ongeacht de omstandigheden waarin hij zich bevindt.

Zulk een bewustzijn is een waanzinnig bewustzijn en een waanzinnig bewustzijn is schadelijk. Een waanzinnig bewustzijn beperkt de stroom van Liefde die er doorheen kan vloeien om deze wereld te genezen.

Daarom geliefde vrienden, terwijl we het einde naderen van het pad van Transformatie, laten we de punt van de pijl opnieuw naar onszelf richten om te wijzen naar de diepte van de denkgeest en die te leren observeren. Neem de lijst met vragen die we jou gaven en herhaal dit proces op dagelijkse basis.

Zoals je ziet zijn we begonnen met jou in veiligheid toe te staan om ver, ver, ver in het verleden terug te kijken om te zien of iets van dit alles zich ooit in jouw denken heeft afgespeeld. Nu komen we dichterbij en dichterbij naar eerlijkheid met jezelf om precies hier en nu te kijken naar wat zich momenteel in jouw denken voordoet, zodat je elke dag kunt oefenen, de vragen kunt stellen en zien wat het antwoord is.

Op deze manier zal jouw bewustzijn transparant worden. Je zal leren om naar jouw moordzuchtige gedachten te kijken en naar al die verborgen *niet*-spirituele dingen die jij probeerde op te bergen in de kelder van jouw bewustzijn. Naarmate jij jezelf toestaat om de waarheid over deze ideeën te zien en naarmate jij een of twee vrienden vindt die ook hun duistere verhalen willen delen met jou, zal jouw geest transparant worden en zal je minder en minder de noodzaak voelen om je te verstoppen.

Een geest die zich niet langer wil verbergen, wordt transparant voor zichzelf en *doorheen* hem kan de *kracht* van Christus beginnen bewegen - met zekerheid, met kennis, met gratie en met mededogen.

De denkgeest is altijd het probleem geweest, maar niet de totale denkgeest - alleen een klein hoekje ervan dat omheind werd en het ego werd genoemd. Wanneer jij geïdentificeerd raakt met alleen dat kleine stukje, dan word je egocentrisch. Het centrum van jouw identiteit werd het ego, en *dat* is de oorzaak van het probleem. Heel eerlijk, het is alsof jij je identificeert met een puistje op je huid en vervolgens de etter die erin zit ten allen prijze verdedigt.

Stilte is de doorgang die het puistje en de etter voorgoed zullen oplossen. Stilte kan op vele manieren worden bereikt, maar de belangrijkste hoeksteen is altijd een diepe eerlijkheid met jezelf. Het transformeren zelf dan, het pad van Transformatie, is een proces waarbij je wat meer druk zet op de puist van het ego en je niet langer geeft om wat voor etter eruit komt, gewoon omdat je er voorgoed vanaf wilt.

Eerlijkheid met jezelf is de hoogste daad van liefde die jij ooit in jezelf zal ervaren - groter dan elke seksuele vereniging, groter dan gelijk welke ophemeling die je in de wereld kan ontvangen en groter zelfs dan om het even welke mystieke ervaring. Het omarmen van een diepe eerlijkheid met jezelf, jouw meesterschap daarover, is de hoogste liefdesdaad die het bewustzijn kan ervaren. Want in die volledige eerlijkheid

met jezelf wordt de wereld overstege, lost angst zich op en is verlichting aanwezig. En in die verlichting is er de herinnering van jouw volmaakte eenheid met God.

Daarom, geliefde vrienden, jij die in waarheid Christus wil leren kennen, zoek niet buiten jezelf. Want het Koninkrijk bevindt zich in jou. Het bewustzijn is jouw domein en het bewustzijn *is* wat jij bent. Het heeft bepaalde componenten, zoals een emotionele component of expressie en een ego-component of expressie. Het ego op zich is niet juist of verkeerd, goed of slecht - het is gewoon. De vergissing - de knoop in het touw, de bliep op het scherm - is alleen maar de verkeerde identificatie van jezelf met het ego.

Dit is wat de spanning veroorzaakt, een wrong in het touw die uiteindelijk alles vervormt. Daardoor kom je in conflict met jezelf omdat je gisteren een seksuele gedachte had - God verhoede! Je oordeelt over jezelf omdat je kwaadheid voelt. Je oordeelt over jezelf omdat er een gedachte doorheen jouw denkgeest gaat die zegt: "Waarom ben ik in hemelsnaam op deze planeet?" en zolang jij je met die gedachten identificeert, zit je in de problemen.

Maar wanneer je ze bekijkt als een onschuldige stroom, als een tijdelijke beweging van energie die stroomt doorheen een uitgestrekt domein dat het bewustzijn wordt genoemd, dan weet je dat je vrij bent. Je begint de openheid en de stilte te proeven die zich steeds rondom de oevers bevindt van alles wat in de denkgeest opkomt. Je raakt geïdentificeerd met die openheid, met die vrede. En op die plaats keert wijsheid heel zachtjes terug. Je begint je opnieuw te herinneren dat jij geschapen werd om te scheppen. En schepping is uitbreiding, geen projectie. Uitbreiding is dat wat overstroomt, dat wat het goede, het heilige en het mooie naar buiten toe uitbreidt.

Je maakt geen rechtvaardigingen meer voor het feit dat je geen mededogen uitdraagt naar andere denkgeesten. Integendeel, jij begint jezelf rondom deze wereld te wikkelen, rondom deze planeet, zelfs rondom dit universum en jij verkondigt en weet in het diepste van jezelf dat *jij* de heilige Zoon van God bent en dat je geen genoeg zal nemen met minder dan de Hemel op Aarde!

De problemen lijken nu niet meer zo groot en complex, omdat jij in een staat van waarheid en kennis verblijft die groter is dan de wereld. Want jij *weet* dat doorheen jou God *om het even wat* kan doen, als jij maar je aandacht richting geeft, de sluisdeuren open zet en het allemaal laat gebeuren!

Je stapt binnen in de grootste krachtplaats die er is. Dit is wat er werkelijk bedoeld werd, zelfs binnen de christelijke traditie, dat Christus terugkeerde naar de Hemel en aan de rechterhand van de Vader zat. Diegene die aan de rechterhand zit, is immers de stafchef, degene die het allemaal mogelijk maakt. Aan de rechterhand van God zitten, betekent dat jij het bent die het mogelijk maakt, door je denkgeest te laten rusten in de juiste gerichtheid van denken. En in die juiste gerichtheid van denken zie je geen afscheiding meer tussen jezelf en je broeders of je zusters, hetgeen betekent dat je geen afscheiding meer ziet tussen jezelf en de wereld.

In de Hemel *raken* is geen aantrekkingspunt meer. De Hemel naar deze wereld *brenge* is dat wel. Licht naar de duisternis brengen is al wat telt. Voortdurend verlangen om meer licht te brengen naar jouw eigen duisternis is de manier waarop jij

leeft van moment tot moment, meer licht verlangend, meer licht verlangend, meer licht verlangend:

Wat dien ik hier los te laten?
Hoe diep kan die eerlijkheid naar mezelf toe gaan?

Hoe wijd kan mijn mededogen voor het leven zich uitstrekken?
Welke acties onderneem ik op dit moment in de wereld?

Wat verdedig ik?
Waar ben ik bang voor?

Ben ik bereid om zulk een krachtig kanaal voor Christus te zijn
dat ik verantwoordelijkheid opneem voor de verzoening
en aan Jezus vraag om even opzij te gaan?

Want het bewustzijn dat in een juiste gerichtheid van denken verkeert, dient enkel nog de stem voor God. Het heeft niet langer behoefte om de stem van het egocentrisme te verdedigen.

Daarom geliefde vrienden, oefen eerlijkheid met jezelf gedurende de volgende dertig dagen. Gebruik elke dag de vragen die we jou hebben gegeven. Zit ook even neer met een stukje papier en een pen en vraag aan jezelf:

Welke gedachten zijn er vandaag doorheen mijn bewustzijn gegaan?

Als je dat verkiest kan je het papier in twee verdelen door een lijn te trekken. Aan de ene kant schrijf je alle liefdevolle gedachten en aan de andere kant de niet-liefdevolle gedachten - herinner je echter dat dit allemaal slechts jouw eigen oordelen zijn - en kijk wat er naar boven komt.

In waarheid en werkelijkheid bestaat er in het fysieke domein niemand die zonder liefdeloze gedachten is. Waarom? Omdat het bewustzijn een enorme ruimte is waarin gedachten voortdurend als radiogolven voorbijkomen. Eerlijk gezegd, en we hebben jou dit al meerdere keren verteld, je zal uiteindelijk niet meer weten wie in feite het denken doet. Jij bent je alleen maar bewust van een gedachte die opkomt in het bewustzijn. Het ego zegt dan: "ik ben dit, en ik ben niet dat. Deze gedachte moet wel de *mijne* zijn. Die gedachte moet de *jouwe* zijn".

In waarheid zwemmen jullie gewoon allemaal in dezelfde zee en is er alleen maar *gedachte* die opkomt en weer weggaat. Jij hebt de kracht om onderscheid te maken en te selecteren welke gedachten voor jou *waarde* hebben. Maar het is onmogelijk om datgene wat je als *niet*-spirituele gedachten beoordeeld hebt, van je weg te duwen. Kan jij je voorstellen dat je zo vrij wordt dat je begint te lachen en gewoon de waarheid vertelt wanneer een moorddadige gedachte in je opkomt? "Ah, toen jij zonet over tafel leunde en het frietje van mijn bord opat, kreeg ik een beeld dat ik een grote bijl nam en je hand eraf hakte en jou vervolgens je eigen vingers deed opeten. Ha,... wat een gedachte!"

Het is immers in de *omarming*, met volmaakte eerlijkheid naar jezelf toe, dat de denkkeest weer gezond wordt. Het is in de *weigering* om naar jezelf toe eerlijk te zijn, dat het conflict en de spanning ontstaat die waanzin wordt genoemd. En waanzin is een staat waarin het denken niet in vrede is, waardoor Christus niet kan binnenkomen.

Velen van jullie komen uit een traditie die jullie het katholicisme noemen. Daarin bestaat een toepassing die de biecht wordt genoemd. Dit is werkelijk het idee van deze toepassing, alhoewel het daar gebruikt werd voor schuld - maar dat is hier niet het punt. Biechten betekent dat je bereid bent om eerlijk te zijn. De priester werd geacht een vertegenwoordiging, een symbool voor God, voor Christus te zijn. Zodat je in het kleine kamertje kon plaatsnemen, hetgeen alleen maar een symbool is om in je eigen privacy te gaan - en aan je hogere Zelf de waarheid kon vertellen, aan het Zelf dat jou altijd lief heeft, aan het Godsbewustzijn dat alle dingen omarmt en alle dingen overstijgt.

In waarheid zal dat Bewustzijn jou niet zeggen dat je 947.000 weesgegroetjes moet bidden en dat je de straten van de stad moet schoonvegen. Het zal jou alleen maar zeggen:

Geliefde kind, je bent al vergeven.

Want jij bent naar heelheid teruggekeerd, alleen maar door aan het diepste deel van jouw Zelf eerlijk op te biechten wat er in de lagere denkkeest allemaal opgekomen en voorbijgegaan is - de lagere denkkeest die verbonden is met het lichaam in het veld van tijdelijkheid. Het is alsof je naar de diepte van de oceaan afdaalt, in de stilte daarbeneden, en zegt: "luister eens goed naar me, ik bevond me daarnet op het topje van het schuim van de golf en ik was deel van heel wat chaos daar. Wel, wat zeg je me daarvan?" En de oceaan, ... wel, die blijft onbewogen zoals hij altijd is geweest.

Een gebrek aan eerlijkheid bij jezelf leidt tot een gebrek aan eerlijkheid in relaties. En een gebrek aan eerlijkheid in relaties creëert een spanning en het beeld van afscheiding en schuld, hetgeen juist de grote boosdoener is die de ziel tracht te boven te komen. Eerlijkheid met jezelf - de terugkeer naar perfecte vrede - vereist uiteindelijk het ontwikkelen van een totale *kwetsbaarheid*, want:

In mijn totale kwetsbaarheid vind ik mijn volmaakte veiligheid.

De kwetsbaren zijn de zachtmoedigen, zij die teruggekeerd zijn naar hun eigen onschuld en die weten dat de meningen en de oordelen van anderen hen niet kunnen schaden. Zij leven alleen maar in eerlijkheid met zichzelf - zonder te doen alsof, zonder imago, niet langer bezorgd over *die* wereld, de waanzinnige wereld.

Zij worden meer en meer een kanaal waardoorheen de kracht en de Liefde van God begint te werken. En via hen worden andere denkkeesten bereikt. Onbekend voor hen, worden zij een levend, rondwandelend kanaal (zolang het lichaam duurt) waardoorheen de genade wordt overgebracht naar andere denkkeesten. En in de aanwezigheid van zo'n persoon genezen anderen spontaan.

Anderen worden spontaan naar zo iemand aangetrokken, niet omdat zij iets doen, niet omdat *zij* zichzelf waarnemen als fantastisch, maar omdat zij weten dat alleen God

fantastisch is. Er is in hen niet langer een zelf dat zij proberen te verdedigen. Alles wordt slechts een context waarin zij gebruikt worden door de Heilige Geest om de verzoening tot stand te brengen. Zij wandelen in de wereld zonder dat de wereld hen kent, zonder dat de wereld hen ziet. Ze lijken heel gewoon. Ze doen alleen maar wat de Liefde hen vraagt te doen.

Jij schenkt geboorte aan Christus. Niets kan verhinderen dat het nu gebeurt. Vertrouw gewoon elk moment. Geef je over aan elk moment. Omarm jouw toewijding aan de Werkelijkheid.

Onderwijs alleen Liefde aan jezelf door *datgene* lief te hebben wat je gehaat en veroordeeld hebt, door jezelf toe te staan om de dingen die toch doorheen de denkkeest en het lichaam passeren, te voelen en te kennen. Omarm het. Bekijk jouw doodgewone menselijkheid niet als een hinderpaal naar vrede maar als datgene waardoorheen vrede kan worden uitgebreid.

Geliefde vrienden, er wacht jullie een grote diepte en een grote schat wanneer je de boodschap van deze les in praktijk omzet. Doe het met passie, met veel ijver zelfs en met een volledige toewijding aan jouw eigen Christus-zijn, om zo te zien dat jij de diepste eerlijkheid die maar bereikt kan worden, *waardig bent*, dat je kan getuigen, dat je kan leven! Want uiteindelijk is de meest diepe en de meest eerlijke waarheid het volgende:

Ik en mijn Vader zijn één! Ik ben Christus voor altijd!

Geliefde vrienden, wees in vrede vandaag. Geniet van de oefeningen die we jou gaven. En weet hoezeer jij geliefd bent. Amen.

23: De stem voor Liefde

Geliefde en heilige vrienden, in deze les treden wij naar voor om met jou te zijn - niet vanuit een plaats die los van jou staat, maar vanuit die plaats waarin het Zoonschap als één verenigd is. Waar anders kan dat zijn dan in het Bewustzijn van God? En wie is God behalve Liefde?

Daarom, in ieder moment dat een denkgeest zijn identificatie loslaat met illusies, wanneer hij zijn identificatie loslaat met zijn eigen overtuigingen en gedachten, met zijn eigen behoeften, met zijn eigen waargenomen verlangens en gaat rusten in die totale stilte, dan rust hij *binnenin* de stem voor Liefde. Hij leert dan om *aan die stem* enkel dit te vragen:

Wat zou jij willen dat ik in dit moment doe?

Meer en meer begint die stem voor Liefde de beslissingen, de gedachteprocessen, de visie, de openbaringen en in jouw wereld de actie of het gedrag te *inspireren* dat uitgedrukt wordt doorheen de tijdelijke samenvloeiing van energie in de *illusie* van een lichaam.

Geliefde vrienden, wij komen naar voor vanuit die plaats die de stem voor Liefde *is*. En inderdaad, wanneer enige denkgeest in die plaats kan rusten, dan is dat alleen maar omdat die plaats zich *noodzakelijkerwijs* in hem bevindt. Het is de diepte van de ziel. Die diepte is geen individu. Het is universeel, het is eeuwig en het is altijd aanwezig. Het kent geen grenzen. Het kent geen tijd. Het is alleen maar Liefde.

Wij verblijven dus *in* die plaats en wij spreken tot jou *vanuit* die plaats. En als je er open voor staat, als je op om het even welk moment geraakt wordt door de waarheid van wat hier gedeeld wordt, dan is dat alleen maar omdat jij *in dat ogenblik* gekozen hebt om *jouw eigen* innerlijke toegang tot de stem voor Liefde te openen. Dat wat in jou geraakt wordt, dat wat geactiveerd wordt of herinnerd, is dat deel van jou dat de Liefde zelf *is*. Dat deel van het Zelf - de diepte van de ziel - dat altijd één is met God.

De grote truc van de evolutie, als je me toestaat om zo'n term te gebruiken, is om het gewaarzijn van de ziel te laten groeien zodat ze kan rusten in die diepe stilte, zonder haar aandacht te moeten terugtrekken of weg te draaien van de vele expressies in de schepping. Dit betekent dat ze het lichaam niet langer hoeft te oordelen. Ze hoeft de wereld die zich rondom het lichaam bevindt, niet meer te oordelen. Ze hoeft niet langer te streven naar een of andere spirituele hoogte waarin alle dingen verdwijnen.

Integendeel, de ziel die tot *rijpheid* komt, is opgestegen in eenheid met de stem voor God. Dit wil zeggen dat ze opgestegen is in de diepte van haar Zelf. Ze heeft geleerd om stabiel te blijven in die eeuwige stilte. Ze heeft doorheen de tijd het proces van transformatie ervaren, waarin zelfs de bewuste denkgeest niet langer voor zichzelf denkt, maar geïnformeerd wordt vanuit de diepte van het ware Zelf, vanuit de diepte van de ziel, vanuit de stem voor Liefde, vanuit God Haarzelf, vanuit Christus Hemzelf.

De beslissing om één te worden met het Bewustzijn van God.

Geliefde vrienden, het pad van Transformatie houdt eveneens de bewuste beslissing in om toe te staan dat jouw waarneming vertaald wordt, zodat ze als één geest wordt, als één akkoord met het Bewustzijn van God. Jouw waarneming wordt geïnspireerd vanuit die diepte van de stilte en Liefde, die het lichaam ziet, die de wereld ziet en die elk moment *alleen* bekijkt vanuit de waarde die de Heilige Geest eraan gegeven heeft.

Wat is de Heilige Geest anders dan dat deel van jouw juist gerichte denken dat weet dat alleen Liefde werkelijk is. Wanneer een denkkeest werkelijk in die stilte rust, dan weet hij dat hij niet langer conclusies kan trekken over wat Liefde zou doen of wat Liefde doorheen hem zou uitdrukken. Of hoe Liefde de specifieke gaven en talenten van een persoon zou gebruiken om een ander aspect van het Zoonschap te triggeren, een duwtje te geven, te verheffen, te shockeren, zodat hij in het verlangen van zijn *eigen* ontwaken komt.

Nu, wanneer je nauwkeurig aandacht geeft aan wat we zonet hebben gezegd, dan is de implicatie duidelijk. De werkelijkheid is één en onwrikbaar en alleen Liefde is werkelijk. Toch moet de droom nooit ontkend worden. Want ontkenning veroorzaakt afscheiding. Alleen in de omarming kan er heling ontstaan - die heling die de Liefde brengt. Zoals je weet zijn er veel denkkeesten die nog altijd geteisterd worden en die de beslissing dat de droom van afscheiding werkelijk is, nog steeds koesteren.

Wanneer om het even welke denkkeest binnen het Zoonschap ervoor kiest om te ontwaken en zijn eigen illusies te helen, dan begint Liefde die denkkeest meer, en meer en meer te *informer*en zodat zijn uitdrukkingen in de vorm de stem voor Liefde dienen.

De stem voor Liefde heeft maar één doel: om tot uitdrukking te komen in de droom, in de illusie en alle aspecten van het Zoonschap die nog slapende zijn een duwtje te geven. Zodat het *volledige* Zoonschap kan terugkeren of her-ontwaken tot de werkelijkheid van wat het is, een creatief kanaal waardoorheen God Haarzelf uitbreidt.

Wanneer een denkkeest werkelijk ontwaakt, dan ziet hij niet langer speciaalheid in de wereld. Ieder ogenblik is alleen maar een overgave aan wat ik ooit de wil van de Vader heb genoemd. Maar wat is dan die wil? De aandrang van Liefde. Hoe gaat Liefde dan tewerk om het ontwaken naar iedereen te brengen die hierin betrokken is? Dat is inderdaad een zuiver creatief proces en het is de enige *werkelijke* waarde die de tijd kan hebben. Een ontwaakte geest heeft er geen enkel idee van, van dag tot dag, wat Liefde hem zal vragen te doen en hoe Liefde doorheen hem tot uitdrukking zal komen. Een ontwaakte geest weet dat hij niet de maker of de doener is en vraagt alleen maar op ieder ogenblik:

Wat zou Jij mij laten doen?

Hoe beter deze praktijk ontwikkeld is, hoe meer die denkkeest wordt gezuiverd en verfijnd. Het wordt als het ware een spontane reactie of een tweede natuur, waarin de geest zo intiem is afgestemd op de wil van God, dat de subtiele aansporingen die voortkomen vanuit de diepte van het Zelf, vanuit de diepte van de Liefde zelf, zich roeren doorheen de bewuste denkkeest en geen obstructie van angst meer

ondervinden. Want daar waar angst haar waarde verloor, daar ontspringt de bron van Liefde.

Elk van jullie die ervoor koos deze lessen door te nemen, heeft allang de beslissing genomen om *diegene* te zijn, steeds dieper en dieper. Vergis je hierin niet - de beslissing werd al genomen en daardoor is het eind volmaakt zeker.

Wanneer de geest die de beslissing nam om zijn transformatie toe te staan, de eenvoud van zijn geleefde ervaring *omarmt*, dan ziet het er allemaal heel gewoon uit. Zolang het lichaam duurt, doe je de dingen die alle lichamen en denkgeesten doen in jouw dimensie en jouw wereld. Misschien stel je vast dat het lichaam bibbert bij de winterkou of dat het zweet onder de warmte van de zomerzon.

En toch, te midden van alle omstandigheden van de ervaringen in je leven is het niet het ego verlangen dat jouw geest informeert, zoals: Hoe kan ik meer krijgen? Hoe kan ik een bepaalde ervaring of gevoel vermijden? Hoe kan ik het mezelf makkelijker maken? Hoe kan ik anderen hun goedkeuring krijgen? Hoe kan ik erkend worden als een groot meester? Niets van dit alles heeft nog vat op een ontwaakte geest.

Iedere omstandigheid wordt binnen de geest zelf overgegeven aan de wil van de Liefde. En die geest wordt doorheen de persoonlijkheid, doorheen de lichaamsstructuur een kanaal dat de stem voor Liefde dient. En het is mogelijk dat hij niet wordt begrepen, geen enkele goedkeuring krijgt en niet wordt erkend door de wereld.

En toch, wees er maar zeker van, zij die zoeken naar goedkeuring en erkenning door de wereld, krijgen hun beloning. Wat voor beloning kan het zijn om goedgekeurd te worden door waanzinnigen die ronddwalen in illusie? Kan een illusie werkelijk de waardigheid van de Zoon van God erkennen?

Nogmaals herhaal ik dat ieder van jullie op een onvermijdelijk pad is aangekomen - ook jij zult je beloning ontvangen. Er zijn immers diegenen onder ons die jou kennen en die jou liefhebben, en jouw erkenning komt zelfs niet van ons, misschien wel doorheen ons, maar ze komt van die Ene die jou geboorte gaf om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Het loslaten van alle illusie.

Het pad van Transformatie gaat niet over het *winnen* van kracht, het gaat over het *loslaten* van alle illusie. Het gaat om de bereidheid jouw grip los te laten op de schaduwen die je ooit maakte ter vervanging voor de Waarheid van jouw *enige* Werkelijkheid. Het proces dat zich ontvouwt in 'het pad van Transformatie' is het proces waarin jij jouw denkgeest heel bewust op een andere manier begint te gebruiken.

Voor diegenen onder jullie die mijn '*Cursus in Wonderen*' hebben bestudeerd, ook dit was een uitdrukking of een vorm van 'het pad van Transformatie', gezien iedere transformatie onvermijdelijk correctie vereist van de manier waarop de denkgeest wordt gebruikt, zodat hetgeen de denkgeest ziet anders is dan de wereld van het ego.

Eens de denkgeest gecorrigeerd, is het gebruik van het lichaam als iets wat enkel Liefde dient, een automatisch gevolg. Het gebruik van wat jij in waanzin hebt gecreëerd - het lichaam, de persoonlijke structuur, de emotionele matrix en alle overtuigingen - dit alles wat jij jezelf noemt, wordt overgegeven om anders te worden gebruikt.

Hoe dieper jij dus afdaalt in het begrip, de *kennis* en het *voelen* van het zelf dat jij opgebouwd hebt in een poging je aan te passen aan een waanzinnige wereld, hoe meer ruimte er voor jou vrijkomt om *geïnfomeerd* te worden door Liefde. Het is niet dat het lichaam verdwijnt of dat de persoonlijkheidsstructuur er niet meer is, maar het is veeleer zo dat deze transparant worden. De waarde die je hen gaf werd teruggetrokken en ze werden overgegeven om op een andere manier te worden gebruikt.

Om het met enkele eenvoudige voorbeelden uit te drukken, iemand die schildert begint spirituele schilderijen te maken vanuit haar liefde en aanvaarding van genade. Of een spreker wordt meer in lijn gebracht met Liefde en die Liefde creëert een context waarin het gesprokene anders wordt gezegd, met een ander doel, met een andere instelling en daardoor ook voor een heel ander publiek. Of iemand die handenarbeid op het veld verricht, begint met een nieuw elan te werken en wordt geïnfomeerd om de vaardigheden en de talenten die hij heeft gekregen te gaan gebruiken om bijvoorbeeld de hongerigen te voeden of zij die in nood zijn bij te staan.

De manieren van uitdrukken veranderen naargelang welke stem het denken leidt. Wanneer het ego het denken leidde, of dacht dat het dat deed, dan werden de persoonlijkheid, de emoties en het lichaam gebruikt om het overleven van het ego te garanderen. Wanneer het ego opzij is gezet en de stem voor Liefde naar de plaats van autoriteit is teruggekeerd, dan kan de levensloop veranderen, gezien de betekenis en het doel van het bestaan gewijzigd werd.

In de beginfasen wanneer zich dit voordoet, kan er angst, een gevoel van desoriëntatie of een gevoel van twijfel aan jezelf ontstaan. Al deze dingen moeten in vertrouwen omarmd worden, want vertrouwen is de hoofdzaak bij dat wat niet gezien kan worden. De Liefde is nog niet voldoende vast in jou gevestigd en het denken grijpt makkelijk terug naar de oude gewoonten en de zaken van de wereld. En toch is er een diepere stem die het zelf aanzet om oude waarden los te laten, om oude carrières en relaties te laten gaan, om zich te ontdoen van oude kleren en gebruiksvoorwerpen. Alles begint te veranderen. En dit voelt aan alsof er verlies wordt geleden.

Maar wat *verlies* is in de wereld, is *winst* in het Koninkrijk. Want wat kan er gewonnen worden behalve het her-ontwaken in de eenvoud van de waarheid:

Ik ben van God. Ik hoor niet toe aan de wereld. Ik en mijn Vader zijn één. Gezien ik mezelf nog steeds in deze wereld terug vind, hoe kan ik dit lichaam met de daarbij horende persoonlijkheid en emoties toewijden aan de stem voor Liefde?

Dit wordt nu het enige doel. Zowel het *enige* als het onvermijdelijke, want er bestaat maar één doel waarbij de *ziel* opnieuw de essentie van jouw bestaan wordt. Het enige zielendoel wordt de bereidheid om aan Liefde toe te staan dat ze elk van jouw momenten *inspireert*.

Het is zeker waar dat zo iemand die geboren wordt in Liefde, zeer misbegrepen kan worden door de wereld. Zoals ik al eerder zei, wordt zo iemand geboren als de wind. Je weet niet waar ze vandaan komen, je weet niet waar ze heengaan, en zijzelf weten het ook niet.

Maar ze zijn aanwezig waar ze zich bevinden, voortdurend toegewijd om alleen maar een dienaar te zijn, een kanaal voor de stem voor Liefde - en dit terwijl ze erkennen dat tijd en de wereld geen functie, geen waarde of geen doel meer hebben, behalve dat wat de Heilige Geest eraan geeft. En de enige waarde die de Heilige Geest in deze wereld ziet, is dat hij een context is waarin het Zoonschap kan geheeld worden en gaat ontwaken.

Het pad van Transformatie vereist inderdaad toewijding en een bewuste keuze. Dit zou trouwens de waarde kunnen zijn van inleidende ervaringen. En in de nabije toekomst zullen we Shanti Christo mee helpen informeren zodat inleidende ervaringen aangeboden en voorzien worden. De waarde hiervan is dat ze het verlangen van de ziel bewust en openbaar maken en dat ze de bewuste denkkeest aansporen tot een diepere zelf-discipline, een diepere toewijding, een diepere maturiteit.

Geliefde vrienden, dit pad kan nooit op een slome manier betreden worden. Wij willen jou heel sterk aanraden dat, wanneer jij je denken onderzoekt, je jezelf afvraagt: "zijn er lessen geweest die ik maar met halve aandacht heb gelezen, misschien terwijl een deel van mijn aandacht bezig was met eten klaar te maken of mijn belastingen in te vullen of naar kantoor te gaan?"

Als er zo een les is waar je niet je *volledige* aandacht aan geschonken hebt, in een staat van openheid en overgave, ga er dan opnieuw naartoe en lees ze nogmaals. Je zal ontdekken dat je heel veel gemist hebt. Elke oefening werd zorgvuldig uitgekozen. Elke oefening biedt jou een directe weg om bepaalde aspecten van je geest te helpen transformeren. Daarom is het goed om *ieder moment* te eren.

Luister dus goed: naarmate het bewustzijn, de bewuste denkkeest sterker geïnformeerd wordt door de stem voor Liefde, wordt waakzaamheid en discipline nog meer noodzakelijk, gewoon omdat je te maken krijgt met meer kracht - meer werkelijke kracht. Het doel van jouw bestaan krijgt een andere smaak. Je begint je te realiseren dat waar jij je ook bevindt, daar *een kostbaar moment* aanwezig is dat jou een kans biedt op heling, op Liefde, op ontwaken. En het is niet de bedoeling dat je die kans mist. *Ieder moment* van jouw bestaan in deze dimensie van dichtheid is een moment dat niet te missen valt.

Eens ging ik om drie uur in de ochtend mijn geliefde broeder bezoeken en hij zei tegen mij: "zou je niet een beetje later op de ochtend terug kunnen komen? Ik zou graag nog wat slapen." Het antwoord dat ik hem gaf, is hetzelfde als dat wat ik nu aan jou geef:

Ben je dan nog niet lang genoeg in slaap geweest?

Zou je de tijd niet constructief willen gebruiken door te gaan beseffen dat jij je niet in de wereld bevindt, maar in een context die als *nieuw* werd gemaakt door jouw verlangen om te ontwaken, een context die de Heilige Geest bij wijze van spreken *als showmaster* overgenomen heeft. Waar jij ook bent, het is *niet* langer een ordinair

moment. Alhoewel je in de wereld lijkt rond te wandelen, alhoewel je schijnbaar te maken krijgt met alle wereldse dingen - hetgeen zal gebeuren zolang het lichaam blijft bestaan - *behoor* jij deze wereld niet langer toe.

Een andere stem heeft jou aangeraakt. En alhoewel jouw burens, je vrienden en misschien zelfs je kinderen, je partner of je ouders helemaal niet kunnen zien wie er met hen is, ben jij toch een *leerling van Christus*. En Christus is de enige schepping van de Vader, geschapen in Liefde, als Liefde en om Liefde uit te breiden.

Jij bevindt je op de belangrijkste reis die ooit kan ondernomen worden.

Jij bevindt je op de belangrijkste reis die iemand ooit kan ondernemen - een reis zonder afstand, naar een doel dat nooit veranderd is, zelfs naar die plaats toe die voor altijd onveranderlijk is. Jij bent op de trein gestapt van illusie naar Werkelijkheid, van angst naar Liefde, van *valse* kracht via manipulatie, via een zelfbeeld, via het aanpassen aan de wereld, naar *werkelijke* kracht die rust in de Christusgeest, die een *kanaal* is voor datgene wat het Zoonschap tot ontwaken leidt.

Iedere functie is eender voor zij die zulk een dienaarschap hebben opgenomen. Begrijp daarom, dat waar je op dit moment ook bent, terwijl je deze woorden leest - waar je nu ook bent - dat je op de perfecte plaats bent op het perfecte moment.

Daarom, inderdaad, zegen dit moment zoals je het vindt, want het dient twee doelen. Ten eerste is het de perfecte context voor jouw ontwaken uit de illusie. En ter zelfdertijd biedt het jou de kans om je vaardigheid een kanaal te zijn voor de stem voor Liefde, te ontwikkelen. Deze twee zijden van dezelfde medaille zijn steeds ten volle aanwezig in al jouw zogenaamde 'ordinaire' momenten.

Wees er dan maar zeker van, wanneer het zover komt dat je de stem voor Liefde gaat vertrouwen, als iemand die geboren is uit de Geest, als iemand die komt als de wind, dat wanneer het tijd is voor jou om bepaalde vormen in je leven los te laten - carrière, relatie, kleding, meubelen, wat je ook hebt - dat je dit zal weten in een oogenblik. *Je weet het gewoon!* Want openbaring is kennis. Kennis is onmiddellijk. Het wordt niet vertaald door heel veel gedachten in de denkkeest. Dat is waarom we zeggen dat het via het hart is dat iemand de directe wil van Liefde kent.

Naarmate jij het loslaten toepast van wat je eens zoveel waarde hebt gegeven, zal je ontdekken dat het steeds makkelijker en makkelijker gaat. Bij elke ervaring van loslaten, ontdek je dat je gedragen wordt - op een manier die je nooit uit jezelf zou kunnen begrijpen of scheppen - naar een nieuwe setting of een nieuwe context toe, waarin je eigen wijsheid nog dieper ontwaakt.

De kansen om dienstbaar te zijn nemen steeds maar toe, net alsof je vanuit een kleine kamer in je huis een grote danszaal binnen stapte en besepte: "Dit is *veel* beter dan waar ik voorheen verbleef!" Het is niet zo dat je gefaald hebt wanneer iets ten einde komt, want in waarheid kan jij niet falen. In waarheid zijn er geen eindpunten, *behalve* in illusies.

In de lessen die nog volgen zullen we veel spreken over het belang en het onderscheid tussen *inhoud* en *vorm*. We zullen naar beide kanten van deze medaille kijken en jouw geest helpen verlichten en begrijpen dat het altijd *inhoud* is die belangrijk is, en dat de *vorm* steeds op de tweede plaats hoort.

Vorm is dat wat geboorte vond in de *tijd*. En dat wat geboren is in de tijd, eindigt in de tijd. Zelfs het lichaam had een begin en zal daardoor een einde kennen. En toch, wanneer het wordt overgedragen aan de stem voor Liefde, wordt zijn doel tijdloos en eindeloos, want het begint alleen nog inhoud uit te drukken.

Beslis om de tijd anders te bekijken.

Het thema dat we jou in deze les graag zien leren is dit: Maak een beslissing - NU - om de tijd anders te bekijken. Kijk door de ogen van de Heilige Geest - precies daar waar je bent, en *precies nu*. Stop met alleen maar te lezen wat hier gezegd wordt, maar beslis nu om het *toe te passen*.

Kijk rond op de plaats waar jij je bevindt. Kijk naar het lichaam. Indien je met anderen samen bent, neem hen dan op. Bemerkt alles rondom jou.

Jij bent helemaal niet in de wereld. Jij bent een *leerling van Christus*. Door genade heb jij gekozen te ontwaken uit de droom en jezelf met ondersteuning en hulp tot een steeds rijpere ziel te ontwikkelen, die het licht en de Liefde van Christus uitstraalt, zelfs terwijl je hier aanwezig bent in de tijd.

Tijd dan, dient *aangegrepen* te worden en als van *grote waarde* te worden gezien, waarbij geen enkel moment een vergissing is. Er is helemaal niets 'nutteloos' aan dit moment. *Jij* bent vrij om dit moment te gebruiken om *geïnformeerd* te worden door de stem voor Liefde, om nog dieper de waarde van angst, veiligheid, persoonlijk overleven en al het andere over te geven en het via jouw vertrouwen te laten oplossen in de stem voor Liefde.

Beslis, vanaf *dit* moment, om de tijd anders te bekijken, om de kans te grijpen jouw denkkeest te trainen in waakzaamheid en bewustzijn. Er verschijnt heel veel dat je nu nog niet opmerkt - te subtiel om te vatten. Jij noemt het 'onbewust zijn'. De reis van onbewust zijn naar bewustzijn begint met de beslissing om doorheen elk moment van de dag te bewegen en de Waarheid te kennen van wie je bent. En om het doel en de reden van jouw aanwezig zijn hier te omarmen en dan de Heilige Geest te vragen om alle dingen klaar en duidelijk te maken, in lijn met de stem voor Liefde.

Het lichaam wordt iets dat jij niet langer bezit. De gedachten die je eropna houdt, worden betekenisloos. De context van ieder moment wordt *overgegeven* aan iets nieuws. Het besluit om de tijd anders te bekijken, leidt jou naar het ontwikkelen van een manier van *zijn* die anders is en nieuw. Uiteindelijk zal het verschuiven van alleen maar een intellectueel idee naar iets wat gekend is in de diepte van de ziel en dat uitgedrukt wordt doorheen elke porie van het lichaam, zolang het lichaam duurt:

Ik ben de Christus. Er is alleen maar die Ene, en ik ben volledig opgegaan in en geworden als die Ene. Noem mij niet fantastisch, want alleen God is zulk een

ontzag waard. Dat wat ik doe, doe ik niet uit mezelf, maar de Vader doet deze dingen doorheen mij. Ik ben alleen maar iemand die de Liefde zo diep liefheeft dat ik bereid ben om alle dingen die ik ooit als mezelf beschouwde, over te geven, zodat mijn ware Zelf, dat Christus is, mij kan inspireren in elke beslissing, in elk gebaar, in elke uitbreiding van het goede, het heilige en het mooie.

Er is een uitdrukking in jullie wereld die zegt: "Dit is behoorlijk zware kost". Het is inderdaad *heel* zwaar voor het ego, gezien dit het ego verplettert als een mug onder een gewicht. Indien het licht van de zon en de zon zelf op jouw planeet zou komen rusten, wat denk je, zou er dan gebeuren met jouw planeet?

Zo is het ook wanneer het Licht van Christus terug naar jou komt om jouw bewustzijn en jouw emoties en jouw lichaam aan te raken waar ooit het ego de scepter zwaaide. Het ego lost gewoon op in het Licht zelf. Het wordt opnieuw gemaakt. En zolang de structuur van lichaam en denkkeest duurt, wordt die alleen maar een dienaar.

Het bewustzijn lacht veelvuldig naar zichzelf. Want het ziet de grote grap in die het met zichzelf heeft uitgehaald. Het heeft geprobeerd om anders te zijn dan dat God het geschapen heeft. Het heeft een veelvoud aan drama's, illusies, verhalen, carrières, relaties, on-gemakken en al de rest ervaren, in een grote *poging* om anders te zijn dan wat Werkelijk is. Het bewustzijn dat ontwaakt, lacht dus heel veel naar zichzelf. Het lacht wanneer de echo van oude patronen weer opduiken. Het vertelt nu de waarheid over hen. Er is geen behoefte om ze te ontkennen, want ze hebben geen enkele waarde meer en de oude patronen worden niet meer bekeken als een kelder waarin men zich hoort te verstoppen.

De persoonlijkheid wordt transparant. In haar onschuld wordt ze totaal kwetsbaar. En in die totale kwetsbaarheid vindt ze haar alles overtreffende veiligheid.

Geliefde vrienden, velen onder jullie begonnen deze reis uit nieuwsgierigheid. Toch zeg ik jullie dat dit alleen maar een poging was van het bewuste denken om controle te houden over de reis zelf. Niemand komt op dit pad terecht tenzij hij niet al de beslissing genomen heeft vanuit het diepste van zijn ziel:

Ik heb er genoeg van om af te zien. Ik heb er genoeg van alleen te zijn. Ik verlang ernaar om op te gaan in het Christusbewustzijn en de Waarheid te ontdekken over wie ik ben.

Elkeen die deze woorden leest, heeft deze beslissing genomen. Je bent allang goed op weg. En mocht je denken dat je kan omkeren en terug kan gaan naar het perron en jouw ticket inruilen, vergeet het maar! De trein heeft het station verlaten. De conducteur is God zelf en al wie hier is opgestapt kan er niet meer af. Het ego zal jou trachten te overtuigen dat je er beter af kan springen omdat het vecht voor zijn leven. Maar er is ook een ander aan boord die vecht voor jouw *werkelijke* leven - de Trooster, die aan iedereen gegeven werd toen de droom een aanvang nam.

Ik weet zelf heel goed wat *naar boven moet komen*, eens de beslissing genomen werd. Het zal lijken alsof jouw reis uniek en geheel de jouwe is. Maar dat is alleen maar omdat jij jezelf nog steeds waarneemt als een apart wezen. Waarom? Omdat de ogen

van het lichaam jou tonen dat je dat bent. Omdat jij met een bepaalde partner hebt samen geleefd en weet dat niemand anders op de planeet dat deed, zal je geloven dat dit deel van jouw reis "exclusief" het jouwe was, met "exclusieve" energieën die waarschijnlijk niemand anders begrijpen kon.

En toch was dit alleen maar de matrix, de *vorm* die een bepaalde *inhoud* van energie uitdrukte. Die inhoud van energie - of het nu angst, jaloezie, kwaadheid of om het even wat is - is door iedereen gekend. Dat is dan ook wat we bedoelen wanneer we zeggen dat er geen privé-gedachten zijn, geen privé ervaringen. Het lichaam heeft natuurlijk zijn unieke beleving. Er kan zich immers slechts een lichaam tegelijk op een bepaalde plaats en op een bepaald moment bevinden. Wanneer je de liefde bedrijft in het midden van de nacht en je kijkt om je heen, dan zou je zweren dat er niemand anders aanwezig is. Wees er echter maar zeker van dat je in een glazen huis woont. Alles is altijd zichtbaar voor het totaal van de schepping.

Het zijn de *energieën* die je ervaart die iedereen kent. De kunst van heling en ontwaken is dat je de *neutraliteit* van al die energieën begint te zien, zodat je kan kiezen om ze te inspireren met de waarde die de Heilige Geest eraan zou geven. Op dat moment wordt tijd heilig. Hij wordt eeuwig. Hij wordt een werktuig voor de Liefde. Zelfs het lichaam wordt dan een werktuig dat de Liefde gebruikt om heling te brengen. Welk ander doel zou een lichaam kunnen hopen te hebben?

Dus ja, doe alsjeblief de oefening van jezelf ervan te verzekeren dat er geen les is geweest die je maar met halve aandacht gelezen hebt. Ga terug. Als je dat verkiest, beoefen dan jouw vijf minuten als Christus en neem dan de les nog eens door zodat jouw *ziel* ze zou kunnen *absorberen*. En wanneer er oefeningen te doen zijn, doe ze dan - zelfs al duurt het maar een minuutje. Anders kan jij niet beginnen zien hoe de kiezel die in jouw vijver werd gedropt, zulk een uitgebreide en diepe effecten kan hebben.

Indien je ervoor kiest om nog steeds naar mij te kijken als iemand die grootse dingen deed - wees er maar zeker van dat de effecten die jij vernam, omdat bepaalde verhalen over mij verteld werden en dan vervolgens werden opgeschreven, en sommige van die verhalen lijken jou een beetje vreemd - wel al die dingen gebeurden omdat ook ik leraars had die mij toonden hoe ik een nieuwe kiezel in de vijver van mijn bewustzijn kon gooien. Hun toewijding en intentie was dezelfde als de onze en bestaat er enkel uit om jou te leiden in de volheid van jouw leerlingenschap, totdat de transformatie op Aarde - hetgeen betekent 'in de lichaam-denkgeest' - door en door is afgewerkt, net zoals het al in de Hemel is.

Want de correctie is al gebeurd. Ze gebeurde reeds op het moment dat jij de gedachte aan afscheiding kreeg, lang voordat tijd en ruimte ontstonden. Maar jijzelf ontdekt slechts dat de correctie inderdaad al volbracht is, wanneer je jouw creaties in de tijd - namelijk de lichaam-denkgeest - laat transformeren. Zodat het bewuste deel van de geest perfect in lijn komt te liggen met wat de diepte van het Zelf reeds kent. En dan, en enkel dan, kan de geest de illusie van het driedimensionale, de fysieke dimensie, loslaten. Want het wordt gewoon herkend als een waardeloze beperking.

Doe dus dit ene ding. In elk van de nu komende zeven dagen, zo dikwijls als jij je herinnert het te doen - en jij herinnert je alleen maar wat je van waarde acht - beslis om

de tijd anders te bekijken en erken dat jij een volgeling van het Christusbewustzijn bent. Beslis dat niets anders voor jou belangrijk is dan de eenvoud van het toestaan dat illusies opgelost worden, zodat Christus kan komen en leven waar eens het ego zijn autoriteit liet gelden. Een eenvoudige oefening. En mocht er een dag voorbij gaan waarin je het vergeet, dan kan dat alleen maar zijn omdat je die dag iets anders van waarde achtte.

24: Nu is het aan jou.

Geliefde en heilige vrienden, ik treed naar voor om mij met jou te verenigen, niet vanuit een plaats apart van waar jij bent, maar vanuit die plaats waar wij voor eeuwig verenigd zijn als één Geest, één Hart, één Waarheid, één Schepping, één Liefde. Ik treed dus naar voor om met jou samen te zijn vanuit die plaats waar ook jij eeuwig verblijft. Ik kom naar voor om bij jou te zijn omdat ik van je hou. Ik treed naar voor om met jou samen te zijn omdat jij bent zoals ik ben - de gedachte van Liefde in de vorm.

We naderen stilaan het einde van het pad van Transformatie, dat pad dat toestaat dat de denkgeest zijn waarneming getransformeerd wordt van illusie naar Werkelijkheid, van angst naar Liefde. *Dat pad* is de manier waarop jij tot aan de rand of de grens van het Koninkrijk van de Hemel komt, waar jij eindelijk klaar bent om de kracht van de geest aan te wenden om enkel nog vanuit Waarheid te spreken. En wat waar is, is voor eeuwig onwankelbaar.

Op geen enkel moment heeft enige illusie die binnengedrongen is in de uitgestrektheid van jouw wezen, ook maar iets veranderd aan de Waarheid die altijd waar is. Het uitspreken van die Waarheid is de essentie van de woorden waarvan ook ik ooit de behoefte had om ze uit te spreken:

Ik en mijn Vader zijn één. Ik, als een straal van licht, ben één met de Bron van Licht waaruit alle dingen voortkomen. Ik, als een druppel water, ben één met de oceaan waaruit al het vocht ontspringt.

Ik ben Die Ene, die uitgezonden werd vanuit goddelijk mysterie om het goede, het heilige en het mooie voort te brengen en om in de tijd en in de vorm datgene te weerspiegelen wat tijdloos en vormloos is, datgene waar ik naar verwezen heb als Abba of Vader, die creatieve Bron die alle dingen geboorte geeft en die een onmiddellijke en directe relatie heeft met de ganse schepping.

Deze Waarheid is waar over jou. Het is eigenlijk het enige geweest dat *ooit* waar was. En in ieder ogenblik waarin de denkgeest voor waarheid kiest, staat de kracht van geest toe dat de waarheid herinnerd wordt.

Ervoor kiezen Waarheid te zijn.

Het pad van Transformatie werd ontwikkeld om jou met specifieke oefeningen en met veel fundamentele vragen te begeleiden naar het punt van beslissing waarin de denkgeest voor zichzelf en vanuit zichzelf verklaart en dan naar buiten toe uitbreidt:

Ik en mijn Vader, ik en mijn creatieve Bron, ik en Liefde zijn één.

Vanaf dit ogenblik wandel en leef ik als iemand die ervoor kiest om de kracht van de denkgeest, de kracht van bewustzijn, de kracht van intentie, de kracht

van helderheid, de kracht om het zelf te zijn, te gebruiken om de Waarheid te kennen die alle dingen vrij maakt.

Ik kies ervoor om die Waarheid te zijn die toestaat dat vrijheid zich uitbreidt naar alle anderen.

Ik kies ervoor op deze Aarde te wandelen, terwijl het lichaam toch nog een tijdje voortduurt, als die Ene, die als een straal van licht werd uitgezonden om licht te laten schijnen in een wereld die daar bang voor is.

Ik nodig jou dan ook uit, nu we het einde naderen van het pad van Transformatie, om werkelijk tijd te nemen om je terug te trekken uit het geraas en gebulder van de wereld, om je terug te trekken uit alle geloof dat jij ooit over jezelf of over iemand anders hebt aangenomen. En daar, in de stilte van je eigen hart, erken je gewoon die Waarheid die altijd waar moet zijn, en dat de tijd voor jou is aangebroken om de kracht van jouw denkgeest, die jou door je Schepper gegeven werd, te gebruiken op de enige manier waarop die zinnig gebruikt kan worden:

Ik en mijn Vader, ik en mijn creatieve Bron, zijn één!

Waarom is dit belangrijk? Uiteindelijk zijn alle technieken, alle methodes en strategieën alleen maar magische middelen om het ego-deel van de denkgeest, dat maar blijft aandringen op de autoriteit van zijn illusies, weg te nemen, om zo de denkgeest te overhalen, om hem naar een plaats te brengen waar hij *moet* komen om werkelijk een stap voorwaarts te kunnen zetten in en als het Leven zelf. Alle strategieën en methodes, zelfs deze die we jou hier in deze lessen aanreikten, werden jou enkel en alleen gegeven omdat de denkgeest werd afgeleid door illusie.

De kunst om steeds verder de waarde te verkleinen die de denkgeest aan al zijn illusies gegeven heeft, is uiteindelijk het enige wat onderwezen kan worden. Alle onderwijs is ontworpen om de denkgeest terug te brengen tot aan de rand van het Koninkrijk van de Hemel. Daar en daar alleen moet de denkgeest, dat wat jij in essentie bent, vanuit de diepte van zijn eigen bestaan - niet meer afhankelijk van iets of iemand - de beslissing nemen om ontwaakt te zijn. En daar dient hij de mantel van verantwoordelijkheid aan te trekken om in deze wereld enkel nog het licht van de Waarheid voort te brengen, met elke ademhaling, met elk gebaar, met elke intentie, met elke visie, met elke gedachte en met elke keuze.

Inderdaad, geliefde vrienden, het pad van Transformatie brengt jou naar de rand van het pad van ware kennis. Dit is een reis zonder afstand naar een doel dat nooit veranderd is. Het is alleen maar *een verandering van denken*, de beslissing om alleen de Waarheid en niets anders dan de Waarheid waarde te geven.

Wanneer die beslissing volledig omarmd wordt - je zou er over kunnen denken als een totale omarming die iedere cel van jouw wezen en de totaliteit van al wat jij bent, belichaamt - dan wordt ze volledig toegewijd aan jouw eenheid met God. Totaal toegewijd aan de herkenning dat het voor jou, als de *geschapene*, tijd is om je weerstand tegen de waarheid op te geven en te accepteren dat de Liefde van God jou *in haar totaliteit* geschonken werd, zonder maatstaf, zonder voorwaarde. En dat jij geschapen werd om te leven *vanuit* die Liefde, zodat *die* Liefde iedere gedachte en

iedere daad kan informeren, zodat *die* Liefde vanuit jou kan stromen als de Bron van jouw eigen identiteit. “Niet langer ik, maar het Uwe”, zou een van de manieren zijn om dit uit te drukken.

Wanneer de denkgeest volledig tot de herkenning is gekomen dat geen enkel andere beslissing waarde of doel heeft, dat geen enkel andere beslissing aan de ziel de vrede en de vervulling kan brengen waar ze op zoveel manieren naar gezocht heeft in het veld van illusie, *dan neemt de Vader de laatste stap voor jou*. Dat gebeurt, door een daad van genade zodra het kleine drupje water dat leek afgescheiden te zijn van de oceaan, oplost en wegsmelt in de oceaan zelf. Dan valt er niet langer een afgescheiden zelf te vinden. De structuur van lichaam-denkgeest staat op en gaat nog een tijdje door, totdat zijn doel is vervuld. Daarna wordt het terzijde gelegd zoals een speelgoedje dat men ontgroeid is.

De denkgeest, de kracht van het bewustzijn, glipt binnen in de volmaakte en eeuwige Waarheid die altijd al waar is geweest:

Er is alleen maar de Liefde van God. Ik besta enkel om die waarheid uit te drukken.

In de weg van ware Kennis verdwijnt alle inspanning. En de geest stroomt, gedragen door Liefde. Hij stroomt als de wind, niet wetende waar hij vandaan komt of waar hij naartoe gaat. Zijn zorgen liggen niet in de wereld. Zijn zekerheid ligt in de Liefde. Vrede doordringt de totaliteit van het bewustzijn, ongeacht de plaats waarop zijn aandacht gericht wordt. En alle dingen van de wereld worden vertaald in niets anders dan een middel waardoorheen de Waarheid kan gecommuniceerd worden aan de totaliteit van de schepping, aan een broeder of aan een zuster.

In waarheid zijn jullie allemaal precies *dat* - volledig gelijk, totaal onschuldig, perfect stralend en schitterend voor altijd.

Jij wordt de gezalfde. Jij wordt de Messias, datgene wat het woord van God voortbrengt. Jij wordt de Christus. En toch is dit niet iets wat je bereikt hebt. Het is alleen maar de terugkeer naar een oude herinnering van wat altijd al is geweest. De denkgeest die alle weerstand tegen Liefde nu opgegeven heeft, verblijft in de zekerheid van totale kennis. Dit is wat *nu* op jou wacht, net aan de andere kant van een finale beslissing.

Kijk dan goed nu, naar alles wat voor jou in het licht gekomen is tijdens deze twaalf lessen. Zijn de spontane ontmoetingen, de inzichten, de visie en al het overige allemaal toevallig gekomen? Was het allemaal per ongeluk? Nauwelijks, want in de *diepte* van jouw wezen heb jij *gekozen* om het pad van Transformatie te bewandelen. Jij koos ervoor om de diepte van jouw wezen te openen voor een reflectie van de waarheid die je allang kent, en die jou aangereikt werd door een oude broeder die jou liefhad, reeds voor er tijd bestond, een broeder die alleen maar gekozen heeft voor de uitbreiding van Liefde op elke mogelijke manier.

Zoals ik al zoveel keren verteld heb, ben ik niet beperkt in hoe ik communiceer met om het even welke denkgeest die voor mij een plaatsje wil openen. Dit pad is slechts een van de velen. En toch is dit pad de manier hoe jij de beslissing nam om die

communicatie met mij *toe te staan* en ze bekend te maken aan jouw bewuste denkkeest. Dit pad is de context die jij uitgekozen hebt om het loslaten van jouw angst en de omarming van Liefde toe te staan.

Ik zei ooit tegen jou dat alle dingen die beginnen in de tijd ook eindigen in de tijd. Het is immers niet hun doel om een vervanging te worden van wat eeuwig is. Maar wel om een middel te zijn waardoor de herinnering van het eeuwige terugkeert naar iedere denkkeest die deel is van het Zoonschap - het ene bewustzijn, het Christusbewustzijn waarin jij vertoeft en waarin jouw werkelijkheid ligt.

Het pad van Transformatie had een begin en het kent een einde. 'De weg van ware Kennis', hetgeen de inhoud zal zijn van het volgende deel van de lessen, zal een begin kennen en een einde. Wees er echter zeker van dat wanneer 'de weg van Kennis' aan jou is overgemaakt en we aanbeland zijn in die totale overdracht waarin *jij weet* dat je deze Aarde even wakker bewandelt als ik dat ooit deed, dat dan het doel van *Het pad van Meesterschap* en onze leerling-leraar periode ten einde zal zijn gekomen.

Dit betekent niet dat ik zal vertrekken van de plaats waar jij nu bent. Maar het betekent *wel* dat jij in de zekerheid zal zijn gestapt *dat jij die Ene bent*. En alles wat je ook maar van mij zou willen verkrijgen, zal je terugvinden in de tempel van jouw eigen hart. Daar zal ik met jou zijn - niet als jouw leraar of jouw redder, maar als jouw vriend en gelijke en als medeschepper met jou.

Jij zal dan vrij zijn, omdat je niet langer *op zoek* zult zijn naar kennis van mij. Jij zal Liefde uitbreiden vanuit de ziel van je wezen. En jij zal vrij zijn om mij als een vriend uit te nodigen in al jouw scheppingen. Dat is een uitnodiging die ik heel graag zal aanvaarden! Want *het enige doel van de schepping is om Liefde uit te breiden*.

Het vervullen van jouw doel.

Relatie is eeuwig. Vriendschap is eeuwig. Samen creëren is de essentie in het kennen van God. Samen creëren heeft als enige doel om het goede, het heilige en het mooie geboorte te geven in het licht. Datgene wat de trilling van de waarheid voortbrengt en deze reflecteert in de wereld van tijd, raakt angst aan en laat hem oplossen, raakt schuld aan en vervangt haar door vergeving, raakt weerstand en spanning aan en vervangt hen door bereidwilligheid en vrede.

Kan er een ander doel bestaan dan dit? Hiertoe werd jij in het leven geroepen door het heilige Bewustzijn van jouw Schepper. Voor dit doel heb je gereisd en gezworven doorheen het labyrint van alles *wat anders* is dan Liefde, zodat je werkelijk zou kunnen kiezen om in totale vrijheid terug te keren in het huwelijk van Schepper en geschapene, het goddelijke kind, de goddelijke vonk.

Want de vereniging van Vader en Zoon, Schepper en geschapene is zo intiem, zo totaal en zo vol van de perfectie van Liefde dat je in waarheid zal kijken en niet langer zal zien waar jij eindigt en waar de Schepper begint. Jij zal als de perfecte minnaar van God zijn, overgegeven aan die Liefde, doordrongen van die Liefde en samengesmolten met die Liefde.

En toch zal jij altijd weten dat je de geschapene bent. Je bent zoals de golf zich verhoudt tot de oceaan, zoals de lichtstraal zich verhoudt tot de zon. Jij zal in verwondering zijn bij iedere ademhaling. In het bewustzijn, ja zelfs in de cellen van het lichaam, zal een openheid komen waarin jij verblijft in kennis - voorbij ieder concept, voorbij het bereik van ieder geloof, voorbij de hoop van iedere godsdienst - in de werkelijkheid van de *levende* Geest van de *levende* God.

Het pad van Transformatie komt tot een conclusie terwijl jij stilletjes met jezelf zit en de twaalf voorbije lessen nog eens overschouwt samen met de inzichten, de veranderingen en al de toevallige ontmoetingen. En je *aanvaardt* en *weet* dat het wezen - de denkkeest, de waarnemingen die twaalf lessen geleden begonnen - *niet langer bestaat*, behalve dan als een echo van een oude herinnering. En jij voelt niet langer de behoefte om de kracht van jouw identiteit te investeren in wat voorbij is.

De weg van ware Kennis begint hiermee. Wees er maar van overtuigd dat de tijd die je in contemplatie doorbrengt vooraleer je het volgende deel van deze cursus aanvat - dat zal bekend staan als 'de weg van Kennis' - jouw laatste overgang zal zijn, als jij hem maar accepteert.

Dit is het moment waarop je kan wegstappen van het verleden en er niet meer hoeft naar terug te keren. Dit is het moment waarop jij in het licht van de toekomst kan stappen, van jouw persoonlijke bestemming die liefdevol wordt gekoesterd in de handen van een totaal liefdevolle Schepper die al een plan heeft voor jou, want anders zou jij niet geboren zijn. Jij bent immers *heel zeker* geen ongelukje!

Deze tijd voor jouw aanvang van 'de weg van Kennis', is de meest kritische voor jou. Want het is nu aan jou alleen om te beslissen de Waarheid te erkennen, om te beslissen waaraan je toegewijd zal zijn - de stem van de Heilige Geest of de stem van angst.

Wil je toegewijd zijn om de dingen van tijd en ruimte opnieuw te gebruiken als affirmatie van het oude geloof dat je afgescheiden bent van God?

Of zal je de dingen van de tijd gebruiken - de Heilige Geest de toestemming geven om ze voor jou te gebruiken - om voor jezelf te demonstreren dat jij *in* de wereld bent, maar niet langer *van* de wereld? De wereld bezit jou niet langer en is niet meer jouw eigenaar, maar jij wordt nu *eigendom* van de stem voor Liefde die jou geboorte heeft gegeven en jou uitgezonden heeft om het woord voort te brengen.

Het woord is alleen maar die vibratie waarin vrede, vergeving en kennis verblijft. Het woord is als een vibratie, een golf die naar boven komt vanuit de diepte van de oceaan en spreekt over het goede, het heilige en het mooie. Het kijkt naar de dingen van ruimte en tijd - zelfs naar het lichaam - en ziet niets dat gevreesd moet worden. Maar het ziet alle dingen in hun totale en ongevaarlijke onschuld die de totaliteit van jouw perfecte vrijheid omvat en ze liefdevol omarmt.

Jij bent zuivere Geest. Jij bent als de wind. Jij kan noch bezitten, noch in bezit genomen worden, want de Schepper is jouw eigenaar. Liefde omarmt jou. Liefde doordringt jou. En je hoort geen andere stem dan de stem voor Liefde. Doorheen jouw ogen zal een licht stralen dat zo helder is - want inderdaad, de ogen zijn het venster

van de ziel - zodat doorheen jou de Waarheid die altijd waar is kan beginnen naar buiten komen. En jij zal niet bang zijn om in de ogen van een broeder of zuster te kijken en hen te zeggen:

Ik ben die Ene die uitgezonden werd door de Vader. En als ik dit ogenblik bij jou ben, dan is mijn enige doel om aanwezig te zijn als Liefde - met jou, voor jou, voor ons, voor het hele Zoonschap. Dit is de keuze die ik maak. Dit is het zijn dat ik breng. Dit is de waarheid waaraan ik toegewijd ben. Ik breng jou enkel Liefde.

Inderdaad, geliefde vrienden, 'de weg van het Hart' werd ontwikkeld om jou te openen voor de realiteit dat er zich in jou een centrum van vrede bevindt, een centrum van vergeving, een centrum dat jou kan leiden naar ware kennis.

'Het pad van Transformatie' werd zeer specifiek ontwikkeld - voor diegenen onder jullie die dit echt ter harte nemen - om bepaalde patronen los te maken uit het bewustzijn, om jouw kracht opnieuw te activeren om *bewust te beslissen* wat je zal denken, wat je zal voelen, wat je zal scheppen, wat je zal geloven en welke frequenties van gedachtes er voor jou aanvaardbaar zullen zijn.

Nu kom je aan de grens van een beslissing die in jouw bewustzijn en jouw hart werd geplaatst en die *de deur sluit* van een verleden dat in dwaling werd gemaakt en gecorrigeerd werd door genade, door de gave van de Heilige Geest. En die *de deur opent* voor een leven dat geleefd wordt - niet *zoekend naar* het Koninkrijk - maar *levend in* het Koninkrijk, in het licht van het Koninkrijk van volmaakte Waarheid:

Ik en mijn Vader zijn één!
Niets kan zomaar per ongeluk verschijnen.

Mijn enige doel is om de schepping te omarmen
zodat het goede, het heilige en het mooie
mag uitgebreid worden, zelfs doorheen deze lichaam-denkgeest,
waar hij zich ook mag bevinden.

Want mijn vreugde ligt in de Liefde van mijn Schepper,
mijn toewijding aan de uitbreiding van Liefde,
mijn vrede komt voort uit de omarming van mijn broeders
en zusters in de eenvoud van een viering
die geen einde kent.

Ik ben mij er helemaal van bewust dat er velen onder jullie zijn, terwijl jullie deze woorden lezen, die toch een subtiele spanning zullen voelen wanneer angst *probeert* - nog een laatste keer - om het eigenaarschap van jouw wezen op te eisen. Jij bent vrij om anders te kiezen. Jij bent vrij om te zeggen:

Nee! Het is de waarheid die ik aanvaard. Het is de waarheid die ik zal kennen. Het is de waarheid die ik zal leven - niet voor iemand anders, maar voor mezelf.

Want mijn enige verantwoordelijkheid, vanaf het moment van mijn schepping, was om de verzoening voor mezelf te aanvaarden, om toe te laten dat de

transformatie plaats vindt in de diepte van mijn eigen bewustzijn, zodat oude woorden werkelijk de mijne worden: ik en mijn Vader zijn één. En ik weet dat!

Van hier af aan ben ik vrij om deze Aarde in mildheid te bewandelen, zonder te streven om mij in de toekomst te begeven, maar om gedragen te worden door de vleugels van de Liefde, die mij zullen leiden naar de vervulling van mijn bestemming. En mijn bestemming kan enkel de weerspiegeling zijn van God op deze Aarde.

Laat angst niet langer autoriteit hebben over jouw denkkeest. Dit betekent niet dat je het zo nu en dan niet meer zal voelen, als een golf doorheen je lichaam. Het verschil zal zijn dat jij *geen behoefte meer voelt om het waarde te geven*.

De laatste fase.

De laatste fase, de weg van ware kennis, bestaat eruit jouw recht op te eisen om totaal gelukkig te zijn. En volmaakt geluk kan alleen maar komen vanuit de beslissing van de ziel om de keuze voor waarheid te waarderen, te erkennen en ernaar te leven. Niets anders kan de ziel tot de vervulling van haar vrede brengen. Geen andere beslissing, geen ander denkproces brengt de zoon naar de Vader, brengt de dochter naar de Moeder, brengt het geschapene naar de Schepper, brengt de zonnestraal naar de zon, brengt de golf naar de oceaan, in de volmaakte herinnering dat *alleen Liefde werkelijk is*. En wat werkelijk is, kan niet worden bedreigd.

De wereld heeft niet meer de illusoire macht die jij haar ooit gaf. Zij wordt niet langer iets *waaraan* jij je moet aanpassen om te kunnen overleven. Want jij bent het eeuwige Leven en jouw leven ligt geborgen in de overvloed van Gods' Liefde.

Jij staat nu aan de rand van een totale transformatie van de waarneming van de wereld. Hij zal onmiddellijk, met een knipoog, radicaal veranderd worden wanneer jij erover uitkijkt en zegt:

Er is hier niets dat meer macht heeft dan de Liefde van God. Omdat ik in die Liefde verblijf, ben ik bevrijd van de behoefte om ook maar iets nodig te hebben van de wereld.

Ik ben vrij om enkel nog te geven aan de wereld. En wat ik geef wordt aan mezelf toegevoegd, want door te onderwijzen leer ik en door te geven ontvang ik.

Mijn Liefde voor God wordt alleen geëvenaard door mijn liefde voor mijn Zelf zoals God dat geschapen heeft - perfect en heel en onschuldig.

Mijn liefde voor mijn Zelf is zo diep en zo gezuiverd van het valse idee van schuld en kleinheid en egoïsme, dat ik alles wil van God!

En ik zal alleen dat voortbrengen wat mij toestaat om mijn eenheid met die frequentie en dat Licht te voelen en te kennen.

Ik heb jou ooit gezegd dat wanneer jij niet totaal in vreugde bent, dat dit alleen maar komt doordat je ervoor gekozen hebt om de kracht van jouw denkkeest te gebruiken om anders te denken dan jouw Schepper. 'De weg van Kennis' zal jou in de zekerheid van een volmaakte vreugde brengen die niet te beroeren valt. Stel je voor dat er geen schommelingen naar depressie meer zijn, geen schommelingen meer in twijfel over jezelf - enkel zuiver Liefde zijn, daar waar het ego vroeger het eigendomsrecht opeiste.

Het leven dat jij bestemd was te leiden, ligt in de palm van jouw hand. De beslissing om 'het pad van Transformatie' te beëindigen door simpelweg te erkennen: "alleen de waarheid kan waar zijn en ik ben totaal toegewijd om enkel nog dat te zijn" brengt jou recht in het Koninkrijk.

Niet langer meer de reis *ernaartoe*, maar nu de eeuwige reis *erin*, mysterie op mysterie, wonder na wonder, sublieme pracht na sublieme pracht, vrede verder groeiend in meer vrede, naarmate jij je overgeeft en dieper wegzinkt in de werkelijkheid van Gods' aanwezigheid, steeds meer,... steeds meer,... steeds meer. Want God is zonder einde en kent geen hoogte of diepte. Er is *geen grens* aan de Werkelijkheid van de Schepper.

Er kan geen groter vreugde bestaan dan jouw bewustzijn, dat een gave is van jouw dieper gewaarzijn, steeds dieper... en dieper... en dieper te laten doordringen van de zekerheid van volmaakte kennis:

Ik ben die Ene! Ik verblijf in die Liefde die aan iedere ademhaling, aan iedere gedachte en aan elk gebaar voorafgaat.

Dit lichaam is niet wat ik ben, maar ik zal het gebruiken als een communicatiemiddel. Ik zal het niet gebruiken om mezelf van mijn broeders en zusters af te scheiden. Ik zal het gebruiken om te handelen volgens de Liefde, met respect, met mildheid, in omarming, met appreciatie en met dankbaarheid.

Ik zal mijn Vader zien in mijn broeder en in mijn zuster. En ik zal daarvan houden en hen eren als het voertuig, het kanaal dat het licht van mijn Vader brengt, zelfs naar mijn fysieke ogen.

Ik zal mij wentelen in de vreugde bij het zien van het zonlicht dat schittert op de dauw van een bloemblad. Ik zal luisteren naar het geblaf van een hond en weten dat een mysterie zich geopenbaard heeft.

Ik zal deze Aarde bewandelen als iemand die vrij is en iemand die de ruimtelijkheid is waarin de Liefde verblijft en waar doorheen ze wordt aangeboden.

En velen zullen naar jou toegezonden worden en ontwaken in jouw aanwezigheid - zelfs in 'doodgewone' momenten. *Jij staat nu aan de rand van alles wat de ziel ooit verlangd heeft! Is het dan geen tijd om de vingers van je hand te sluiten rond datgene wat in jouw handpalm werd gelegd?*

Ik ben die Ene.

Het is tijd om *in* het Koninkrijk te leven, *enkel nog* geleid door de stem voor Liefde, door de stem voor Waarheid, door de zuiverheid van Geest.

Breng tijd alleen door om de Waarheid terug voor je op te eisen, en enkel dat nog te waarderen.

Zo, ik wil jou nu vragen om even wat tijd vrij te maken om volledig op jezelf te zijn. Erken de Waarheid die altijd waar is. Ik nodig jou uit om de kracht van de helderheid van jouw geest te gebruiken om te beslissen *tegen* het waarderen van illusies en om die kracht te gebruiken om *alleen nog de Waarheid te waarderen*, zodat je aan jezelf een leven kan bieden waarin de Waarheid die altijd waar is in jouw totale wezen ingebed raakt. Want jij zal inderdaad de Waarheid *kennen* en weten dat ze jou bevrijd heeft.

Breng tijd met jezelf door - rustig en alleen. Lang geleden vertelde ik jou dat de beslissing om te zien of je kon *anders* creëren dan God, of jij jezelf kon transformeren in iets dat anders is dan God, helemaal *alleen* werd gemaakt in de diepte van jouw wezen. Dat was het ganse drama en de droom van het rijk van afscheiding.

Jij *moet* terugkomen en het eigenaarschap opeisen, helemaal *alleen*, waarbij je beslist om de kracht van de geest te gebruiken om een andere keuze te maken - in de diepte van jouw wezen. Want jij staat helemaal *alleen* voor God, die heel geduldig wacht op het ontwaken van Zijn kind, opdat hij de gave ontvangt die de Vader hem zou verlenen, zoals de zon zou schijnen in de zonnestraal, zoals de oceaan zichzelf zou geven aan de golf.

De gave die op jouw ontwaken wacht, is *alle* kracht onder Hemel en Aarde om het goede, het heilige en het mooie voort te brengen, om *in de tijd* te wandelen als iemand die *tijdloos* is, om als een lichaam-denkgeest te verblijven, maar toch te weten dat je zuiver Geest bent, tijdelijk stralend doorheen het lichaam.

Het wordt jou geschonken - Nu - in de diepte van jouw innerlijke stilte, om het eigenaarschap van jouw geest weer bij jou te nemen, om ouders, maatschappij en al de anderen erbuiten te laten. Niemand heeft *veroorzaakt* dat jij voelt wat je nu voelt, dat je denkt wat je nu denkt en dat je handelt zoals je gehandeld hebt.

Jij hebt de kracht van je geest gebruikt om de reusachtige onmogelijkheid uit te proberen om jezelf tot iets *anders* te maken dan wat God geschapen heeft. Nu is het tijd om de kracht van jouw geest *in alle bewustheid* te gebruiken om te beslissen *mét* jouw Schepper. Het is het einde van alle zoeken. Het is het einde van alle streven. Het overstijgt veruit de zuiverste en de grootste strategieën en methodes. Het ligt voorbij gebed. Het ligt voorbij meditatie. Het is de eenvoud van de Waarheid.

Daarom, wees rustig aanwezig. Diegenen onder jullie die inderdaad de beslissing nemen en de grens overstappen, voorbij de sluier het Koninkrijk in, met hen zullen we de volgende lessen samen zijn in 'de weg van Kennis', de weg van totale zekerheid. Jij zal de totaliteit van jouw leven *radicaal getransformeerd* zien. Want dat *moet* wel het geval zijn wanneer de *zoeker* er niet meer is en vervangen werd door iemand die *gevonden heeft* - en dat ook erkent!

Wonderen zullen de weg leiden. Want de denkkeest die zich werkelijk overgeeft aan de Heilige Geest is *voor altijd onbeperkt* op alle manieren. En de ganse schepping herschept zichzelf om dienstbaar te zijn aan diegene die gezalfd is, dit ook *opeist* en *alleen nog* leeft om God aan de wereld te schenken. Niet één zorg zal voor jou oprijzen waarvoor al geen oplossing voorhanden is nog voor je ze ontmoet. De muren zullen verdwijnen.

Jij zal diegene zijn die wondergericht is. Jij zal die ene zijn die straalt in volledige moeiteloosheid en in volmaakte vrede en volmaakte vreugde. Jij zal de geïncarneerde Christus zijn. En *dat* is het doel waartoe je geboren bent in het Bewustzijn van God. Het is in dat Bewustzijn dat je gekoesterd wordt - *nu* en *voor altijd*.

Wees dus in vrede - vandaag en alle dagen. Verblijf in de volmaakte zekerheid dat ik jouw broeder en jouw vriend ben en niets anders dan dat. Ik ben die Ene die van je houdt en die enkel het licht van de Waarheid in jou ziet en die uitkijkt naar de dag waarop we als gelijken scheppen, tezamen - in eer en toewijding aan het grote mysterie dat de Liefde van de Schepper *is*.

Vrede blijft dan ook altijd met jou. Amen.